Ketabton.com

:□#شهاب

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يخ مې دبدن مغز، مغز او هډوکي ته رسېدلی او زه د ډېر يخ څخه لړزېږم، داسی لړزېږمه چې هر سوک زما د ځنګ څخه تېرېږی په زړه سواندې نظر راګوری. او زه چې بغير له کوم موخې او هدف څخه پر لېسې سړکونه تېره وم، او زه چې حتا موخه او لاره مې معلومه نده او بې منزله په حرکت يمه. او زه چې کورنی نلرم، او زه چې حتا يو چت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر له پاسه د ژوند تیره ولو لپاره نلرم، او زه چي څومره بی پناه او بیچاره یم.

او زه؟ اصلاً زه سوک یم؟ یغما؟
څو ځله په کراره دا نوم لځان سره تکراره وم
یغما، یغما...

هغه یغما چی خپل د عمر په شلم مني موسم کي پښه ایخودلي.

یو ترخه مسکا مې په شونډو باندی خپره کیږی، او لځان سره فکر کوم زما نوم او زما ژوند څومره ښایسته ورته والي لری.

خپل د قدمو سرعت زیاته وم، داسي چي څو غټ او قوی سپیې راپسی ویي او زه خپل د ژوند د ژغورلو لپاره نه بلکي خپل د عزت او حیا ژغورلو لپاره د هغه ځای ځخه د تلو کوښښ کوم.

مګر هغوی ندی راپسی؟!یواځی هغوي په ظاهر کي څلور پښی نه بلکي دوه پښو والا دی، دا فکر عجیبه لړزه مي په ناتوانه وجود باندی قایمه کړه.

لاس مي خپل د کمیس جیب ته چي د حجاب پشان دی راته ننباسم، ګوتي مي د یو څیز د لټون پسی دی، او زه ویریږم چي هغه شئ مي په هدیره کي لیاده باسلي نه ویي.

د یو شئ په لمس کولو چي د کلک پلاستیک پشان دی، نری مسکا کوم.

اه نو خپل ژغورونکي مي لځان سره راوړی د ګولیو پاکټ ته چي اوس زما په لاسونو کي دی ګورم او بیا یي بیرته په جیب کی ایږدم

شاوخوا د نظر څخه تیره وم او په ځیر سره ګورم چي اوس د ښار په کوم ځای کي کرار لرم؟ خو هر څومره چي خپل په مغزو فشار او بوج راوړم هیڅکله مي داسی ځای ذهن ته نه راځی چی ما دی لیدلی ویی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه څومره د هغه ځای څخه لرې شوې یم؟ او څومره فاصله مې تیره کړې؟ ضرور ډیر لرې شوی یم...

په همدی فکرونو کې نظر مې د هټې او هوټلونو خواته چې یو دبل په څنګ کې موقعیت درلودو وشو او بیا ولړزیدم، پښې مې بې واقه شوې او د تلو یارې راسره نکول.

دا ځل د یخ له لاسه و نه لړزیدم بلکې، د خلکو د ناپاکه نظر او مردار خندا وه چې زړه کې راته ویره واچول.

لکه چې تازه مې فکر شو چې زه جنۍ یم او دا هم هغه وینه څکونکې ښار د جنکیانو لپاره دی د هغه انجونو لپاره چې زما د جنس څخه دی د نرم والي او درد...

د هغه ځای څخه لرې کیږم، د نانوای خواته ځم او د ډوډې غوښتنه کوم
اه چې څومره د ډوډی ګرم او خوندور بوی عجیبه ورته والي د ژوند د بوی سره لرې.

ههه د کوم ژوند څخه خبری کوم د هغه ژوند څخه چې هیڅکله ماته ژوند نشو!

ډوډی راخلم او د څو شپو وږو پشان یې خورم، خپل مات شوی ساعت ته ګورم او تازه مې فکر د وقت تیریدو ته کیږی. یعني زه پینځه ساعت بغیر له کومې وقفې او دمې څخه د یو نامعلوم منزل په لوری په حرکت یم! هک حیرانه کیږم و دی دومره توان او انرژی ته چې زه یې په پښو دره ولي یم.

په هغې تیږی چې زما څنګ ته وه کیناستم او خپل په فکرونو کې ډوبیږم، ډوبیږم په هغه تور ماضې وقت کې چې سم زما د تقدیر پشان تور دی.

خپل د عمه خبری مې یاد ته راغلل" پخدای که پوهیږم چې د دی لیونۍ او عصبې جنۍ سره څه وکړم؟ مور او پلار یې خپل شَر کم کړو او دا مریضه جنۍ یې زما غاړی ته را واچول اه چې د هغوې مړینه لا زما په فایده نه وه." خو د دې خبرو هضم کول دومره ګرانه نه وه بلکې جواب یې وو چې زما ساه یې بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ښځې دومره زما د غوږ لاندې بنګ،بنګ مه کوه خپله خو پوهیږې چې دا مریضې خیرنه زموږ په څه درد راځی."
په لوړ غږ خاندي او بیا وایي:
" لکه چې لیاده دی وتي چې د دی ډنګری په سر موږ دولس لک افغاني اخلو، یواځی یو ځو وقته صبر وکړه ترڅو سلیم کاپیسا ته لاړشي، بیا د دی جنۍ شَر او مصیبت خپل د سر څخه کم کو، نجیب څلور ورځې وقت راکړي ترڅو امانت یي ورته تسلیم کړو"

صبر نجیب! دا خو هغه نجیب ندی چې څو ځله یي ماته د مزاحمت اراده درلود؟
همغه نجیب چې یو کور د بیځایه او بې پناه جنکیانو درلود همغه چې خپل د عیش او نوش پیسي د دی جنکیانو په سر پیدا کول!

بدن مې بې ساه کیږی او تازه د مصیبت لوې والي ته مې فکر کیږی چې څه بد مرغه تقدیر مې په تمه دي

که سلیم لاړشي بیا څه؟ هغه کس چې زما یواځنې حمایت کونکې په هغه کور کیدی، هغه کس چې په وار، وار یي ماته د واده وړاندیز کړی وو، په وار، وار یي د مئینې اظهار کړی وو، او ما یواځی هغه ته ورور ویلې وه

هغه ورور چې ما خپل خور نه مني.
نه، نور نشم کولی د هغه په مرستې حساب کړم عمه هیڅکله سلیم نه پریږدی چې زما سره مرسته وکړی نشم کولی هغه ته یو مصیبت وګرځم

د دی ترخه خاطراتو په یاد راوړل چې یواځی څو ساعته مخکې د شپې په تیاره کي تیر شوي وه حال مي خراب شو او څو څاڅکې اوښکې مې په څهرې توې شوی.!
نه داسې نه کیږی زه غښتلې یم، زه باید قوی اوسیږم خپل د ځان لپاره خپل د آینده لپاره.....

باید یو لاره مې خپل د ژغورلې لپاره لټولې وایې یو داسې لاره چې ما د هغه کور او د دی مردار نظرنو څخه لرې وساتې خو کوم لاره؟ آیا کوم لاره هم شتون لرې؟ دا پوښتنه څو ځله لځان سر تکراره وم....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم څومره وقت کېدو چې خپل ځان مې خپل ذهني خبرو ته سپارلي وو چې یو غږ د هغه ځای ښځه زه وویستلم.

و دوه هلکانو ته چې زما ښځه په لږ فاصله کې ولاړ وه ګورم

- اوووو سترګو ته یې وګوره زما په نظر د ظالم لور د کور ښځه تختیدلې، ته راځه چې خدای رحم پر موږ کړی!

دواړه په لوړ غږ خاندی او زما طرف ته را نږدی کیږی.....

زه څومره کرکه لرم د دی نږدی والې او د دی ناپاک کتلو ښځه...
په تلوار خپل لځایه پاسیږم او په غټو ګامونو د هغه ځای ښځه لرې کیږم، یو اځی خدای،خدای کوم چې زما پسي نه ویي راغلې، د څو دقو وروسته خپل شاته ګورم او کله چې ډاډمن کیږم چې د هغوی ښځه هیس کوم خبر نشته یو هوسا نفس اخلم

هوا په تیاره کیدو ده او زه تراوسه نه پوهیږم چې شپه چیرته تیره کړم ترڅو د دغه وحشي ځناورو ښکار نشم..

بغیر له کوم فکر ښځه لځان سره وایم کاش جنۍ نه وایی! لاس خپل په اوږده ویښتیانو چې د ټکری لاندی دی تیره وم او یو فکر مي مغزو ته راځی، څو دقي خپل په فکر کي بنده پاتی کیږم، او لځان سره وایم دا یواځنې لار ده چې ماته پاتي
مګر بله چاره هم لرم؟

په بیرو بار کي داخله کیږم ښار ډک دی د لیلا مې د هر ډول وسایل او کالیو ښځه.
خپل په فکر شرمیږم او له خدایه بخښنه غواړم.

د یو کراچي خواته ځم
- ورور د دي قیچي قیمت څو دی؟
- خوري ماښام شوي او ځکه چې نن ما کوم خرڅلاو ندی کړی تاسو 150 افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړی.

بغیر د کوم چانه وهلو د قیمت په سر قیچي اخلم او د سړیانو د کالو پسې ګرځم.
تول دوکانونه کرار،کرار په بند کیدو دی، او زما تشویش او ویره په زیاتیدو..

مخکې ځم او نظر مې په یو دوکان چې یو د عمر پوخ سړی پکی شتون لری پریوځې، په منډه د دوکان خواته ځم چې هغه دوکاندار په حیرت باندی وایی:
- لوري خیرت خو دی؟ کوم شې دی په کار وو؟
- هو کاکا یو جوړه مردانه کالې او یو د غاړی پټو مې پکار دی!

سړی ما د نظر څخه تیره ویې بیا وایې:
- صبر اوس درته یو څو جوړی راوړم.
د څو دقو وروسته د څو جوړو کالو سره راځی او وایې:
- دا دې لوري وګوره یواځی تلوار کوه چې دوکان بنده وم.

په غور باندی کالې ګورم، دلږ دمې وروسته یو جوړه تور کالې دهغه خوا ته نیسم
- د دی قیمت څو دی کاکا؟
- ستا لپاره 800 یواځی یو دوه ځلې اغوستل شوی نوې دې.
- سمده، کولې شې یو د غاړی پټو هم د دی سره راته حساب کړی؟

- ځکه چې ناوخته ده او ته هم یواځی یې منم یې زما له خوا تاته ډالې. یو سپین دسما پټو مې خواته نیسې
- همدا سم دی؟

مننه کوم، کالې را اخلم او د بیرو بار څخه ځان باسم، افففف اوس خالې ځای له کومې کړم چې کالې بدل کړم؟

یو زړې غرفې ته مې فکر کیږی چې یو کونج کې ولاړه ده، شاوخوا ګورم کله چې د خلکو په نشتون ډاډمنه کیږم، نو د فرصت څخه استفاده کوم، او د غرفې خوا ته ځم او په تلوار خپل کالې بدله وم او یو هوسا ساه اخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ډومره خوشحاله یم چې کوچني او ماشومانه بدن لرم د عمه په خبره چې ویل یې: د هلکانو پشان صاف یې!

بنه اوس د وینیتیانو نوبت مې دی چې د شر څخه یې ځان بیغمه کړم، زړه نا زړه غچې خپل د وینیتیانو خوا ته وړم سترګې مې پټی کوم، او په بیخ کې غچې کوم، د لړ اخوا دیخوا جوړه وم یې. البته داسې فکر مه کوي چې د فلمو پشان ښایسته او شتیلې مې قیچې کړی نه! یواځی شکل مې ورڅخه ماشومانه او لنډ او پورته کړی.

یو ځل بیا ځانته ګورم او کله خپل د کالو په منظم اوسیدو ډاډمنه کیږم، د مسافرخانو خواته قدمونه تیزه وم، د یو کلک ږیز په لګیدو باندی په سړک وغورځیدم

- اخ پینه مې ماته شوه خدای دې ستا جزا درکړي چې زما پشان غټ پټ انسان دی ونه لیدو!

ځان سره لګیا وم او بنګ بنګ مې و، چې یو مردانه غږ د هغه ذهني جنجال څخه وویستم.
- ښه یاست ورور؟ وبخښی له قصده نه و تاسو ناساپه د موټر مخې ته راغلې..
هغه خبری کول او ما خلاص خوله د حیرت څخه ورته کتل دا اوس انس دی یا حور!
لوړ قد، بیحده توری سترګې، اوږد باڼره، قلمي پوزه، سپین مخ او تور ښواره وینیتیان...

د ژبې لاندی داسې چې یواځې خپله یې وآورم وایم: خدای دی واخله د خلکو زوی دې وخوړی، لیونې جینې اصلاً زما د ورور لځایه دی وي!

خلک زموږ شاوخوا راټول شوي او بنګ،بنګ یې وو...
د خلکو خواته ګورم او په کلکه لهجه وایم.

- هیله کوم خپل کارونو ته ورسیږي یو حادثه وه تیره شوه مننه ستاسو ټولو څخه!
د ځای څخه د پورته کیدو کوښښ کوم چې د پښې په بند کې مې سخته درد احساس کوم.
- ښه یاست؟
- مننه تاسو هم تلې شې.
په سترګو کې حیرت ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- یعنې تاسو خپل د پېښې تاوان نغواړی؟
خلک تیت پرک کېږی او زه راحته نفس اخلم.

- پرې شوي خو نده وروره، خپل کار ته ورسېږی. استغفرالله څه لیونې خلک دی.

پداسې حال کي چې زما لاس نیسې وایي:
- پاسېږی ډاکټر ته ځو یو معاینه وکړی چې مات شوي نه ویي؟!

د هغه د لاس په لمس کولو مې تندې تروش کړو او په تلوار خپل لاس د هغه د لاس څخه کشه وم.
- وایم ښه یم نه یي آوری؟ توبه خدایه
په قهر او ډیر کلک لهجې باندی وایي:
- محترم وروره زه هم بېکار نه یم اوس چې ستاسو د پېښې مسؤول یم باېد تاسو ویسم نو زر پاسېږې.

د هغه په جدی لهجه مې خوله بنده شوه او بې له خبرو لځایه اوچته شوم.او ګوډه ګوډه د چنار ګل بابا(دا هغه لقب دی چې د هغه په لیدو مې ذهن ته راغلي و) د موټر په طرف روانه شوم.(په دی لقب ایخودو خندا هم راتله) خو کوښښ می کولو چی ښکاره نکړم.موټر خپله چوپتیا خوره کړی وه،نه ما او نه هغه خبرې کولې!
د تلیفون زنګ چوپتیا ختمه کړه.

- بلی مور جانی آورم.
د هغه طرف غږ مې وانه وریدو، بیا ده ورته وویل:
- یو مشکل کی یم شاېد لږ ناوخته کورته درشم.
- هو مور جانی خیرتی ده زه وروسته زنګ وهم.
- خدا پامان.

یو څو دقیقې وروروسته شفاخانې ته ورسېدو.

بیا یې لاس رامخکی کړو چی راسره مرسته وکړی. او زه فکر کوم چی دا ولی دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور نه کوې. زه جلی يم او دا هم افغانستان ؟؟

مخکې له دی چې زه انکار وکړم، زما لاس نيسي او زه تازه خپل ځان ته مې خيال کيږی چې زه خو د هلکانو په جامو کې يم !

نو هغه ګناه نه لرې ځکه هغه فکر کوې زه هلک يم، نو د يو هلک لمس د مرستې کولو لپاره ګناه لرې؟ نه نه لرې...

ولی زه څه؟ زه خو پوهيږم چې جلی يم، او هغه نا محرم دی.
خو څه وکړم؟ بله چاره نشته اول دا چې زه په دې پيښي تللي نشم.
او دويم دليل دا چې ما په خپل وجود کې د جلی توب ټول حس وژلی دی او تر اخره به د هلکانو جامو کې به ژوند کوم.....

زموږ د يو بل لمس کول د هوس او شهوت څخه پاک دی.
نو بيا څه ستونزه ده؟ په همدې خبرو باندې ځانته تسلې ورکوم او نه پوهيږم چې څه وخت د ډاکټر کوټې ته ورسيږدو. د دروازې ټک،ټک وهلو وروسته کوټې ته داخل شو! په کراره سلام کوو.

ډاکټر- عليکم السلام مهرباني وکړې.
هلک زر وايی: ډاکټر صايب د ورور پښي مې ستونزه پيدا کړې يعنی له موټر سره يې ټکر کړې يو ځلې که وګوری چې کوم خاص مشکل خو نلری؟
او زه د چنارګل بابا د ژبې د تيزوالی په حيرت کې پاتې کيږم.

ډاکټر- سمه ده راشي دلته کينې.

د چنارګل بابا په مرسته زه په چپرکټ کې‌ناستم.
او ډاکټر په معاينه کولو باندی لګيا شو.....

ډاکټر- کوم خاص مشکل نه لرې يواځې لږ ضربه يې خوړلې چی ګچ کوم يې ورته تر يو هفته خلاصه نکړی او هو ونه ګرځی ورباندې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تلوار وایم: یو هفته ډېر وقت دي بې له ګچ نه کيږی؟
ډاکټر- نا نه کيږی که ګچ نشي نو مشکل يې زياتيږی.
بيا چنارګل بابا جواب ورکوې.

چنار ګل بابا- ګچ يې کړې ډاکټر صايب!
بد، بد چنار ګل بابا ته ګورم چې هغه خپل اوږه اوچته وې (معنا دا چې ماته څه لږ وخت لپاره په چپرکټ کی کينم او هغه پيسي حسابوي.يو ځل بيا د نامعلوم راتلونکي په فکر کې ډوبه شوم، نو د دې لارې پای به څه وي! د دروازی غږ شو او چنار ګل بابا دننه راننوته لاس يی راته راکړو او زه يې پوره اوچته کړم،د زينو په طرف ځو او کرار کرار لاندی ښکته کيږو!

په کوچنيو ګامونو موږ تر موټر ورسيدو، چنار ګل بابا د موټر دروازه خلاصه کړه او زه په مخامخ څوکی کېناستم.

چنار ګل بابا- نو اوس راته ووايه چې ستا کور په کوم لوري دی؟

غلی پاتې شوم او نه پوهېږم چې څه ځواب ورکړم، له لږ ځنډ وروسته مې خوله خلاصه کړه چې خبرې وکړم:

- زه د بدخشان يم او مسافر يم، يو نسبتاً ارزانه مېلمستون ته لاړ شه.پيسي نه لرم، بايد کار ته ولاړ شم، يوازې هغه شېږ زره افغانۍ مې راوړې چې په خزانې کې مې وی. او بس.

زما د خبرو وروسته بيا خاموشي حاکمه شوه!
چنارګل بابا-که تاسو کوم مشکل نه لرئ، زموږ د کور ميلمستون لوې دی، تاسو کولې شئ زما سره لاړ شئ!

نه پوهېږم چې څه ووايم، زما په اند دا بده خبره (وړانديز) نه ده، اوس چې زه هلک يم، دا ماته څه توان رسولې شي! په هرصورت، زه د خپلې خوښې خلاف وايم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ نه مننه، زه تاسو ته تکلیف نه درکوم !
چنار ګل بابا۔ نه د څه تکلیف دنده مې ده اوس چې ستاسو د وضیعت سبب شوی یم.اوس تاسو ته څه فرق کوي چې مسافر خانې ته لاړشې یا که زما کور ته!

خبرو سره یې موافقه وم هغه صحیح ویل ماته نو څه توپیر دهغه کور او مسافر خانې کې و؟ نو ځکه مې ورته وویل:سمه ده که کوم مشکل تاسو ته نه ویې او آرام یاست، زه کوم خبره نلرم.

هغه ماته په فکرمند نظر راګوري او بیا په کراره لځان سره یو څه وایي چې زه یې نه آورم.

او زه لځان سره وایم هغه زما پېنه ماته کړی اوس دی نو ما وزغمې خود نو.
د نږدې شل دقیقو سفر وروسته، چې بغیر له کوم رابندون او ترافیک څخه وه، هغه د یوه لوړ بالا منزله ودانې مخکې ودرېدو! او ساتونکو دروازه خلاصه کړه، تقریبا، 6,5 دانې ساتونکې وه! ما په خلاصه خوله هک حیرانه خپل د مخ منظرې ته کتل

داسې خو نده چې دا کور نه نه وبخښې دا مانې د دی چنار ګل بابا ده!
دننه ننوځو او زه د پخوا څخه لا ډیر حیرانه شوم،دا اوس کور دی که مانۍ ده!؟
د دې مانې په لیدو اخته کېږم،څومره هم غټ او فراخه دی، دا زما د عمه د کور څخه تقریبا پنځوس چنده لویه ده،یو لوې باغ د ونو ډک، یو حوض او دوه کوټې چې له دې مانۍ څخه په څو متری کې لرې موقعیت لري.د حویلی او د هغو دوو کوټو تر منځ یو لوی چمن شتون درلود..

د کور د لیدو په حال وم چې د ټوخې آواز د دی سبب شو چې د هغه ښکلې منظرو د کتلو څخه لاس واخلم..

چنار ګل بابا۔ که ستاسو کتل خلاص شوې وی نو، مهربانې وکړئ دننه لاړشې (او د مانۍ په لور یې اشاره وکړل)دواړه یوځای دننه لاړو او هغه زه یوې لویې کوټې ته چې شاید میلمستون یې و راوبللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران، د مېلمه بنه راغلاست وکړه، هغه دا خبره وکړل او پخپله لاړ او زه یوازې پاتې شوم د یو نالې خوا ته ځم او پر هغه کینم.

په وجود کې مې یو حس پېدا شو, شاېد دا کینه وه،د چنار ګل بابا سره.
د ګیلې په توګه لځانه سره وایم، چې ولې خدای هر څه یو چا ته ورکوي! بنګلا، پیسې، شتمني او خوښۍ! یو غټه ساه اخلم ترڅو له دې بې ځایه فکرونو څخه ځان خلاص کړم په هرصورت، هغه زما سره مرسته کړی وه.
د هغه د موټر ماډل څه وو؟ نه پوهیږم یو لوی تور موټر څومره آرام وو!

زه به د موټر په ماډل له کومه خوا خبره شم؟ کله چې په ژوند کې مې داسې موټر نه وو لیدلی، افسوس کوم په خپل حال باندې. هغه هلک چې عمران نومیده، د اوبو کوزه په لاس کوټې ته راداخل شوو، د هغه په راداخل کیدو زه وشرمیدم، چې یو هلک دی زما لاسونه پریوی..! لاسو منځلو وروسته,دوه ځوان هلکان له ډوډۍ سره راننوتل.! حتماً دا شاهی مانۍ ده،او زه یې په خوب کې وینم! یعني دا ټول د چنار ګل بابا د کور نوکران دی..؟

چنار ګل بابا د کور ساده کالو کې کوټې ته راننوتې او زما څنګ ته کېناستو، د هغه په کیناستو زما څنګ کې زه پعذابه کیږم خو د دی خبرې په یاد راوړل چې زه اوس هلک یم یوه لنډه موسکا مې په شونډو خپره کیږی.ډوډۍ دومره خوندوره وه، چې ما لکه قحطی وهلو خلکو پشان په ډوډۍ حمله کړل او پر خوړلو ی اخته شوم!

کله چې بنه موړ شوم، سر مې پورته کړ، چې د چنارګل بابا د حیرت څخه ډک نظر باندی مې سترګو ولګیده، اوږه مې پورته کړه.او ومې ویل: زه وږی وم!
هغه یو کم رنګه موسکا وکړه، چې ژر یې خپل مسکا له منځه ویوړل.له میز څخه ډوډۍ نوکرانو ټوله کړه، او میوه او د هغه څخه وروسته چای راوړل..

زما په لاس کې د چای پیاله وه چې یو بل ځوان هلک راغی، هغه هم ښکلی وو، خو د چنارګل بابا د ښایست په اندازه نه. ځان سره وایم:اه سترګې دی وتړه لیونی جلی.

- زید، ته چیرته یې وه هلک؟
چنارګل بابا- په ربنتیا چې ړوند یې، رضوانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه نوې راغلي هلک موړ. ته پام کيږی، او مخکې له دې چې څه ووايي، سترګې يې زما په لور ټينګې شوې.
چنارګل بابا خواته يې(چی زه تازه خبره شوم چی د هغه چنارګل بابا نوم زيد دی اشاره وکړل او ويې ويل: نه يې رامعرفي کوی زيد؟

چنارګل بابا- ته خپله ورځخه پوښتنه وکړه، زه نه پوهيږم چې نوم يې څه دی؟
رضوان په حيرانی ماته ګوري!
زه په چټکی سره ټوخی کوم،او آرامه ورته وايم:زه يوسف يم، او اوس دلته مسافر يم!

د رضوان جواب مې په يو نارينه غږ چې ډير زحمت مې وباسو د هلکانو پشان واوسيږی ورکړو، تر څو څوک راباندی شک ونکړی چې جلې يم!

رضوان- له پيژندګلوی ځخه مو خوشحاله شوم، يوسف جانه.
ما په مسکا جواب ورکړو: زه هم.

رضوان د چنارګل بابا په لوری ګوری او په سترګو تری پوښتي کوې چې څه خبره ده؟

چنارګل بابا- دا همغه هلک دی چی په موټر می ورسره ټکر کړی.

چنار ګل بابا دا خبره کوی او په بی حوصلګی د کوټې ځخه وځی.
رضوان چی اوس يی سترګی د حيرت ځخه د توپ په شان راوتي ماته ګوری

چې زه بې اختياره مسکا کوم او وايم: داسی مه راګوری اوس ښه يم!
زما په خبری رضوان خاندی او د ناستی لپاره راته اشاره کوی او زه هم ورسره په ډير واټن کې کينم. د چنارګل بابا ځخه رضوان ډير اخلاقي هلک وو او ډير ژر ملګری شو،له خپل حاله ورته وايم او رضوان يی آوری او په ډير زړه سواندی نظر راته ګوری البته د ويلو وخت کی لګ مالګه مرچکې پکې زياتوم او يو د دروغو قيصه ورته کوم..
" دلته به د جنې نوم چې يغما ده او ځان يې يوسف معرفي کړی په همغه د يوسف په نوم په مکالمه کې ليکو پام کوی چې غلط نشي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زما مور او پلار مړه شوی او زه د هغوی یواځینی اولاد وم هلته راته شرایط بیحده سخت ول نو ځکه ددی خوا په لور راغلم تر څو یو کار پیدا کړم چی د چنارګل بابا په مهربانی" خپلی پښې ته اشاره کوم"چی داسی شوم.

رضوان لومړی په حیرت راګوری خو یو دم په کړس کړس خاندی او وریځې پورته اچوی او وایې: چنار ګل بابا؟!

د هغه په خبره تازه مې فکر شو چې څه مې وویل او د شرم څخه تکه سره شوم، او کوښښ مې وکړو خپل خبره اصلاح کړم خو رضوان همغسی بی واکه له خندا څخه پر ځمکې پروت وه.

یوسف : هغه...هغه زما مطلب زید جان وه..
په مظلومانه ډول دا خبره وایم: دا خبره دی زموږ تر مینځ پاتي شي سمده.

چي دا ځل رضوان نور هم په کړس خاندی او وایې: هلکه ! ته خومره د نجونو په څیر یی!

د رضوان پدی خبره رنګ مې د ځیري څخه الوځی خو کوښښ کوم ځان له لاسه ورنکړم او په کلکه لهجه وایم: نه هیڅ هم داسی نده فقط ته مې وړه ده چې مخکې مې درته دلایل یی وویلې.
رضوان: کوم هدف مې نه درلوده فقط ټوکه مې وکړه!
ورته مسکا کوم او وایم: پوهیږم ستونزه نشته

اوس پوهه شوي وم چي رضوان له زید نه مشر دی، دوه ورونه او یوه خور یي لرله پلار یي د ښار نامتو سوداګر وه چي ما نه پیژنده! د ډیر خبرو او خندا ګانو وروسته رضوان د پورته کیدلو اراده وکړه او په همغه حال کې په خندا وویل: ویني دا چنارګل بابا څومره بی پروا او بیعقل دي؟ میلمه یي د خداي په هیله پریښودی او دي لاړ.

د رضوان پدی خبره چې زما ورکړل شوی لقب یې زید ته استعمال کړو دواړه په خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو چي رضوان په همغه حال وویل: البته که رښتیا ووایم زما خو ستاسره ښه سات تیر شو.

یوسف : زما لپاره هم گرانه ورروره
زما په دي خبره رضوان په زوره زوره وخندل او د اشاري گوته يي زما په لور ونیول او ويې ويل: تر یوي اوني پوري هيڅ ځاي ته نشي تللی گرانه ورروره..

داخل دواړه خاندو! رضوان شپه پخیر وایی او ځی،عمران هم زما ځای جوړوی او ځی، بیا هم زه پاتی شوم او اندیښنی دا څو ساعتونو کی لکه چې هر غم او اندیښنه می هیره کړی وه.زه یو شوخ او خوشحاله مزاج لرم تل هڅه کوم چي د نورو په شونډو مسکا میلمنه کړم خو له دننه نه ددي سرچپه یم سترگي مي درندیږي او د خوب نړي ته ځم.

رضوان- یوسف.. یوسف! پورته شه سهار شوی یوسففففف....
سترگي مي غړوم او د رضوان په لیدلو له خوبه راپورته کیږم،بیا هم په خپل شوخ پوستکي کي ورننوځم دا چي زما حال ښه ندي، غم لرم، درد لرم دلیل نه کیږی چی نورو تولو ته هم دا بی معنا حس ولیږدوم..

یوسف- مرگ یوسف اوس یوه شپه دي ډوډی راکړه داسي یی بیرته رانه وباسی.؟
زما په خبری د رضوان قهقهه پورته کیږی،آیا دا مخلوق غیر له خندا هم ژوندی پاتی کیدلی شی؟!

رضوان- ای یوسف پخدای په یوه شپه کی درپسی خپه شوم، ما هیڅکله ستا په څیر ملگرې نه درلود.
یوسف- مهربانی مو ده اوس صبا نارې راکوی یا نه؟

رضوان پداسي حال کې جواب راکړو چې په غږ کی څپی وهلی:راځه پورته شه مخ او لاس دی پریمینځه صبا نارې چمتو دی!

پورته کیږم او د حمام په لور ځم،په آئینه کې ځان ته گورم،دا زه یم! یغما!؟ یو هلک په گډوډو او تیټ او جیگ ویښتو وینم! غټي سترگی نه خو اوږدی او د نورو په وینا ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

،توری وریځې، منځوی پوزه چی له مخ سره می جوړښت لری، لوړ قد البته د نجونو په مینځ کې لوړ شمیرل کیږم او د شیدو په څیر سپین. پوستکی؛مسکا کوم هغه کس ته چې په آئینه کې یې ګورم چی نیوهیرم څه یی په انتظار کی دی؟

له آئینه نه مخ اړوم او کوټې ته ورځم رضوان ناست دی، او لکه چې ماته په تمه وو؟

رضوان- څومره دی وقت تیر کړو؟ ښه ده چی ته انجلی نه یی کنه څه به دی کول!
(رضوان هم زما په څیر شوخ طبیعته وه)
یوسف: ستا په څیر خو بدرنګه او بدشکله نه یم چې آیینه پرېښودل راته آسانه وی!
زما په خبری رضوان خاندی او په ویاړ وایی: نه ریښتیا ووایه تر اوسه دی زما په څېر ښکلی هلک لیدلی؟(او خپلی سترګی ډیر په ناز اړوي، په دې حالت یی زما په ستونی کی کړی ګوله الوځی او ټوخیږم او د ډیری خندا له امله لکه لبلبو (چوغندر) سور اوړم..

په ریښتیا چی ښکلی وه مګر نه د چنارګل بابا په کچه او اندازه.....

یوسف: ښه ده چی انجلی نه یی کنه په دی سترګو اړولو به دیې څو نفره تباه کړی وای؟

دا ځل ما په قهقه وخندل او رضوان راته هک پک کتل!
یوسف: څه دی ګرانه وروره تراوسه دی ژوندی موجود ندی لیدلی؟
رضوان د مربا مړی پورته کولو حال کې په مسکا یی وویل:ژوندی موجود می لیدلی خو ستا په څېر نه..؟!

هیس مې ونه ویل او ډوډی مو وخوړل،د صبا ناري وروسته رضوان دفتر ته ځی او زه یواځې پاتی کیږم، بیا هم غم مې د زړه په لوري برید کوی، او زه خپل د دی بیځایه ففکرونو څخه د نجات لپاره د چمن او باغ لوری ته ځم !
نیوهیږم څومره وخت تیر شوی وو چی د یو کس غږ اورم..

_ یوسف .... یوسف
د رضوان غږ وه، په لوړ غږ وایم:دلته یم.
په غوصه زما په لوری راځی او وایې:چیرته ورک یی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- دلته ورک وم.(د باغ په لوری اشاره کوم)
رضوان- غرمه چیرته وی؟
یوسف- همدلته وم نو.
رضوان د خولې څخه یو پوف کوي او وايي: نو ولی دی ډوډی نده خوړلی؟؟

د رضوان په خبره تازه مې د هوا تیاره کیدلو ته پام شو! او په کراره وایم: وبښې وخت می بيخې له لاسه وتي وو،دا ځاې ډیر ښکلی دی.
زما په خبره رضوان راته په مسکا ګوری او وايي: ډاکټر درته نه وه ویلی چې یوه هفته له ځایه مه پورته کیږه !؟
:□#شهاب
د ډاکټر خبره مې تازه یاد ته راغله، خو ځان بی خبره نیسم او د رضوان خبره بدله وم او وایم: دفتر کې کار ښنګه تیر شو؟
زما په خبری رضوان خپل سر په دواړو خوا وخوره ویې او ویې ویل: په رښتیا چې ډیر سپین سترګې یی خبره ولی تیروی!

د هغه پدی خبره دواړه خاندو او د کور په لور ځو
چنارګل بابا- سلام یوسف خان.

مخ می اړوم او تازه مې چنارګل بابا ته پام کیږي او وایم:علیکم سلام ښه راغلئ.
رضوان زما د څیری او د خبرو طریقی ته په کتلو هڅه کوی خپله خندا تیره کړی!
او بریالی کیږی او چنارګل بابا ته مخ اړوي او وايي ورته.

رضوان- زید پخدای که یو سم کار تا خپل په ټول ژوند کې کړی وی نو هغ همدا د یوسف راوستل دی.

چنارګل بابا داسی لکه چې د رضوان خبره یی نه وی اوریدلی وایی:مور چیرته ده؟
رضوان- د ترور دوی کره تللی.
چنارګل بابا- ډوډی مو خوړلی؟
رضوان- نه عالیجناب ته په تمه وو.
چنارګل بابا بی له کومی خبری ځی او خدمتګارانو ته غږ کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپې ډوډی تیاریږی او په پوره آرامتیا کې خوړل کیږي
زید- عمران چای راوړه
عمران- په سترګو ښاغلیه.
چای راوړل کیږی د وچې میوې سره؛

هغه دواړه په ټیلفون کې مصروف ول او زه لګه د لیونو په څیر می ورته کتل
رضوان خپل سر پورته کوی او زما په لیدو وایې:راکړه ټیلفون دی چې د وای فای کوډ درته ووهم

په حیرانې وایم- وای فای څه دی؟
دا ځل ښاغلې چنارګل بابا هم سر راپورته کړ او دواړو په حیرت ماته را وکتل او رضوان په همغه حیرت وویل: په قرآن رښتیا ووایه ته یی نه پیژنی؟
یوسف- نه پخدای.
بیا هم زما په خبری دواړه هک حیران شول.
رضوان- ته راکړه ټیلفون دی.

یوسف : نه یی لرم
دا ځل نو په واضح ډول د دواړو سترګې د توپ په څیر د حیرت څخه راوتلل او رضوان وویل: له غره نه راغلی یی یوسف جانه؟
یوسف- هو رضوان جانه بدخشان ډیر ښکلی او سمسور غرونه لری!

زما په دې خبری رضوان په کړس وخندل او چنارګل بابا هم لږ غوندی مسکا وکړه.
رضوان بیا وویل: درس دی ویلی؟
یوسف- هو تر دولسم ټولګې پورې.

رضوان-انګلیسی څنګه؟
یوسف : لږ لږ می زده ده.

زما په خبرو رضوان په فکر کی ډوبیږی او هیڅ نه وایی. په دی دوه شپو کی ولی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عصبي حملې پته نه لګيږي؟ نېو هيږم ورته حيران یم! څلور شپې تيرېږی او رضوان له ما سره عادت کړی دواړه خاندو خو چنارګل بابا لږ وينم،يو ځل هم د چنارګل بابا مور زما پوښتنې ته راغله په رښتيا چې ښکلې او زړه سواندی ښځې وه.

د چنارګل بابا مور- زويه څنګه يی؟
يوسف- ښه يم ترور جانې وبښې ستاسو مزاحم هم شوم.
د چنارګل بابا مور- دا څنګه خبره ده زويه زموږ د سترګو په سر ځای لرې.
وروسته له لنډو خبرو کولو له کوټې نه لاړه
په دا څو ورځو کی هيڅ ورځ نه وه چې د دوی ميلمستون خالی ووسی ډير قومی خلک ول...

نن شپه می دلته پنځمه شپه ده !
نور بايد ورو ورو تللی په همدې فکرونو کې وم چې رضوان دهليز ته راغی او مخامخ ماته کيناسته کرار يي سلام کړو.
يوسف- عليکم سلام
په تيلفون کې بوخت شو، په يو څه لوړ غږ می ووويل:رضوان!
رضوان- وايه!
يوسف- صبا ځم
زما په خبری رضوان په جدی نظر راوکتل او ويې ويل: چيرته؟

يوسف- د کار او مسافر خونې پسې.
رضوان- چا درته څه ويلی؟
يوسف- نه خو ميلمستيا هم يو حد لری.
مخکی له دی چې رضوان کومه خبره وکړی د چنار ګل بابا غږ پورته شو چې ويې ويل:رضوان دا باغوان چيرته دی؟
رضوان- کلی ته ولاړ.
چنارګل بابا- بيرته نه راځی؟
رضوان- نه فکر نکوم.

رضوان لنډ ځوابونه ورکول ګواکی فکر يی ګډوډ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل بابا پوف کړو او ویې ویل: نو باید یو بل باغوان پیدا کړم!

باغوان .... باغوان له فکر نه چی په سر مې درلوده وړه شانتی مسکا می وکړه خو په ویلو یی باوری نه وم بیا هم جرأت می وکړ او ومی ویلی: که ستونزه نه وی زه باغوانی کولی شم؟

دواړه حیران شول چنارګل بابا څه ونه ویل خو رضوان په نه زړه وویل: څه وایی یوسفه! ته زموږ میلمه یی او تر اوسه ښه شوی هم نه یی!!

یوسف- مې‌لمستیا هم حد لری څنګه چی ګوری زه هم کار پسی ګرځم او صبا می پینه هم له ګچ نه خلاصیږی.

په تمه د دواړو طرف ته ګورم چی رضوان وایې: بیا پاتې کیږی؟

خاندم او د سر په ښورولو یی خبره تایید کوم،یو دفعه الوځی چی غیږه راکړی چی زه هم پورته کیږم او لاسونه می مخې ته نیسم او وایم.

یوسفچ- عه عه نو حیا دی چیری زما خورکی نه ګوری زه نامحرم یم هوم؟
رضوان: هههههه زه دی وډار کړم چې څه خبره ده لیونیه!

چنار ګل بابا چی تراوسه غلی ناست وه وی ویل: په دی ډنګر او ضعیف ځان دی دومره لوی باغ د کارونو له ضماواري وتلی شی؟
یوسف- هو ما هلته هم باغوانی کوله!

سر ښوروی او څه نه وایی چی رضوان وویل: نو ښه راغلاست باغوان یوسفه!!!!!!
ومو خندل او دا ځل چنارګل بابا هم زموږ سره وخندل،څومره په مسکا باندی ښکلی ښکاری دا مخلوق،البته د ورور په ځای می دی وی!
په دی فکر مې په کراره ځان سره وخندل....

نن له چنارګل بابا سره ځم چی پینه می له ګچ څخه خلاصه کړی، له مخکې نه اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

راسره ښه شوی کله چې څوک نه وی راسره خاندی او ټوکی کوی خو له نورو سره رسمی خبری کوی؛

- مهربانی وکړی.
یوسف- سلام.
همغه ډاکټر می چی مخکې لیدلی وه په کراره یی وویل:
ډاکټر- علیکم السلام پینه دی څنګه ده؟
یوسف- ښه ده شکر..

وروسته له دې چې پینه می له ګچ نه وباسی له روغتون نه وځو
چنارګل بابا په خندا وایی: زه وایم ته یو دفعه انجلی ونه اوسیږی یوسفه!

په لاس مې د هغه په سر ګوزار کوم او ورته وایم:سړی شه چنارګل بابا.

زما پدی خبره هغه 180 درجې زما خواته را وڅرخیده او په حیرانتیا یی وویل: څه دی وویل چنارګل بابا بیا څوک دی؟

د هغه پدی خبره تازه خپل خبری ته مې فکر شو او په ډار می وویل: مخ دی واړوه. چې اوس ما غوندې بل څوک په موټر ونه وهې او معیوبه یې نکړی.

چنارګل بابا- خبره مه بدلوه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟
یوسف- زید جانه وایم چې له رضوان نه احوال لری؟؟؟
چنارګل بابا- یوسف سړی شه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟

موټر یی ودروه او زما تازه پام شو چی کور ته رسیدلی یو.
چنارګل بابا- نه یی آوری وایم چنارګل بابا څوک دی؟

تیینته می پر پاتې کیدلو ښه وګڼله په هغه حال کې چې د موټر دروازه مې خلاصوله په خندا می وویل: خپله دی یې ګرانه ورور جانه خپله دی!
د دی خبری نه وروسته مې د مانې په لور منډه واخیسته! او چنارګل بابا هم راپسې شو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حال کی چی زما پسی منډی وهلی، په لوړ آواز سره د خندا یی وویل:

چنارګل بابا: مګر زما لاس به درته ونه رسیږی یوسفه وژنم دی!
په منډه ماڼې ته ورننوتم چی رضوان می ولیده خواته می ورمنډه کړه او شاته یی پټ شوم،په داسی یو غږ چی هیجان او پاریدنه پکې پټه نه وه ومی ویل: هله چی وژنی می!!

د چنارګل بابا آواز پورته شو: یوسفففففف!!!!!!!!!!
زما په لیدلو چې د رضوان شاته پټ وم شیطانه مسکا یی وکړه، رضوان بیچاره هک پک زموږ دواړو تر منځ لیدونکی وه. چنارګل بابا له فرصت نه ګټه پورته کړه او زما خواته یی رامنډه کړه، چې ما په لوړ او غټ غږ وویل: رضوان خاورې دې په سر شه ددی چنارګل بابا مخه ونیسه یوه نړی ارمانونه لرم!

زما په خبری رضوان په کړس وخندل او ویې ویل: آخر دی هم خپل کار وکه.؟!

لا د رضوان خبره خلاصه شوی نه وه،چی چنارګل بابا رضوان یو لورې ته ټیل واهه او زما په خوا یی حمله وکړه چی زما د چیغه پورته شوه، په لاس یی زه د شا لخوا له کالیو ونیولم او لکه ماشوم یی پورته کړم!

د ربښتیا هم د هغه چنارګل بابا پهمخکې زه یو ماشوم ښکاریدم نور هیس.
چنارګل بابا-ووایه وګورم څه دي ویل؟! چاته دي چنارګل بابا ویلی هووووم ؟؟؟

د ډار څخه په ډک غږ می ورته وویل: زید جانه ته چیرته چنارګل باباې یې په ټوکو دی هم سر نه خلاصیږی او نه پوهیږي هان؟؟؟

زما په خبری دواړو په جګ غږ وخندل اوما ادامه ورکړه: سمده زما په اندازه جذاب نه یی ، خو بیاهم ښه یی په خدای زه خپله درته ښځه پیدا کوم سمده وروره په زړه مه نیسه اوس می راښکته که..!

زما پدی خبرو اوس نو دواړو خنداوی د ګاونډي کورته رسیدلي وه، زه دي زید په لاسونوکی داسي وم لکه ماشومه اوس باید جزایي شم دي شرمم احساس می وکه او ومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل !

یوسف- هی څمکه ته مې ښکته که، اوس سمده چنارګل یې هې خپل قد زما په مخکې مه راوړه یاالله څمکه ته مې ښکته که.

دواړو خپله خندا ټوله کړه چنارګل بابا زه څمکې ته ښکته کړم. او ما ناساپه مخ د رضوان خواته کړو او ورته مې وویل: اووو تور ماره ولی خاندې! هیڅ دې کولی نشوو ما دې آدم خوار له لاس څخه راخلاصه کې زما ټول حیثیت دې سوال لاندې لاړ! بیا مې پام شوو چې ګل ته مې آوبه ورکړل...

خدایه بیا مې څه وویلې نن حتماً مړه کیږم دې دې ژبې ده لاسه، خاورې دې په سرشه یغما خاورررر دې په سر شه یغماااا.. دا ځلی دې رضوان نوبت شوو ما پسې منډې ووهې، وای خدایه بیا دی موږک او پیشو لوبه پیل شوه، چنارګل بابا په زوره، زوره خندلې او رضوان سترګې سری وې ماپسې منډې وهلې او ویل یې:اووو لنډیه اوس زه درته ښایم څوک تور مار دی؟! آیا تا زما په شان داسې جذابه او ښایسته انسان لیدلی ده لنډیه!؟ودریږه!

باید یو بل تخنیک وکاروم،داخلې د چنارګل بابا شاته مې پناه ویوړه،او په خوږه او شیرنه لهجه مې ورته وویل:زید جانه صدقه دې شم الهې، څومره مهربانه یې خدای ته وګوره ماخه ورته وویلی هغه ته (اشاره مې رضوان ته وکړه) چې د څه پشان راپسې منډې وهې..؟!

چنارګل بابا د حیرت څخه په خلاصو سترګو ماته کتل..رضوان کرار، کرار رانیږدې کیده چې ما په لوړ غږ ورته وویل: په قرآن که زما دسر یو ویښته وشکوې،زید دی ژوندې نه پریږدی. نور دې زړه وروره (او بیا مې مخ د چنارګل بابا خواته کړه او مې ویل: کنه زید جانه؟؟؟

وااای بیا دوی د ډیر خندا څخه خپل پښتورګې نیولې وه،
زید په جګ غږ وویل: هرڅوک که زما ښځې ته نیږدې شو پښې ورته ماتې کوم خیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه..

د چنارګل بابا پی خبره داخل ما در حیرانتیا څخه ښکرونه پیدا کړل! او رضوان نور رانیږدې نشوو همغه ځکمی په سر کیناسته او خندل یې، چې ما څو سوکه د چنارګل بابا په اوږه وکړل او ومې ویل: سپین سترګیه، لږ حیاهم ښه شي ده (د هغه په شان خو لږ د خولې او سترګو په کږه کولو مې په مسخره لهجه د هغه پیښې وکړل او ورته مې وویل: هرڅوک زما ښځې ته نیږدې شي وژنمی. تا چنارګل بابا ته نو څوک ښځه درکوي؟

دا خبره مې وکړل او مانې په لورمی پښو ته زور ورکړه ، او د دواړو څخه لري شوم، او یوا ځیږمې د هغوی د خنداګانو غږونه د شا لخوا څخه آوریدل..

***

زما یوه میاشت ده راتګ څخه تیره شوی وه، خوو تراوسه د دي کورني د پلار سره می کتلي نه وه؟! موږ ټول یوځای په یو دسترخوان ډوډی خوړل.زید خور 23 کالو عمر لري،او ډیره ښه او با حجابه جلی ده.رضوان 28 او زید 26 کالو دي، ښه اخلاقي او ښه کورني لري،اوس زه هم د دي پنځه نفرې کورني یو غړي حساب کیدم' دي یو میاشت کی تقریبآ 2 ځلي عصبي حملې راته پیدا شوې خو ډیره شدیده او دوامداره نه وه....

نن شپه د زید پلار د سفر څخه راغې، مهربانه سړی وه ربښتیا هم نېکبخته کورني وه. او زه بیا د لیونیانو پشان د داسې یو ژوند حسرت او آرمان خورم...

نن شپه د ټولو شپو پر خلاف ژر خپلي کوټي ته راغلم، یوه د هغه دوه کوټو څخه چې د مانې څخه د باندي وي د اوسیدو لپاره مې انتخاب کړی وي، دلته می د آرامتیا احساس کوه. ترڅه اندازه ټول شیان په دي دوه کوټو او آشپزخاني کې موجود وه، تریخ چاې مې ځانته واچوه اوپه تخت کیناستم لاس کی کتاب ته می کتل
د کتاب نوم څو ځلې لځان سره تکراره وم... بینوایان... بینوایان.

بیا هم تیروخت کې ډوبه کیږم تیاره ماضې کې مې او خپل راتلونکي ته په اندیښني کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم، څومره په نور حقیقت پټ پاتی شی؟څو ځلي می دا پوښتنه لځانه څخه وکړل خو په ځواب باندی نپوهېږم.

دروازه غږ زما خیالونه په نیمه کې پاتی کوی...

د زید لوړ قد او چهارشانه قامت په دروازه کي ښکاره شو چې ويې ويل: ولی دومره وختي راغلې، ښه يی؟
یوسف- ښه یم لږ می یوازي توب غوښته!

زید راځی او زما په تخت باندی ځان اچوي او په ستړی لهجه وايې: یوسف زړه می تنګ دی، فکر کوم زړه می د سینی څخه د باندي راوځې!

نپوهېږم ولی! خو احساس کوم چې د زید زړه نیولې دی او اړتیا لرې ترڅو یو نفر و ته غوږ ونیسې، نو ځکه ورته وایم: کوم څه شوي دي؟

زما د پوښتني په جواب کې هیس نه وايي، چې زه خپل لځاي څخه پورته کیږم، مخ د زید خواته ګرځه وم او وایم: چای که قهوه؟
هغه آرامه وایي:قهوه.

آشپزخاني ته ځم او د یوی پیالی قهوې سره راځم، د هغه څنګ ته په تخت باندی کینم، هغه بیا هم په فکرونو کي ډوب شوي او خاموش دی، وربادي غږ کوم: زید!

خپل توري سترګي را پورته کوی او ماته راګوری،په کراره باندیچ خپل سر زما پر پښنو کیږدی چې زه ورخطا کیږم او ټول بدن می لکه آور ګرم کیږی..تر اوسه پوري هیڅکله کوم هلک سره دومره نیږدي نه وم،کولی می نشوو د هغه سر خپل د پښو څخه لري کړم، هغه یواځي د یو وروړ په شان دا کار وکړ او زه هم په دي شرایطو کي هلک یم، نور باید نورماله اوسم .....

زید- ته څومره ظریفه، کمزوری یې هیڅ زموږ په شان نه يی !
یوسف- ښه اوس د دی خبرو لپاره خپل ځان دي لکه خرس زما په تخت اچولی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبری باندی په آرامه خاندي او بیا خاموشه کیږی.څومره ښکلی ویښتان لري، تک تور بی اختیاره وایم: ده کومي شامپو څخه ګټه اخلي؟ څومره ښه ویښتان لري

زید- ذاتی همدا رقم دی شامپو پوري اړه نلري.

د زید پدی خبر لځان سره وایم هو رښتیا وایی د فرشته خاله(د زید مور) ویښتان هم همداسی تک تور دی، هغه لږ خاموشه پاتي کیږی او بیا وایي: ستا ویښتان ولی بی نظمه دي؟ ما تراوسه لیدلی ندی فکر کوم ویښتان دي یو اندازه صاف ندی همداسی نده؟؟

نباید هم هغه زما ویښتیان لیدلی واي!؟ ځکه هروخت به په سر مي خولی او دستمال تړو، په کراره ورته وایم: هو بې نظمه دي ټیټ والي او جګ والي لري،ځکه چې زه یې خپله اصلاح کوم او جوړه وم یې.

زما په خبری هغه خپل سر را پورته کړو، او ښه په ځیر،ځیر یې راته وکتل خو بیا هم خاموش شوو، نن شپه ډیر په فکر کی دی حتماً کوم څه شوي دي؟ کوښښ کوم ترڅو د کوټي درانه چوپتیا ماته کړم او وایم: چنارګل بابا، هله زر پورته شه ځآن دي زما غیږي کي اچولی نه شرمیږي د بل چا ځای دی اخیستی بل سبا ښځه کوم د خلکو حق مه خوره سپین سترګیه!

هغه په خندا وویل: بلکل په یو سم ځای کي شتون لرم یوسف خان!
د هغه په خبره تکه سره کیږم، او فکر کوم دغوږونو څخه می دود پورته کیږي خپل ځان کنترول کوم، ویښتان ورته کش کوم، چې هغه یو" اخ" واي

یوسف- دا زما د ښځي حق دی بی ادبه لاړشه حق دی بل ځای که پیدا کړه،
دا خبره کوم او په تلوار د هغه څخه لرې کیږم، زما پدی کار د زید خندا د کوټي فضا ډکه کوي.

زید- ته راشه ستا ویښتان وګورم.
یوسف- ولې د خاله کور خوو ندی محترم ورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په طرف راځي تر څو د سر څخه مي خولې لرې کړې خو زه ورڅخه لرې کيږم.
زيد- اه ندی خورمه يوسف دوه دقيقه آرامه اوسه.

په سل جار او جنجال باندی زما له سر څخه خولې لرې کړه،حيرانتياييی په سترګو کی وينم په حيرانه غږ وايي: يوسف په خدای ويښتان دي هم د جينکيانو په شان دي ښنګه اوږده دي، تيت والي جګ والي سره هم ښايسته ښکاري لاسونی زما په ويښتانو کي ننباسي لکه په ګوتو باندي ويښتانو سره مى لوبي کوي

زيد- ښنګه نرم دی کومي شامپو څخه ګټه اخلي؟
يوسف- اه بس ده لري که لاسونه دي لکه چې غل دی نيولی وي ټول ويښتان دي راته وشکول لري شه لري ...

زما په خبرو خاندی او وايي: د همدی لپاره دي ويښتان چاته ښکاره کوي ښاغلي يوسف!
يوسف- په خدای وهم دي چنارګل بابا انسان په شان کينه قهوه دي زهرکه
او داسي هم ما غيږ کي مه نيسه لکه چي خپله ښځي غيږي نيولي وي،بی حيا هلکه.
(پدی خبری مي دواړه خاندو او زه بيا وايم: بده ده زما وروره ، بده ده

زما په خبرو زيد خپل لاسونه د تسليم په نښاني پورته کړل او ويې ويل: سمده تسليم مولوي صاحب.

دواره په تخت باندی کيناستلو هغه خپله قهوه په لاس کي ونيوله، او ما خپل يخ چای بدل کړو د چای څکلو حال کي وم چې زيد وويل: يوسف سهار لاړشوو جامي يا کالي درته واخلم يوه مياشت کيږي د عمران کالي او جمپر اغوندئ، زما کالی ستا په اندازه ندی ټول، ژمي دي همدا دوه جوړه کالو و جمپر کي تيره کړل.

زيد ربښتيا ويل ما ټول ژمي همدط دوه جوړه کالو لو جمپر کي تير کړو،خو نيمکرغي دلته وه چي کوټي کي دننه د کالو مينځلو ماشين درلوده يو به مې ماشين کي اچوه بل به مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغونديږ.

په صاف غږ ورته ووایم: نه همدا دوه جوړط کالي زما بس دی څه ضرور..؟!
زید- د ماسپښین وروسته څلور بجي په تمه اوسه.

زید دا خبره و کړل او خالي پیاله د قهوه یې د میز په سر کینوده او د دروزاه په خوا روان شوو او ویې ویل:شپه پخیر.
یوسف- شپه پخیر.

ژوره ساه می واخیسته او لځان سره می وویل: چنارګل بابا هم لیونی راوخته!سهار وختي پاسیدلم دي منډو غږ می غوړونه ته راورسیږده،د کړکي دباندي می وکتل ژمي هم هیڅ خلاصیږي نه! زید په ورزشي کالو کي د مانې په لوري منډي وهلي،لاړم کالی می بدل کړل او کالو لاندي می ډبل شي هم واغوستو ترڅو کوم شی مشخص نشي، کنه هروخت می اغوستلو،خولی می په سر کړه عمران جمپر می واغوسته او مانې په لوری لاړم.

تقریباً ټول راټول وه په جګ غږ می سلام وکو، ټولو علیکم وویل او په خندایی راته کتل، آسما غږ وکړ(آسما دي زید او رضوان خور ده)

آسما- یوسف لالا راځه رضوان سره کینه.
په خندای می ځواب ورکو:سمده.

د رضوان څنګ کي کیناستم، هغه په تلوار،تلوار او تیزه ډوډی خولې ته کوله.
یوسف- زهر دی شه انسان په رقم یی وخوره ټوله دي خلاصه کړل.

زما په خبری رضوان د خندا څخه سور شوؤ او ویې ویل: یو ورځ هم انسان په کراره نه پریږدي مزاحم لنډیه!

زید غږ وکړ: آسما د یوسف ناشته څه شوه؟
آسما- دغه ده لالا جانه ظریفه ترور یی راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسته د څو دقیقونه ترور یو پتنوس سره راغله د ناشته وروسته، چمن او باغ مې یوځل وکته، د ګلانونه څخه باید بیحده زیات محافظت وشي ځکه ډیر حساس دی.
رښتیا هم دا کورني په ما باندی ډیر احسان کړي او هیڅکله ماته یی د یو نوکر په سترګه ندی کتلي هغوی لپاره دي کورني غړي وم،تر ماښامه په باغ کي مصروفه وم د موټر غږ راغی شاید زید وي!

زه لا په باغ کې وم چې هغه د څو ثانیو وروسته غږ وکړ: یوسف ته تراوسه پوری تیار شوې نه یې؟
یوسف- سلام دې څه کړو بی ادبه؟
زید- سلام می دي یوسف خان په ښکلا او جمال باندي.
خاندم او ورته وایم: زه تیاریم اوس درځم.

لاسونه می د پیپ په اوبو ومینځل او دواړه د زید د موټر په طرف چې اوس پوهیږم لندکروزر دي روان شو،څومره موټر یې ګرم دی! مارکیټ ته تر رسیدو دواړه خاموش وو. یو نارینه مارکیټ مخې ته ودریده.

زید- ښکته شه.

د موټر څخه ښکته شو او د مارکیت په خوا روان شوو، یو دوکان ته ورغلو

زید- وګوره او خوښي کړه.
یوسف- زه پتلون او بلوز نه اغوندم.
زما په خبری زید په حیرانتیا وایی: هغه وخت ولی؟
یوسف- ځکه خوښیږي می نا!.

زما په خبری زید پوففف کوي او د یو بل کالویو دوکان په خوا روان شوو.
زید-اوسی واخله خوښ کړه!

یوجوره نقره یی کالی مې سترګی نیسي غاړه یی نازک وه، وایم: اوبخښی هغه نقره یی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي راښکته کړي.

دوکاندار کالي راښکته کړل تقريباً نو زما په اندازه وه صرف لږ لوی وه،خو زما بلکل همدا لويوالي آزاد والي زما خوښ شول.

يوسف ـ دغه زيد دغه همدا واخله.
زيد په سترګو باندي کالي اندازه کړل او وويل: په تاباندې لوی دي.
يوسف- تاته يی څه ؟؟؟؟
زيد زما په خبری په حيرانو سترګو راته وکتل او وويل: بی ادبه!

يوه خاکستری جمپر، جګريی کرتی،او يو جوړه نخودی کالي د زيد په انتخاب باندی می واخستيل او د مارکيټ څخه راووتو.

زيد- راځه يو رستورانت ته لاړشوو ډوډی به وخورو څه وايې؟
د زيد په ځواب کی می وويل:نيکی او پرسش عجبه!

زما په خبری زيد خاندي خوو څه نه وايي،چ موتر دربړي او پياده کيږو رستورانت ته ننوځو،رستورانت ډير لوکس وه دوم منزل ته يی ورغلو يو کونچ او د نظر څخه لرې ميز مو خوښ کوو او کيناستو، د څو شيبو وروسته ګارسون راغی ترڅو سفارش يا فرمايش واخلي، چې يوه ډله جينکانی راځي، او يو ميز مخکي بلکل د زيد مخامخ کيناستلي او د خندا غږونه يی پورته شو.

زيد زما خواته ته مخ کوي وايي: ځای ښنګه دي؟
يوسف- زما په رقم جذابه او ښکلي.
زما په خبری زيد خاندي او وايي: په ځان مينه.

موږ دواړو خبری کول چې يوه جلی وويل:جينکيانو خدای هم څه ښکلاکانې خلق کړي.

د هغه جنې پدی خبری باندی زما سترګی د حيرت څخه خلاصی کيږی او زيد خوا ته ګورم، خو زيد ډير جدي ناست وو او مبايل که مصروف وه، د بلي جلی غږ راغی...

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسيه که بد ورته وګوری سترګی دی درباسم اوښي د دی!
بلی انجلی په غوسه وویل:دواړه چوپ شی په کوڅه کی خو نه یاست.

د هغوی په خبرو زما سترګي د حيرت څخه خلاصي پاتې وي،! انجلی هم دونه بي حيا اوسیدی شي! د زید غږ لوړ شو.

زید- څه شوی ولی لکه بیزو غوندی شوی يې یوسف؟
یوسف- بیزو به پخپله یی وادی وريدل هغه انجونو څه وویل؟

زید خپل اوږه پورته کړه او په شیطانه مسکا باندی وویل: نا کوڼ یم.
یوسف- ښه شو وادی وریده ما درته ویل وه چې زه سومره جذاب یم دا هم ثبوت يي.

اوس نو د چنارګل بابا نوبت و چی سترګی تر اخير حد خلاصی شوی، زما په خبره او په لوړ غږ يي خندا شروع کړه او همغه حال کې وويل:یوسف جان کولې شې ماته ووايي دا دومره په ځان باور دی له کوم ځای څخه سرچشمه اخلې؟

مخکی له دی چی زه جواب ورکړم زموږ غوښتل شوی شیان راورسیدل، په خوړلو بوخت شو چی زید یو دم په ټوخی شروع وکړل، سترګی می پورته کړی او کوم څه مي چی سترګو ولید خوله می خلاصه پاتی شوه! یو انجلی میز ته نږدی ولاړه وه او یو کاغذ پر میز ایخې و؟! زید ته يې خپله شمیره ورکوله!؟ زه دومره په ډوډی بوخت وم چې بیخی مې پام نه و شوی.له یو ټوپ سره زید څنګ ته ځان رسه وم او په کلکه باندې پر شا يې وهم چی هغه نور هم سور شو اواوبه یی په یو نفس وڅکلی په کراره وایم: خاوری دی په سر شه زید یو عالم خلکو ته دی و شرمه ولو.

داسی می وویل چی یواځې زید وآورید مخ مې انجلی ته واړوه او مسکی شوم ومی ویل:اغلی که غواړی مونږ سره ډوډی خوړی شی.

انجلی نامحسوسه خندا وکړه او بغیر له کومې خبری د دی سره راغلې هغه نور انجونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: راځې انجونو ښاغلو سره ډوډی خورو.

چنارګل بابا په غوسه ماته را وکتل خو ما ځان تیر باسو، دری واړه انجونی راغلی ګارسون میز له سره ډک کړو ټولو په آرامه خپل خواړه خوړل هیچا خبری نکولې، چې انجلی په ډیر ناز زید ته وویل:وبخښئ کولې شم ستاسو نوم باندی پوهه شم؟!

زید په نه زړه وویل: زید!
انجلی- څه ښکلې نوم.
زید د دروغو موسکی کیږی او خپل خواړه خوړلو باندی مصروف کیږی.خواړه په خاموشی کی خوړل کیږی د قهوی سفارش مو ورکړو، دری واړه انجونی چی نومونه یې آسیه ,فرخنده او زیبا وه د زید سره په خبرو بوخت شول او دا جناب یوسف صیب کدو تشریف فرما وو؟!!

د هغه انجونو د تلو ورسته مې وویل: څومره بی حیایی زیاته شوی په خدای نمبر یې هم واخیسته..! خاوری مو پر سر شه انجلی باید لږ سنګینه وی کنه زید؟
زید په غوسه وویل:ودی خوړه !خپله شپه دی هم خرابه کړه او زما ده هم.

په شیطنت مې وخندل او ومې ویل: ما خو ستا له عذاب درکولو څخه خوند واخیست.

چنارګل بابا خپل سر وخورو او ویې ویل: ولا حول ولا قوت پاسیږه یوسف له مخې مې لرې شه کنه وهم دی.

د هغه په خبره مې وخندل او د ډوډی د پیسو ورکولو لپاره د حساب صندوق خوا ته لاړو حساب دار وویل: ستاسو حساب ورکول شی..!

د هغه پدی خبره په حیرانتیا موږ یو بل ته وکتل او بیا پوی شو چی هغه انجونو حساب کړی..؟ د هوټل څخه د وتلو په حال په خندا مې زید ته وویل: زید وایم بلاخره پیسه دار خاوند دی پیدا کو ده ډوډی پیسی هم درته حساب کړی. هههههههه

زید د غوسې څخه سور واوخت او زما خواته یې حمله وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ما په خندا وویل: په خدای ټوکې مې کول ولی اوس وحشی کیږی خو ته یې خوښ شوی زه څه وکړم.

زید هیس نه وایی او زما لاس نیسي او موټر طرف ته مې وړی او د توپ په څیر مې د موټر مخکی سیټ کی مې اچوی. او موټر حرکت کوی، او شکر ژر ورسیدو، همدا چې ښکته شو رضوان زموږ خواته ته ورختا رامنډی کړل او په لوړ غږ یې وویل: چیرته وې لنډه غرانو..!

یوسف- هوی تور ماره څه شوی دی؟خرید ته تللې و څه ځان په زمکه او آسمان وهی!
د زید د خندا غږ آورم او رضوان چې په غوسه وایې: بد دی وکړل لنډیه ماته مو ولی ونه ویل ها؟!

کرار مې د زید د غوږ ښنګ کې وویل: په خدای که دا تور مار ما ووهې نو مور جانی ته دی هر څه وایم نور خپله پوهیږی!
:□#شهاب
زما په خبری د زید خندا د غږ یی چوپ کیږی او ماته ګوری، چې زه وایم: ریښتیا رضوان پوهیږی رستورانټ کی څه وشو..؟
زما په خبری رضوان وویل: څه شوی بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی !؟
په خندا می وویل: له دی ورور نه مو پوښتنه وکړه.
زید چې وضعیت خراب ولید ډیر جدی وویل: رضوان بس که ماشوم خو نه یی لاړو یوسف ته مو کالې واخیستل یو میاشت شوی د عمران کالی او جمپر اغوندی،ته په کور کی نه وی نو ځکه تنها لاړو.

رضوان خپل سر وخوځه وه او مشکوکه غوندی چوپتیا اختیار کړل او کرار یې وویل: زیدا! عمه راغلی.

د هغه پدی خبری زید په لوړ غږ وویل: څه!؟ ولی !!
رضوان عاجزانه ورته وکتل او ویې وویل: آرام اوسه زیدا!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په غوسه باندی د مانې طرف ته لاړو، ما مخ د رضوان خواته کو او ومی ویل: ده باندی سه وشو؟

رضوان زید ته چې د مانې خواته تلو وکتل او ویې ویل: قصه یی اوږده ده.
خپل اوږه مې پورته کړل او خپل د کالیو پلاستیک مې واخیست او کوټې ته مې لاړم او حمام مې وکړو،نوې کالې او نوی چمپر می واغوست هوا ریښتیا هم سړه وه،دی خلکو ریښه وباسی،ویښتیان مې وچ کړل خولې مې په سر کړه، داسی چې څو تار دی ویښتیان مې د باندی را ووتل،مانې خوا ته لاړم او آشپزخانی لاره مې ونیوله

اسما په جیګ غږ وویل:سلام لالا.
په خندا مې وویل: علیک سلام زیدا او رضوان چیرته دی !
آسما په خفګان وویل: د زید کوټه کې‌دی.
سر می ښکته پورته کو د سمده په توګه او زینو خواته لاړم، د زید کوټې ته ورسیدم دروازه می ټک ټک کړه له لږ زنډ وروسته غږ وشو: راځه.

ننوتم او دروازه می بنده کړه، مخ می د هغوی دواړو خواته کړو او ومې ویل: دلته مو سنګه باندار اچولی خیریت خو دی؟؟؟

پرته له کومی خبری دواړو په حیرت کتل راته خپل وریځی می پورته کړی او په حیرت می وویل: هوې څه شوی؟؟ پیری مو لیدلی!؟

زما په خبری رضوان وخندل او ویې ویل: څنګه ښایسته او دلکش شوی یی؟!

مغرورانه می تعظیم وکړو او ومی ویل: وروره ګله زه همدا یم نو او دری واړو وخندل، چې ما بیا وویل: ولی ښکته نه راځې؟

رضوان په عاجزانه توګه زید ته وکتل او آرامه یې وویل: خان صیب ضد کړی او وایې ښکته نه ځم.
په حیرت مې ویل: وای..! ولی څه شوی؟؟؟
رضوان غټه ساه واخیسته او ویې ویل: قصه یې اوږده ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- خو ووایه چې پوه شم!
منتظر می د رضوان خواته کتل چې زید پاسیدو او د کړکی خواته لاړو، او بیرون ته په کتو شو چې رضوان خپل ستونی صاف کړو او ویې ویل: دی عمه لور مریم د ماشومتوب څخه په زید مینه ده...!

بی لدی چې زید ته پام وکړم رضوان ته وایم: بنه بیا؟!!
رضوان- خو زید نده قبوله بناغلی وایی چې هغه می د خور په شان ده، هر ځل یی رد کوی چې د هغې بیچاره حالت خرابیږی.حتی یو ځل یی د ځان وژنی کوښښ وکړو خو، وژغورل شوه..!

زه د حیرت څخه خاموشه وم او غوږ نیولې منتظره وم خو رضوان څه ونه ویل چې بی طاقته مې پوښتنه وکړل: بیا ؟؟!!!
زما په خبری رضوان په کراره وویل: دری میاشتې مخکې جنجال وشو او ترور غوسه شوه او لاړه اوس د دری میاشتو وروسته راغلې خو زید خان حتی نغواړی هغوې وګوری پیچاره ګناه لری بیا د مریم حالت خراب نشې.

د رضوان د خبرو وروسته خاموشی په کوټه کی خپره شوه، چوپتیا می ماته کړه، او رضوان ته می وویل: دا مریم او ترور دی مانه مخ پټه وی؟؟؟

رضوان- نا فکر نکوم مور می ستا په اړه ورسره خبری کړی.
یوسف- سمده نو ته ورځه زه زید راوړم.

زما په خبری رضوان سر وښوره و او ویې ویل: ښه نو لږ زر چی ناوخته شوي.
په خندا می د تاکید په ډول سر وخوځه وو. چې رضوان په نرمه مسکا د کوټې څخه ووتې، د هغه په تلو په کراره مې وییل: زید، زه چی ځو ښکته.

زما په خبری هغه په غوسه وویل: د بحث حوصله نلرم ته زه' زه نه ځم.
خواته یې ځم په سختی تر وړی رسیدم لاسونه می د هغه له مټو تاو کړل او ځان خوا ته می کش کړ ترڅو لاندی ویسم خو هغه لږ شور لا ونخوړ په دروغجنې غوسه وایم: انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوندی ښکته لاړ شه! ترور دی پتمه ده.

هغه زما خواته را وکتل او ویې ویل: نشم کوی،په خدای نشم کولې پریمیږدی یو دوه دقی ارامه ساه واخلم.
دهغه پدی خبره زه لځان سره وایم: یعنی زید هم ستونزه لری؟؟ خپل فکر بیرته بدله وم، او وایم: یو ځل زما لپاره کوښښ وکړه هغه ګناه نلری (او په لاس می د زید زړه خوا ته اشاره کوم او وایم: د زړه ګناه یی ده.

زید جواب رانکړو چې ما بیا وویل: هرو مرو درسره ډیره مینه لری، کنه هیس انجلی خپل غرور د یو هلک لپاره د پښو نه لاندی کوی!

زما په خبری زید په شیطانت وویل: ته له کومه پوهیږی لکه چی انجلی یی ؟؟
په سر یی وهم، او وایم: اپلاتې مه وایه زه چی ځو ناوخته شوه.

زید نرمه مسکا وکړه او زما سره یوځای د کوټې ځخه را ووت د هلیز ته په رسیدو د هغه لاس خوشی کوم او جدی انداز باندی ورته وایم: آرامه اوسه هغه انجلی بی ګناه ده عادی رفتار وکړه سمده ؟!

زما په خبرو هغه خپل سر وښوره وو، چې د هغه پدی کارما وخندل او دهلیز ته داخل شو،چ ټولو ته مو سلام ورکړو او ورسیدو مریم او د هغه مور ته،
مریم ته به رسیدو هغې ته په کتو شوم، غنم رنګه څهره، غټی سترګی نری پوزه، ګرد مخ او، جیګ قد، په ربښتیا چې ښکلی وه، نپوهیګم د زید ولی نده خوښه؟! که واده یې ورسره کړی وایې سومره ښکلی جوړه به وه..!خپل فکرونه می هخوا کړل او مریم ته می وویل: ستړی مشی خوری.

مریم- ته هم ستړی مشی وروره.
یوسف- ستړی مشی ترور جانی پخیر راغلی
عمه- خیر ویسی زویه.

د مریم مور مهربان او نورانی څهره لرله چی په لیدو یی انسان ښه احساس پیدا کو، پر یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچ کیناستم او د زید سټره مشی می کته چی سرقم سټره مشی کوی..!؟

زید- سټری مشی تروورجانی!
عمه- خیر ویسی د ترور ګرانه سنګه یی؟؟

عمه دا خبره کوی او د زید مخ ښکل کوی.
زید۔ ښه یم مننه ترور جانی ستاسو ښه والی هم غواړم.

په مسکا له ترور نه تیریږی او مریم ته مخامخ دریږی، چې د مریم رنګ د ګچ په څیر کیږی او لاسونه یی لړزیږی، د وریم د حال په لیدو په زړه کې وایم: اه چی سومره زید ظالم دی !

مریم۔ س .... سلام زید ښ... ښه یی؟؟
زید۔ علیکم سلام مننه، شکر ته ښه یي؟ (مریم همغسی د زید په کتو کی ډوبه وه وویل: مننه د اوس څخه نور شه نشم اوسیدی.

زید خپل سر وښورو او راغی زما څنګ ته کیناست،زړه می په مریم وسوزید بیچاره مریم ! سترګی می په مریم ولګیدی د زید په کتو کی ډوبه وه او ټول مجلس ته یې هیس پام نه وه، مجلس ګرم و هر چا خپل د همزولو سره خبری کولی خو مریم بیا هم د زید په کتلو کی ډوبه وه چې ما آرام د زید غوږ سره وویل: ډیر ظالم یی یو نظر خو ورته وګوره..!

زما په خبری زید د مریم خواته ګوری او موسکی کیږی(نظر نشی اول ځل جنار ګل بابا زما خبره ومنل. د زید په موسکا مریم په تلوار له ځایه پاسیده او لاړه پخلنځی ته! د هغې په تلو آسما هم پاسیده او لاړه! د هغوی پدی کار باندی زه لږ کنجکاوه کیږم او د لږ زنډ وروسته د اوبو څکلو په پلمه پاسیدم، چې زی وویل: چیرته ځی؟؟

یوسف۔ اوبه څکم؟ ته یې هم څکی؟!
زید۔ نه.

پورته شوم، د پخلنځي پهٔ لور لاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې،پخلنځي ته ورسېدم د يو چا د ژړا غږ زه ودرولم.

مريم- ودې ليده قسم پهٔ خدای اسما ويې خندل!
او بيا يې ژړا هغه سکون او آرامتيا يوړل هق هق يې پورته شول، او د اسما ځواب ته تم نه شوم، په چټکو ګامونو د هغه ځايه څخه لاړم، نور مې د پاتې کيدو توان نه لرلو، د خپلې خونې پهٔ لور روان شوم، نه پو هيږم، خو د مريم حال ما د خپلو بدبختيو په سوچ کې بيايي.دوې مياشتې کيږي، چې هره شپه زه په ډارونکو

خوبونو، وينيږم، دوې مياشتې وشوې، هره ورځ تمثيل کوم، خاندم او خندوم يې خو شپه په بې رحمۍ سره دردونه زما پهٔ لور راکاږي.اخ ژونده! سترګې مې له خوبه درنې درنې کيږي، بيا ويده شم، سهار بيا د تيليفون په غږ را ويښيږم. هغه زوړ تيليفون چې رضوان راکړی و.! زيد زنګ کوي خو ولې؟هغه پرونۍ شپې ته په سوچ کولو سره غوسه کيږم، او زنګ پرې کومه!او خپل ځان سمبالومه، د ودانۍ په لور روانيږم.او ننوتلو وروسته د خپلې څرمنې، توده هوا موږم

يوسف- سلام
ټول مې د سلام ځواب راکوي.د ميز لرې برخه ټاکم،او خاله صباح ناری راوړي.
مشغول خوردن صبحانه ميشم نګاهم سوی مريم کشيده د صباناري په خوړلو بوخت شم.
او سترګې مې به مريم ولګيده چې بيا هم د زيد په سوچ کې ډوبه ده!

له زيد څخه يې ځانته بت جوړ کړی، خو زيد يی ارزښت لري؟
ددې بت عبادت کول کومه ګټه لري؟

ولې خپل ځان ته درد اخلې همم؟؟ يو غږ مې د زړه له تله پورته کيږي او وايي کله چې ته د مريم په درد روږدې نه يې، نو پريکړه مه کوه!سر خوځوم چې ترڅو خپل خيال مې په نورو سوچونو بوخت شي. صبا ناری خلاصوم، پورته کيږم، دمريم د باغ(بڼ)په لور، ګلونه چک کوم، ونې چک کوم،زيړې پاڼې له روغو پاڼو را ټولوم.
تر شپې پورې ځان په کار بوختوم، هو تياره کيږي،او د ودانۍ په لور ځم.

ډير په آرامه په خپل ځای کې کښينم،چې رضوان راځي او زما تر خوا ځای خوښوي،او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په آرامه غږ سره وايي: څه شوي پۀ سوچ کې يې؟
يوسف- نه يوازې لږ ستړې يم.
وروسته له نيم ساعت څخه زيد راځي،سلام کوي،راځي زما تر خوا کښيني،په چټکۍ سره پاسيږم،د خونې په لور روانيږم.وروسته له نيم ساعت رضوانه غږ کوي:يوسفه چرته ځې؟ ډوډۍ چمتو ده.

يوسف- وږی نه يم!
د خونې په لور بغير له خبرو روان شوم، د ننه کيږم، چای ږدم چې له کيک سره مې خوښيږي، ګولی مې هم د خلاصيدو په لور وې، خدايه! په پخله رحم وکړه، له دغې لعنتي ناروغی څخه مې وژغوره.مرکز ګرمي روښانه کوم، او کښينم، چای په لاسونو کې نيسم،په تلوسې سره يې مزه مزه کوم.له خدايه شکر کوم، له بد څخه بد تر هم شتون لري،خدای (ج) مې دې له بدو څخه وساتي.

خندا مې په، شونډو ښکارنديي کوي، د لاسونو لړزه مې حس کوله،نه، خدايه،نه! ساګانې مې ټکنی ويستلې،خو ګټه هم نه لري؟ د وره غږ سره ما ټوپ کړو

زيد ډير په غوسه سره د ننه کيږي او په لوړ او عصبي غږ وايي: وګورم چې څه په تا شوي؟زما نه مخ پټوي کم عقلې.زړه دې ورته وسوزيدو نو زه بدبخته څه ها؟ زړه دې ماته نه سوزيږي؟(چيغې وهي وايي ځواب راکه!)

په بې حوصلګۍ وايم: ووځه بهر تا ته حوصله نه لرم ويده کيږم.

زيد په لوړو قدمونو زما په لور راځي،ډاريږم ورڅخه نه پوهيږم ولې داسې وحشی شوی؟ زما اوږه په کلکه نيسی او په غوسه وايې: نو حوصله نه لرې؟ زما حوصله نه لرې کنه! زما زنګ ته ځواب نه راکوې؟؟؟

زيد دا خبری په غوسه کوی او نور هم زما لاس کلک نيسی چې په درد ورته وايم:وحشي توب مه کوه ستړې يم لاس مې خوشی که.
زيد- زما سره سمې خبرې وکړه ،پوهيږې؟زه په نړی کې د هيچا په کيسه کې نه يم، هيچا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی غوسه باندی زما لاسونو په لړزيدو پيل وکړ،نه خدايه اوس يې وخت نه دی، په دغه حالت کې بايد ما ونه ګوري. په پسخند خپل زړه کې وايم"کوم وخت دې زما غږ اوريدلی، چې دا ځل يې دويم ځل وی خدايه؟؟" زه عصبی ناروغتيا لرم او اوس هم د ډير استرس او ويری څخه راباندی بيا هم عصبي حمله راغله. او په لړزيدو مې شروع وکړه..

ساه مې تنګه شوه، سوچ کوم تر همدې ځايه وو. زما د ژوند کيسه مې نيم ګړ يې پاتې شوه! د خبرو کولو کوښښ کوم،او د زيد غاړی ته منګولې اچوم، او په بند بند غږ وايم:ګ...ګو..لې مې...

زما د حال په ليدو زيد په ورختا او غمژن انداز وايې: چيرته دی ګولی دی چيرته دی؟

لاس مې د ميز په سر د ګولې پاکټ ته نيسم، چې زيد په چټکۍ سره د ميز په سر د ګوليو پاکټ خواته ځي، زما حال نور هم بدتره کيږي، لاسونه او پښې مې، د نور مال حالت څخه وځي.ساه مې وځي خو له خولې مې زګ وځي.

زيد مې په خوله کې ګولې را اچوي، او او اوبه وه چې د ستونې څخه مې پ زحمت تيری کړی،د زيد په غيږه کې وم، د هغه د ورختا زړه درزا مې چې تيزه تيزه وه آوريده،خو خوځيدلی نه شوم زما دواړه لاسونه خپل په يوه لاس کې کلک نيسې او د سر څخه مې خولی لرې کوی، ويښتان مې چې د پخوانه څخه غټ شوي وو، او ما د کم کولو وخت يې پيدا کړی نه وو خپل په ګوتو موږي يې، او زما په بدن کې حرکت نشته!

سر مې د زيد په سينه ايښی و، عطر يې زما دماغو ته را رسيدو،،خو زه له مخکې هم بد تره وم، هيڅ حس مې د انجلۍ په حيث نه و، چې ووايم سوچ وکړم،سوچ مې ګډ وډ شو نه هيڅ نه شو.کوښښ کوم، وخوځيږم ، له دغې لعنتي تندې، او خراب موقعيت څخه ووځم ،خو نه کيدل.

زيد- يوسفه ښه يې؟ اوري يوسفه؟
ما اوريدل،خو خوځيدلی نه شوی، ډير په ستونزه وتوانيدلم چې ځواب ورکړم: ښه ی....يم..مم...او...اوبه..اوبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبری زید په چټکۍ سره د میز څخه اوبه را واخیستې، او ماته یې ونیولې، غړپ، غړپ له اوبو څه مې وڅښلې،او لږ په حال شوم، زړه مې لکه لیونی په سینه سینه مې وهې، ای لعنت دې په دغې حمله وي، چې هر ځل ما ددغې مصیبب سره مخ کوي.
کوښښ کوم چې د زید له غیږې را ووځم، خو هغې زه کلک نیولی یم په غیږه کې.په سخت وایم:

یوسف: هڅوکې مې مات شول خوشې مې که، زید په لړزیدونکی غږ وویل: ولې داسې شوی؟ مریض یې؟

د زید په خبره مې تندی تروش کیږی ما د مریض د نوم څخه بد راتلل په تنده لهجه وایم:
هو عصبی حملې او دوری راباندی راځي کله ناکله.

زما په خبری هغه لږ خاموش پاته کیږی او بیا وایې: سهار چمتو اوسه ډاکټر ته ځو!
یوسف- اړینه نه ده ښه یم!

زما په خبری زید په کلکه وویل:کله مې چې وویل چې چمتو شه، نو بیا چمتو شه پوه شوې؟
په بې حوصله ګۍ وایم.ډاکټر ته لاړم، دغه یې هم دوا ده، ځینې وخت ورسره مخ کیږم،خو ښه کیږم!

زما په خبری زید وایې: ډاډمن یې چې سم تکړه ډاکټر ته تللی یې؟
یوسف- هو سم ډاکټر و اوس ورځه غواړم ویده شم، مړ شوم له بیخوبی څخه.

زید زما د خبری په جواب کې یواځې خپل سر پورته او ښکته کوی او وایې:ښه شپه بې حاله په تخت لویږم، او نه پوهیږم، څه وخت ویده شوم.سهار ګڼه ګونه شوه ویښیږم په چټکۍ سره، مې خپل کالې بدل کړل، او د ودانۍ په لوري منډې وهم،غږونه اوریدل کیږي! د ځانه سره وایم یعنې څه شوي؟؟ ګامونه مې تیز کوم د ودانۍ په لور ، د رضوان غږ راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان-انسان اوسه، زیده څه په ځان نازیږې، نه وینې چې حال یې څنګه دی؟ لعنتي!

د زید په خبره لځان سره وایم: یعني د مریم حال بد شوی؟
دا ځل د زید د چیغو په ډول آواز مې تر غوږ شو چې ویې ویل: ما وویل حالیت یې بد شي هاا؟ما بد بخت څه کړي، مه مجبوروی مې چې دا کورته تاسو ته پرېږدم!

زما په ور رسیدلو دواړو ساه تیزه تیزه باسله، چې پوه شوم د ډیر خبرو څخه دواړه ستړی شوی.د زید مور په کوچ کې ناسته وه او سر یې په لاسو کې نیولی و
عمه او مریم نه وه نو چیرته تللې؟

د رضوان پام ماته کیږي.او کرار وایې: یوسفه ته یو څه دغه ناپوه ته ووایه چې په خدای کم پاتې هه بیچاره جني ځان مړه کړی، او د دغه ناپوه(زید ته اشاره کوی) هیس فکر او خیال نشته.

زید زما خواته راګوی خو زه هیس نه وایم او ځم د فرښتي خاله خواته او وایم: ښه یې خاله جانې؟

زما په غږ هغې خپل ستړېې سترګې را پورته کړی او په ستړي انداز یې وویل: هو بچې مې ښه یم، صباناری دې خوړلی؟

د خاله پدی خبره زه ځانته شرمنده کیږم، زه څومره ددې کورنی پورورړی یم، په جنګ کي د خاله فکر زما خوراک ته دی! دهغی جواب خپل د سر په خوځه ولو ورکوم او د رضوان خواته ځم او وایم: بیا څه شوي؟
رضوان- د ښاغلي زید څخه وپوښته (او په غوسه د زید خواته ګوري.زید پرته له خبرو د باغ خواته ځي؛ چې رضوان به همغه لهجه ویې: مور مې د مریم په اړه د هغه سره خبرې کولې چې بیا وحشي شو. (او مات شوي ګلاس ته یې اشاره وکړه،) دا هم ښه کار د ښاغلي!

د رضوان په خبرو زه ځان سره وایم بی له شکه کله چې زید په غوسه کیږی نو د کنټرول

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځخه وځې او وحشي کيږي. په کراره رضوان ته وايم: مريم خو د زی انکار اوګ خبری وا نه وريدل؟

زما په خبری رضوان په غمژن لهجه وايي: وايي وريدل فشار يې ښکته شو، کمزوری شوی اوس هم د آسما کوټه کيده.

رضوان دا خبره وکړل او چوپ شو د مور خواته يې ځي او زه زړه نا زړه د باغ په لوري ګورم چې زيد شته که تللی. نه نشته تللي .....

نو بيرته د ودانی په لور ځم! ټول غمژن او فکرمند حالت کې دي،د رضوان خواته چې بيحده په سوچونو کې غرق دی ځم او وايم: رضوان راځه آسما او مريم بهرته وباسو کيدای شي سوچ يې بدل شي!؟

زما په خبری رضوان سر پورته کړو او په مسکا يې وويل: ښه خبره ده.

رضوان دا خبره کوی او د زينو خواته ځي،د څو شيبو ورسته دری واړه، ښکته راځي، د مريم رنګ زيړ و بې کراره انداز له زينونه راښکته شوه.مورږ د رضوان په موټر کې روان شو، څلور واړه.لکه د زيد موټر داسې نه و خو ښکلی و، زه په مخکې سيټ کې کښيناستم، مريم،او آسما د شا په سيټونو کې کښيناستې. چې رضوان وويل:

رضوان- ښا نو اغلو ميرمنو کومې خواته ځو؟
مريم چوپه وه، خو اسماکرار وويل: نه پوهيږم لالا، هر ځای چې تاسو وايی.

د اسما د خبری وروسته رضوان موټر روښانه کړو او حرکت يې وکړو، او زه نه پوهيدم چې چرته ځو؟خو بلاخره د يوه پلورنځي مخې ته ودريدلو.

رضوان- دادی ورسيدو!

ټول ښکته شوو،او د پلورنځي خواته مو حرکت وکړ، او د دوکانو په کتلو بوخت شولو. د مريم غږ و چې د خاموشی لړی يې ماته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم- اسما.. اسما ته راشه چې دا ښنګه ښکلې ګوتمې لري!

اسما ودریدله او بیا دمریم خواته چې د هغه شیانو په کتلو بوخه وه ولاړه او په خندای ورته وویل: رینتیا وایې، یو ځل یې وګورو..

د نقرې د پلور ځای ته راغلي یو.مریم او اسما دواړه د ګانو په کتلو بوختې شوې.
مریم- اسما وګوره ښنګه ده؟
اسما وروسته له لږ ځنډ،ځواب ورکړ: اې دا خو نارینه ده لیونۍ(اسما لږ چپتیا غوره کړه، او بیایې کرار وویل: د زید لپاره یې اخلې؟

د اسما په خبره مې په زړه کې وویل: اوووووووف زید زید ځومره مې له دغه نامه ځخه بد راځي، هغه نر چې خود خوا دی! هغه چې مغروه دی.

اسما کرار وویل: ښکلې ده !
رضوان زما خواته ودریدو او ویې ویل: یوسفه ته کوم څه نه اخلې؟
خپل معاش مې اخیستی و په ډاډه زړه مې وویل: راځه وګورو چې څه مې خوښیږي که نه؟
رضوان مسکی شو او ویې ویل: راځه دواړه د ګوتمو او ښکلو زنځیرونو په کتلو بوخت شو.

رضوان- یوسفه دغه ګوتمه ښنګه ده؟
یوسف- کوم یو؟
رضوان- دغه تور غمی والا.

یوه نارینه ګوتمه چې د غمی یې ځلور کونجه او چار چاپیره یې وړو وړو غمیو چې رنګونه یې تور وو، رینتیا هم چې ډیره ښایسته وه.

یوسف- ولا دا ښایسته ده، ته ورته ووایه چې را و باسه ګوتمهچ.

ګوتمه یې را وویستله، رضوان چټکی وکړه او ګوتمه یې واخیسته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان پدی کار په دروغجنه غوسه وايم: هوی دغه ما خوښه کړې وه نو را يې کړه!
رضوان خاندی او وايې: ښا داده واخله، مه غوسه کيږه.

ګوتمه اخلم او په ګوته کوم يې، چې زما د ګوتو له اندازې څخه غټه وه ،مايوسه غوندې ګوتمې ته ګورم او رضوان ته وايم: رضوانه ته يې واخله،دا زما د ګوتو له اندازې غټه ده.

رضوان- ته يې را وښيه؟

رضوان زما د لاس د ګوتو په ليدو په شيطنت باندی وايې: پخدای چې لاسونه دې لکه د نجونو ښايسته دی حتا د مريم او د آسما څخه ډير ښايسته دی (دا خبره کوی او په خندا کيږی او بيا په همغه خندا وايې: يوسفه! ريښتا راته ووايه! انجلۍ خو نه يې؟

د رضوان په خبره په غوسه ورته وايم: ورځه ورک شه نر توبې خو په لاسونو او قد او قواری نده(رضوان زما په خبرو خاندی او دوکاندار ته غږ کوی او ورته وايې: وبخښې دا ګوتمې کوچنې کوی؟ (او زما لاس ته اشاره کوی، چې دوکاندار وايې:

دوکاندار- هو، شل دقيقې وخت نيسي.

زه ګوتمې د ګوتې څخه باسم او خپل د ګوتې اندازه اخلم، مريم او اسماء په خپل مينځ کې ليګا ويې او خبری کول چې رضوان غږ پورته شو او ويې ويل: اوس نو يوسف ماته هم يو ګوتمې خپل په ذوق خوښه کړه.

د رضوان خواته ګورم او په خندا ورته وايم: ولې خپله سترګې نلری؟
زما په خبری رضوان خاندی او وايې: زه ستا ذوق او انتخاب ګورم.

د رضوان په خبره ما خپل سر وښوراوه او وايم: سمه ده راځه.

يوه حلقه چې د تور ګردي جواهر سره د جواهراتو لخوا محاصره شوې.او سپينه وه او زما سترګې يې ونيولې زه حلقې ته په اشاره وايم: وګوره دا ښکله ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان په ځیر،ځیر هغه ګوتمې ته ګورې او وايې: بده نده.
د رضوان په داسې بې خونده لهجه ورته وایم: سمه ده زه يې يو بل چاته اخلم.
رضوان- بد کوی زه يې خپله اخلم.

د رضوان پدی غوسه ناکه لهجه ورته وایم- و دی خوړې بیا ته ووایه بده ده.
رضوان څه نه وای او اسما و مریم خواته ګورې پداسې حال کې چې خپل غږ کرار کوی ترڅو یواځې زه يې واورم کرار وايې: یوسف پخدا دغه دوه دانې زما جیب خالې کوی.

زما سترګې په يو مردانه زنځیر پریوت چې يو کوچنی قفل سره د زنځیر په پای کې وو او د بنيينې په منځ کې کیخودل شوی و، زه په لاس زنځیر ته اشاره کوم او وایم: کیدی شي هغه راښکته کړې؟(څومره د پام وړ او ښایسته زنځیر دی..)

د شل دقیقو وروسته، همغه زما انتخاب کړی ګوتمې راته په لاس برابره کړی راوړه، زه د رضوان، مریم او اسماء خواته چې دواړه لګیا دی خبرې کوې ځم او وایم: خلاص نشو ستاسو خرید؟

رضوان راته وايې: یوسف ټول دوکانونه دوی دواړو تش کړل.

د رضوان په خبره د هغوی خواته ګورم چې د مریم په لاس کې څلور پلاستیک ګورم! آسما ته اشاره کوم او وایم چې مریم څه اخیستی؟

آسما د مریم خواته ګورې او ورته وايې: مریم خپل خرید دوی دواړو ته وښایه چې څه دی اخیستي؟

مریم پلاستیکونه خلاصه وی، په يو کې يو دانه څلور کونجه زمردی ګوتمې وه، چې موږ ټول پوی شو هغه يې د زید لپاره اخیستې، او يو همغه ډیزاين خو ښځینه ګوتمې چې جوړه يې د هغه مردانه ګوتمې سره خپل ځانته اخیستې وه. او په بل پلاستیک کې هم دوه دانې دسبندونه وه چې بیا هم جوړه يې وه يو يې مردانه او بل زنانه...!

اسماء هم د غاړګې،ګوتمو او دسبندو يوه بشپړ سیټ اوجوړه اخیستې وه، لاړو ترڅو پیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حساب کړو رضوان اول د آسما او مریم خرید پیسی ورکړل کله چې زموږ د خرید پیسو ته ورسیدو نو ما پوښتنه وکړه څو شول؟

دوکاندار: 4600

ما تلوار وکړو او د رضوان د پیسو ورکولو څخه مخکې ما پیسی دوکاندار ته ورکړل، چې زما په کار رضوان په غوسه وویل: واخله بیرته خپل پیسی شابه.
بغیر له خبری رضوان د کورتې څخه نیسم او د دوکان څخه د وتلو په حال ورته وایم: بل ځل بیا ته یې حساب کړه.

رضوان څه ونه ویل خو تندی تروش وو، د دواکن څخه چې ووتلو یو څه نور هم وګرځیدو خو د اغلو میرمنو نور شي خوښ نشو، البته ما د هغوی څخ په پټه یو عطر ځانته واخیستو ترڅو د چانه وهلو لپاره فرصت ولرم هسی دا خان خلک دی د دوی په مخ کې د خرید په سر چانه وهل بده ده.

کله چې خرید مو خلاص شو د ډوډی خوړلو لپاره یو ښایسته هوټل ته لاړو، ډوډی خوړو وقت کې ما او رضوان ښه ټوکې او مجلس وکړو، او بیا د کور په خوا روان شو نګهبانانو دروازه خلاصه کړه او کورته ننوځو هغوی د ماڼې په خوا ځې او زه خپل کوټې خواته حرکت کوم، د ماښام د لمانځه وروسته کالې مې چې یو څه نمناکه وه بدله وم چې نظر مې د زنځیر په قطعې ولګیدو، په ډیر زحمت هغه زنځیر خپل په غاړه کوم او خپل خولې په سر جوړه وم او خپل د اخیستل شوی عطر څخه یو څه لږ به ځان وهم.

جمپر مې را اخلم او د ماڼې پخوا روانیږم، کله چې ننوتلم ټول مې به دهلیز ناست ولیده زید خپل د مور څنګ کې وو، د رضوان خواته ځم او د هغه څنګ ته کینم. چې زما به کینستلو رضوان راته وایې: چیرته ورک شوی ناساپه؟

په شیطنت وایم: ړوند خو نه یې تور ماره کالې مې بدل کړل.
زما په حبری رضوان خاندی او وایې: ولی نو به قهر کیږی کدووو(لنديه)

د رضوان نظر زما په غاړه کې اچول شوی زنځیر ته کیږی او وایې: دا څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زنځیر.
رضوان- تر څو دقو مخکې خو ستا په غاړه کی هیس نه وه؟
په شیطانه خندا وایم: ځکه چې نن ماښام مې په طلا فروشی کی واخیستو.
زما به خبری رضوان په دروغجنی غوسې او قهر وایې: ای ناځوانه زما ښځه په پټه دی واخیستو، اوس سم وښایه ښنګه دی؟

پداسې حال کې چې زنځیر مې خپل کالیو دننه اچو په خندا مې وویل: خوند یې په همدی خاص والو کېږدی ورور ..

موږ دواړه خاندو چې زید زموږ خواته راګوری او هغه هم لږ مسکې کیږی، ټول د میز خواته ځو ظریف خاله ډوډی راوړی، د ډوډی وروسته ښځې په دهلیز کې پاتی کیږی خو موږ د میلمه خانې خواته ځو، میلمه خانه کې د زید پلار رحیم کاکا هم وو رضوان او زید خپل په موبایلو موښتې وه او ما و رحیم کاکا بیکاره پاتې و چې رحیم کاکا ماته وویل: بچیه سنګه یې د باغبانې سره؟ به تکلیف خو نه یې ورسره؟

د رحیم کاکا جواب په خلاص تندی ورکوم او ورته وایم: نه کاکا جانه باغبانې ماته ساتیر او وخت تیره ولو پشان ده.
رحیم کاکا- ډیر ښه که کوم ښیز دی بکار وو ماته ووایه.
یوسف- په سترګو کاکا جانه.
:□#شهاب
لږ مجلس وروسته رحیم کاکا ولاړو او یواځې موږ دری پاتې شو، خپل د چای پیاله مې راوخیسته او چای مې ښکو چې رضوان وویل: سهار ځم د ځمکو کتو ته راځې راسره؟(
د چای پیاله د یو لاس ښخه بل ته راخلم او د رضوان د خبری به جواب کط وایم: نه سبا نوی نیالګې راوړی او چمن هم باید اصلاح کړم.

رضوان- سبا ته زما سره راځه بل سبا بیا دواړه یوځای چمن اصلاح کو، زه هسی هم بل سبا بیکار یم.
یوسف- نه نکیږی ته یواځې لاړشه.
رضوان- دومره ناز کوی بیخی مه راځه.(رضوان ته هغه بالښت دی راکړه. چې زه ورته وایم: رښتیا رضوان هغه سفر دی سنګه شو؟ کله لخیره د کور ښخه ځی او ورک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږی؟
زما په خبری رضوان په خندا وویل: اخ ستا آرمان دی پوره نشی، زه نه ځم زما لځایه زید ځي هغه سفر ته.

غوښتل مې د رضوان جواب ورکړم ی یو دروند څېز مې په پښو کېخودل شو! به حیرت می وکتل چې زید خپل سر زما په غېږ کی ایخودلی وو! د زید پدی کار رضوان ورته وايې: اووو نر غواې ځای کم وو چې تا خپل د ده بیچاره په پښو کیخودو؟

رضوان په خندا وايې: تاته ولې زور درکوی؟ زما بالښت به دی نه وايې اخیستی.
رضوان- ما بد کړی راشه بالښت دی واخله.

زه چې تراوسه د زید پدی کار باندی هک حیرانه وم، خپل غږ می پورته کړو او ومې ویل: هوی خیرتې ده زر ځله مې درته ویلې چې د نورو حق مه خوری، او دا غیږه هم ستاسو د ورېندار ده نو هله پاسیږه.(زما په خبری رضوان به قهقهه خاندی خو زید کرار مسکا کوی او وايې: یو نن مراعات وکړه، سبا سهار ځم هلته ستاسو پسې مې زړه تنګ کېږی.

د زید پدی خبره نه پوهیږم ولې خو بیحده خوشحاله شوم او په همغه خوشحاله لهجه مې وویل: رښتیا څومره وقت پاتې کیږی هلته؟؟!

نه پوهیږم ولې زما به خوشحاله لهجه زید خفه شو او په خفه لهجه یې وویل: زما تګ دومره تا خوشحاله کوی؟

همدا چې خوله مې جواب ورکولو ته جوړه کړه، زید پاسیدو او لاړو!؟ په حیرات مې رضوان ته وویل: په ده څه وشو؟ ما بده خبره وکړل رضوان؟!

رضوان پداسې حال کې چې خندل او زما خواته راروان وو ویې ویل: زه ښه شو چې لاړو بالښت یې زه نیسم.(همدا چې رضوان غوښتل خپل سر زما په غیږ کې کیږدی زه پاسیدم او ومې ویل: فکر یې هم مه کوه ګرانه ورور جاننه ورځه خپل ځای ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان وخندل او ویې ویل: هلک خو نه یې چې داسې وویریدې.
بد بد مې د رضوان خواته وکتل او ومې ویل: بیځایه خبرې مه کوه ځم ویدیږم سبا کار لرم.

بغیر د نور خبرو د مانې څخه ووتلم او خپل کوټې ته ورغلم، اول مې خپل ګولې وخوړل او بیا بې حال خبل بر ځای پریوتم... چې خوب مې لیدو.....

منډې مې وهل او چغې مې وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسې و د هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم یې د انسانانو پشان و، د خولو څخه یې زګ بهیدل او زما پسې منډې وهل، دومره چیغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډیر چغو له لاسه زخمې شوی، ستړی شوم خو د منډې وهلو څخه ونه دریدم، لځان څخه مې یو څه لرې یو نفر ولیدو چې مخ یې سم نه معلومیدو راته خو مخ یې د لمر پشان ځلیدو..

د هغه کس په لیدو بی اختیاره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسیړی خو د هغه کس په لیدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زید....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زید وو؟ غواړم د هغه د غیږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کیږی او وینه ورنه په بهیدو شې...

د خوب څخه را وبینه کیږی زړه مې د ویرې څخه به تلوار درزا کوی، او نفس مې نه پورته کیږی د تږی احساس کوم د میز له سره ګیلاس اوبه راخلم او یو نفس به سر یې پورته کوم، لځان سره وایم: څومره ویرونکې خوب وو؟ د سهار آذان مې تر غوږ کیږی او زړه ته مې آرمتیا حاصله کیږی، اودس کوم او په لمانځه دریږم، او خپل ځان د خدای سره په خبرو او مناجاتو کې اخته کوم د کوټې په روښانه کیدو پوهیږم چې هوا روښانه شوی..

خپل ځان سم کوم او به هینداره کې ځانته ګورم، ځم د مانې خواته ټول د میز سره راټول شوی وه، ښه احساس نلرم د دوی سره په یو میز ډوډی خوړلو ته خو هغوی اجازه نه راکوی او هر ځل وایې زموږ سره یوځای ډوډی وخوره. عمه او مریم نن لکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړی لاړشی سلام کوم او ټول بغیر له زید څخه جواب راکوی.

خاله فرشته- علیک سلام بچیه راشه دلته زما څنگ کې کینه.
مسکا کوم او د خاله فرشتې څنگ ته کینم، سبا نارې خوړل کیږی او هر یو خپل په کارو اخته کیږی چې اسما زما خواته راځې او کرار وایې: یوسف لالا د دوکان څخه ماته چپس او کاکو راوړی؟
په خندا ورته وایم: ولی نه کیږی ځم.

باغ پریږدم او د دوکان خواته ځم چې د کور څخه ډیر لری دی، دا کور یا هم بهتره ده ووایم دا ماڼې په یو ارامه او ساکته کوڅه کې شتون لری.

داسی چې یو دوکان یې لا شاوخوا نشته، دلس دقو تلو وروسته یو دوکان ته رسیږم هغه شیان چې آسما ویلې وه هغه اخلم، ځانته هم یو کاکو اخلم او خپل جیب کې یې ږدم د کور خواته ځم ماڼې ته به ننوتلو خپل غږ پورته کوم او وایم: اسما چیرته یې؟

د دی څخه مخکې چې بیا ورته غږ کړم زید وینم چې د زینو څخه راښکته کیږی، داسې ځان جوړ کړی سوک که خبر نه ویې فکر کوی زوم دی؟! زما خواته راځې او وایې: رضوان چیرته دی؟
یوسف- زه څه خبر یم ورشه بیدا یې کړه.

زما پدی خبره بد بد راګوری چې زه هم به جواب کې خپل اوږه ورته پورته کوم، آسما راځې خبل غوښتل شوی څیزونه اخلې او د مننې پر ویلو باندی ځې....

نن زید لاړو چین ته تر څو خپل شرکت ته نوی اجناس او مواد راوړی. یو میاشت تیره شوه او ما د زړه څخه د آرمتیا او خوشحالې احساس درلود ځکه زید نه وو چې کله ناکله مې په عذاب کړی، د زید د تلو وروسته عمه او مریم هم خپل کورته لاړه او سنګه چې د مریم حال ماته معلومیدو هیس ښه نه وه... بیچاره مریم .....

په باغ کې د لاله د ګلانو په کینولو بوخت وم، د سپرلې موسم هم رارسیدلې وو، څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشتې زما د راتلو څخه تیرېږي خو ما تراوسه عادت ندی کړی پدې ژوند، د رضوان غږ راځې چې ناری وهې راته:

رضوان- یوسف راشه چې زید راغلو.
د هغه پشان په لوړ غږ وایم: پخیر دی راشي زه څه خدمت ورته وکړم، نه چې ډیر مې خوښیږی..
زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: تاسو دواړو تراوسه آشتي نده کړی؟ تراوسه د مریم په موضوع د زید سره جنجال لری؟
یوسف- زړه مې د مریم لپاره سوزیږی خو اصل موضوع د زید کبر او غرور دی چې د بیچاره انجلی زړه ماته وی.

رضوان چې په ونې باندی تکیه وهلې وه ویې ویل: کاش ته ول ستا پشان وای، که جنۍ وایې ستا سره مې واده کو(رضوان دا خبره کوی او خندا ته شروع ورکوی)
یوسف- چا ویل چې هغه وخت ما ته تور مار کولې؟ اوښ دی په خوب کې وګوری پنبه دانه.

زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: ته یو ځل جنۍ شه بیا وګوره په زوره درسره واده کوم.

د رضوان پدی خبرو په غوسه ورپسې کیږم چې هغه مانې ته ننوځې، د هغه پسې زه هم داخلیږم چې په دهلیز کې په دری منه میلمنو سترګې لګیږی او ژر بیرته را وځم او لځان سره وایم: ای خاوری دی په سر شه تور ماره د ده له لاسه ماته حیثیت پاتې نشو.د خلکو لورګانې راباندی ولیدل..! خپل پدی خبره خاندم نه چې اوس زه هلک یم داسی وایم د خلکو لورګانې راباندی ولیدل زه خپل په فکرونو کې وم چې یو چا وویل:

زید- ستړی مشې نکوی یوسف خان؟

ناساپه ځاي کې مې دریږم ای دا د زید غږ نه وو؟ یو همدی کم وو دی وخت کې کرار ورته وایم: سلام پخیر راغلې.
زید- همدغه وچ کلک سلام هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل د دی خبری په کولو رامخکې کیږی او ناساپه ما په غیږ کې نیسی، ټول پیښې د نور په تیز والي سره کیږی، داسې چې ماته د هیس کار اجازه نه راکوی زید کرار وایي:
ناځوانه د نیمې لاری ملګریه راپسې دیغ نشوی؟ تراوسه راڅخه غوسه یې؟

زه تراوسه د هغه پدی کړی کار باندی حیرانه وم خو ځان مې کنټرول کړو او لاس مې د هغه په ملا ووهې او ومې ویل: نه د اول څخه هم په غوسه نه وم، سفر پخیر تیر شو؟

زید خپل لاسونه خلاصه وی او زه یط د غیږ څخه وځم چې هغه په ځیر،ځیر راګوری او وایې: د یو میاشت وروسته دی هم ګیره را نغله؟ هیس بدلون دی ندی کړی.

یوف کوم او وایم: ښه نو څه؟ یو کال خو نه وو یواځې یو میاشت وه.
زید- سمه ده خو زما لپاره په ډیره سختنه تیره شوه.
یوسف- خو سرچپه زمږ لپاره په ډیر خوشحالې او زبردست تیره شوه.

شیطانه مسکا کوم او خپل د کوټې خواته روانیږم، د زید د راتلو دوه ورځې تیریږی کوم خاص خبره نده شوی، ټول کورنې، فرشته خاله رحیم کاکا ټول را ټول شوی زه ډیر د مانې خواته نه ځم، خپل کوټه کې یم کله ناکله رضوان راځې مجلس کوی ټوکې کوی او ځې، نن د رضوان سره د باندې لاړو د شهر انجونې ځومره سپین سترګې شوی..!

نږدی و بیچاره وخوری ښایست پدی کورنی کې ضرور یو ارثې موضوع ده، ټول کورنې په ښایست کې کمې نه لرې، اسماءمریم، رضوان او انجونې او هلکان د عمه او د خاله زامن د رضوان ټول شایسته او لوړ قدونه یې درلود، زید خو بیخې په ښایست کې وړی وه.

یو محلې ته ننوتو چې ما ته لږ لږ اشنا ښوندی وه، د موټر څخه ښکته شو او د یو کاری ډېری خواته ځو رضوان د یو سړی سره خبری کول، زید او رضوان دواړه انجینران دی خو زیات یې په تجارت کې نوم باسلې وو، د رضوان خبری د هغه سړی سره خلاصی شوی زما خواته راغلو او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف نظر دی د دی ځای په اړه څه دی؟
یوسف- د څه لپاره دا ځمکه مو اخیستي؟
رضوان- د سمنټو فابریکي لپاره.

د هغه په خبره په پوره غور شاوخوا ګورم، ښه ځای دی ځکه د شهر څخه ډیر لری دی کرار وایم: ښه دی. مناسب ځای د سمنټ جوړه ولو د فابریکي لپاره دی ځکه د شهر څخه لرې دی، او ضرر یې بیچاره خلکو ته نه رسیږی.

***

دواړه د کور خواته روانیږو، د څلوېښت دقیقو وروسته کورته رسیږو بیحده زیات ستړی شوی یم. رضوان ته مخ اړوم او وایم: رضوان زه ځمه ستړي شوي یم غواړم ویده شم.
رضوانچ- ډوډی نخوري؟
یوسف- نا همالته به کوم څه وخورم

ناوخته راغلی وو او ډوډی هم رانه خوړل شوی وه، اوس د دی تور مار سره څوک یوځای ډوډی خوری ، د خپلی کوټي لور ته لارم د ډوډی خوړلو حوصله نه وه چای می تیار کړه خوشبختانه بیسکت او ککو می هم وه، په چای څکلو مصروفه وم چې زید یو دفعه یی او ورخطا را باندی راننوت یا (داخل) شو په لاس کي سګرت هم وه غړیی غیر نورماله او په غوسه وه..

زید- چیرته ورک وي؟ دا دری ورځی کیږي راغلی یم ماته هیڅ ګوري هم نا !ابیا څه شوي یوسف خانه! (یوسف خانه به جګ غږ وایې، د هغه پدی لهجې ډاره شوي وم.ډاره شوي وم خوو ځان می شاته نکړو او ومې ویل: اوله خبره، ستا پوري اړه نلري چې چیرته ورک وم ،دومه خبره ځکه دی لیدلو لیاقت هم نلري د باندي لارشه.

سګرت یی خپل په موټی کي خاموش کړو سترګي یې د کاسو د وینو په شان شوي وه او لاس یې کلک موټ کړی وو، د زید پداسې لیدو نور لړ پاتی وه هملته سکته وکړم زه چیرته او دا ځناور زما دوه برابره دی چیریی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناساپه زيد په لوړ غږ وويل: څه دي وويل ؟ زه ستا د ليدلو لياقت هم نلرم ؟ هغه رضوان يې لري؟ هان؟

د هغه په شان مې په جګ غږوويل: رضوان په تا شرف لري خودخواه مغروره زما په خبرو زيد له غوسې څخه قهقهه وکړه او ويې ويل: ښه نو زړه دې په مريم وسوځيده؟ يو طرفه قاضي ته ځې يوسف خانه..؟!

هيس ورته نه وايم چې زيد خپل لاسونه د ډيرو ،تورو وينتانو كي ننباسي په دواړو لاسونو خپل وينتان كلک كش کوي،په زنګنو باندې په ځمکه کيني په جګ غږ نارې وهي او وايي: لعنتيانو ولې نه پوهيږئ هغه آسما په شان ده ماته(لكه خور)
تاسو هيڅوک ما نه درک کوي مور مي زما سره سمي خبري نکوی ، پلار مې ...ملامت کوي، رضوان راته نصيحت کوي، ترور مې رانه زړه بد دی ته ولې يوسف؟ دې مينځ کي زما ګناه څه ده؟

دواړه چپتيا كوه په لړزانده غږ زيد بيا خبري پيل کوي او وايي: پخدای ، په پير او په پيغمبران زه نغوارم د هغې بت اوسيږم زه نغواړم زما عبادت يا پرستش وکړي پوهيږئ اوکنه ؟؟ د هغې د مينې تاوان زه بايد ولې ورکړم؟ ما مجبوره کړي وه ماسره مينه وکړه؟ ولې بې ګناه مې محکوم کوي فکر کوي زما زړه د تيږې زړه دی؟ نه سوځيږي وربانديي هان ؟

زيد خپل د خبري سره يوځای خپل موټ شوي لاسونه په ځمکې ووهل، چې ما حيرانه ورته کتل لځان سره مې وويل: دا هغه زيد دي چې د چا سره به يي سمې خبري لا نکولې؟ هغه زيد دي چې د چا څخه به يې لا غوښتنه هم نکوله...!!؟

ما زيد تل د زور ويلو په حال ليدلی وو؟ يعني دا مات خوړلې سړی همغه زيد دي يا زه..يو جدی غلط فهمی کی يم..؟زيد چې په زنګنو په ځکمې باندی ناست و د هغه په داسي ليدو ماته درد راغلو، زړه مې په وسوځيده ، رښتيا وايې زيد ګناه څه ده ؟
دا هغه انسان دی هغه کس دی غوښتلې يا نيغوښتلی زه يې د عمه د کور څخه وژغورلم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورکي را پناه راکړه زما حق کی سړی توپ وکه هغه انسان دی مریم زړه په بایللی میئنه شوي وربانديِ،رښتيا هم زه يېِ نو ولی محکوم کوم؟ آيا مينه هم په زور کيږي..؟

کولی می نشو داسي حالت کي وګورم خو بيا هم د بت په شان ورته ولاړه وم ، هغه هم ځمکي ته بوکسان نيولی وه، خواته يی ورځم نيږدي کيږم ورته نارينه لاسونه يي په خپلو دواړو لاسونو کي کلک نيسم، تکی سری سترګي را پورته کوي او په کراره وايي: زړه دی راباندی وسوځيده؟

لاسونه ته يی زور ورکوم او په کلکه ورته وايم: مکوه لاسونه دي شنه شول غټ سړی يی شل کلن ځوان خوو نه يی..!

زما په خبری هغه په ځير باندی خپل شنه لاسونو ته ګوري چي د ډير وهلو له لاسه زخمي شويِ خو څه نه وايي..
يوسف- خپل ټول وينتان دي وشکول اوس به ځوک خپله لور هم نه درکوي.
(په لاسونو باندی می وينتان ورته جوړ کوم هغه همداسی راته ګوري.زما ګوټو هغه وينتان خوښ شوی وه او وينتانو سری لوبي کولي په ډير سخته می زړه تری صبر کړواو شونډو لاندي لاحول ولاقوه وايم،ولی شيطان ځانه لري کړم ؟ کله چي هوس په نامه مينځ کي څه نه وي شيطان کار څه شی دی؟ زيد غږ دی ستونزه او دي فکر کولو نه وژغورلم ويي ويل:

زيد- زما نه دي بد راځي ؟

د خپل فکرونو څخه راوځم او د زيد سرو سترګو ته چي په سور والو کې ييچ ښکلايی څو برابره شوي،ګورم زيد ماته د يو بې مور شوی کوچني ماشوم پشان ګوری، داسی چي کوم ګناه يی کړی وي او اوس خپل د جزا په تمه وي..اوس هم په سترګو کی غوسه ښکاري' لاسونه يي پريږدم او وايم: نه چا ويلی ؟

زيد- چا ندی ويلي زه خپله پوهيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- نو اشتباه پوی شوی یې، ولی به می ستا نه بد راځي..؟

زید جواب رانکړو لکه چې د خبرو حوصله یې نه درلود، ځان سره وایم !
ولی خپل ځان کنترول کولی نشی؟ولی خپله غوسه ځان باندی خالي کوي او ځانته تاوان رسه ویې هان؟ آرامه ورته وایم: پورته شه "کټ ته اشاره کوم) هلته کینه.

روسته له لږ ځنډ ځخه پورته کیږی او زما څنګ ته په کټ کینې. چې زه دهغه لاسونو ته اشاره کوم او ورته وایم: درد کوی او که سوځیږي؟
زید- هیڅ یو.
یوسف- ولی په خپل غوسه باندی مسلط نه یی کولی دی شوو همدا خبري په آرامه راته ووایې..(او د زید د جواب ورکولو ځخه مخکې مې وویل: چای یا قهوه ؟
زید- قهوه

دوه دانی ترخي قهوه تیاری کوم او کوټي خواته روانه شوم، په کراره مننه کوي خاموشي! بیا هم چوپتیا د کوټي فضا باندی حاکمه وه.. چې زید وویل: کولی شم دلته سر کیدم؟(په سترګو باندي بالښت ته اشاره کوي)

په سرمی ورته اشاره وکړه چې هوو. په یوه ساه یې توله قهوه وڅکل او خالي پیاله یې د میز په سر کیښوده،خپل سر په بالښت باندی کیدی او اوږد ځملي زه یې څنګ ته وم زما لاس نیسې چې زه ورته حیرانه ګورم زید په کراره وایې: ګوتمی دی ښایسته ده
یوسف- مننه یوځای رضوان سره می واخیسته.

پداسې حال کې چې لاس مې د هغه په ګوتو کې بند وه ویې ویل: ولی دی ماته اخستی نده ؟
یوسف- مریم درته اخستی وه هغه دی څه کړه؟ ګوتمی او دستبند وه .
زید- وا می نخستیل!
یوسف -ولی ځنګه ښایسته وه.
زید- نور دي څه واخستیل؟

د زید په خبره د ماشومانو پشان چې خبل د خوښې خرید یو چاته ښکاره کوی خپل زنځیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې د کالو لاندې ځخه ورته راباسم او ورته ښکاره کوم او وایم: دغه دی و ګوره دغه مې د رضوانه په پټه اخیستی(او په خندا ورته وایم: که لیدلی وای ضرور هغه تور مار هم اخیستو.

زما په خبرو زید مسکا کوي او زنځیر په لاس کې نیسي او وایې: ښه دی وکړل هغه تور مار ته ښکاره نکړی.

په خوشحالې وایم: ښکلی دی کنه؟
زید- ډیر ښکلې دی دا به ماته رانکړی؟

د زید په خبره په تلوار زنځیر خپل د کالو لاندې کوم او وایم: څه د خاله کور خو ندی چې درکړم تاته.

زما په خبری دواړه خاندو او زید وایې: ولی دی د سر ځخه خولی نه لرې کوي؟ ژمې خو هم خلاص شوو.؟!

زید په لاس باندی زما د سر خولی لرې کوي، چې زه په تیز انداز ورته وایم: نه مې خوښیږي زما ویښتان څوک وګوري.

بدی خبری غواړم د زید څخه خپل خولی واخلم او به سر کړم خو هغه اجازه نه راکوی او وایې: مکوه یوسفه ګوره څومره ښکلی ویښتان لري لکه ابریشم پشان نرم دی !

زید دا خبره کوی او زما په ویښتیانو کې ګوتې وهې چې په تروش تندی ورته وایم: عه زیده پورته شه بیخی دی زړه راته تنګ کړ ټول ویښتانچ دی راته وشکول لاس ندی توره ده ولا.

زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی غوسه شوې لنډیې صحیح ده نورې نکوم.

او بیا خپل لاسونه یې د سینه سره قفل کوي،زړه نا زړه وایم: نکیږی لړ ورسره مهربانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي ګناه لري پخدای(مریم ورته یادوم)

زید زما خواته راګوری خوو څه نه وايي د څو ثانيو سکوت وروسته کرار وايې: د مهربانه او ښه والي نه مې غلطه ګټه اخلي ليونی فکرونه کوي.
يوسف- ګوره يو څه درته وايم ځناور کيږي به نه!؟

زيد څه نه وايي چې زه نامطمينه په خبرو باندي پيل کوم او وايم: ولی دی نه خوښيږي هيڅ کمی نلري ښکلی ده ، تحصيل هم کړي او تر ټولو مهمه تاسره مينه لري

زما په خبرو زيد يو ژوره ساه اخلی او وايې: درته مې وويل د خور په نظر ورته ګورم نشم کولي..!
يوسف- خو يو ځل کوښښ وکړه ګوره چانس دی د لاس څخه ځی درته ويلي مې اوسي.

زيد- يوسفه انسان شه څه زور خوو ندی چا باندی (خپل په زړه وهي او وايې:دا لعنتی نه مني. زر واری مې کوښښ کړی خو نکيږی هر ځلی په ليدو سره يې عذاب وجدان اخلم خو نکيږی!

هيس نور نه وايم د زيد ټول خبري منطقي دی نو د خبرو او بحث بدلو لپاره وايم: ربښتيا هغه ښکلی فرخنده او هغه نوري ملګري څه شوي؟

د هغه شپه په يادولو باندی خاندم چې زيد هم په خندا وايې:مرګ ليونی کړي وم هغه مې بلاک کړي دي...

په مشکوکه انداز ورته وايم: څه يې ويل؟

زما په خبری زيد خپل تيلفون راته نيسي. او وايې: واخله پخپله وګوره.

تليفون مې ترې واخست، درې نامعلومې شمېرې وې، لومړی پيغامونه مې خلاص کړل(سلام څنګه يی ښايسته) د پيغام په لوستلو سره د خندا څخه شنه کيږم او زيد ته وايم: ته ماته را وګوره، ستا کوم ځای ښايسته دی هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبری زید وايې: زما د ښايست د ليدو لپاره د بصيرت سترګې غواړي،چې ته يې اوس نه لري..
په سر يې ووهم او ومې ويل: بې ادبه چنارګل بابا.

په تيز غږ باندي پيغامونو لوستل شروع کوم او وايم:(ولی جواب نه راکوې) (غرور له خدای سره ښه ښکاري) (زااا ورک شه خاوری دی په سر شه ستا او ستا دی.........)

د اخيری مسج په ويلو چې ماته يې کنځل کړی وه په حيرت وايم: عه عه دا څه وايی ؟؟ اوس ما څه کړي.؟!

دا ځل زيد دومره وخندل،چې زه له خپل ځاي څخه پاسيږم او وايم: مرګ خوله دی بنده کړه، ستا د لاسه بياب بيابه شوم.ته و خدای اوس زه قاق روده يم؟
زيد خپله خندا کنټرول کوی او وايې: نا هر چا چی ؤيلی هسی بد يی کړی خوله ورته ماتوم خپل ملګري لپاره!

ما وخندل او په عجيبه توګه ما په دې کور کې خپل غمونه هير کړل. د زيد په خبرو ورته وايم: نا اوس هم ستا لاسونه مات شوی دی.(او بل بلاک شوی نمبر ته ځم. چط ليکلی وه (سلام، څنګه يې، لوړ قديه)، (ستا سترګو زما زړه وړی دی)، (حتا ستا غرور هم ښکلی دی،) واه، دا هم بلاک شوی دی.راځم دريم شميږی ته.(ای تاته وايم که زما د ملګرو جواب د ورکړ تا او هغه جلي شکله ملګری ته د اور اچومه)

د دی مسج په ويلو بيا د چنار ګل بابا په خندا پيل کړو چې ما وويل: پاک خلک ليونی شوی جواب يې څوک ورکوې،او دوی بيابه کوی سوک؟

زيد زما پوزه په دوو ګوتو راکش کوې. او وايې: غم مه کوو، ته لوی سړی نه يې، زه به پخپله يوه جلی درته پيدا کوم.

د هغه پدی خبره په خندا وايم: اول دی خپل غم وخوره، چی نور بوډا شوی،زه نوی شل کلن شوی يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پدې خبره زيد په حيرانتيا باندې سر د بالښت څخه پورته کوی او وايې: رښتيا ته د شل کالو يې؟

په ټوکو باندې خپل لاس د هغه په سر باندې کيدم.او وايم: ستا په سر قسم.
هغه زما لاس خپل د سر څخه لرې کوی او وايې: ته ولې په ما قسم خورې، زه زر ارمانونه لرم،

په خندا ورته وايم:چنار ګل بابا، زه خو دروغ نه وايم چې ته به مړ شې، رښتيا، رښتيا زه د شل کالو يم.
زيد- نو ته ولې ږيره نه لرې؟
يوسف- موږ کورنۍ همداسې يو، يعنی چې موږ ږيره نه لرو.

زما په خبره زيد په فکرمند لهجه وايې: نو دا ميراثي ده!
يوسف- دقيقاً

شپه نيمه ته رسيدلی وه، چې ما زيد ته وويل: لاړ شه، ډير ناوخته دی، زه ويده کيږم.
زيد- زه به هم همدلته ويده شم، څه ستونزه ده!
يوسف- هله پورته شه، دا چې تراوسه مې اوس وزغملی يو شاهکار وو، لاړ شه ته خپله کوټه نه لرې؟
زيد په خندا وايې: ښه زه ځم، ته ولې خپله قواره کړه کوی؟

زيد پورته شو او د دروازې په طرف روان شو، د کوټې څخه د وتلو مخکې ويې ويل: زه يوه کوټه لرم، خو کوم ارمتيا او سکون چی زه دلته لرم، بل هيڅ ځای کې نه لرم،

زيد دا خبره کوی او د کوټې څخه بهر ځي، او زه په ګډوډ فکرونو کې ډوبه کيږم يعنی زيد دلته آرام دی؟عجيبه ده!

په همدې ډول يوه بله هفته تيره شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف راځه، چې ډېر ناوخته ده.

د رضوان په غږ د موټر په لور منډه کوم، زید او رضوان دواړه په موټر کې ناست وو زه په تلوار شاته سټ کې کېنم.او وایم: دومره بېړه لرې، فقط شوله سړېږی.
رضوان- هغه نفر ځی،اوس هم نیم ساعت ناوخته شوی.
یوسف- ښه ښه ډیرې خبرې مه کوه، حرکت وکړه!

نیم ساعت وروسته یو لوړی ودانی ته ورسیدو،له موټر څخه راووتو او رستورانت ته لاړو، زید په جدي ډول وویل: رضوان، دیخوا راځه هلته ناست دی.

زه او رضوان د زید په طرف لاړو. هغوی تجارتی خبری کولې څومره صادر شول او څومره وارد؟زما په مزاج ښه نه لږېدو دا بحث نو کرار مې وویل:زید زه ځم یو چکر ووهم،ترڅو چې ستاسو خبرې ختمیږی،زه بېرته راځم.
زید- سمه ده، خو زر بېرته راشه!!

سمه ده مطـ وویل او د هغوی څخه لاړم د دوکانونو په کتلو بوخته شوم، ښه ځای دی چې په کتلو کې دومره ډوبه شوی وم،چې د یو نفر سره ولږیدم او په ځمکه وغورځیدم. چطـ هغه نفر وویل: اوبخښه! وروره ژوبل شوی خو نه یاست؟

د هغه کس غږ څومره آشنا دی، خو څوک دی؟ په تلوار خپل سر پورته کوم، چې د مخام سړی په لیدلو مې بدن یخ پخ شو کرار لځان سره وایم: سل.........یم! د هغه په سترګو کې هم حیرانتیا ښکاره کیږی، زما لاس نیسي او د ځمکې څخه مې پورته کوی او په حیرانتیا سره، هغه وايي:"یغم ....یغ ..ما.... ته خپله یې؟

زه هڅه کوم چې خپل غږ غټ او مردانه پشان کړم او وایم: نه تاسو تیروتنه کوی.

غواړم چې د هغه څخه وتختم او لری شم خو هغه زما لاس په ټینګه نیسی او به نا باوره غږ وايي: یغما چېرته ورکه وی؟ دا څه حال دی،ولی دی د ځان څخه هلک جوړ کړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلیم پدی خبرو پوه شوم چې هغه زه وپیژندلم؟؟ خدایه اوس څه وکړم سلیم غوښتل، چې ما غېږه کې ونیسي خو ما په کلکه لځان څخه لرې کړو. او یو ځل بیا ناکامه هڅه کوم او وایم:تاسو تیروتنه کوی ورور، زه یوسف یم توبه خدایه عجیبه خلک دی..؟

خپل لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړو چې سلیم بیا ټینګ ونیو او په لوړ غږ یې وویل: یعنی څه چې تیروتنه کوم؟؟ یوسف څوک دی؟(سلیم زما لاس ته اشاره وکړه، چې غټ تور خدای خال وه، وربادی او ویې ویل: له دی خال نه هم منکره کیږې یغما؟ له ویښتانو سره دی څه کړي لیونې جلی؟

د سلیم پدی خبره پښې مې بې واقه کیږی هغه زه وپیژندم نور انکار کول فایده نلری په لړزېدلي غږ مې وویل: س... لي...م سلیم پریده چې زه لاړه شم.

سلیم- مرګ سلیم، ته چېرته ځې؟ ته پوهېږې، چې له څومره وخته ستا په لټه کې وم؟ پوهیږی! د ډیر تشویش او اندیښنې څخه سل ځله مړ شوم او ژوندی شوم.
یوسف- پخدای هر څه چې پیښ شوي!زه یې درته وایم.
سلیم- راځه کور ته ځو، کور کی بیا وایه،خدای دې وکړي،چې کوم غلط کار دی نه وي کړې، کنه هم تا وژنم هم ځان....

په لړزنده غږ ورته وایم: زه نه ځم! ستا سره هغه کور ته.!
:□#شهاب
هغه زما لاس په ټینګه نیسې، او ما د هوټل د دروازی خواته کش کوی. او چیرته زما زور او چېرته د سلیم زور؟ په زوره مې د ځان پسې کش کوی.......

- خیریت خو دی چیرته یی بیایی!؟
د زید غږ وه چې په غوصه یې زموږ په لور کتل په زړه کې وایم:خدایه د بدبختې له پاسه بدبختې کاش د زید په ځای رضوان وای اوس به ددی غم چیرته وړم..!

سلیم- ته څه کاره یی؟ په کورنې موضوعاتو کې کار مه لره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم دا خبره زید ته کوی او زما مټ کلک نیسي او ځان پسي مي کشوي مخکی له دی چی پوه شم چی څه وشول سلیم په ځمکه پروت وه! ټول خلک راټول شوي ول او موږ ته یی ردی ردی کتلي چی د زید په غږ ټول تیت اوپرک شول...

زید- خیریت دی فلم خپریږي ځی خپل کارونو پسي..

سلیم لا په ځمکه پروت وه، او له شونډو یی ویني رواني وي له ځمکی پورته کیږي او ماته مخ را اړوی او وایي: د همدی هلک لپاره د کور څخه تختیدلي وی؟(بیا چغی وهی: د همدی پخاطر وتښتیدی لعنتي!؟ هیڅ فکر د ونکړ چی پر موږ به څه تیریږي؟ ځواب راکړه یغما!

زید چی تر دی دمه غلی ولاړ وه په غوسه یی وویل:(ولی فکر کوم زید هیڅ حیران شوي نه وو؟ ولی یی غږ کي هیڅ حیرانتیا نه معلومیږی؟) څه رشته ورسره لري؟؟

زما د څه ویلو مخکې سلیم په بی ادبانه لهجه وویل: کله چي درسره تښتیده پوښتنه به دی کړی وه(زه لا د سلیم پدی خبره دردیدم چي هغه بیا وویل: مور مي رشتیا ویل چی دا ناروغه انجلی دی په درد نخوری، تا پدی کار دی زما د مور خبره په ثبوت ورسوله په ربښتیا چی ذات دی خراب وه یغما!

ایا دا نو کیده چی چپه پاتی شم هان؟ هغه زما ذات ته سپکاوی کړي و،خو په کوم جرم ؟؟نه اوس یي وخت دی چی دردونه مي په ژبه راوړم ټوله کرکی ته مي په خبرو او سترګو کی ښکارندویه ورکړه نور راته اړین نه وه چي زید مي په راز خبریږي او که نه! هیڅ هم اړین نه ووپه لوړ اواز مي سلیم ته وویل:له کوم ذات په اړه خبري کوی سلیم؟ ستا ذات ښه دی؟ کله چي عمه لکه د سپي داسي وهلم هغه وخت چیرته وی ووایه؟ کله به یی چی یوه شپه هم بوډی نه راکوله چیرته وی؟

زه می د پلار او مور په مرګ ګرمه وم هان؟ ایا ما خپله وغوښتل چي تاسو ته پاتی شم او ستاسو غلامي وکړم ولی د خوله بنده ده؟هغه وخت چی موټر ووهلم چیرته وی ؟ګونګی شوي ځواب راااااکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم هک حیران راکتل غوښتل یي چي زما په لور راشی خو لاس می د مه راځه په نښان پورته کړو او ور زیاته مي کړه: د عمه خبره ناروغي انجلۍ! تا پوښتنه وکړه چی زه چا په دغه ناروغی روږدې کړم؟ هان؟؟؟؟

اوښکي مي پرلپسي له سترګو څڅېدې! بیا مي وویل: اصلا کله چي نجیب د مزاحمت کولو کوښښ وکړو ته چیرته وې؟ کله یي چي غوښتل ما په هغه نجیب چی کار یی د همدوی په شان مردار دی د یوی نوکری په څیر وپلوري چیرته وی؟
اوس دي غیرت را وپارېدو هوم؟ پوهیږې؟د څه لپاره د مور پر وړاندې درېدلې؟ځکه چي د مینې دعوه دې کوله پۀ مادې د مینتوب دعوه کوله.خو ماته تل ورور وې او یې.

زما د انکار کولو وروسته دې ماته پام کول کم شول دا دې ذات دی وو ایه؟ زه اړ شوم چي ستاسو هلکانو له امله دهلکانو په شان جامې واغوندم ترڅو د نجیب په شان د هلکانو ناپاکو نظرونو څخه خوندي اوسم، (د ژړا څخه مي سلګې پورته شوی او همغه حال کې مي وویل:چیرته وې؟ د عمه زو چي کله مي له بیخه قیچي کړل خپل ویښتیان د جبر او مجبوری څخه؟؟ ګونګی شوي هان ځواب راکه ووایه.!!!

په سختي مې ورته وویل: ماته د ښه ذات په اړه مه وایه تاسو ټول لکه د لاس ورغوی داسي پیژنم، (او خپل لاس ته اشاره کوم)

د سلیم غږ پورته شو او ویې ویل: ګرانې یغما!؟ په خدای قسم چي له هیڅ یو هم خبر نه وم زه .....زه کاپیسا ته تللی وم کله چي راغلم ستانه مې احوال نه لرلو....
ویل یې د یوه هلک سره وتښتیده.....

د سلیم په خبره لکه لیونیان پشان عصبي خندیړم اوښکو او ژړا آرمتیا او سکون نه راکولو باید زړه مي تش کړی وایې په غوسه مي وویل: وتښتیدم؟ زه چې یو وخت مي لمونځ هم نه قضا کولو؟ زه چې حتا ویښتان مي تا په عمر کې کتلي نه وه، زه چي پدي موسم کی خولی په سرکوم ددی پخاطر چي ویښته مي ښکاره نشی زه وم چې څلور نیمي میاشتي مي د هلک په څیر ژوند وکړو(ساه مي واخیسته او بیا مي وویل:خو تا څه! د خود غرضی لپاره د حماقت لپاره زما راز (اشاره مي زید ته وکړه) ټولو ته وویل..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سليم- جبران کوم يې په خداى چې جبران کوم يې دواړه يو لري ځاى ته ځو قسم کوم

سليم دا خبره وکړه او غوښتل يې چې ما له ځان سره بوځي، خو بيا هم زيد غبرګون ښايي او وايي: لاس مه وه يوس... (زيد خپل خبره پرى کوى او وايي:حق نه لرې چې په زور سره يې بوځې، يالا خپله لار نيسه او زه...

سليم- ته څوک يې؟ مننه کوم د يغما د ساتلو لپاره زه اوس راغلي يم تاته ضرورت نشته.
بحث ته ور د ننه شوم او سليم ته وايم: بيخي ډيــــــر وروسته راغلې ډيــــــــر!

لاس مې په تيزى سره د سليم د لاسه واخيستو چې هغه په غمژن لهجه وويل:يغما مه کوه دا سې کار زما سره زه درسره مينه لرم ولې نه پوهيږې؟ولې نه پوهيږې هـــــــا؟؟؟

په غوسه ورته وايم:ځو ځله ووايم زه يې نه لرم. او نور هم څوک د يغما په نوم شتون نه لري، زه يوسف يم! يوسف!
سليم- يوسف! څه؟ کم عقلې؟له فکر دې ووځه!

(ملګرو نور به يوسف ته يغما وايو ځکه زيد پوى شو هغه جنې ده نو ستاسو د آسانتيا لپاره په مکالمه کې به د يوسف لځايه يغما ليکو.)

يغما- ما نوره پريږده.. پريږده چې آرامه ساه واخلم.

او پرته له نور خبرو د دروازې لورې ته لاړم سليم منډه را وکړه چې زيد په يو سوک سره سليم په ځمکه ووهې او دا ځل هغه زما پسې په منډه شو او نارى کړى: ودريږه يوس....

بيايې خبرې بندې کړې او ويې ويل: تاته وايم ودريږه...

په زړه کې وايم اه لعنت دې وي سليمه، په تا لعنت دې وي.اوښکې مې پاکوم خدايه اوس چرته لاړ شم! ؟ سترګو مى رضوان لټوه د زيد موټر خواته ولاړ و خواته يې ځم او ورته نارى کوم چې هغه وايې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- څرته وې ليونی ؟
يغما- هيڅرته ڇکر مې وهو..!

زيد ستړي تر موږ راورسيدی چې رضوان ورته وويل: په تا څه شوي ولې دې منډې کړې!

زيد ماته را وکتل پرته له ځوابه لاړو په موټر کې کښيناستو موږ هم کښيناستو او موټر حرکت وکړو چې رضوان وويل: يوسفه ولې دې سترګې سرې دي؟ ته ښه يې؟

يغما- هممم ښه يم لږ سر مې درد کوي.
رضوان- ډاکترته لاړ شو؟
يغما- نه!

تر کوره هيڅا نور خبرې ونه کړې، موټر ودريدو له دواړو نه زه ژر را ښکته شوم بايد ودانۍ ته تللې وای، له زيد څخه ډاريدمه..

فرشته خاله- سلام ښه راغلاست بچی.
يغما- سلام خاله جانې مننه تاسو هم ښه اوسئ
فرشته خاله- ښه شو چې را غلې تاسو ته په طمعه و ډوډۍ چمتو ده

پۀ خندا مې سر پورته او ښکته کړو ټول د ميز چار چاپير را ټول شول،رحيم کاکا چوپتيا ماته کړه او ويې ويل: زيد زويه، کارونه څنګه دي؟ وادې خيسته هغه ځمکه؟

زيد- هو پلار جانه کارونه يې پای ته رسيدلي دي!
رحيم کاکا- ډېر ښه.
فرشته خاله- د رضوان پلاره زما په نازولی فشار مه راوړه.
ِد فرشته خاله په خبری رحيم کاکا خاندی او وايې: سمه ده د رضوان موری.

رضوان د نيوکی په ډول وايې: موری خی زه دلته مولي يم خير ده که زيد ښايسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبرې ټولو وخندل خو زيد مسکا هم ونکړه، خواره وخوړل شول د چای په طمعه نه شوم او خپل د کوټې په خوا مې ګامونه ټکني کړل....

کوټې ته د ننوتلو سره سم دروازه مې بنده کړه، د ماخوستن لمونځ مې وکړ جای نماز باندی د سجدی حالت مې ونيوه او دومره مې وژړل چې نور سترګو کې مې اوښکې پاتې نشوی! د ژړا په حال مې د خدای سره خبرې شروع کړی.خدايه مګر زه ستا بنده نه يم زړه دی پر ما نه سوځيږی؟ بيا هم بی وار مې وژړل!په خدای نور نسم کوی اته کلنی کې دی مور او پلار راته واخيستل بس نه و؟!

د عمه په منګلو کې دی واچولم بس نه و؟! شپې مې په بد خوب پيل کولی بس نه وه؟! د نجيب مردار نظرونه بس نه و؟!نفس مې بند شو او ژړا مې زور واخيست!
خدايه مکوه !له ماسره داسې قسم تاب يې نلرم، دا ځل مړه کيګم مکوه داسی راسره نور زغملی نشم.تر سهار مې وژړل، چيغې مې ووهل، ځان مې ووهه، خپل ويښتيان مې وشکول، مور ته مې غږ وکو او ومې ويل:موری راشه خپله لور دی وګوره سومره بيچاره ده!!

چيرته يې؟؟ موريـــــــ پلاره راشه چې لور دی مړه کيږی پلاره ولی نه يې!؟ولی بايد زه د کور سړی اوسم؟ پلاره زما اوږی څومره توان لرم؟! قسم نسم کولې پلاره راشه او ما په غيږ کې ونيسه اړتيا لرم درته موری !!ستا محبت ته محتاجه يم!! نو ولی نه ياست؟؟؟!! خدايه!!! ولی غږ مې نه آوری؟؟! ولی نګوری!؟ بيا مې هم ژړا غږ پورته شو!

هيس سوک نه و چې مرسته وکړی راسره هيس سوک نه و چې ماته محبت او دلداری راکړی هيس سوک نه و چې پورته مې کړی.بيا هم شپه وه تنهای وه او زه وم او بيا د ظالمې نړی زما يواځې توب راته په ګوته کړو،بيا هم پوهه شوم سوک نسته چې تکيه پری وکړم.او سومره کرکه لرم له دی پوهيدلو نه!!! خپل اوښکی مې پاکی کړی او د کټ خوا ته مې لاړم لاسونه مې لړزيدل..

تريخ مې وخندل لکه خپل تريخ ژوند پشان مې،خدايه!!! مننه حمله دی راوليږله شکر ګذاره دی يم مهربانی دی ده. لاسونه مې کاږه شول خوله مې زګ وکړل سترګی مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادی حالت نه ووتل!په سختی می دوا وخوړه.نیم ساعت د مړ جسد غوندی پرته وم. له کاړه پخو اولاسو سره،بی اختیاره اوښکی می د ښځیدو په حال زما تر غوږ ورسیدل او اخیره کې زما په نالې و ولیدل..!

شپه په ټوله بدبختی خلاصه شوه، په هینداره کی می ځانته وکتل رنګ می الوتی، و پړسیدلی سترګی پریشانه ویښتیان ،او په اخر کی وچی شونډی چی د وینو رنګ و.
سومره د مړو په شان شوی وم! لیونیانو غوندی می وخندل!! حمام می وکړو تور کالی می چی لومړی ځل اغوستی وا غوستل خولی می په ویښتیانو کی کیخوده کوم زنځیر چې د رضوان نه په پټه مې اخیستی په غاړه کړل، د خوشحالی تمثیل

می کو چی خاله فرشته او نور کورنی غړی راباندی پوه نشی، مانبی خوا ته لاړم ټول ناست وه او سبا ناری خوړل په لوړ غږ مې وویل:سلام.....

ټولو په خوښی سره سلام جواب راکړو بغیر له زید څخه چی په ډوډی خوړلو بوخت و او بیخی راوه نه کتل، رضوان په خندا وویل:یوسف!!راځه دلته کینه !
موسکی کیږم او د رضوان څوکې خوا ته ځم او څنګ ته یې کینم.رضوان ماته ګوری او کرار وایی: یوسف! ولی سترګی دی سری دی ؟؟ولی پړسیدلی !؟

کرار جواب ورکوم: نه پوهیګم ! ماښام سم نه یم ویده شوی شاید همغه خاطر وی؟
زما په خبرو رضوان خپل سر بورته ښکته کړو او په سبا ناری بوخت کیږی..ظریفه ترور زما سبا ناری راوړی لاس می اوږد کوم پتنوس تری اخلم او مننه کوم تری.
همدا چی غواړم ډوډی وخورم سترګی می په زید ولګیږد چی په مسخره نظر راګوری.......

یعنی زما او د رضوان خبری یې آوریدلې؟ خاوری دی په سر شه رضوان چې عزت دی ماته پاتې کړو دغه اوس پوښتنه وه چې ده وکړل؟ د سبا ناری وروسته ټول خپل په کارونو بوخت کیږی، زید او رضوان هم د همیشه پشان شرکت ته ځې رحیم کاکا مې نن ونه لیدو ضرور هغه وختی تللی وو؟ د باغ لاره مخ ته نیسم او د درختو به بلک کولو لګیا کیږم چمن اوبه کوم او د غرمه تر اذانه هملته ځان بوخت کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موبایل غږ پورته شو خپل دست کشي د لاسونو څخه باسم موبایل مې د جیب څخه راخلم د رضوان د نوم به لیدو خولې ته مې مسکا راځي، جواب ورکوم او وایم؛ سلام
رضوان- علیک سلام چیرته یې؟
یغما- باغ کې یم ولې کوم کار دی وو؟
رضوان- هو ورځه حمام وکړه خپل یو جوړه ښایسته جوړه کالي واغونده او زما کوټې ته راشه ربښتیا د شاه د لاری زما کوټې ته راشه سوک دی ونګوری.

په حیرانتیا وایم: ولې څه شوی؟
رضوان- افف څومره خبری کوی څه چې وایم همغه وکړه، او ژر خپل ځان را ورسه وه.

موبایل بنده وم او د ځان سره وایم، عجیبه لیونی خلک دی! خپل د کوټې خواته ځم حمام کوم او خپل نقره یې جامې اغوندم لږ عطر هم وهم، ویښتان مې وچوم او جامې مې تن ته کوم مانۍ ته ځم او د شا دروازی څخه ننوځم او مستقیم د رضوان کوټې ته ځان رسوم، دروازه وهم د رضوان غږ پورته کیږی: راځه.

کوټې ته ننوځم او د رضوان په لیدلو حیرانیږم د رضوان د خندا غږ پورته کیږی او وایې:
هی څه دی ښکلی دی نده لیدلی؟
په ملنډې انداز وایم: ورک شه تور ماره فقط چې واده دی دومره دی په ځان ګوتی وهلې.
رضوان- ښه ډیری خبری پریږده وګوره څه می راوړی؟
پلاستیک خلاصوی او د کاغذ په څیر کوم څه بهر کوی، چې زه وایم:دا څه دی
رضوان- د چرګ کباب.
وریځې پورته اچوم او وایم: په کومه خوشحالی؟!
رضوان- همداسی زړه می ورته شوی وه که نه یې خوری چې زه یې یواځې وخورم یوسف خانه!!

په هغه حال کی چې د رضوان د کټ په لور ځم په دروغي غوسی وایم: بد کوی چې یواځې یې خوری تور ماره..(دواړه خاندو او د ډوډی په خوړولو لګیا کیږو، څومره وږی وم چمن او بڼ کې دومره بوخته وم چې هیر شوی می وه د غرمی ډوډی وخورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هی تور ماره ټول دی خپله زهر کړل خاوری دی په رنګ شه بس که نور.

رضوان په خندا وایی: ولی په غوسه کیږی لنډې واخله ټول ستا

موږ د خبرو په حال وو چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او، او زید په حیرانتیا موږ دواړو ته په کتو شو چې رضوان په ټوکو وویل: ستا برخه هم دی لنډې وخوړله

زید په جدی انداز وایی:موږ وایی ښکته راشی ټول تاسو عالیجنابانو ته په تمه دی.

او ددی خبری په ویلو سره سم دروازه په کلکه بنده کوی، چې زه رضوان ته وایم: ده وویل ټول؟ مطلب څوک؟ بیا ټوله کورنی راټوله شوی،رضوان څوک راغلی؟

رضوان په شیطانی مسکا وایی: راځه ښکته لاړ شو خپله به یی وګوری.
څه چې پاتې ول په ډېر تلوار مې وخوړل چې رضوان وویل: موږ شوی
یغما- هو پخدای ډېر خوندور وه.

زما به خبری رضوان خاندی او موږ دواړه له زینو ښکته کیږو د هر قدم په ښکته اینودلو د خندا غږ له صالون نه لا ډیر راځې،د ننوتلو سره سم می سترګی په یوه ډله خلکو او یو غټ کیک لګیږی،څلور کنجه کیک په تور او سپین رنګ،صالون یی څومره ښکلی سینګار کړی وه مګر خبره څه ده؟!دومره خلک ولی ټول شوی؟!

رضوان : چیرته یی؟
د رضوان غږ مې فکر لاهو کړو او کرار مې وویل: د کوم چا کلیزه ده؟

په هغه غږ کې چې خندا پکی څپې وهل رضوان راته یی وویل: همداسی خو ښکاری! بد بد ورته ګورم او وایم:سړی غوندی خبری وکه شف شف نه شفتالو ووایه د کوم چا کلیزه ده؟
رضوان په خندا وایې : خپله دی پیدا کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او د برق په چټکتیا راځخه لری کیږی،ترور او مریم ته مې پام کیږي په ورو ګامونو د هغوی په لور ځم او وایم: سلام ترور جانی!
ترور- علیکم زوی چیرته یی هیڅ زموږ احوال نه اخلې؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: همدلته یم ترور جانی خو تاسو د 14 سپوږمی شوی یې ترور خاندی او وایی: امان دی وی له تاسو ځوانانو هیڅ بند نه راځی.

یواځې په سر خوځولو او مسکا یی ځواب ورکوم او د مریم په لور ځم،د مریم په لیدلو حیرانیږم ځومره ښکلی شوی وه له تور رنګ سره حتما د ټولو زړه وړی کرار یي لور ته ګام اخلم او کرار ورته وایم: سلام خوری!!

نظر له نورو اړوی او ماته راګوری او وایې: علیکم السلام وروره ښه یی؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: ستاسو په دعا...

لا می خبری خلاصی نه وی چی د چک چکو او اشپلاق غږونه په صالون کې خپاره شول مریم ته می وکتل لکه بت پر خپل ځای ولاړه وه آن پلک یی نه واهه او یواځې یی مخې ته کتل، د هغی نظر لوری نیسم او رسیږم زید ته په لیدو یې خوله مې خلاصه پاتی کیږی ظالم ځومره ښکلی شوی لکه د مجلس سپوږمی مکمل یی تور اغوستی ول توره دریشي تور بوټان توره ګړی تور ویښته او توری سترګې تور رنګ یی له سپین پوستکی سره عجب یورنګی کوله لکه چې دوی ټولو لاس یو کړی وه چې د مریم زړه وډروی مریم همداسی د زید په لیدلو غرقه وه زید چی په سترګو یی د چا پسی ګرځیده...! ټول د زید شاوخوا ته ټول شوی ول او ورته مبارکې یی ورکوله مریم په لوړ ګامونو زید خوا ته لاړه..

***

کیک پری کیږی او زه یواځې د یو کنج نه ټولو ته ګورم د چا په ولاړ کیدو می ځنګ ته له لیدو لاس اخلم چې رضوان په خندا وایې: اوس پوهه شوی د چا کلیزه ده؟
په غوسی وایم: مړ شی رضوانه ولی دی له لومړی ونه ویل اوس ډالی له کومه کړم؟
رضوان- ښه نو یوسف جانه څه چې بدله لری ګله نلری حساب مو برابر شو او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

غاړې زنځير ته اشاره کوی او وايی: اوس نو د چنار ګل بابا ځواب دی په خپله ورکړه رضوان دا خبره کوی او په لوړ غږ خاندی او د زيد خواته ورځی د هغه د تلو سره په زړه کې وايم: خاوری دی په سر شه تور ماره، ټول په خپل وار باندی زيد ته مبارکی وايې مريم د زيد خواته ولاړه وه او دواړو يو رنګ اغوستې ول ځومره هم له يو بل سره ښکلی ښکاريدل.!مريم خپل لاس اوږود کوی او په.لړزانده غږ وايی: کليزه دې مبارک آن.....ن شاء الله سل... ل کلن شی

زيد آن لاس نه ورکوی او په سوړ انداز وايی:مننه کوم مهربانی مو ده
مريم کرار خپل لاس موتې کړو او له يوې انجلی سره په خبرو شوه خو ټول پام يې زيد ته وه

آسما- يوسف لالا ته زيد لالا ته مبارکی نه ورکوی؟

راګرځم او تازه مې اسما ته پام کيږی ولې مې دا ټوله شپه نه وه ليدلی؟ يو جوړه ژيړ رنګ کالې اغوستې وه ښايسته ښکاريده، يعنې ټول راغلی کسان په محفل کې ښايسته وه خو د هغوی په مينځ کې،رضوان، اسما،مريم يو خاص ښايست يې درلود او زيد خو د مقايسې وړ نه وو په ښايست کې.

په مسکا باندی جواب ورکوم: راځم اسما جانې.
اسما- راځه دواړه يو ځای ورته مبارکې ورکړو.

سر مې د سمه ده په توګه ښوره وم او د اسما سره يوځای د زيد خواته روانيږم، اسما د مريم خواته ځې او د هغې سره په خبرو او قيصو بوخته کيږی، زيد ماته بام کيږی او په خوله يې يو لويه مسکا راځې چې زه خپل ستونې صاف کوم او وايم: کليزه دی مبارک شه انشاءالله د سل کالو شې.

زيد کرار ککرار څو قدم زما خواته رانږدی کيږی او په کراره لهجه داسی چې يواځې زه يې واورم وايې: عه عه يوسف خان ملګری داسې مبارکې ورکوی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تروش تندی وایم: نو څنګه ورکوی؟(بیا مریم ته په اشاره په طعنه وایم: د ځینی کسانو لاس نه نیسي شاید موږ د هغه شانتي مبارکي لایق نه یو؟ (زید د مریم وړاندی کړی لاس خوشی پریخودلی وو هغه می ورته یاد کړو)

لا زما خبره خلاصه شوی نه وه چي به ناساپه حرکت کي زید زه غیږ کي ونیولم او په خندا یي وویل: خپل ځان د هغي سره مه مقایسه کوه، زما زړه، جسم، روح، غیره، لاسونه او هر څیز چي د روح او جسم سره مي تړاو لری د یو نفر دی او هغه یو نفر مریم نده !؟..

دا چنارګل بابا څه وایي؟ بلا دی دده د خبرو پسي شي، پر ما یي څه چي د چا مربوط دی، ولي یي زه په غیږ کي نیولی یم؟ اوس خو هغه پوهیږی چي زه جنی یم؟! زید خپل د خبرو د خلاصیدو وروسته زه خپل د غیږ څخه جلا کړم او ویي ویل: ملګری داسي مبارکي ورکوی.!

غوښتل مي یو داسي جواب ورکړم ترڅو دا خندا یي به خوله کي وچه شي خو تور مزاحم مار را ورسیدی او په لوړ غږ یي وویل: قدو جان هسی غوړ روغن داره مبارکي خو دی ورکړه.!
په مسخره توګه وایم: رضوان جان ځیني کارونه په خوښه یا نا خوښه توګه مجبور باید ویي کړی، کنه د بعضی کسانو حق دا دی چي خپل د ژوند څخه یي وباسي ډلیټ داسی نده زید خان؟!!

زما په خبرو د زید رنګ د غوسی څخه بدل شو او خپل غاښونه یي په کلکه یو پر بل وچیچل خو زما زړه یخ شو غشي مي په هدف لږیدلی وو، په زړه کي مي د ځان سره وویل: و دی خوړی ته بیا ما غیږ کي ونیسه چنارګل بابا د رضوان غږ پورته کیږی او وایي:

رضوان- څه وایي زه خو بیخی پوی نشوم؟
په مسکا باندی وایم: هیس.
رضوان- زه دا خبری پریږده دا ووایه زید ته دی څه ډالي اخیستي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او مضره خاندی، ای فسادی خپل کار يې اخيره وکړو. په کراره ورته وايم: تا ورته څه اخيستی؟
رضوان د ميز خواته چې د قيمتی ډاليو څخه ډک دی اشاره کوی او وايې: هغه وګوره يو برنډ او ښايسته ساعت.

ما د هغه ساعت پسې کتل چې زيد وويل: اوس ستا د ډالې نوبت دی يوسف جان!
خپل ستونې صاف کوم او په کلکه وايم: امهم خبره داسې ده چې ستا ډالې زما کوټه کی ده بيا وروسته يې درته راوړم.

زما په خبر رضوان به لوړ غږ خاندی او وايې: ډاډمن يې چې ډالې کوټه کيده؟
يغما- بيخــــی بيخـــــی زيات ډاډمن يم.

رضوان ريشخندی کول او زيد خپل لاسونه د پتلون په جيب کی کيخودلی وه، او موږ دواړو ته يې بغير د کوم خبری راکتل، نظر مې په مريم لګيری زموږ څخه په لږ فاصله کې ولاړه وه او د زيد په تماشا وه، د هغې پدی شانتې لسدو په زړه کې وايم: خاوری دی په سر شه مريم چې تا بيا ځان د زيد به ليدو باندی ډوبه کړی، نه پوهيږم څومره د مريم د ليدو په حال کی وم چې زيد په شيطنت باندی زما خواته سترګه ووهل او مريم ته يې وويل: مريم جانې ماته يو پياله اوبه راوړی؟

د زيد پدی خره د مريم رنګ يو دم و پريدی او په ماته ګوډه ژبه د ورختاى يې وويل: ماته وايې؟
زيد- هو دلته همدا يو مريم شتون لری،(بيا ماته يې مخ راوګرځه وو او په همغه شيطانه لهجه يې وويل: کنه يوسف جانه؟

مريم د ډير خوشحالې له لاسه ورباندی لاره ورکه شوه، او به خلاصه خوله د خندا او خوشحالې وويل: په سترګو اوس يې درته راوړم.

او په منډه د آشپزخانې خواته لاړه ما او رضوان دواړو په حيرت زيد خواته کتل چې د زيد په خوله يو مضره خندا وه، رضوان په حيرت وويل: زيد ته خپله يې؟ يا بدل شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې؟ تا مريم ته"جان" وويل؟ او ورته و دی خندل؟ قيامت رانشي اوس؟!

مريم د باد په سرعت د يو پياله اوبو سره راغله، او ګيلاس يې زيد ته ورکو چې زيد ورته وويل: مننه.....

او زه د دروازی خواته ولاړم او نور مې دهغوی خبری وا نه وريدل، زيد څه پلان او هدف لری؟ د باغ خواته په يو څوکې کيناستم، آسمان نن شپه ولې دومره نيولې لګه زما د زړه پشان؟ جواب مې نه درلود خاموش شوم آسمان ته مې کتل چې د يو چا د پښو آواز مې تر غوږ شو د آواز پسی مې وکتل،.. زيد وو دوه پيالې چای او يو قاب کی لږ کيک په لاس زما خواته راروان وو د هغه په ليدو مې تندی تروش څو چې هغه په مسکا باندی وويل:

زيد- عه يوسف جان بغير د کيک خوړو را ووتلې مشکل نشته اوس دواړه يې يوځای خورو.

کيک او چای د څوکی څنګ ته به يز کيخودل او زما څنګ ته کينستې چې زه په تلوار پاسيدم او روان شوم چې د هغه په خبری ځای پر ځای و دره ولم، پداسې حال کې چې مخامخ درختې ته يې سترګې نيولې وه او د چای پياله يې لاس کی کلکه نيولې وه ويې ويل: مريم ښايسته شوی وه کنه يغما؟!

يغمـــا؟! د ډير وقت وروسته مې خپل نوم واوريدو ناشنا غوند وو راته، بيګانه ګې کوم د دی نوم سره، خاموشي ماته وم او وايم: مطلب دی ددی خبرو څخه څه دی؟ اصلا دا راته ووايه څه پلان لری؟
زيد د چای پياله په ميز کيږدی او په مسکا وايې: يغما هوښياره ده د يوسف په پرتله کنه؟ صحيح وايم؟(خپل څنګ څوکې ته اشاره کوی) کينه

په سل زړه نازړه او شک کينم چې هغه بيا وايې: د اول څخه مې ستا په انجلی توب شک درلود خو ډاډمن نه وم، د انجونو غږ، نازک لاسونه، جسم بدن دی حتا د خبرو انداز دی ټول د انجونو پشان وه خو فکر مې نکوی په دومره لږ عمر به دی و غواړی داسی کوم کار وکړی!؟(خاموش شو اسمان خواته يې سترګی ونيول او بيا يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خو خیر دا خبری اوس مهمه ندی، ماته کوم توپیر نکوی چې ته انجلۍ یې که هلک! یواځې د انسان پشان به زما سره خبری کوی پوه شوی.!
یغما- مطلب؟
زید- مطلب ښکاره دی زه دی ناز او نخری نه اخلم هر خبره چې کوم بغیر د څه؟ چشې؟ ویلو څخه به یې منې. البته غلطه پوه نشې دا خبری ما درته غوښتل ډیر وقت مخکې وکړم خو وقت او فرصت په لاس رانغلو نو فکر مه کوه چې ستا د راز پوهیدو لپاره داسی وایم.

په بیحده تروش تندی او کلکه لهجه وایم: هوی ورور چا ویلی چې زه ناز کوم؟ هغه هم پر تا باندی؟
زما په خبرو دهغه لاسونه موټ کیږی او په غوسه ناکه لهجه وایې: اول خو زه دی ورور نه یم دوهم دا چې ستا ناز د رضوان په سر چلیږی خو پر ما نه.

د هغه پدی خبره کنټرول مې له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مې وویل: خپل ژبې ته پام کوه! خپله پوهیږی څه وایې؟ رضوان زما د ورور پشان دی راته هغه ستا پشان خود خواه او مغرور ندی، هغه خبر ندی چې زه هلک نه یم او د یو ورور پشان راته احترام لری.

زید- که خبر شو ته هلک نه یې بیا څه؟ بیا هم آیا د یو ورور پشان ستا سره مینه کوی؟
یغما- د ربنتیا په پوهیدو تاته کوم څه توپیر وکړو؟ کنه ویې نکړل! نو هغه ته هم کوم توپیر نه کوی، او هو که ته دی خپله خوله بنده ونیسې هغه د کوم خوا خبریږی؟
:□#شهاب
زید خپل لاسونه د تسلیم پشان پورته نیسې او وایې: بغیر له شکه زه کلک راز ساتونکې یم.
یغما- خدای دی وکړی.
زید- دننه دی د نورو پشان زما خوله کې کیک رانکړو په تمه یم (او کیک ته اشاره کوی چې زه په غوسه ورته وایم: زور خو ندی نه یې درکوم، زړه مې نغوښتو و مې نکړو اوس هم مجبوره نه یم.

زما په خبری هغه په لوړ غږ خاند او وایې: تخو نغواړی د مریم حالت خراب شی کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدې خبره کړی ټول فکرونه مې صحیح ثابیتیږی او په مسخره لهجه ورته وایم: تر کومې اندازی ته رزیل کیدی شی؟ نه ګوری هغه بیچاره جنۍ د ډیر مینې څخه ستا عبادت کوی، ړوند یې؟ ته حق نلری د هغې د احساساتو سره لوبې وکړی پوی شوی څه مې درته وویل؟

زید- که زه ووایم زه د ډیر مینې څخه د یو بل چا عبادت کوم څه؟

د هغه په خبره به حیرت و ته ګورم! یعنی داسی سوک شته چې د زید زړه یې ځانته اخیستی ویې؟ نا امکان نلری؟ بی اختیاره وایم: انشاءالله چې هغه کس دی ددری منه خاورو لاندی شی ترڅو تـ....

ناساپه احساس کوم چې غابښونه مې مات شول، خبره مې نیمه کې پری شول او د زید خواته ګورم چې د غوسې څخه په سرو سترګو زما خواته راګوی او د لیونیانو پشان په چغو وایې: څه دی وویل؟ بیعقلې؟ ته یوځل بیا ووایه زه یې واورم؟!

بیحده ویریدلی وم کاش دا خبره مې نه وایې کړی کاش خوله مې ماته شوی وایې البته ماته هم شوه داسی ټک مې وخوړی، یعنی دومره ورسره مینه لری چې د هغی په اړه په یوه خبری زه یې ووهلم؟! په ویری باندی ورته وایم: ه.....ی...س...
زید- یو ځل یواځې یو ځل بیا داسی خبره وکړی خپل د ځان څخه ګیله وکړه نه زما څخه) او به چغو وایې: پوه شوی؟

د ډیر ویری څخه یواځې ورته سر ښوره وم، درنه خاموشی زموږ مینځ کې ښوره شوه هغه خبری نه کول او ما د تلو جرئت نه درلود د بت پشان ناسته وم چې هغه وویل: خپله دی وغوښتل که د انسان پشان کیک دی راکړی وایې نه دی وهل خوړل او نه هم د مریم شپه خراب کیدل.

هغه دا خبره وکړل او د مانې خواته روان شو پوهیدم چې زید ټوکې نکوی او د ربښتیا د هغې بیچاره ګې شپه ورخراب کوی؟ نه نشم کولی پریږدم داسی کار وکړی په تلوار د هغه خواته ځم چې تراوسه د حرکت په حال کیدی، د لاس څخه یط نیسم چې دریږی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

راګوی په ورختا یې وایم: سمده هر څه چې ته وایې.

هغه خپل لاس زما د لاس ښخه کش کوی او وایې: درته ویلی مې نه وه چې بر به ناز نکوی؟!
یغما- پخدای ناز نه وو یوائې...یوائې...یوائې...
زید- یوائې څه؟
یغما- هیس.
زید- اخیری ځل دی و اوسیږی بل ځل همغه کار کوم چې وایم یې.
(ژر ژر خپل سر ورته خوځه وم، د میز خواته ځو دواړه په څوکې بیرته کینو د کیک قاب په لاس کې راخلم قاشق کومه ده؟ لکه چې زما په خبره د ویلو ښخه بغیر پوی شوی ویې چې ویې ویل: په لاس یې راکړه..

د کیک یو کوچنې برخه خپل په لاس جلا کوم او پداسې حال کې چې لاس مې په ښکاره باندی لړزیدو، شرمیدم په سل نه زړه د هغه او په زحمت کیک مې د هغه خولې کی کیخودو چې هغه سرګې پټې کړل او ویې ویل: امممم

چې ما په زړه کې وویل: مرررررګ امممم زهر دی شه، په ستونې کیدی بند شه، ما لا ورته ښیرا ویې کول چې هغه سترګې خلاصی کړی او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- ما؟ نه څه باید ووایم؟ نوش جان دی شه.

زید کومه خبره نکوی او زما پشان د کیک یو ټوټه راخلی او زما د خولې خواته یې نیسی په حیر ورته ګورم چې هغه وایې: څه ږدی ږدی راګوری ویخوره.
یغما- خپله یې خورم.
زید- خلاصه کړه خوله دی.
په غوسه ورته وایم: ومې ویل خپله یې خورم.

زید هیس نه وایې او راګوری ناساپه په هغه بل لاس یې زما خوله د څلور کلن ماشومانو پشان ونیول او کیک یې په زوره زما خوله کې تخته کړو او په خندا یې وویل: خوند یې وکړو..؟
یغما- مرګ یې خوند یې وکړو ټول مخ دی راته په کیک ولړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- راشه پاک یې کړم درته.

او بیا یې خپل په لاس زما خوله پاکه کړه او ویې ویل: دا دی پاک شو اوس کومه دی زما ډالي؟
په حیرت وایم: ډالي دی؟
زید- هو.

ښنګه وکړم چې بیا لیونی نشی؟ چوپتیا می اختیار کړه او ډیر په عاجزانه ډول می وکتل ورته شاید د تېږې په شان زړه یی راته وسوځېږی.

زما پداسې کتلو هغه وایې: ندی ده اخیستې؟
یغما- پخدای خبره نه ومه چې نن ستا کلیزه ده.کنه ضرور مې درته یو څه اخېستل هغه تور مار زما سره چل وکړو کنه ما درته اخیستل.
خاندی او وایې: توپیر نکوی په بدله کې یو بل څه راکړه.

په حیرانتیا می وویل:لکه څه؟
زید- د غاړی زنځیر دی.
یغما- چېشــــــــــــــې؟(په غصه مې دوام ورکړو: فکر یی هم ونکړی.
زید- چیشې دی چی واوریدل.
یغما- سهار درته یو ښایسته ډالی اخلمه سمه ده ؟
زید- نه همدا غواړمه راکوی کنه؟

د هغه پدی ضد باندی په زړه کې وایم: د موټر د ټیر لاندی شې زیده اور واخلی زیده، جنازه دی راشه زیده، انشاءالله د نن شپې څخه تیر نشې زیده،ویده شې بیا رویښ نشې لخیره " ههههه دا یو دوه ښیرا وی ما ورپسې کړل هسی عصاب یې راخراب کړو بخښه کوی"

په کراره ورته وایم: نه کېږې له دی زنځیر څخه تیر شې؟
په جدی لهجه یی وویل: نه همدا غواړم.
یغما- او ففففففف راشه وایخله ګدایګره وړی سترګی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خاندی او وايي:څه وکړم خوښ شوی می دی.

په غوسه باندی ورته ګورم او په زحمت باندی زنځير ختا کوم او به تروش تندی د هغه خواته نيسم او وايم: هوممم واخله.

زيد خپل وربځې پورته کوی او وايي: همداسې يی واخلمه.ډالي همداسې څوک ورکوی؟
يغما- هو څه رنګه يی ورکوئ نو؟
زيد- ته يې راته په غاړه کړه.

دهغه پدی خبره بيا مې خوله د حيرت څخه خلاصه پاتی شوه، نن شپه به ده څه شوی؟ په هوښ خو دی؟ بی اختياره می لاس پورته کړو او په تندی می ورته کېښوده په حيرانتيا يی کتل راتهراو زه ورته وايم: تبه هم نلری چې اپلاتط ووايې؟!نو په څه دليل فکر کوی چی زنځير به زه درته په غاړه کوم؟!

په همغه حيرت باندی زيد وايي:لاس مي نه رسيږی ژبه مه وه ژر يې راته په غاړه کړه.
يغما- که ونکړم؟
زيد- بيا پوهيږې نو.!

د هغه پدی خبره د غوسی څخه تکه سره کيږم او په زړه کي بنه کنځل ورته کوم،په زړه مې زنځير د هغه د لاسه څخه واخيستو چې هغه په خندا راوکتل چي جواب کی ما ورته بد بد وکتل او زنځير مې ورته بند کړو.

يغما- هوممم وشو.
زيد- افرين.

زنځير يې لاس کی ونيو او په ځير يی ورته وکتل چې ما وويل: که پوهېدمه چی دومره دی خوښ شوی دی وختی مې درکوی.!

هغه جواب رانکړو څو ثاني په ځير،ځير زنځير ته وکتل او بيا پرته له کومی خبری له ځايه پاڅيدو او ويی ويل: هير نکړي ته ماته هماغه يوسف يی.يواځې لږ ادب کولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرورت لری.

آیا دا څما د پوښتنو ځوابونه ول؟ ولې يې غيږه کې ونيوله؟ځکه څه ورته يوسف ومه.ولي دا کارونه کوی ؟خپل په نظر ما ادب کوی؟ يو راحته نفس مې وويستو څه ښه ده جلی توب مې په مخ نه راوړی.حتا په پټ راز مې نه تهديد کوی.هر څومره چې مغرور او خود خواه دی بيا هم زه وربانډی باور کولی شم،همدا چې جلی نه يمه ورته يوه دنيا خبره ده.په ذهن مې هر رنګه پوښتنې راتلل.

خدای دی لاس مات کړه چنارګل بابا بی وهلو دی څما خوله راماته کړه.لاس خو ندی توره ده توره.کوټې خواته مې ولاړمه له ځان سره مې وويل: هوا ښه شوې خپل د وېښتانو غمه مې وخورمه.نور نشمه کولی خولې په سر کړمه.پرته له زيد نه نور چا څما ويښتان نه وو ليدلی.وروسته له لمانځه نه د خوب نړي ته تللی ومه.چې د وحشت له دنيا نه کمه نه وه. سهار 7 بجی ول لمونځ قضا شوې وو مجبوره شومه قضايی مې را وګرځه وو.

د تل په څېر سبا ناری لپاره ودانی ته ولاړمه.سبا ناری د رضوان په توکو مو وخوړل. نن جمعه وه او ټول په کور ول.رضوان ته مې بايد ويلي وايې؟! د رضوان د کوټې خواته ولاړمه او دروازه مې وټکول چې هغه وويل:راشه.

داخل شوم او ومې ويل:د وېښتانو ماشين لری رضوانه؟
زما په خبری هغه سر د موبايل څخه پورته کړو او په حيرانتيا يې وويل: د ويښتيانو د اتو کولو يا وچ کولو؟
په حيرانتيا مې وويل: خاوری دی په سر شه انجلی خو نه يی چی دا شيان لری.

زما په خبرو رضوان وخندل او خپل غږ يې د ښځو پشان کړو او ويې ويل: يوسف خانه جهيزيه(د ناوی کور) مې مکمله ده.زما سره واده نکوی؟ دومره ښايسته انجلی يم زما د ښايست مثال به په دنيا کې پيدا نکړی.

د رضوان په خبرو خاندم او ورته وايم: ندی کوم ته د سکاره غوندی تور يې..
د دی خبری وروسته دواړه خاندو او زه ورته وايم: غواړم ويښتان مې لنډ کمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوړ غږ یې وویل:ولی؟ته ښکاره کړه وپښتان دی څه وګورم ما بیخي ندی لیدلی.
یغما- اړتیا نشته ته هر څه وګوری ووایه لری ماشین کنه؟
رضوان- نه لومړی وښایه راته ژر کوه.

لاس یې راوچول او خولی یی راته وویستلو او په حیرانتیا یی وویل: بی عقله ولی دی تر اوسه دا وینتان پټ کول ؟اوس یې هم کم کوی؟!
په غصه مي ورته وویل:رضوانه ډیر خبری مکوه لرې ماشین او کنه کار لرمه؟
رضوان- زما د وینیتانو ماشین خراب شوې زید یی لری(بیا کرار وایې:نکېږې لنډ یی نکړی؟

یغما- نه ولاړ شه له زید څخه یې راته راوړه.
رضوان- نه راوړم.
یغما- نه راوړی؟
رضوان- نه
یغما- خپل خوښه دی ځمه ترور ته وایمه هیر شوې خو د ندی ؟

دا خبره کوم او کرار کرار د زینو خواته ځمه چې رضوان په غوسه وایې: یوسف خدای د ونه وهه چی ما ګوابنه ویې، ما یو ځل سګرټ ووهل او کنه تا بدبخته ولېدلم اوس می نه ایله کوی...

یغما- وخت نلرمه ژر راوړه!
رضوان بد بد راوکتلو او د څو دقیقو وروسته ماشین په لاس زما خواته راغلو او لکه ماشوم پشان یې وویل: نکېږې لنډ یی نکړی.؟
یغما- ومی ویلی نه اوس دا واخله د استعمال طریقه یی راته وښایه.

رضوان زړه نا زړه د ماشین چل راته وښودو،ماشین مي واخېستو او خپلې کوټې خواته لاړمه.ماشین په لاس هینداری ته ولاړه یمه.د هینداری مقابل کس ته په لیدو می غم تازه شو.زړه می په خپل حال وسوځیدو او ومی ویل: ضرور قسمت همدا وو.
ماشین می روښانه کړو او اوښکی می بی واره روانی وو.ولی دا اوښکی خلاصون نه لری..؟! هر شپه د سیل په شان روانې یې .ولی نه وچیږی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېښتان مې لاس کې نیولي او لکه غنم له بیخ نه یې وهم، شاوخوا مې ماشین شوی وېښتان نیولي او زه په سرو سترګو هینداری ته ګورم، د بې ویښتانو کس کې غرق کېږمه بهتره ده ووایمه شوټا شوې کس په هینداره کې...

په لاس باندی هینداره لمس کوم او خاندم، د ژړا څخه په نیولي غږ په هینداره کې د ننه کس ته وایم: یغما تا په کومه نحس ورځ پېښه ودی نړی ته کیخودل؟؟؟ خپل د ځان څخه بل کوم بدبخته دی لیدلی؟؟؟ لګیا وم ځان سره، خپل د تقدیر او خپل د خدای سره مې ګیلې او شکایتونه کول د 12 کالو د شکنجې او زجر پوښتنه مې ورڅخه کول چې ناساپه دروازه په کلکه خلاصیږی، زید ساه ساه وهلو باندی کوټې ته را داخل کیږی..

د هغه د حال څخه معلومیدو چې د مانې څخه تر دی ځای منډی وهلي، لاس یې د دروازی په بند پاتې بغیر له کومې خبر راګوری کرار وایې: څه کار دی وکړی خپل د ځان سره؟

نه پوهیږم ولی خو احساس کوم زما په لیدو د زید قدمونه ولړزیده، ولی باید داسی شی؟ ضرور زه غلطه پوه شوم؟! کرار کرار زما خواته راځې ولې لاسونه لړزیږی؟ په سل نه زړه زما د سر په پوستکې لاس کشه وی او وایې: ولې؟ یغما؟

نه پوهیږم څه ورته ووایم ورته ووایم د دی لپاره چې نه مې غوښتل وېښتان مې څوک وګوری؟ د دی لپاره چې نور خولې نشم په سر کولی ځکه؟! پداسې غږ چې کوښښ کوم عادی اوسیږی وایم: ډیر وېښتان مې نه خوښیږی

زید کرار وایې: ندی خوښیږی؟

نه پوهیږم ولی نن زید دومره کرار او مهربانه دی؟ او زما سره مهربانی کوی؟ طوفان هم مګه آرامیږی؟ په خندا ورته وایم: هو خو.(خپل سر ته اشاره کوم او وایم: ښایسته ښکارم؟ ګنجې؟

هیس نه وایې تراوسه یې لاس زما په سر دی، د ختا کارو ماشومانو پشان ورته وایم: ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاری زید؟ نور هم بدرنګ شوم؟

بی حرکته ولاړ دی کرار د هینداری مخکې په څوکې کیني او خاموش کیږی، فکر کوم هغه هم زما پشان په فکرونو کې ډوب دی آرامه غږ یې آورم چې وایې: ویې وهه.
یغما- څه؟
زید- زما ویښتیان.

حیرت مې کړی دومره حد چې مغز می د هیس کار دستور او فرمان نه راکوی، یعنې زید زما لپاره خپل ویښتیان غواړی ووهې؟ مغز می راته وایې: خیال پلو مه وه ضرور یې زړه دربان‌دی سوځیدلې! پدی فکر په تروش تندی ورته وایم: ضرورت نشته ماته زړه سواندی وکړی.
زید- ویې وهه.
یغما- نشم کولې.

خاندی داسی خندا چې د هر څه پشان ده خو د خندا پشان نه وایې: خپل د دی څنګه ووهل؟(دا ځل په کلکه وایې: ویې وهه.
یغما- د ښکلا څخه دی کم کیږی مریم زړه مات کیږی.

غمژن او زړه نیولې زما خواته راګوری او ویې: هغه ښکلا چې د یو نفر په نظر رانشې په څه درد خوری؟ نخوری؟!

څه وایې؟ یعنی امکان لری سوک زید وګوری او د ښکلا تعریف یې ونکړی؟ آیا داسی سوک هم شته چې د زید ښایست یې و زړه ته ننوځې نه؟؟ د ځان سره وایم: ضرور هغې د زید زړه مات کړی(مطلب مې هغه وه چې زید دهغې په سر زه وهلې وم) خپل ګوتې د هغه په ویښتیانو کې وهم سومره نرم د کوم شامپو څخه استفاده کوی؟ څه فرق لری زه خو ګنجې یم شامپو څه وکړم؟ څو دقې ویښیان اړوم را اړوم او بیا ماشین روښانه کوم او د هغه د تور او ښایسته ویښتیانو په وهلو شروع کوم..

د څو دقو وروسته زید هم زما پشان ګنجې کیږی خاندم او لځان سره وایم د دی وروسته ورته د چرګ سر ناری وهم خو د حق څخه تیر نشو دا بشر د ویښتیانو څخه بغیر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګنجې سر هم ښایسته او زړه راښکونکې وو البته د ورور له نظره، بدی فکر مې خاندم چې هغه خپل مخ زما خواته را تاو کوی او وایې:

زید- زما ګنجې سر خندا لری؟ چې ته خاندی؟
په خندا ورته وایم- سم د دی مافیا کسانو پشان شوی یې د چرګ سر
هغه هم خاندی او وایې: چاته دی د چرګ سر وویل؟
ځانته او هغه ته اشاره کوم، هغه بغیر د کوم خبری را ګوری او وایې: که خبر وایې ستا د خندا سبب کیږی ډیر وخت مخکې مې وینتیان وهل.

په ده باندی نن څه شوی؟ ضرور احساساتې شوې دا چنارګل بابا نه د هغه وهلو او خبرو څخه یې او نه هم د دی مهربانې او نرم خوی څخه ما بیخې دا چنار ګل بابا سم ندی پیژندلی تراوسه.

زید- ویښتیان دی ددی لپاره کم کړل ترڅو خلک یې ونګوری؟
یغما- نه...
زما خبره یې پریکړل او ویې ویل: دروغ مه وایه
غټ نفس اخلم او وایم: خپله بهتره پوهیږی نو ولې پوښتنه کوی.

هغه څه ونه ویل او مخامخ هینداری ته په کتو شو، نن موږ دواړه زړه نیولی وو زه د تقدیر څخه خو نه پوهیږم زید د څه څخه خفه دی؟ خاموشې ماته وم او وایم: له کوم ځایه خبر شوی؟(مطلب مې دا چې زه خپل ویښیان وهم؟)
زید- دا مهمه ده ؟

ما ځواب ورنکړ، موږ دواړه غلی وو، او یوائې د ساعت ټک ټک اوریدل کیده، زړه مې عجیبه د ژړا آرمان کړی وو، هغه شی چې ما ډیر نفرت کاوه هغه زما په سر راغله،همیشه مې بدې راتله چې په ما څوک زړه وسوځوې.

خو اوس ټول ماته د په زړه سواندی نظر راګوری،حتا زید...کاش زما یو ورور وای، یو څوک چې ما پرې تکیه کولای شو، نه کیږې چې رضوان یا زید زما ورور وی؟؟کیږی؟
زه په ټیټ غږ زید ته مخاطب شوم او ومې ویل: زید کولی شې چې ورور په څیر مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غیږه کی ونیسي،لکه اسماء په څېر یا رضوان په څېر....؟

له سترګو څخه مي د اوښکو څاڅکي وڅاڅیدل، زید چې په ژور فکر کې و، ورو یې سر پورته کړ، څوکۍ یې شاته کېښود او ودرېده.او په ارامه غږ یې وویل: د ورور ښشان نه خو د یو مهربان دوست پشان، ته خپله هم خپل ځان لپاره یو سړی یی، ډیر سړی د دی وخت د نرانو څخه.

څومره دا جمله زما لپاره چې لځان څخه ورکه وم آرامه کونکي وه. ځان سره وایم چی کاش هیڅکله مجبوره شوی نه وایې چې ځان څخه نر جوړ کړم کاش ماهم یو مرسته کونکې او ملاتی لرلی، جینکو په شان مې نازونه غوښته، غوښتل مې له دی دنیا نه بې خبر اوسم..زید خپله غیږه خلاصه کړه،او ماته یې اشاره وکړه! او ویې ویل: راځه چرګ سره

ما د اوښکو په منځ کې په لوړ غږ وخندل، زید زما په یو قدمې کې ولاړو وو،ګناه په غاړه اخلم او د هغه غیږ ته پناه وړم، کرار زما په شاګ لاس وهي زموږ د قد تفاوت زیاد وو شاید 30/25 سانتي زه د هغه تر اوږی رسیدم،زه آرام وم، لکه څنګه چې د له اوږو څخه مې یو دروند وزن پورته شوی وی،ما خپل سر پورته کړ، یو ګام شاته ځم، او هغه خندا سره ما ته وکتل.

زید- راځه بهر ځو،
یغما- ونې ته اوبه ورکوم!
-زه عمران ته وایم هغه به اوبه ورکړی ته ژر تیار شه.

موږ بحث کاوه، چې رضوان راغلو،زموږ په لیدو وچ ودرېده،سترګې یې توپ په څېر شوی، زما او د زید په لیدو په لوړ غږ یې وخندل او ویې ویل:مرګ په تاسو دواړو څه شوي؟
زید په خندا وویل: ولی! ښایسته شوی یو!
رضوان- ها زیات ښایسته شوي یاست د ښایست مجسمو
یغما- خانو تاته ولی بیا زور درکوی؟
رضوان ماته داسی بد بد ګورئ چې زیده وایې: په هر حال، زه او یوسف بهر ځو، ته له

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور. سره ځي؟
رضوان- چېرته ځی؟
زید- د کباب خوړلو لپاره.
رضوان- هو ولی نه ځم، صبر چې زه مې تیلیفون او بټوه راواخلم.

رضوان لاړو د هغه په تګ زید وویل: پټو لري؟
یغما- هو لرم ولې؟
زید- راوړه.
الماری څخه تور پټو راخلم،او زید طرف ته لاړم او وایم: دا دی واخله.
زید- راشه دلته.

د هغه په خبره مخامخ ورته ودریږم، زید پټو زما د سر څخه را تاو کوی لکه د عربانو په څېر او وایي: اوس ښه شوو،بهر خو همداسی نشی تللی.

زه د ښیښې مخې ته ودریدم، وقعاً ښه معلومیری د ځان په لیدو په خندا وایم: لکه د فلم هلک شوم ولا کنه زید!
زید په خندا وویل: هو صیب.
د الماری په طرف ځم،د کالیو منځ څخه فولادی پټو راخلم، څه چې مې زیات لرلو همدغه خولۍ او پټوګان وو.

یغما- دا واخله ته هم وتړه!
زید خاندی او پټو اخلی پټو تاو کوی او ماته وایې: ښنګه شوم!
په خندا ورته وایم: بد نه یې.
زید- هو نو تاته خو رسیدلې نشم لنډۍ..
په جعلی غوسه کې ورته وایم: هووی چنار ګله، زه لنډۍنه یم، 168 سانتي چېرته لنډۍ وې هوم ؟

سترګې کږی کوم، چې زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی خپل ځان داسی کوږ. اوږ. کوی؟راځه اوږده چې ناوخته کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور نه بهر کیږو،د کباب پخولو په طرف حرکت کوو، رستورانت چې خلاصه فضا درلود، ځیني خلک یوازې راتلل او ځیني کورنۍ یا ډلې راتلل، ټولو په حیرانتیا باندی ما او زید طرف ته کتل ،البته چی زیات یې زید طرف ته کتل، د ځوانانو یوه ډله رستورانت ته راننوتل کله چې دوی غوښتل تیر شي.دوی زموږ میز ترخنګ ودریده،

چی یو له دوی رضوان څخه په حیرت پوښتنه وکړل: اوبخښئ دا عربان دی یا اورپایان؟؟؟
مخکی له دی چې رضوان جواب ورکړي،څنګ کې ملګري ولاړ وو وویل:
احسان: ستا عقل چیرته دی؟؟ د عربانو رنګ تور یا غنم رنګه وي،نو دا حتماً اروپایان دي!

ما او رضوان ډیر په سختي خپل ځانونه کنټرول کړی وو چی د بم په شان د خندا څخه منفجره نشو زید هم حیران حیران دوی طرف ته کتل،رضوان په داسي غږ سره چې خندا پکې څپی وهل وویل: ملګرو دا زما وررور زید دی،یعنی د افغانستان څخه دی.

هغوی حیران حیران کتل،ما او رضوان په خندا شو، زید چی خپل غږ صاف کړ او په خندا یې وویل: ستاسو د ټولو په لیدو خوشحاله شوم!
هغه هلک چې احسان نومیده وویل: بیشکه موږ هم خوشحاله شو زید جانه.

زید یوازې خپل سر وخوځاوه، هغوی لاړه زه او رضوان هم له خندانه تک سره شوې وو! زید پ جدي توګه وویل:ولې څه شوی چی د بیزو په څیر تک سره شوی یې؟و موږ دواړو کنټرول له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مو خندل، رضوان خواته ګورم وایم: په خدای د زید په وړاندی موږ د تور سکرو(زغال) په شان معلومیږو،هیڅوک زموږ طرف ته نه ګوری.

رضوان په خندا وایې:ربښتیا وایی مجبوره نور موږ د دغه(اشاره زید ته) یوسف د زمانې سره چیرته لاړ نشو کنه زموږ بازار خراب کوي !
د رضوان په خبره زید هم په آرامه خاندي او شونډو لاندي څه وایي خوو اوریدلي کیږي نه ګارسون ته غږ کوي، سفارشونه ورکوي او په تمه کینوو زید مخکي د څخه ډوډی جوس راغوښتي وه، د رضوان غږ پورته شوو او ویې ویل: یوسف افسوس پر وینتیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی.. د وېینتانو سره داسي ښه ښکاره کېدی لکه شوخه جلی پخدای که ته جلی واي ما
به ضرور ځانته کولی(رضوان دا خبره کوی او په خندا کېږی

چې زه په زړه کې ورته وایم ای خاوري دي په سرشه دا ژبه دي هیڅ درېږي نه دی
وېینتانو خبره د کوم ځای شوه؟ د رضوان په خبره جوس د زید په ستوني کي بند شوو او
په توخي شروع وکړه،زید د توخي په حال کې په کلکه لهجه وویل: بد به وکړي چې ته یې
ځانته کوی.. د خبرو کولو په چل هم نه پوهیږ. غټ سړی یی دا نو څنګه خبره ده..

رضوان د زید مشر ورور دی،خو هر وخت رضوان د زید د کشر ورور پشان خب ه
منې او یو بل مینځ کي راحته دي.

رضوان- ته ولی وحشې شوي چنارګل بابا ته وایې همدا اوس هغه رښتیا جلی وی او زه
یی ځانته کوم.؟؟
یغما- غلی شه تور ماره ته څه رښتیا زه دي کوم خیال پلو مه ووهه.
د رضوان د خندا غږ پورته کېږي او وایې: ته جلی شه بیا وګوره ...!
د خبري د بدل کولو لپاره وایم: ای دا ډوډی څه وخت رسیږي
ګارسون ته غږ کوم: وروره نیم ساعت کېږي ناست یوو ډوډی رسیږي اوکنه؟

بیا هم د تور مار غږ پورته شو: یوسفه یو خوو ته هیڅ نه مړیږي
لور ته یی کاږه کاږه ګورم او ورته وایم: تا ته ولی زور درکوی ستا له جیب یې نخورم
زیدی روپی ورکوي کنه زید جانه؟؟
زید چې تراوسه پوري آرامه وه او خبري نکولی په خندا باندی سر پورته او ښکته کوی
او وایې: هغه خبرو ته غوږ مه نیسه دو هډوکي پاتی یی هرڅومره څه غواړي وخوره.

د څو شیبو روسته کباب یی راوړ په آرامه فضا کی خوړل کیږي،زید بیاهم چوپ دي
نیو هیږم ولی ؟ډوډی خوړل کیږي ، دري واړه پورته کیږو مخکي دي تللوونه یوه
کوچنی جلی په تیزي زموږ لور ته راغله په جګ غږی یې وویل: کاکا کاکا !

دري واړو ورته ګورو کوچني جلی طلایي وېینتان او سمندر په شانی غټي سترګي درلود

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډو وهلو ځخه ښکاره کېده ساه يې بنده بنده کېده يعنی ستړي وه، زيد ته يې وويل: کاکاجانه کولی شي داواخلی؟ ؟

لاس مخته کوي او يو ګل او کاغذ ورته نيسی،بيچاره زيد زموږ خواته ګوري جلی- خير دی کاکاجانه دا واخله کنه خور مې غوسه کيږي.

زيد په خندای د هغه کوچني جنۍ مخکې په زنګانه کيني او ورته وايي: کاکا دی درنه قــربان شي خور دي چيرته ده ؟ ؟

جلی يو لري ميز ته اشاره کوي او وايې: هغه ده کاکا جانه هغه جلی چې شنې سترګي او سره کالی لري.

زيد کوم ميز ته چې جلی اشاره کړی وه ور وګوري او کوچني جلی د لاسه ځخه نسئ او وايې: راځه ورشو
ما او رضوان يو اځې ورته کتل.
جلی د زيد لاس نيسي او په خندا ورسره د ميز خواته ځې، د هغړی تلو ته ګورم زيد چې هغه ميز ته ورسيدو هغه د سروکاليو جلی پورته شوه، زيد د کوچني جلی لاس پريږدي، ګل او نامه د ميز په سر کيدی نپوهيږم هغوی مينځ کي کومي خبری وشوي چې د جلی رنګ ثانيه په ثانيه بدل کيده

رضوان ته مخ کوم او ورته وايم: څه نيکبخت د دی زيد چې د ټولو پام ځان ته ګرځوي او دومره غوښتونکی لري.
رضوان په خندا وايي: ليونيه دا نو ستا په نظر نيکمرغي او خوشحالي لري؟ هغه نه پوښتنه وکړه بيچاره زړه يې د وينو ډک دي، زيد د ځان ښودلو ښايسته هلک يم دا کارونه نه خوښيږي.

يغما- عجبه ده! هغه درک کول هم مشکل کار دی؟
پام می نه وه زيد خبري کله خلاصی شوي؟ زيد زموږ لور ته راوان وه
رضوان په ريشخند ورته وويل: زيد جانه د خاستګارانو او مرکو حساب دي درته معلوم دی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په کلکه لهجه ورته وویل: اپلاتې مه وایه رضوانه.
غږ می صاف کوم آرامه ورته وایم: څه یې درته ویل؟
زید- هیڅ شی.
یغما- اوووهی څومره ناز کوي ته وو ایه په اندېښنی شوم !

زید هیس ونه ویل او د تلو لاره یې غوره کړل، دري واړه په آرامه زید موټر ته راوان شوو،رضوان ریشخندی کوي کله دستمال رانه کش کوی کله په اوږه باندی زما اوږه وهله، زید په غوسه ناکه لهجه ورته وایې: بس دی ماشومان خوو نه یاست انسان په یو دبل څخه لار شي.

خپل ځان زموږ مینځ کي ځای کوي یو ځای موږ سره روانیږي،رضوان په سترګو راته اشاره کوی زید باندی څه شوي؟ او زه مې اوږی پورته اچوم او د زید سره یوځای روانه کیږیم او وایم: هووی چنارګل بابا چیشته غوسه یی ؟
زید- نه یم غوسه.

په توکور ورته وایم: د وریندارې سره دی جنګ کړی؟
دي خبري سره می زید حرکت څخه دریږی او مخامخ راته مخ کوی او په کلکه لهجه وایې: وریندارہ دي څوک ده ؟
یغما- د خدای یوه بنده!
زید په غوسه وایي: یوسفه اعصاب راته مه خراپ کوه
یغما- ولی اوس ماڅه وویلې ؟
زید ژوره ساه اخلي بیا وایي: آخر ځل دی وی زما مخکي وریندارہ وایي
:#شهاب
حیرانه حیرانه ورته ورګورم دا انسان ولی په یو سور ندی !
یغما- ولی ؟ ستا ښځه خو زما وریندارہ کیږي(مخ رضوان ته کوم او وایم: کنه رضوانه؟
رضوان خپل سر راته خوځوي او وایي: رښتیا وایی ولی غوسه کیږي بیا دي زړه په چاباندی ډک دي؟ک

زید زما لور ته بد بد ګوري او په جګ ګامونو باندی موټر خواته ځي،خدایه بیا د ده پیریانان راغلل؟ ترکوره ،پوري هیچا خبری ونکړل، د هلیز ته ننوتلو فرشته ترور او

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما هلته وي رحيم کاکا نه وه هغه تاشکند ته تللی وه

فرشته ترور په خندای زموږ ښه راغلاست وکړو او ویې ویل: ښه راغلی راځي دلته کيني
آسما هم روسته فرشته ترور نه وایې: پخير راغلي.
آسما د زيد سر ته پام شو په حيرانتيا او لوړ غږ وايی: ولی دی ويښتان وهلي په خدای ځومره افسوس دی.

فرشته ترور هم فکر کيږی او وایې: د مور ګرانه دی فصل کيدی ولی ويښتان خراب کړي؟

خوشبختانه د هيچا ماته پام نشو ځکه زما ويښتان مخکي هم چاليدلی نه وه؟
زيد په آرامه غږ وويل: موری اوږد شوي وه په تکليف وم وسره.
فرشته- ښه دی وکړل زویه هسې نظر کيدی.

آسما د زيد خواته ورغله دستمال يې د سر څخه لري کړو او ویې ویل: کاش پريښودی وي ښکه ورسره ښکلی ښکاره کيدی ..
زيد په خندا ورته وايي: خير ده خورجاني همداسی کل نپاتی کيږم بيرته راځي ويښتيان مې...

بحث خلاصيږي خادم چای راوړي په چای ښښلو بوختيږو...
رضوان غږ کوي: يوسف هغه غاړکۍ دې راښکاره کړه انځور يې اخلم!
يغما- ولې؟
رضوان- د ځان لپاره هم همداسي جوړوم!
زيد لاس مخکی کړ او دکاليو له لاندې يې غاړکۍ را ويیسته او رضوان ته يې وويل: دا اخلي رضوانه؟
رضوان د غاړکی د ليدلو سره سم په بالښت باندې پرما يې ګزار وکړو..
يغما- هي؟ ولې ګزارکوې؟ووزې؟ ؟
رضوان- له مانه پټ د زيد سره ملګرتيا کوې انسان پلورنکيه!ولې دې غاړکۍ دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل ته ورکړه؟ زمانه خو دې ښه په پټه اخیستې.

زيد په جګ جګ آواز وخندل د غوسې په شان رضوان ته وايم: ټول ستا د لاسه دي که تا
هغه شپه ډالې ډالې نه وای کړی زه به نه اړ کیدم چې غاړکی مې ورکړې وای
زيد په خندا کې وايي: رضوان جانه کینه مه کوه هرومر زه ورته ډېر ګران يم.

ناساپه مخامخ وايم: دروغ وايي هيڅ يو مو راته ګران نه ياست.
رضوان وخندل او ويې ويل: ته څومره مخامخ ويونکی يې! يوسفه!
زيد- زړه زړه ته لاره لري.(زيد دا خبره وکړه او صالون يې پرېښودو)

ماهم د شپه په خير ويلو سره خپل کوټې ته لاړم تيليفون ته مې زنګ راغی نا پيژنده شماره
وه په نه زړه مې جواب ورکړو:بلې!
وروسته له لږ چوپتيانه د يو چا غږ پورته شو: يغما.!!!!

ددې نوم په آوريدو مې بدن کې مې يخنۍ ونيولو لاسونو مې په لړزيدو پيل وکړو په
لړزانده غږ مې وويل:ت...تاسو؟
-يغما موبايل مه بندوه سليم يم هيله کوم غوږ شه.

بايد ځان له لاسه ور نه کړم هغه هيڅ هم نه شي کولی کلک او جدي وايم: زما شماره دې
له کومه کړه؟
سليم- د رضوان د ملګري څخه مې واخيسته
يغما- څه وايې زر ووايه کار لرم.
سليم- نه غواړې چې بيرته راشې؟ قسم کوم هر څه جوړه وم. يو چانس را کړه

په لوړ غږ وايم: ولې نه پوهيږې؟ زه نوره يغما نه يم په خدای چې نه يم هر څه بدلون
کړی حتا احساس مې د ژوند څخه مې خوښه يم پريږده چې ژوند مې وکړم
سليم- ولې د مور تيروتنې مې زه وګالم؟دومره بې انصافه يې؟

يغما- وګوره سليمه تاته انجونی کمې نه دي زما شا پريږده.
موبايل بند کوم او څو دقيقې سترګې پټې نيسم نه پوهيږم په خيالۍ نړۍ کې څه وخت ډوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې او خوب وړې وم...! د سهار د لمانځه په اذان ويښيږم لمونځ کوم او د بڼ په لور ځم، تر اوه بجو د ګلانو د بوټو په سمبالولو بوختيږم هوا روښانه کيږي د ځان سره وايم: شکر خلاصه شوه ..

د ودانۍ په لور ځم خو هيڅوک ويښ نه وو يوازې فرښته خاله هلته ناسته وه.
يغما- سلام خاله جانې!
فرشته خاله چې د قرانکريم په تلاوت لګيا وه سر را پورته کوي په مسکانده ډول وايي:
عليکم سلام ويښه شوې بچی؟
يغما- هو خاله جانې رضوان او زيد چرته دي؟
فرشته خاله- ويده دي ورشه را ويښ يې کړه.
يغما- په سترګو

د زينو خواته په پورته کيدو ځان سره وايم: اوس کوم يو را ويښ کړم؟ د زيد د کوټه د زينو تر خوا وه او د رضوان څخه خو ګامه لرې.نو اول به چنارګل بابا را ويښ کړم ښه ده، په زينو پورته ځم چې د اسما غږ اورم په خپل ځای ودريږم.

اسما- وګوره مريم ځان مه بايله په ځان وژنه هيڅ هم نه سميږي(لږ چپ پاتې شول او بيا پيل کوی: زيد خو زموږ نه ته ښه پيژنې د زور خبرې نه مني.

د مريم غږ مې نه اوريدو څکه لود سپيکرې نه وې! اسما له لږ چوپتيا وروسته بيا وويل: مريم جانې ولې نه پوهيږې؟ مينه په زور نه ده لالا مې څه ګناه لري؟؟ ته دې په دغه کارونو هغې ته ډير آزار ورکوې ايا همدا مينه ده؟؟؟

بيا هم لږ چوپتيا غوره کوي او په ستړي ډول وايي: افففف مريم ته يوازې خپلې خبرې کوې تاته ولې د نورو خبرې اړينې نه دي؟يوازې يوه خبره دې کلکه نيولې ده، چې زه مينه ورسره لرم..! لکچې دا بسنه کوي ...؟؟په دغه مينځ کې د زيد نظر څه کيږي. هاان؟؟؟

بيا چوپتيا غوره کوي، اسما ژوره ساه باسي او په نرم انداز وايي: مريم صدقه دې شم خورمې ژاړه مه هيڅ کمښت نه لرې! لوړې زده کړې دې کړې دې ښايسته يې د هر څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اړینه داده چې ښه کورنۍ لري، ځانته او نورو ته آزار مه ورکوه کیدای شي قسمت مو همدا وي هیله کوم!

د اسما غږ نور نه آورم په سوچ کې غرقیږم هر څوک ستونزه لري خو ډول ډول.
د مریم ستونزه اودرد یې هیڅ دی که همداسې نه ده؟ًاو یا هم کیدای شي مینه مې نه وي تجربه کړې او یا هم دهغه درد زما د درد او غم څخه لوړ وي؟ په هرحال د خلکو کورنۍ موضوع ګانی ما پوری اړه نلري.

زید هم حق لري زور نه دی مجبور نه دی چې په ځور دغه پیوستون ته غاړی کیږدی.
ورو ورو د زید د خونې خواته ځم ور خلاصوم،لومړۍ خپل سر دننه کوم او هرخوا ګورم ،نه ښه ده امن شته دی څوک نشته! زید ویده دی او په لاس کې یې یو څه د انځور په ډول دي؟! ولې یې خونه د لوګي څخه ډکه ده سترګې مې سګریټو په نیمه سوو ټوټو ولګېدې ای په رنګ دې خاورې واوړه کم عقله ولې سګریټ وهې؟ افسوس دې په ځوانۍ..

پوزه مې نیسم او د خونې کړکۍ خوشې کوم د زید د تخت خواته ورځم لکه د د درې کلن یا څلورکلنو ماشومانو په څیر ویده و، ورو ورو وایم: زید پاسیږه لماسپښین شوی دی.

غږ یې ونه کړو شیطان راته وسوسه وکړه په سوچ کې شوم.مړۍ مې تازه کوم او په زوره غږ کوم: زیییییییده پااااسیییږه.
زما په چغو بیچاره یو ټوپ کوي او ماته ګوري.
د هغه پډی شانتې پاسیدو زه په خندا وایم: ودې خوړه لکه انسان داسې خو نه را ویښیږې...

انځور ته مې پام کیږي او په تیزي د انځور په لوري ځم په خندا وایم: وریندار ده چنارګله؟ مخکې له دې چې انځور وګورم د زخمي زمري په څیر راباندې حمله کوي او له متې نه مې نیسی په عصبی غږ وایي: چا درته وویل چې زما کوټې ته راشه؟ ما درته نه وه ویلي چې وریندار وریندار مه وایه بیعقله؟

د لاس زور یې زیاتوی مخ مې له درد نه غونج کیږي او په کرا غږ وایم: لاس دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوشکوه وحشی خوشی مي کړه
زید- په کوم حق زما شخصی شیانو کي ګوتي وهي؟(په سترګو یی هغه انځور ته اشاره کوی او په غوسه یی رانه اخلی)
په لوړ غږ وایم: وخوړل شو؟ وړي ګدایګره بنه کوم بیا یی هم وایم وریندار........وریندار صحی شو..؟!

لاس می په هغه حد کلک نیسی چی فکر کوم هډوکي یي مات شول
غاښونه یو پر بل چیچي او په غوسه یي وویل: یو ځل بیا وو ایه؟

وډاریدم او په کرا غږ کلمه په کلمه مي وویل: و ر ی ن د ا ر... " هههه وویریدل بیا هم وایې دا د ضددد یغما"

په سرو سترګو راګوری خپل ازاد لاس د ښیرې په نیت پورته کوي چي زه می سترګي پټوم، ښیرې ته په تمه کیږم چي په نه باور لاس مي خوشي کوي
او پر ځای یی ما لکه سپک ښیز له کوټې نه بهر اچوي، تر څو چی په خود راتللم له کوټې نه می بیرون تشریف درلوده او ور یی په کلکه بنده کړه،د ور د ویشتلو سره سم د کوم ښیز د ماتیدلو غږ راځي چي د زید له غږ سره یوځای وه ورخطا مي ور خلاصه کړله سترګي مي په زید لګیږی چي په ځمکي ناست دی او د لاس نه یی وینی بهیږي...!

په لوړ غږ وایی: بهر ووځه
په ډار ډار یي خواته ورځم او کرار وایم: د لاس نه دي وینې بهیږي؟!
د ملنډو په ډول خاندي او وایې: زړه دي وسوځیده ها یغما؟ (په لاس کی کینکل کوي او وینه یي له لاسونو بهیږي تقریبا یی خواته منډه کوم او هغه شیشه په لاس کی کینکل کوي او راته خاندي لاسونه ته یي لاس اچوم او وایم: روانی خوښي یي که لاس نه دی وینې بهیږي.

زید فقط کتل په سختی می ورته لاس خلاص کړو،لعنتی ځومره یی ژور پري کړي وارخطا وم نه پوهیدم څه وکړم هر وخت مي چي وینه لیدله بی حاله کیدلم

د رضوان په چغه د ور په لوري مي وکتل: زیدددددد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید بی له کومی خبری خپل سر د تخت په اړخ کیښود، خداي دي وکړي چي فرشته ترور نه وي خبره شوي.رضوان زموږ په لوري منډه کړه او په وارخطايي يي وويل: څه شوي؟ يوسفه هله منډه کړه د اوليه مرستي صندوق راوړه

ښکته مي منډه کړه بی له دی چی فرشته ترور ته خبر ورکړم صندوق مي پيدا که او کرار پورته لاړم، که فرشته ترور خبره شوي واي هرومرو يي فشار پورته کيدو
ځان مي د زيد کوټي ته ورسوه او پانسمانونه مي رضوان خواته ونيول او ومی ويل:دا دي واخله.

رضوان صندوق واخيسته او د ويني په پاکولو بوخت شو،د زيد خواته کينم اوس يی هم تخت ته تکيه کړي او سترګي يي پټي دي رضوان په اندیښنی وويل: ليونيه! څومره دي ژور پري کړي بيا ولی وحشي شوي يي؟

زيد خپلی سترګی خلاصوي او ماته ګوري رنګ يي لکه ګچ سپين شوي وه جوړ لاس يي نيسم او په ژړغوني غږ وايم: ښه يي؟
لاس مي کلک نيسي او کرار خپل سر زما پر اوږو کيږدي

رضوان- زيد پورته شه چی ډاکټر ته لاړ شو ډير ژور پري شوي وينه يي نه ودريږي کيدای شي کوک وخوري..؟!
د رضوان خبره تاييد کوم او زيد ته په کټلو وايم: ربښتيا وايي پورته شه چی لاړ شو وګوره څومره وينه تري بهيدلي..؟!

هيڅ څه يي ونه ويل چې زه رضوان خواته مخ اړوم او وايم: ورشه ظريفي ترور ته ووايه چي راشي کوټه پاکه کړي زه زيد ښکته بيايم.

رضوان سر د سمده په نيت ښوروی او د ور په لور ځی، چې زه ورته غږ کوم او وايم: ګوره فرشته ترور خبره نشي د شا ور څخه يی درولم.

رضوان بيا سر وښوره ويې او ولاړی، زيد ته په کټلو وايم: هله پورته شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی پاتی کیږي ځان سره وایم ضعف یی نه وي کړي؟ اوږه یی ښوروم او ناری ورته وهم: زید ښه يي؟ خبری وکړه.
سر يي زما پر اوږې سم کړ او لاس يي راته کلک ونیوه،پوه شوم چي ضعف يي ندي کړي خو که همداسي کینو حتما ضعف کوي کرار وایم: بیا یی نه وایم سمده اوس نو پورته شه چی لاړ شو.

خپل سر پورته کوی او په ځیر ځیر راته ګوری چې زه په تلوار وایم: په قران که نور ورته ووایم اوس پاسیږه(مطلب د نه ویل همغه ورسندار لفظ..)

زید خپل سپین وچې شونډی وخوځه ول او کرار يې وويل: وعده کوی چې نور نه وایې؟
په تاور سر خوځه وم او وایم: وعده ده.

پاسیږم او زید د لاس څخه نیسم په سل زور او زحمت باندی پاسیږی، لاس يې په دسمال کلک تړم، او کرار د زینو خواته زم د شا له دروازی وځو ترڅو فرشته خاله زید په داسې حال ونګوری، د رضوان د موټر خواته روانیږو شکر فرشته خاله خبره نشوه.

رضوان موټر کې ناست وو د شا دروازه خلاصه وم او زید بیا خپله کینم چې رضوان مخ راګرځه ويې او وایې: زید وروړمې قربان دی شم ښه يې؟ د کمزورتیا احیاسا خو نه کوی؟
زید- ښه یم رضوان حرکت وکړه.

رضوان موبایل راخلې او یو چاته زنګ وهې او وایې: ستانکزی ته ووایه رضوان د زید سره راځې لاس يې ډیر پری شوی ..... هو څو دقو کې در رسیږو.

خپل پام د رضوان څخه اخلم او زید ته ګورم، لاس مې ورنه کلک نیولې خو تراوسه وینه بند کیږی نه، هغه خپل سر د موټګړ په سیټ تکیه کړی او سترګې پټې دی. کرار ورته وایم: زید دلته کیږده سر دی (او خپل اوږی ته اشاره کوم څو دقې بی خبری راګوری بیا سر ښکته کوی او زما پر اوږه يې کیږدی، تر شفخانی یو هم خبری نه کو، فکرونو کې ډوبه کیږم، ولې تر دی حده په غوسه شو؟ بیچاره زید د ګچ پشان سپین شوی شونډی يې وچ کلکې شویچ لږ وینه خو يې له لاسه ورنګړه، شفخانې ته رسیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو کوټې خواته ځو زموږ د داخلیدو سره سم ډاکټر پاسیدو او د رضوان خواته راغلو زه زید د کټ خواته ورم، زید مې په کټ وځمله وو چې ډاکټر وویل: سلام خیرت خو دی؟

رضوان غټ نفس اخلي او وایي: خپله خو یې ګوری د لاس څخه یې ډیره وینه تللی ده.

زه په خلاصه خوله دوی دواړو ته مې غوږ نیولی؟؟؟ (هغه ځکه چې دا ناول فارسی دی او ملګرو ډاکټر او رضوان پښتو خبری کوی خو موږ ټول پښتو ژباړلی کنه فکر وکړی فارسی ژبه کی ناساپه پښتو..!؟) ډاکټر د رضوان په خبرو سر وخوځه وو او د زید د لاس په لیدو شو، او بیا په افسوس یې وویل: هلکه ډیر دی ژور وهلې!

ډاکټر یو سیروم د زید په لاس کې وهې او شروع کوی د هغه د لاس په پانسمان کولو باندی، باید داسې ووایم د هغه د لاس په ګنډلو باندی، ټل د داسی ضحنو په لیدو مې حال خراب کیدو مخ ګرځه وم او د رضوان خواته ځم وایم: څومره ښایسته دی پښتو خبری کول له کوم ځای دی پښتو زده کړی؟

رضوان د زید څخه نظر اخلي او ماته په خندا وایي: د پلار لخوا پښتانه یو...!؟ زما پلار دوه قوم څخه دی مطلب زما د پلار مور تاجیکه او پلار یې پښتون وو.

په حیرت باندی ورګورم نو ولې زه تراوسه نه وم پوه شوی؟ زما د حیرت به لید رضوان خاندی او وایي: زما د نیکه د وفات وروسته زموږ کورنې کې په پښتو باندی خبری کول کرار کرار ورک شو، زما پلار زما انا یعنی خپل مور ډیره ورباندی ګرانه وه نوو ځکه خپل د مور لهجه کوی البته پښتو زموږ ټول کورنی زده ده، خو کور کی ټول فارسی خبری کو.

زید خواته اشاره کوم او وایم: هغه هم پښتو زده؟
رضوان کرار خاندی او وایي: زموږ ټولو مینځ کې زید ښایسته پښتو لهجه کوی سم د اصل پښتانو رقم.

د رضوان د خبرو وروسته ځان سره وایم: ښه نو ښه دا د ښایست سر چینه چې د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورني کيده دا اصل کې د دوی د نيکه څخه ورته پاتې! خپله رحيم کاکا پدی عمر باندی تراوسه د ښايست نښې نښاني په څهره کې معلوميږی، نو مطلب ويلی شو دا د پښتون د قوم ذاتی ښايست دی اوس چې بل قوم هم يوځای شوی دوه متفاوت نسلونه خرابات يې کړی" ههههه بخشه کوی خو د ربښتيا هم خرابات دی"

د رضوان غږ زه د فکرونو څخه وويستم: ته پښتو خبری کولی شی؟
يغما- ای داسی کم او زيات خبری کولې شم.
د ډاکټر په غږ زموږ خبری خلاصيږی: زيد خانه اوس سنګه يې؟

زيد په خندا او سر ښوره ولو، ځواب ورکوی، د زيد لاس ځلور کوکه خوړلی دی، يو ساعت شفخانه کې وو ترڅو د زيد د لاس سيروم خلاص شې رضوان لاړو او جوس يې ورته راوړو خو هغه ونخوړو، بيخی خبری نکول لکه چې ګونګې شوې وو؟ رضوان د زيد اوږه ونيول او تر موټره يې ويوړو بيا موږ شاته څوکې مې کيناستو

او رضوان موټر وانې کول په کراره غږ رضوان ته وايم: رضوان فرشتې خاله ته څه ووايو؟
رضوان- نه پوهيږم ولای مجبور ستا کوټې ته يطيو څو کنه ادی داسی وګوری فشار يې آسمان ته پورته کيږی، داسی د جنازی په شان.
يغما- اممم شه خبره کوی.

جوس د زيد خولې ته نږدی کوم او وايم: واخله لږ وڅکه.
بيا هم هيس يې ونه ويل چنارګل ليونی ژبه خو دی نده پری کړی چې خبری نکوی؟ بيا جوس خولې ته يې نږدی کوم او وايم: ستونې دی وچ شوی لږ وڅکه.

د لږ کتو وروسته سر ښکته کوی او ټول جوس نوش جان کوی، رضوان د موټر د هينداری څخه زيد ته کتل او ويې ويل: زيد ولې خبری نکوی؟ څه شوی؟ يا چا درته څه ويلې؟ ورورمې؟
زيد په وچ غږ وويل: نه ستړی يم.

زيد دباندی په کتو و چې پر اوږه يې وهم او وايم: زيد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر يې زما خوا راوګرځه وو او ويې ويل: ها؟
يغما- يو شئ په پښتو ژبه ووايه.
په بی حوصله انداز وايې: حوصله نلرم.
يغما- رضوان ته ورته ووايه.

رضوان خاندی او په شيطنت باندی وايې: زيد جانه يو ترنم خو وکړه.
زيد لږ چپ پاتې کيږي.چې زه په عاجزی سره وايم: هيله کوم..

زيدً څو دقيقې زما سترګوته کتل او په چټکی سره يې سر وا ړولو او بهر ته ګوري..!
لږ چپ کيږي او خپل مری تازه کوي او وايي:

ربه داسې ليونې شوم
په يو خيال باندې ميېن شوم
زه ډوبېږم سمندر کې
په يو لعل باندې ميېن شوم!!

خوله مې خلاصه پاتې وه احمق څه يو ښايسته غږ لري! د ځان سره وايم خدايه! ډير بې انصافه يې يوه بنده ته دې هر څه ورکوې او نور له هر څه محروم کوې!

د رضوان غږ مې واورید چې ويې ويل: څنګه وه يوسفه زمزمه؟ ؟
يغما- ډېر ښايسته وه ..!
زيد ته مې پام ور اوړي چې ګورم په خيالونو کې ډوب دی اوستړی هم دی.
تر وادنی پورې زموږ يو بل سره خبرې نه کيږي.د زيد غږ مې همداسې په غوږونو کې مې پاتې و او ګډيدو.! نه پوهيږم څه وخت کورته ورسيدو رضوان موټر يو څه لرې ودرولو او ويې ويل:

رضوان- يوسفه ته زيد درسره بوځه زه مور خواته ځم او بيا د خوراکي موادو سره درځم تاسو هم د باغ له لوري لاړ شی!
زيد ته مې مخ کړ ومې ويل: تللی شی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر خوروي او حرکت کوی زه زید پسي وم نه پوهیږم سنګه وغورځېده هیڅ پوهه نشوم ورمنډه مي کړه او ومي ویل: خاوری د په رنګ شه زید خو انسان غوندي ووایه چي نشم تلی ولی د څوارلس کلنو انجونو غوندي ناز کوی غټ سړی یی نور بوډا کیږي او نازونه د نه خلاصیږی! لاس یی ګورم ښه وه ژوبل شوي نه وه.
ژوبل شوي خو به نه یی؟

دا چنارګل راته ولی داسی ګوری؟ کرار وایې: نه.

په زحمت یی پورته کوم ښه و کوټه باغ ته نژدی وه دروازه خلاصوم او خوني ته دننه کیږم ښه وه خونه مي منظمه وه تخت د زید لپاره خالي کوم او د تخت په سر پری وځی او د ښي لاس سنګل په سترګو ایږدی چي زه وایم: سر خو دی ګرځي نه؟
سر ښکته او پورته کوي چې بیا وایم: ویده نشی درته سوپ پخوم هغه وخوره او بیا ویده شه.

د پخلنځي په لور روانیږم ښه وو یخچال کي بعضی شیان ول. وروسته له شل دقیقو سوپ تیاریږي پتنوس اخلم او خوني ته دننه کیږم او وایم: ویده یی؟
زید- نه
یغما- ښه ده.
د تخت په سر کینم او پتنوس د زید مخ ته کیدم او وایم: وخوره
په ځای کی کیني او پتنوس په لور ګوری چې بیا وایم: خوږلی یی شی؟

زما په خبره زید خپل سر د نه په معنا ښوره وی، تازه مي فکر کیږي چي ښي لاس یی ژوبل کړی پتنوس د میز په سر کیدم او لوښي لاس کي اخلم د زید په لوري ځم او تر څنګ یی کینم او وایم: حال دی سنګه ده؟؟
په ارامي سره وایي: ښه یم.

د سوپ قاشقه یی خولی ته وړاندی کوم: هه واخله.
د ماشومانو په څیر یی خوله خلاصوله او سوپ یی خوړه
خندا مي راغله او وایم: زید بیخي د ماشومانو په څیر یی هسی دی قد اوږد شوی ولاا..
زید ورځي پورته کوي او وایې: سنګه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هسی ډوډی د وخوره.
زید د سوپ د خوړولو وروسته ویده کیږی.

***

د باغ په لور ځم څو ورځي شوي وي چي صحي او پوره اصلاح مي نه وه کړی کار مي تقریباً دری ساعته ونیول،زړه کي مي تیریږي چې زید به ویخ شوي نه وی؟ کار پریږدم او د کوټې په لور ځم کرار دننه کیږم چي ویخ نشی،د خونی دروازه کراره خلاصوم ګورم چي لا ویده دی،لستوني یی بډ وهلی وو،کیڼ لاس یی د سر لاندي او ښي لاس یی په خپو ایښي وو،د کیڼ لاس څنګل ته یی متوجه کیږم شکاری شوي وو لکه دپیشو د پنجو شکاری.

ور د زید خواته ځم او کرار خپل لاس د هغه په څنګل کشه وم چي د زید تندی تروش کیږی، زما فکر هغه ته ندی او د هغه خوږ لاس ته ګورم، ضرور کله چي غورځیدلی داسي شوی رواني تل ځان ته زیان رسوی د زید کټ ته نږدی په څوکي کینم. او د ملت عشق کتاب په ویلو بوختیږم د وخت د تیریدو په فکر کی نه وم
د دروازی غږ د دی سبب شو چي نظر د کتاب څخه واخلم، رضوان کرار وویل:

رضوان- یوسفه یی؟؟
د دهلیز په لور ځم او وایم: هو یمه راشه
رضوان دننه راځی او ورسره خوراکي مواد او ځیګر یی راوړي ول کرار یې وویل: زید سنګه ده؟
یغما- بد ندی ویده شوي.
په فکر کی ډوب شو او کرار یې وویل: ډیر وخت شوي وو چي داسي نه لیونتوب یې نه کو.

په حیرنتیا سره وایم: یعني مخکی هم داسي شوی وه؟
رضوان- زید په نورماله توګه بنه ندی کله چي غوسه کیږي نو داسی کیږی کنترول له لاسه ورکوی خو ډیر وخت شوي وه چي داسي غوسه شوي نه وه، اخر ځل یی پنځه کاله مخکی وو هغه هم د مریم د جرګی له امله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريباً يو ساعت مو د زيد اړوند خبري وکړي رضوان زيد ته انديښمن وه...
رضوان- يوسفه زه بايد لاړ شم پلار مې زنګ وهلی وو بايد شرکت ته ځان ورسوم!
ته خو زيد ته متوجه يې نو؟!
سر مي ښکته پورته کوم او په اطمينان سره وايم زړه: زړه دی بيغمه ورور جانه!
رضوان مننه کوي او ځی..

د کوټې په لور ځم چيرته چي اوس زيد ځان ته ځای خوښ کړی، ګورم چي ويخ شوي او که نه! دروازه ورو خلاصوم اه سومره دروند خوب ته تللی کم او زيات دری نيم ساعته شول! نه چي څه پری شوي وی! ورو يی ښنګ ته ورځم او ورته غږ کوم:
زيد...!

ويخ نشو او بيا ځلي غږ کوم: زيد پاڅيږه بايد يو څه وخوری!

ددی خوب سنګه دروند ده بيا غږ کوم:زيد (په لاس يی خوروم سترګی يی خلاصوي او زه وايم: ويخ شوی؟
سترګی ځبيخی او پورته کيږی
يغما- لاس خو به دي درد نکوی؟
زيد- نه ښه دی.
يغما- ډوډی خوری؟
زيد- وږي نه يم.

د پخلنځي په لور ځم ځيګر مي ورته پوخ کړ يو ګيلاس د منی اوبه چي مخکي مي ورته خکلی وی په پتنوس کي مي کيښودل او د خوني په لور مي روانيږم، زيد اوس هم د تخت په سر ناست وو او بهر يی کتل زما شتون ته يی فکر شو او ويې ويل: وادي نه وريدل ومي ويل وږي شوي نه يم.

ما پتنوس د هغه ښنګ ته په ميز کيښوده، او ومې ويل: رضوان ويل، چي باېد وخورئ، چې رنګ دی بېرته خپل ځاي ته راشي.هغه بېچاره،درته په انديښمن دی!
په رشخند وايې:فقط رضوان زما په اړه انديښمن دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- که خاله هم تاسو په دی حالت کې ووینې،هغه به هم اندیښمنه شي!
زید- او ته څنګه؟ یواځې رضوان او خپلې خاله په خاطر زما خدمت کوئ هوم؟

زه د هغه څنګ ته کېناستم، دسترخوان خپلو پښو باندې هوار کړم، ډوډۍ او کړایې ورته مخکې کېدم او وایم: زید ته ښه یې؟ ته ولې د ماشومانو په څېر خبرې کوئ، معلومداره ده چې په اندیښنه کې یم!

ګوله راخلم او د هغه د خولې خواته یې وړم او وایم:واخله وخوره شپې ته باید کور ته لاړ شې چې خاله به حتماً اندیښمنه وي! ستا پدی جنازی شکل رنګ بیچاره خاله باندی د زړه حمله راځې که و دی ګوری.

د څو ثانیو وروسته زما نیولې ګوله خوله کې کوی، او زه پرلپسی څو ګولې ورکوم او زید زما په لیدلو کې غرق دی! نه پوهیږم ولې دا لیونی داسی راګوری؟! بیخی سترګی پټه وی لا نه.داسی نه چې زما دی وژلو پلان جوړوی..!؟

ځان سره وایم: وای وژل هغه هم د زید د لاسه څومره به دردونکي وي! خدایه، ما سره مرسته وکړئ، خدایه، زه یو نیمګړی خوبونه لرم! په دی سوچ مې خندل، لېونۍ دومره ظالم نه دی، وګوره بې وزله، خپله د جسد په څېر شوی! خواړه یې پای ته رسیږي،د منو جوس ورته ورکړم،چې هغه یې په یو ساه وڅکل!

د ژبی لاندی یو شئ وایې خو زه یې نه آورم! دسترخوان په پتنوس کې کیدم،او د پخلنځي په لور ځم، ځان سره وایم: پخدای دا هلک پاک لیونی شوئ،افسوس په دی ځوانیځپل ځانته چای کیدم، چټل (مردار)(ناولی)لوښي منځم،او پخلنځي راپاک کوم، اوبه جوش شوي او د هیل داره چای چمتو کوم،له پیالي سره زید پسی لاړه شم په صوفه کې ورته مخامخ کېنم، تر څو چای دم شي.

زید- ولې هلته ناسته یې دلته راشه زه هم چای څکم.
يغما- چای ستا لپاره ښه نه دی،چې ټوله انرژي به درته وسوځوي!
زه خپله پیاله ډک کړم او یو څه وڅښم،
زید- فقط زما قصه کې یې راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته یې څه پریده چې مړ شې روانی چنار ګل، په دی حال کې، زه په شیطانت وایم،

یغما- زید خان شرط لرم!
زید په حیرانتیا ماته ګوري او وایي: ووایه!
خپل ستونی صاف کوم او په مظلومانه ورته وایم: ته ما ته زمزمه کوئ؟
هغه هم په حیرانی راګوري او وایي:نه په بدل کې راته بیا څه رسیږي!
چای ته اشاره کوم او وایم: هیل داره چای چې په خپلو جادویی لاسونو،هممم
څومره خوندور دی، چې مه کوه پوښتنه!
:#شهاب
زید ورو وخندل او ویې ویل: سمه ده، لومړی ته راشه دلته کینه!
خپل څنګ ته اشاره کوئ زه د بریا په موسکا سره پاځیږم،
ترموز او پیاله ویسم او مېز په سر یی کیدم او وایم:صبر چې پیاله درته راوړم.
لا قدم مې هم نه وو ایښی، چې زما لاس کش کړ ،او په څنګ کې وغورځیدم...

یغما- اې د چرګ سره، بیا څه وشو؟ځم چې پیاله درته راوړم، ترموز په سر خو نه څکل کیږي او یا که ته یې څکی؟؟

زید زما پیاله اخلی او یو غړپ کوی او وایي: ضرور نه دی همدا یو دانه هم بسنه کوي،بي له هغه هم په لاس کې نشم نیولي.

پیاله زما طرف ته نیسی.چې په حرانتیا ورته ګورم او وایم: سومره ته بی سترګو بی حیا یی زه د چا په خوله وهل شوی پیالې څخه چای نه څکم.

زما پدی خبره زید بیا د غوسی څخه سور کیږی، او زه وویردم چې هسی نه داځل د پیالې لځایه زما مغزی رامات نکړی، زید کرار وویل: یعنی زما په خوله وهلو ستا پیاله مرداره شوه؟

تلوار کوم ددی څخه مخکې چې لیونی شې پیاله یی د لاس څخه اخلم او څکم یې او وایم: نه ولې مردار شې توکې مې کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په کار او خبرو زید پوهاځې وخندل خو څه یې ونه ویل چې ما ورته وویل: ښه اوس زمزمه وکړه البته پښتو سندره!
زید منتظر راګوری چې زه وایم: داسې مه راګوره تا خپله وویل زمزمه کوی.
زید خپل سر خوځه ویې او یو ژوره ساه اخلې او وایې:

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما وه
د زړه قراره راشه مهربانه زما

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

جانانه راشه په خندا شه
جانانه راشه په خندا شه

تو له وفاشه چې پوره می شي سوالونه وه جانانه زما
وه زړه قرار راشه مهربانه زما

جانانه ستا په جدایی کې
لکه مجنون سربه زنګون ژړا کومه وه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

داسې په غږ کې ډوبه شوې وم هیڅ پوه نشوم څه وخت سندره خلاصه شوه، ولی دومره غږ کی درد وه؟ داسې سندره ویلی چې انسان فکر ورته وکړي غږ یی د حنجره څخه نه بلکې د زړه څخه راوځې، زید په زیر زیر ماته کتل خپل ځانته راغلم او چک چکې می ورته ووهل او ومې ویل: واه واه خدای ته وګوره دا غږ دی پټولو دې هوم !

خپل سرلاندی اچوې هیڅ نه وایې، نیوهېږم دې ورځو کې په کوم دلیل باندی دومره پریشانه خاموش دې!؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرار ورته وایم: زید کوم مشکل لري ماتي ووایه لکه یو دوست، اصلا ته ولې هغه خبری سره دومره ماته غوسه شوي؟وګوره په غوسه کیدو هیڅ شی نه جوړ کیږي
کولی شوردواړه لکه دوه عاقله او پوه نفرانو پشان یو بل سره خبري وکړو یا رضوان ته ووایه دا رقم حرکات دي بی دلیله نه دي!

مخکي لدی چې زید جواب راکړي زما د تلفن غږ پورته شوو...؟

ای خاوري دي په سر شه، بی وخته مزاحم ، لږ پاتی وه د زید نه خبري اوباسم !
شمیره می ولیدله وډاره شوم خو اول ځل په شان نه..! شمیري ته می کتل دوه لارو کي پاتي شوم جواب ورکم یا نه ؟

زید جدی وویل: څوک دی ؟
زړه نا زړه می ورته وویل: سلیم
زما په خبره په لوړ غږ یې وویل: بلندګو وهه(لاوډسپیکر)

څو دقي حیران پریشان ودریدمه او بیا مې لوډسپیکر ووهه جواب مې ورکړو.
سلیم- یغما جانی اوري ګرانې؟ بنه یی؟ هغه بل واری زما خبري خلاصی شوي نه وې، ولی دی بند که مبایل؟
تیزه می ورته وویل: څه وایې؟ څه غواړی؟

سلیم- دومره رانه بیزاره یی؟
یغما- وخت نلرم بند کوم.
تیز وایې: راځه منطقي فکر وکړو خیرده زما خبروته سم غوږ ونیسه.
یغما- اورم.
سلیم- تر آخر عمره پوری همداسی غواړي ژوند وکړي؟ دیته فکر دی کری که یو ورځ دربادي هغوی پوی شي څه به وایي درته؟ فکر کوي تابه قبوله کړي؟ یا به لکه یو بې ارزښته شي پشان د باندي به دی واچوی؟ ؟

د سلیم خبري لکه تیږو پشان زما په زړه او روح لږیدی،خو هغه نه خاموشه کیدو او ویل یې: آیا فکر دی کړی هغه فلم هلک(مطلب زید) نیو هیږی ته جلی یی ؟؟باور وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ځانونه ناکاره اچولی ته څه کوم فکر ورته کوي ډېر تیز، هوښیار دي......
لږ چوپتیا نه روسته ادامه ورکوي:مانه غفلت وشو سمده قبوله می ده ! خو بیا هم پوهېږي آخره عمري پوري درته انتظار کوم! مینه می یوه ورځ دوه ورځي نده ! لس کاله کېږي په تمه دي یم یغما لس کاله پوهیږي ته نپوهیدی زما میئنه دی درک کولی نشوه کوچني وی بی پروا وي سمده زما او ستا د عمر ډېر توپیر دی خو باور وکه بغیر له تا زه نشم کولی ژوند....

هره شپه به یوازي ستا دی لیدلو په آرامان کورته درتلم یوازي په دي آرامان ستا غږ واورم د لري نه پام مي درته وه ترڅو مور می درد درنکړی خو بیا هم غافله شوم بیا می هم خپله سزا تر یو حده ولیده،غرور می مات شوو کله می هغه شان ولیدی (یعنی هلک)فکر کوي ماته اسانه وه؟

سلیم خاموشه کیږی او څومره پدی ورځو کي ما د خاموشي د کلمي څخه بد راغلی!؟ د لږ چوپتیا وروسته سلیم بیا وایي: که ته یی ومني او زما سره راشي لري ځای ته ځوو ،یواځي ته او زه ، ته کولی شي تحصیلاتو ته دي ادامه هم ورکړي...

زید موبایل رانه واخیستو او په غوسه یی ورته وویل: سلیم یی؟ هر څوک چي یی! تا بد کړي چي غافل شوي وي. اوس هم ناوخته ده یغما دلته خوشحاله ده نور ونه وګورم ورته مزاحمت وکړی پوی شوی؟!(پوی شوی خبره په غوسه ناکه او لوړ غږ وایېک چي د سلیم غږ هم پورته کیږی: تا پوری هیس اړه نلري ځان څخه د شلمبو مچ مه جوړه وه، یغما ځانته کورني لري، کوم خیالونه په سر لري وباسه دا فکر مه کوه چي پیسه دار یي او د خلکو په قول باندي جذابه او ښکلی یی کولی شی یغما دي خپله کړي؟(سلیم خاندی او وایي:

سلیم- ګوره؟ یغما لکه نورو انجونو پیسی پرسته، او بت پرسته نده حتا درته ګوري هم نه زړه دی بیغمه کړه د فلم هلکه..(سلیم خاندی او بیا وایي: ماتیږي لکه ښیښه ماتیږي هغه وخت بیا نه جوړیږي؟ اوس هم وخت شته زړه یغما ته مه ورکوه لکه نوم پشان یغما کې ډوب کیږي...

د سلیم په خبرو خوله مي د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه،دا لیونی احمق څه وایي؟ ؟ دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبري زيد پوري څه آره لري؟ په آرامه کيناستلم مي بنه ونه بلل او موبايل مې د زيد د لاس څخه واخيست او ومي ويل: روسته خبري کوو.

په زړه کې وايم خاوري دي په رنګ شه سليم خير خو دی راونرسيدو يواځي شر او جنجالونه دی رارسيږی، داسی وايې لکه چې زيد هم دده منحوس پشان دی،داسي خبري ورته کوي احمق! موبايل بند کوم زيد خواته ګورم رنګ يې سور شوی، خپل زخمي لاس ته زور ورکوی، داسي کلک زور ورکوي چې سپين لاسونه يي په سور رنګ بدليږي، او همداسی ادامه ورکوله حتما د زخم کوکونه يې شکيدل..؟!

خپل په يو لاس د زيد لاس نيسم او کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: زيد هغه سليم...(د زيد په نارو او چغو خوله مې بنده شوله په غوسه وايې: نوم يې مه اخله !!

د هغه په داسې چغو حيرانه پاتی شوم،رضوان هم نشته اوس څنګه وکړم!؟ کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: سمده نه يې اخلم آرامه اوسه.
په دواړو لاسونو د هغه لاس نيسم کوښښ کوم ګوتي ورته خلاصی کړم چيرته خلاصيږي هغه ګوتي داسي کلکي نيولی دی، کرار ورته وايم: ګوره هغه بد کړي ته يی جدی مه نيسه هغه فکر کوي هر څوک ليونی هغه په شان دي سمده آرامه اوسه !

بيا هم خپل لاس ته زور ورکوي لکه کوڼ چې وي او زما خبري نه آوری، دا ځلی که وينه ورڅخه لاړشي ژوندي نه پاتی کيږي زما زوروونه بی ګټي وه اخير ورته په غوسه وايم: پخدای زيده دا ځل لاس دی وينه وکړی، کور پريږدم او ځم! ماشوم خوو نه يی غټ سړی يی ولی ضد کوي!

نپوهيږم ولی داخبره مې ژبه ته راغله فکر مې وکړو شايد لږ ورته ارزښت ولرم !
زما په خبرو د هغه د لاس زور کم شوو آرامه يی لاس خلاص کړ، بانسمان کي وينه ليدل کيده بايد ورته بدله کړم، به غوسه ورته وايم: کله چې مريض يی ، رواني يی ولی داکتر ته نه ځی..؟

په الماری کي مې پانسمان درلود، الماری څخه پانسمان راخلم او رواني خواته راوانيږم،په غوسه باندی لاس ځان خواته راکش کوم او وايم: لاس دی راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید حیران راته ګوري، نه پوهېږم ولې زه دومره غوسه شوې وم؟ زخم مې ورنه د سر نه پانسمان کړو خپل د لاس ښنګله یې هم زخمې کړی وه، په غوسه ورته وایم: ګوره دا هم زخمې شوی تا سره تل باید یو ښوک وي تر ښو ستا ښخه ساتنه وکړي.؟

هیڅ نه وايي یوائې لکه ګونګېانو راګوري،مرحم (بت نوت د ملحم نامه وه) د بیک ښخه راخلم د زید چپ لاس په احتیاط باندی نیسم او هغه ځایونه چې زخمې شوي ورته غوړه وم

زید- له ماغوسه یی ؟
جواب نه ورکوم چې هغه بیا وایې: یغما ؟
خپل د په اوریدو تندی مې تروش کیږی او وایم: یوسف یم.
زید- هغه ته(مطلب سلیم ته) یغما یی ماته یوسف یی هان ؟

د زید پدی خبره ځان سره وایم: توبه خدایه دی د ریښتیا لیونی شوی سلیم ریښتیا وایی باید د دي ځایه لاړه شم؟! کرار ورته وایم: لاړشه نور خپل کوټې ته هوا تیاره شوي.

زما په خبره زید په ریشخند خاندی او وایې:ځم.... ځم ....
دا خبره کوی او زما د موبایل خواته ځې زما موبایل خپل جیب کی اچوی؟ په حیرت ورته ګورم زما تلفن سره څه کار لري؟ ورپسی غږ کوم او وایم: اووی زما مبایل چیرته وړي؟

په همغه مسخره لهجه وایي: ښنګه بیا دی زړه دی هغه بدقواره بدرنګ سره خبري وکړي؟

د زید پدی خبره په حیرت ورګوم! دا اوس څه وایی؟ بد قواره بدرنګ؟ سلیم ته توهین کوي؟ اصلا سلیم مهم نده ولی یو انسان ته باید توهین وکړي! خپله ښایسته دی داسي خو نه کیږی چې ټول دی ښایسته وي؟ دی شایسته دی ځانته دی حق نلری نورو ته سپکاوی وکړی، په څه شي مغروره دی ؟ خپل په قواری یا پیسو باندی؟
سلیم خبري مې مغزو کی پورته ښکته کیږی، زید حق نلري یو چاته سپکاوی وکړي په لوړ غږ ورته وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- بد قواره؟ په کوم ځای دی نازيږي زيده ؟ لوړ قد باندي؟يا تورو سترګو؟
يا قلمي پوزه ؟يا سپين والي باندي؟يا ثروت باندي؟ په کومو يو يې داسې مغرور يی؟ که دا ښايست ستا قيمت ويې نو په يوه روپی لا نه ارزي..

زيد په تروش تندي او تړلی وريځو راته ګوري، ځوک يی په قيصه کيدی زه هيڅ ورته نه د ده څخه ځان ورک شوي او زما په سر بورته شو بووو...

زيد- بده درباندي ولږيده؟ يا شايد...
د زيد خبره و رپری کوم او وايم: زما موبايل راکړه ستا ندی رضوان راکړي.
زيد خاندی او وايي: زه په يوه روپی نه ارزم ؟هغه ارزي؟ نو خبره شه ډير خلک شته چې زما عبادت کوی د ډير مينې څخه...

د زيد پدی خبره په پسخند ورته وايم: يو هيری ولی؟ ځکه کره (معيار) د عبادت يی ستا ځيره(ښايست) ده يا هم ستا شتمنی چی دواړه يی د وخت په تيريدو له منځه ځير خو اصل مينه او عبادت بايد ددی ځای څخه ويې(خپل زړه ته اشاره کوم.)

زما د خبرو خلاصيدو وروسته زيد موبايل زما خوا ته راچوی اوخپله ځی،بيا کوم ليونتوب ونکړي؟ خپل جواب خپله ورکوم ماته يې څه؟ که د عصابو تکليف لري علی اباد ته دی لاړشی وی....

کوټه منظمه کوم او ويده کيږم،يوه هفته کيږي زيد می ليدلی ندی رضوان سره هم سمي خبري نکوم،سليم خبرو ته می فکر کوه رښتيا وايی آخره پوري نکيږيګ دا راز پټ وساتم. ژوره ساه می واخيسته داسي فکرونه له ذهن نه باسم،رضوان سره بايد خبري وکړم نکيږی يو دم لارشم !

کالی می بدل کوم ويښتانو باندي لاس وهم ويښتيان مې اوس لږ رسيدلی د ستمال سر څخه راتاو کوم او د مانی خواته ځم، نن شپه ترور مريم هم راغلی ده ځکه رحيم کاکا د تاشکند څخه بيرته راغلی وه،خدای وکړي زيد د بيچاره مريم سره سمي خبري وکړي! زړه نا زړه دهليز ته ځم او وايم: سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تول په خندا جواب راکوي ځم د رحيم کاکا ته لاس ورکوم جوړ پخير ورسره کوم او وايم:
پخير راغلی کاکا جانه ...
رحيم کاکا- ژوندي اوسي يوسف جانه ښنګه يی ؟
يغما- مننه کوم کاکا جانه ستاسو د برکت ښه يم تاسو ښنګه ياست ؟

رحيم کاکا- ژوندی اوسي زويه.

د مريم مور دي فرشته ترور ښنګ کې ناسته وه هغې ته هم وايم: سلام ترور جانی
زما په غږ هغې په مسکا راوکتل او ويې ويل: عليکم سلام ښه يم زويه ته ښنګه يی
يغما- مننه ښه يم!

خبري مې وسره بندي کړي مريم خواته ورغلم د آسما سره په کيسه کولو لګيا وه زما په
ليدو اسما وويل:سلام يوسف لالا
يغما- عليکم السلام
مريم- سلام وروره ښه يی؟
يغما- عليکم خورې مننه ښه يم ته ښنګه يی؟
مريم- مننه

هغوی يواځې پريږدم او د يو کوچ په سر کېنم، دا مريم څومره ښکلې شوی ورځ په
ورځ ښکلې کيږی په رښتيا چې ښکلې او با حيا نجلۍ ده افسوس يی!!(ګران وجدان مې
بحث ته داخل کيږی!يغما چاته بی انصاف وايی؟؛ لکه چې خپله ډيره با انصافه يی!!انو
سليم څه؟! هغه هم 10 کاله ستا انتظار وکړ نو د هغی فرق له مريم سره په څه شو!؟ خپل
وجدان ته وايم:ډير فرق لری مريم مېنه ده او زيد هم يو هيري او بل ځکه چې زما له
جنس نه ده زړه مې ورته سوځيږی...

مګر زه د سليم په مينه باور نلرم او د مريم په څېر په پيسو هم نه يم مېنه !اووو ځان ته
دې په دی خبرو دوکه مه ورکوه دواړه په يوه کښتی کې يی نشی کولی هر وقت چې
وغواړی زيد قضاوت کړی که داسی وی اول دې ځان محاکمه کړه وروسته هغه !!ولی
مې دی خبری ته فکر نه وه شوې چې مينه په زوره نه کېږي زه لا خپل د وجدان او فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره په جنجال وم چې د رضوان غږ پر خود کړم:!)

رضوان- سلام یوسف خانه.
یغما- علیکم السلام
رضوان: چیرته ورک وی؟
یغما- همدی خوا کې یو.

رضوان راځی او زما څنګ ته کینې چې ورته وایم: زید څنګه ده؟
رضوان- ښه ندی بهانې کوی خدای دې وکړی چی نن شپه بیا ګلان ونه کرې.
ډوډی تیاریږی خو زید تر اوسه کور ته ندی راغلی،په ارامی ډوډی خوړل کیږی میز ټول کیږی او د چای تیاری نیول کیږی،رحیم کاکا شیرنې او ځینې ډالی له تاشکند نه راوړی وی د چای د څښلو وخت کی وو چې زید راغی او ټولو ته یی سلام ورکړه رحیم کاکا ته غیږه ورکړه او یو سه یې وویل چې خبریما وا نه وریدل..

ترور د زید په لیدلو خوشحاله کیږی او ښکل کوی یی،د زید او رضوان بختورې ده ټول خلک ترور لری او زه هم ترور لرم دا ترور چیری او زما ترور چیری...! بیا هم د ترور د نوم په راوړلو می د زړه داغ تازه شو زید د مریم خوا ته ولاړ او سلام یی وکړ

چې زه رضوان ته وایم: رضوان د مریم پلار څه کار کوې؟
رضوان- معماری شرکت لری.
چنارګل زموږ خواته راغی او زما او د رضوان تر منځ کېناست .رضوان په اعتراضی ډول وویل: اووو سړیه نور ځای قحط وه چې راغلی دلته کښېناستې؟
زید- خوند یی په همدی دی کنه یوسف خانه؟

هیڅ می ونه ویل او واټن مې زیات کړو، ټول بوخت ول او زه هم د مریم په لیدلو بوخته وم ولی دا نجلی دومره مینه ده؟ولی د زید په لیدلو هرڅه له یاده وباسی؟
خپل موقیعت له یاده وباسی خلک هیروی؟! یعنی مینه داسی یو څه ده؟ په ریښتیا مریم زید لکه بت عبادت کوی ؟

د زید په غږ د هغه خواته ګورم:د بت عبادت لیدل لرې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد پدی خبره ورته وايم: کاش چی ستا پر ځای يی خدای عبادت کوه هرومرو کرامت ته رسيدله..
زما په خبری زيد خاندی او وايې: ولی دی دومره زړه ډک دی؟
يغما- تاته اړه نلری.
زيد- د سړی پشان غږيږه حوصله نلرم.
بغير له ځواب ورکولو پورته کيږم او رضوان ته وايم: يو څو دقيقی راشه کار لرم درسره.

رضوان پورته کيږی او زيد راته بد بد ګوری د چمن په لور ځم او په چوکی کيښنم
او وايم: رضوان زه بايد لاړه شم؟
په حيرانتيا وايی: چيرته؟
يغما- دنده مې پيدا کړيی
رضوان- تنخا (معاش) دی کم دی ډيروم يی درته! نور ووايه؟!

يغما- نه ستونزه دا نده هلته مې يو خپلوان دې.
رضوان- يوسف ټوکی کوی؟
يوسف- نه جدی يم يواځې می غوښتل ته خبر اوسی.
رضوان- چا درته څه ويلې؟
يغما- نه ولی راته څوک څه ووايی!
رضوان- تللی نشی.

رضوان دا خبره وکړل او مخکی له دی چی زه ځواب ورکړم د دهليز ته لاړو، زه ورپسی ورځم د زيد ترخنګ کينی زيد يی غوږ کی کوم څه وايی او رضوان يی لنډ ځواب ورکوی، د رضوان ترخنګ کينم او کرا وايم: ماشوم کيږه مه ولی په غوسه يی؟

رضوان ځواب نه راکوی وروسته له لږ کيناستلو پورته کيږم او خپل د کوټې په لور ځم،دوا می خورم حالت می دی ورځو کی ښه ندی! شپه ښه تيريږی د سهار لمونځ کوم او د بڼ (باغ) په لور ځم، په مسکا ورته ګورم! ښه ساتنه می تری کړی وه هغه ګلان مې چې کرلی ول شنه شوی ول او ځينو يی يواځی سر (نوی راختلی) کړې وه وروسته د بڼ د ليدلو د مانې په لور ځم صبا نارې خوړل شوی وه رضوان د دفتر په لوری روان وه او زيد له زينو راښکته شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرمه ای رنګ کالې یې اغوستې وه، دا بلا وهلی حتما غواړی د لمر په څېر ځان ښودنه وکړی!

د مولانا شعر می ذهن ته راغی:

تا که سرو از شرم قدت قد خود پنهان کند!
تا زبان اندر کشد سوسن که تو سوسن تری!

خپل په دی شعر مې خندا راغله خدای دې ما ونه وهې بیخی می د مینانو په څیر ورته صفت وکړه، سترګی می د زید نه رانغاړم او د رضوان په لوری ځم کرا ورته وایم:
رضوان په کار می بیم.
رضوان- پرون شپه می وویل همغه یوه خبره ده.
یغما- ما درک کړه.

رضوان هیس ونه ویل او بیا یی هم د غوا په څېر سر ښکته واچوه او لاړه په تمه وم چې شپې بیرته راشی، یوه اونۍ تیره شوه خو رضوان آن اجازه نه راکوی چی ورسره خبری وکړم نن اتمه ورځ ده باید ورسره خبری وکړم ما پوری اړه نلری چی منی یی یا نه! د دهلیز په لور لاړم خو رضوان نه معلومېده د حویلی په لور لاړم رضوان په موټر کې ناست وه ورمنډه می کړه او د موټر ښیښه می په ګوته ووهله ماته یی پام کیږي او ښیښه ښکته کوی...

یغما- رضوان چیری ځی؟
رضوان- یو ځای کې کار لرم
یغما- ما هم بوځه موټر کې خبری کوو.
رضوان- پورته شه.
مخکی سیټ کې کینم او موټر حرکت کوی او رضوان وایې: ووایه اورم.
یغم- ولی غوسه یی تورکیه!
رضوان- ومی ویل خبره دی وکړه.
یغما- صبا ځم
رضوان : په سلامتیا تنخا(معاش) دی له ظریفی ترور نه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې خلاصه پاتی شوه په دا رضوان څه شوی؟ خبره مې خوله کې پاتې شوه موټر ودریده او رضوان ښکته شو او رضوان ماته وویل: کېنه بیرته راځم.
وروسته له څو دقیقو نه رضوان په ورخطا یې راځی او په سرعت حرکت کوی چې زه په ورختای وایم: څه شوی رضوانه ولی وارخطا یی؟
رضوان- زید...!
په تشویش وایم- زید څه کړی؟

رضوان په غوسی وایی: شل ځلې مې دی لیونی ته وویل چې له دې میرمنې سره په نرمی چلیږه خو زما خبره هیڅکله نه منې.
مخکی ښیښه ته ګورم چې رضوان وایې: موږ خاري لعنتی....

رضوان دا خبره کوی او سرعت زیاتوی یو موټر زموږ مخې ته ودریږي نږدی وه چې ټکر مو کړی وای چې رضوان بریک ونیوه پنځه قوی سړیان ښکته کیږی او زموږ خواته راځی،رضوان ښکته کیږی او مخ ماته را اړوی او وایې: ښکته نشي یوسفه د موټر ور وتړه (بند یی کړه) هر څه وشول ښکته نشي پوه شوی؟؟؟

د موټر کیلي یی زما خواته راواچوله د بید د ونې پشان د ډیر ویری څخه لړزیدم...
رضوان د پنځو سړیانو په وړاندي؟اصلا انصاف ندی رضوان د هغوی سره خبری کولی چی یو یي ټیلفون راواخیست او رضوان ته یي ورکړ تقریبا 20 دقیقی تیری شوي وي چي یو موټر راغي ودریده یوه ښځه تري ښکته شوله چي سر تر پښو پوري یي تور کالي اغوستی ول، مخ یې له دې ځایه نه ښکاریده......

د هغه پنځه سړیانو څخه یو یی رضوان ونیوه او موټر ته یی ننویست، په سرعت ښکته شوم او منډه مې ورواخیستله او په چغو مې وویل: رضوانه!!!!!!!
واړو شیږ نفرو ماته راوکتل ښځې زما په لیدو په نری غږ وویل: رضوان جانه فکر مې نکوه چې څوک مل ولری!
رضوان په هغه حال کې چې خپل غږ یې د غوسې څخه کنټرول کوه ویې ویل: مرسل له هغی سره کار مه لره پریږده چی لاړ شی میلمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځې خیره چې نوم یې مرسل وه په توجه ګورم،یوه ښځه تقریبا څو دیرش کلنه په ښکلې څېره خو دا چیری او مریم چیرې! مرسل په خندا وايي: اول دا چې مرسل نه میرمن رستمی؟! او دوېم دا چې ستاسو مېلمه زما مېلمه ده ښه میلمه پالنه ترې کوم.

خپل یو کس ته وایي: مسعود ددی ښاغلی موټر یو سم ځای ته یوسه(د موټر کیلی زما د لاس څخه اخلی او موټر روښانه کوی، ما او رضوان خپل موټر ته پورته کوی او یو نامعلوم ځای په لور مو بیایی...

رضوان په غوسی وایي: ومی نه ویل مه ښکته کیږه بیعقله..!
یغما- خو ته یی بوتللی..
رضوان- وړلم چې وړلم تا باید زما خبری ته غوږ نیولی وی .

نور یی هیڅ ونه ویل وروسته له نیم ساعت نه موټر ودریدو او موږ دواړه ښکته کوی او یو کور ته مو بوځی مرسل په نری غږ وایي: ښه راغلاست زما د غریبی کور ته.

هیڅ څوک خبری نکوی چې مرسل بیا وايي: کینی نابلدې مه کوی.
زه او رضوان په یوه توشکه کینو رضوان مرسل ته په کتلو وایي: ګوری زه پوهیږم چې زید څه ویلی خپله ښه پوهیږي حق لری چې قرارداد له منځه یوسي، خو ته داسې نشی کولای موږ سره داسی وکړی.

د رضوان په خبرو د مرسل د خندا غږ پورته کیږی او وايي: دومره اسانه ده؟ (دا ځل په غوسی کلمه په کلمه وایی: زما ستونزه قرارداد ندی...! زه . زید . غواړم پوهیږی که نه؟ هیڅوک نشی کولای زما غوښتنی ته نه وایی هیڅوک!
رضوان ـ لکه چې زور ده؟ خپل شخصی مثلې کورنی کوی مه عجب خلک یی!
مرسل ـ درې ورځې کیږی ورته زنګ وهم خو ځواب نه راکوی ته ووایه څه وکړم؟ آن نغواړی راسره خبرې وکړې زه د نورو نجونو په څیر یی پښو ته نشم لویدلې!
رضوان په بی حوصلګی وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- آیا پوهیږی ستاسو تر منځ څو کاله عمر کې واټن دی؟ 5 کاله له زید نه مشره یې
ولی منطقي فکر نکوی؟
د رضوان په خبره مرسل خپل زړه ته اشاره کوی او وایی: دا په منطق نه پوهیږي څه
کمې لرم؟
رضوان- خپله دې زید ښه پیژنی له اول نه پوهیدم د څه لپاره دې دا قرارداد ومنه مګر
غلطی دې وکړه. خپله دې هم ښه پوهېدی زید ښه انتخاب ندې، پوهېدی هېڅ انجلی ته
نه ګورې ولی توقع لرې ته استثنا ووسی؟

مرسل غلې وه وروسته له لږ خاموشی نه یی وویل: که پلار مې پوه شی زید مړ کوی
وی!
د هغې په دی خبره ناساپه زه وایم: ته خو نغواړی چې ستا پلار زید مړ کړی کنه؟
مرسل ماته راګوری او په خندا وایی: یو یې انجلی ته نه ګورې(زید یاده وی) او بل(مطلب
رضوان) یی انجلې هلک کړې او لڅان سره یی ګرځوي عجب!!!

د مرسل په خبره مې لړزه وجود ته راغله یعنی مرسل پوهه شوی چې زه انجلی یم؟ نه دا
امکان نلری ...!!

رضوان په لوړ غږ وایی: تا پوری اړه نلری چې سوک څه کوی هر څوک پوه شه قبر یی
تول کړې دا عشق مشق مووو...؟!
مرسل خاندی او وایې: یعنی ته په دې انجلی مین یی رضوان خان..؟!
رضوان- هو ستونزه لری؟ ډیره له تا ښه ده!
دا ځل مرسل په غوسی وایی: د خولې په خبره دی پوه شه که اوس د زید ورور نه وای یو
جوړ غابن به دی په خوله کې نه درلوده!!!!!!

مرسل خپل د خبرو په دوام زما په لور په کتلو وویل: نوم دی څه دی؟
پوهېدلم ددی لپاره چی رضوان ددی ښځی مخکی کم رانشي او صفایي ورنکړی داسی
وایی کنه هغه له کوم ځایه پوه شي؟ هر ډول چی وی نباید رضوان دروغجن ثابت کړم
ربنتیا وایم هر څه چی کیږی نور بادا باد!!
یغما- یغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبره مرسل په ملنډې مسکا وایی: یغما جانی ستا کورنی پوهیږی چی ته له دې سره ګرځې؟
د همغی په څیر په ملنډو خاندم او وایم: ستا خپله کورنی پوهیږی چی موږ دی ددې 5 نفرو په مرسته دلته راوستلی یو او یو هلک خواستګارې کوی هوم؟

زما په جواب د رضوان په خوله نرمه مسکا راغله چې مرسل په غوسې وویل: ډیره دې ژبه اوږده ده مګر فرق نکوی زه یی درته پریکوم!!!
او مخ رضوان ته په اړولو وایی: رضوان جانه دا نجلی نن شپه زموږ میلمنه ده
هغه دوو نفرو ته چې زما خواته ولاړ ول اشاره کوی چې رضوان په غوسی وایی: په دویم ځل وایم خپلې شخصي شخړو کې دی موږ مه رامنځ ته کوه!

رضوان دا خبره کوی او لځایه پورته کیږي ما له لستوني نیسی او ځان خواته یی کش کاږي، د ور په لور ځو چې دوه نفره زموږ مخی ته ودریږي او مرسل وایي: چیری لځیږه؟
رضوان سخت ځواب ورکوی: خپل د ژوند په لور!
مرسل په ملنډو خاندی او ماته اشاره کوی او وایې:ژوند دې زما مېلمه ده ته تللی شي (
مرسل راځی او ما له لاس څخه نیسی چې زه به ورخطای رضوان ته وایم: رضوان یو څه ووایه..!

رضوانه له ډیری غوسی لاسونه موټي کړی ول،له لستوني می نیسی او خپل شاته می پټوي دا ځل دوه نفره د نفرانو یی زموږ په خوا راځی او نږدی کیږی....

احساس مي وکړ چې نړی پای ته ورسیده.
په ویره سره وایم:رضوان ورته ووایه چې رانشي ماته نږدی..

رضوان غلی پاتې شو، ورو مې وویل داسې چې یوازې رضوان یې واوریځ:
رض...ضو...ان م.... زه زه د ربنتیا...انجلی یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره ستونزمنه وه زما لپاره دا اعتراف! احساس مې وکړ چې ټوله نړۍ زما په زړه او روح باندی کېښودل شو! هغه ټول فکرونه مې خراب شو! اصلاً،زما په اړه څه فکر کوي!؟رضوان بې حرکته پاتې شو په حيرت سره چې غږ يې پټ نه و، هغه هم زما په څير وويل: څ....ه څه؟ټوکې کوې يوسف!

ما خپل سر دوه طرفه وخوځاوه، معنا دا چې نه! هغه دوه کسان په دوه قدمه کې موږ ته راورسېدل، چې رضوان په وارخطا وويل: سمه ده زه به زيد ته زنګ ووهم.
مرسل بالښت ته تکيه وکړه او ويې ويل: افرين زنګ ووهه.
رضوان خپل ټېلېفون راواخست او زيد ته يې زنګ وواهه:هلو چيرته يې زيد؟ ....(د دغه ځای ادرس ورکوی او وايې: ژر راځه، ناوخته نه کړی.
:□#شهاب
ټول کېناسته يو نفر چای راوړی مرسل په خندا سره وايي: يغما جانی،په زړه يې مه نيسه چې سمه ميلمه پالنه مې ونشو کولای،که رضوان ضد نه وايې کړی او اول يې زنګ وهلی وی نو داسی به نه کېده، بيا بل ځل ان شاءالله،په سمه توګه ميلمه پالنه کوم.

د مرسل په خبرو په زړه کې ورته وايم:مړه شې د ميلمستا سره دی،بې حيا ښځې!
او بد بد ورته ګورم،ځواب ورته نه ورکوم! چوپتيا حاکمه شوه! يوازې د چای ځښلو غږ اورېدل کېده،رضوان په ژور فکر کې تللې وو او څه يې نه ويل!
د دروازې غږ راغی،فکر کوم چې زيد راغلو..!؟څو شېبې وروسته زيد په دروازه کې راښکاره شو،زموږ په ليدو حيران شو.

مرسل پورته شو او د زيد خوا ته لاړ او به خوشحالي وويل:پخير راغلی، زيد خان، موږ ميلمانه لرو (او زموږ خوا ته اشاره وکړه! له لږ چوپتيا وروسته د زيد غږ پورته شو او په حيرت يې وويل:دلته څه خبره ده؟
رضوان په قهر وايي:اغلې مرسل ځخه پوښتنه وکړه!

د رضوان په خبره زيد دغوسی ځخه غاښونه چيچې او د مرسل په لور ګوري! او پوښتنه کوی: رضوان څه وايي مرسل؟

مرسل په خندا د يو توشک خواته اشاره کوی او وايې: کېنه چې خبری وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زړه نا زړه د رضوان ښنګ ته کيني. او وايي: اورم.

مرسل ماته اشاره کوی او وايي: نه پوهېدم چې رضوان خان کوژدن لري!
زيد سترګي تر اخر حده خلاصی شوي. چې رضوان په قهر باندی وايي: تا پوری اړه نه لري،او ضرور هم نده چې ته پو هه شې، اصلی موضوع ووايه.
مرسل- زيد ته پوهيږي چې مينه.........

مرسل خپله خبره یای ته نه وه رسولي، چې زيد په غوسه وويل: نه، زه نه پوهيږم، په دې بې ارزښتي موضوع په خاطر دی موږ تر دی ځای را کش کړو؟ نه غواړم چې بيا دا موضوع را مخکی کړئ(او بيا د رضوان خواته مخ را اړوی او وايي: پاسيږه.

مرسل د زيد په غوسه ويريدلې ده او هيس نه وايي يواځې د زيد خواته ګوری، نه پوهيږم ولې فکر کوم د مرسل سترګو کې اوښکې دی؟ کله چې وايي: خو زه ستا سره مينه لرم ته نشې کولې ما رد کړی.

زيد په مسخره توګه د مرسل خبره تکرار کوی او وايي: ته نشې کولې ما رد کړی؟. ولې نششم کولې؟ ايا ما تاته کوم اميد درکړی وو؟ نه نو مې درکړی. ايا ته کوم خاص پورته والې لری بغير خپل د پلار د پيسو ښځه؟ نه نې لری. نو بل ځل ونګورم د داسې يو بی ارښت موضوع لپاره زما کورنې ته مزاحمت وکړی پوه شوی؟

مرسل په لوړ غږ وايي: زيد خان دا خبره په دومره آسانې نه خلاصيږی.
زيد- ته دا راته ووايه چې کله شروع شوی وه؟(مرسل خاموش پاتې کيږی او يواځې زيد ته دوه سترګې نيسې چې زيد وايي: پاسيږی چې په کافې اندازه مو وخت بيځايه لاړو.

د زيد په خبره دری سره د دروازی په خوا روان شو او مرسل مو هملته هک حيرانه پريخوده، زيد زموږ ښځه په تلوار خپل د موټر خواته ځې، چې د دومره وقت وروسته رضوان خپل چوپتيا ماته ويې او کرار وايي: ربنتيا وه؟
کرار وايم: هو.
رضوان- زيد خبر دی؟
يغما- امممم هو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هو په جواب رضوان په ۱۸۰ درجې سرعت باندی زما خواته مخ راګرځه ویې
ا په غوسه وایې: بې شکه ستاسو مېنځ کې یو زه بیعقل تشریف مې درلود.
په تلوار وایم: توضیح درکوم پخدای زید هم تازه خبر شوی د اول څخه خبر نه وو(
رضوان هیس ونه ویل او د موټر خواته لاړو زه یواځې د موټر شاته سیټ کې کیناستلم
زید د رضوان خواته ګوری او وایې:

زید- مرسل څه ویل؟
رضوان په بې حوصله توګه زید ته موضوع وویل تر کوره هیس خبره زموږ مینځ کې
ونشول کور ته د رسیدلو څخه مخکې ما رضوان خواته مخ کړو او ومې ویل: بخښنه
غواړم مجبوره وم کنه ستاسو د زوره ولو قصد مې نه درلود.

رضوان په داسې حال کې چې دباندی کتل په نیولې غږ یې وویل: ولې مو زه خبر نکړم؟
کرار وایم: نه مې غوښتو چې سوک خبر شې زید هم توکلې خبر شو، ځکه مې تاته د تلو
خبره وکړه.

زما خبره بوره شوی نه وه چې زید داسې ناساپه بریک کړو، چې زه د مخ د چوکې سره
لږیږم چې زید په حیرت باندی خپل مخ زما خواته راګرځه ویې او وایې: چیرته ځې؟
یغما- د سلیم سره ځم.

زما په خبری زید بیا لیونې شو او ویې ویل: د چا سره؟؟؟
د هغه په داسې لهجه پوه شوم چې باید خاموشې اختیار کړم کنه بیا لیونې کیدو، رضوان په
خفه لهجه وویل: اوس دا سلیم یې لا سوک دی؟

د رضوان پدی خبری مې ورباندی زړه وسوځیدی، بیچاره حق لری چې خفه اوسیږی د
هیس شئ څخه خبر نه وو، ژوره ساه اخلم او وایم: غټه کیسه لری دلته ویل کیږی نه هر
کله چې کورته ورسیدو درته وایم.

زید په بیحده تیز سرعت باندی روان کیږی، دباندی ګورم او نه پو هیږم کله ورسیدو
کورته، دری سره د موټر څخه ښکته شو او زه د چمن خواته روانیږم او هغوی ته وایم: دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاي د ماښي څخه بهتره دی نغواړم بل سوک راباندی خبر شئ.

دری سره په چمن کي کینو اول څو دقي ټول خاموشه و تر دی چي رضوان وویل:
آورم.(غټ ساه اخلم او د الف څخه تر یا ټوله کیسه ورته کوم رضوان په حیرت باندی راګوری او وايي: نوم دی یغما ده؟
یغما- هو.
رضوان- غواړی لاړه شي؟
یغما- هو خپل د عمه د زوې سره ځم.(دروغ مي وویل سلیم بیخی خبر ندی، خو مجبوره وم دروغ ووایم زید چي تراوسه کرار ناست وو په لوړ غږ یي وویل: بد کوی چي ځي مګه ستا زړه دی لیونې جنی.

اه دا زنځیری لیونی نور نو بیخی خپل د حد څخه اوړی د هغه پشان په لوړ غږ مي وویل:
په تا باندی هیس اړه نلری ورځه خپل ژوند ته ورسیږه، نور خلک هم ژوند کولو ته پریږده البته که بیا کوم ګل ته اوبه ورنکړی.

د دی خبرو وروسته تازه پوه شوم چا ته مي کړی؟ وی بیا ما د زمری د لکی سره لوبي وکړل خاوری دی په سر شه یغما.. زید زما خواته حمله کوی خو شکر رضوان زما څنګ ته ناست وو هغه زید کلک نیسي او ورته وايي: زید څه کار کوی آرام اوسه!

زید په داسي غږ چي کوښښ کوی کنټرول یي کړی وايي:ګوره رضوانه څه وايي ماته وايي تا پوري اړه نلري؟ښه غوږ ونیسه یوسف (په غوسه خاندی او وايي:نه اوبخښی یغما ترڅو ما اجازه در کړي نه وي پښي دي باندی کینودای نشئ ! پخدای قسم که وغواړي ماسره لوبي وکړي ژوندي دی درته دوزخ کوم.

زید دا خبره کوی او په پښي باندی چوکی وهي او ،لري اچوي ، ماښی لور ته ځی، ما او رضوان دواړو حیرانه حیرانه زید لور ته لیدل

یغما- رضوان دا بیا ولی وحشي شو؟ زما تلل څه اړه په چنار ګل بابا لری!
رضوان - نپوهیږم پخدای څو میاشتي کیږي ډیر تو پیري یي کړي.
یغما- اوس ښه شوو همدا یو رواني مو کم درلودو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان خاندي په ټوکي باندی کيني او وايي: ته اوس رښتيا ځی؟

يغما- هو فعلا کومه ستونزه نشته سليم وايي تا خپلی ترور کړه کندز کی هلته دی وړم
رضوان- دلته آرامه او خوشحاله نه يی ؟
يغما- نه ډيره خوشحاله او آرامه يم، خو بيا هم ټول خبري شي هغه وخت بيا ښه نکيږی
رضوان- زه می پلار او مور سره خبري کوم هغوی نه زړه ټول ونيسه.
يغما- همدومره مهرباني مو بس ده تورکيه ..

زما په خبری رضوان خاندی او وايي: دا کنځلی دی او خبري کول دي د انجونو په شان وه چټی پوی نشوم لنډی..
زه هم خاندم او وايم: بيخی هلکانو په شان شوي يم انجوني نه يو شانتې شرميږم هيڅ مه وايه!

زما په خبری رضوان په لوړ غږ خاندی او وايي: د همدي لپاره دي ويل وروزمی يا خورمی حيا دي وکړه (کوټي ته اشاره کوی کله چي غوښتل لکه هلکان ملګرو په شان ما سره شوخي او توکي وکړي ښکلکول غيږي نيول.په سر باندي می خبره ومنله چي رضوان بيا وويل: په هر ډول چي وي هره خبره چي ده د دی ځايه تللی نشي فعلا قيد کي يي!

يغما- رضوان انسان شه زيد کم دی تا هم شروع وکړه.
بد بد می ورته وکتل چي رضوان وويل: بی انصافه کيږه مه ، عادت می کړی تاسره کولی نشی موږ همداسی خدای ته پريږدی او لاړشی.
يغما- ځلور طرفه دي ډک دی(مطلب کورني خپلوان لري)
زما مطلب اخلي جدی کيږي او وايي: هر څوک خپل ځای لري(بيا په شيطنت باندی وايي: او هو هغه انجوني زما شاه نيسي.

د رضوان د خبری په مطلب پوه شوم په کراره مي ورته وويل: سمده پوه شوم ښايسته يې ورور.

دا خبره کوم او د کوټي خوا ته ځم چي رضوان غږ کوي: په هر حال يغما زه د زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالف یا حریف کیدای نشم بنه به وي تللو فکر دی د هغه مرغه پشان سر څخه اوباسي .
د همغه ځای څخه ورته غږ کوم او وایم: بیابه ګورو....
رضوان- په یاد ولره زید رواني تکلیف هم لري حتا یو میاشت بستري هم وه.

نور مې د رضوان خبرو ته توجه ونکړه دروازه می خلاصه کړه او ځان می په کټ ختا کړو څومره ستړي ورځ وه، سهار یا بل سهار ضرور ځـــــــــــم ..سهار تر ناوخته ویده وم نېکبخته جمعي ورځ وه، حمام می وکړو سپین کالي په ځان کړل د ستمال می په سر وتړه مانی لور ته راوان شوم، بنه ده ټول وبیښ دي حتما چای به هم خوړل شوي وي،ځکه هر څوک په خپلو کارونو بوخت دی

ټولو ته سلام کوم هرچا واوریدی جواب یې راکړو مریم او موری هم تللی ندی !
رضوان خپل لپتاپ کی کار کوه،مریم آسما خپل مینځو کي بوختي وي عمه خاله هم باندی بوختي وي رحیم کاکا هم نه وو، چیرته به تللی وی.؟! سترګو می زید باندی ولګیدی نوي ورزش څخه راغلي وه ورزشي پطلون او شین بلوز په ځان کړي وه ویښتان هم لړ لړ رسیدلی وه ولی پرون شپه پام می ویښتانی ته یی نشوو عجبه ده ولا !

سیده پخلنځي په لور ځم ترور نه یو ګیلاس چای راغواړم چای په تمه کینم ترڅو آماده شي باید د تللو لار وسنجوم نن ټول کورکي دي نکیږی همدی سوچ کی وم، چې د مریم د چیغو غږ پورته شوو، ورخطا دهلیز لور ته ځم ګورم رضوان او آسما خاندی او زه پوهیږم هرڅه بنه دی.

آسما په خندا وایې: خاوري دي په سر شه مریم، پلاستیکي موږک وه زموږ پوزه دي پریکړه.

ژوره ساه اخلم پخلنځي ته ځم چای همدلته څکم نیمه کارونو خوا ته می راوانیږم جمعه هم تیریږي شنبه ورځی سوچ کوم لار به شم مانی نه؟ نیوهېږم څه وخت خوب وړی وم سهار چای لپاره مانی لور ته ځم ټولو سره په خندا چلن کوم چای په ټوکو او شوخي باندی څکوو زید اوس هم راسره خبري نکوی نن می آخره ورځده دلته نو نغواړم څوک رانه خفه اوسیږی! ده آشتی کولو په مقصد پورته شوم او د زید خواته لور ورغلم، پام می دهغه غاړي زنځیر ته کیږي زما زنځیر ساتلی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- چنار ګل بابا؟.
سترګي را پورته کوي زیر زیر راته ګوري چې ورته وایم: خفه یی زما څخه؟
هیڅی ونه ویلی سری ښکته که دوسیو باندی مصروف شوو، چې بیا مې وویل: اوووهی
تاته وایم انسان په شان راسره خبري وکړه نوووووو..

زید- څه ووایم ؟
څنګی ورسره کینم په خندا ورته وایم: ښه ښه خبری وکړه لکه ووایه آشتی یوو؟!
زید- نه نه نه...
د دروغو په غوسه ورته وایم: ولی چرګ سره؟
زید- ځکه چې ډیر می ځوروي.

حیرانه پاتی شوم دا څه وایي زه یی ځوروم؟ په خندا ورته وایم: تا وحشې زه بیچاره
ځوره ولې شم؟؟
زما په خبره زید خپل زړه ته اشاره کوي او وایې: وحشیان هم زړه لري یا نلري ؟
زما روح آرامه نه پرېږدي یغما!؟

دا بیا ولی غمجن شوو ؟ په کراره ورته وایم: فلسفه مه وایه آشتی کوي یانه
زید- نه
یغما- خاوري مګه ستا په زړه ده؟ په زوره آشتي کوم دی.
زما په خبره زی لږ شانتي خندا کوي چې زه خپله کوچنی ګوته ورته نیستم او وایم: آشتی؟

څو دقیقی زما ګوته ته په خندا ګوری او وایې: آشتی خو بل ځل دي نبخښم.
په خندا ورته وایم: هو سمده.
پورته کیږم د باندی خواته ځم چې د زید غږ د تللو مخه مې نسئ او وایې: یغما

هیچکس کاش نباشد نگهش بر راهی.
چشم بر در بود و دلبر او در کند !

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانه شوم دا دوبیتی زما پوري آره لري؟ زید په همغه جذابه خندا ماته یی لیدل! چې ما ورته په خندا وویل: هلوووو نفر دي غلط کړی زه یغما یم !
زید- یواځیني کوم شئ چې ټول حواس می ورته سم دی او پوهیږم همدا ده، چې ته یغما یې.

زید دا خبره کوی او خپل دوسیه اخلی او ځي! په حیرت باندی د دباندی خواته حرکت کوم ولی فکر کوم زید بدلون کړی یوازي ماته؟! ځلورو خواته می ګورم رضوان می سترګو ته نه راځي اه هغه دی بیګ په لا د زینونه څخه راکښته کیږي
غږ ورته کوم: او تور زغاله.

زما په هغه هغه راګوری او په خندا وایې:ړنده یی دومره زیادچ ښایست نشې لیدلی.
په خندا ورته وایم: هر چا چې تاته ښایسته ویلي ضرور زړه یې درباندي سوځیدلي.
رضوان- فلسفه مه وایه ناوخته کیږي ووایه څه دي ویلی !
یغما- هیڅ غوښتل می خداپامانی وکړم.

رضوان- خدای پامانی؟
یغما- هوکنه شرکت ته ځی.!؟

زما په خبری رضوان ژوره ساه اخلي او وایې: فکر می وکړو..(خبره نیمه پاتی کوی او وایی: خدای پامان.

زید او رضوان لاړل اوس د آسما نوبت شوو جیب نه می ککو راباسم او دهغې خواته ورځم او ورته وایم: آسما راشه ککو واخله.
بیچاره حیرانه راته ګوري او وایې: لالا دا دی ماته راوړي(ککو ښایی)
په مسکا ورته وایم: هو زما خور جانی راشه واخله.

آسما د ماشومانو په شان خوشحاله کیږي او ککو رانه اخلي، کوم لیک می چې پرون شپه لیکي وه ځان سره تکرار وم"اوبخښی بی خبره درنه ځم خو مجبوره وم هیله منده یم چې ما درک ګړی ډیر ښه وختونه مو یو د بل سره درلودل په هر ډول چې وو د هرڅه لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړی مننه کوم ښه والي مو نه هیروم."

لیک د رضوان د کټ په سر باندي کیدم خپلي کوټي په لور ځم، شپی می بیګ جور کړي وه لاس کي راخلم د بڼ په لور د باندی دروازی ته رسېږم، ښه ده نګهبانانو او د دروازی چوکیدارن چاسره کار نلري!کوڅه په غتو غتو ګامونه باندی پریږدم تکسی نیسم موټر هډی خواته حرکت کوی....!؟

مسافر بری موټر خواته حرکت کوم کندز کندز ناری وهي، وروسته د ډیرو پوښتنونو او معلومات څخه یو موټر ته بورته کیږم او په څوکي کینم، دا به کله ډک شي؟ ضرور شپه ته رسیږم، داسي نشئ دلته راشي رابشی؟ خپله خپل جواب ورکوم"نه کاکا بیکاره خلک خو ندی چي زما پسي شي خپله کار لري"40 دقیقی په تمه پاتیرم موټر ډک کیږي یواځي څو دانی خالي چوکی پاتی دی..

مبایل ته می زنګ راغی جیب نه راباسم د نوم په لیدولو حیرانه کیږم
زید زید زید... یعنی خبرشوی ؟ نه هغوی خوو 6 بجي کورته راځي اوس خو 2 بجي دي!
دا خبري ځان سره تکرار کوم ځان ته تسلي ورکوم ! او زړه نا زړه مبایل ته جواب ورکوم: بلي

د زیا د غوسی غږ پورته کیږي: کوم دوزخ که یې؟
څه ورته ووایم اوس؟ په هر ډول ربښتیا وایم ورته، هغه پوري اړه هم نلري:موټر کې.
زما په جواب د زید غوسه ناکه غږ بیا پورته کیږي: یغما دعا کوه لاس می درته ونه رسیږی..لعنتی بی خبره ځی یوازي لیک موږ ته پریږدي هان؟موږ ستا د خندای یو؟ اوس چیرته یی ؟

یغم- درته می وویل موټر کي یم کندز لار کي..
د زید د غوسي څخه ډک د ساه اخستلو غږ راځي او بیا وایي: هر چیرته چي یی په خپله خوښه موټر نه ښکته شه څه می درته وویلی پوی شوی ؟
یغما- نه پوه نشوم..

زما په خبرو زید په غوسه خاړدی او وایې: پوی نشوی؟ سمده خپله دي وغوښتل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد دا خبره کوی او مبایل بند کوی، خدای وکړي دا څو دانی څوکي هم ډک شي موټر
بنیینې ټک ټک زما پام ځان ته اړوی..

-کاکا جانه ژاولې اخلې(ساجق)
لس افغانی ورکوم او ژاولې اخلم،ځکه استرس او ویری کم والي لپاره ژاولې خوله ته
کوم! روسته له لږ ځنډ څخه موټر حرکت کوي، اه خدایه شکر دی نیو هېڅ.م څه وخت
ویده شوی وم موټر ودریده د موټر په دریدو ما سترګي خلاصی کړی، څه شوي څه خبره
ده؟ ولی موټر ودریده؟

یو پولیس موتر ته پورته کیږي موټر تلاشې کوی او په ځیر،ځیر ټولو ته ګوری بیا په
جګ غږ وایې: په دی موټر کې یوسف څوک دی؟
یو سړی پاسیږی او وایې: مهرباني وکړئ زه یوسف یم.
پولیس مبایل ته ګوري او ورته وایي: نه تاسو هغه نه یاست، بل کوم یوسف دلته حضور
لري!

دا ځل زه پورته کیږم او کراره ورته وایم: زه یوسف یم.
زما په خبره پولیس یو نظر خپل مبایل ته ګوري بیا ماته ګوري او وایې: بنکته شه..!
کراره ورته وایم: ولې څه می کړی په کوم جرم باندی ما بنکته کوي؟ زه باید کندز ته
لاړشم !

پولیس- یو ساعت لپاره زمونږ میلمه یی.
نامطمینه د موټر څخه رابنکته شوم، یوځای پولیس سره ودریدم چې پولیس په مسخره
لهجه باندی وویل: د هغوی د کور څخه دی غلا کړي؟
دا څه وایي؟ په حیرت باندی وایم: د چا د کور څخه؟

پولیس- بناغلی غضنفری.. رحیم غضنفری..؟!
یغما- نه تېروتنه مو کړي کولی شي تلاشي وکړي!
پولیس- صبر وکړه اوس خپله رارسیږي.
یغما-څوک رارسیږي !!
پولیس- وبه ګوري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم نوم چې ذهن ته می راغلی دی تول بدن راته د ویری څخه لړزوی (زید) نیم ساعت
ډیر استرس سره تیرشو روسته د 30 دقیقونه څخه یو موتر چې ډیر د زید موټر سره ورته
والی درلوده راورسیدی،احساس می وکړو نور په ځکمه باندی ننوځم
داخلی می حتما مړه کوي..
ولی؟
څه هدف لري؟
ولی ما په زور باندی ځان سره ساتی؟

زید لوړ قد ښکاره شوو چې د موټر څخه راښکته شو، اوووهووو ، دا ولی دومره غوسه
دي! بلا می وریږسی وي وایم څنګه ښکلی شوی ده رواني لګه..ګنګتسرانو پشان که مریم
یی وګوري نو ضرور خپل د بت لیوني کیږی..!

خپل دا بیځایه فکرونو ته وایم: مړه شي پدي شرایطو د مرګ او ژوند کي ته د هغه چنار
ګل بابا صفت او تحسین کوي! زید نیږدي راغی لږ پاتی وه زړه می د سینی څخه دباندي
راوځي..

پولیس-سلام غضنفر صایب !
خاور دي په سر شه چاپلوسه (پولیس ښایی)
زید- علیکم سلام څنګه یی الیاس؟ پلار دي ښه ده !
اوسي خوند وکړو دوی د مخکي څخه یو بل پیژني دي ته وایي طالع! پولیس په با ادبانه
لهجه وایې: شکرر ښه دی ستاسو په مهرباني.

د جوړ پخیر او ستړی مشي ورروسته هغه الیاس نومې پولیس لاړو، او زید زما خواته
راتاو شوو پداسې حال کې چې کوښښ یې کو خپل غږ د غوسې څخه کنترول کړي ویې
ویل: راځه.

په کلکه ورته وایم: زه تاسره هیڅ ځایته نه ځم.
زید- ګورم ګورم ګورم(دا خبره کوی او زما لاس په کلکه باندی نیسې او د موټر خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې په کش کولو د ځان سره وړی چې به غوسه ورته وایم: خوشې مې کړه رواني زه ستاسره نه ځم، زور خوو ندی ؟

زید- هو زور دی ...

همدا یوه خبره زما سوال جواب وه ؟ بیا یې په تیزي د موټر مخکې سیټ ته واچولم خپله هم کیناسته او په ډیر سرعت باندی هغه ځای څخه یې حرکت وکړو چې ما وویل:ودریږه وایم دا لعنتی موټر دی و دره وه...

او بیا په سوکانو باندی د زید اوږه وهم او په لوړ غږ ورته وایم: درته وایم موټر و دره وه، زه نغوارم تاسره لاړه شم ولی نپوهیږی!

زید زما دواړه لاسونه یې په خپل یو لاس کی ونیول او زما په څیر یې په لوړ غږ وویل: غلی اوسه ما مه اړ (مجبور) کوه چې لاس او پښې دی وتړم لیونی انجلی!
د موټر سرعت یې زیات که وډاره شوم چې ټکر ونکړو په دی اندازه یې سرعت زیات وو چې فکر مې کاوه په هوا کې روان یو..

یغما ـ زید لیونی شوی یی سرعت دې کم کړه زه ډاریږم!
د مخکی نه په لوړ اواز چغی کړی: هو لیونی شوی یم تا بی عقلی زه روانی کړم!
او د موټر د شترنګ په وهلو یی شروع وکړه پخدای دا روانی دی د خولی لاړی می په ډار تیرې کړی او کرار می وویل: ما څه کړي ته له اول نه همداسی روانی وی غواړم خپل د ترور کور ته لاړه شم نپوهیږم تاته څه اړه لری؟؟؟؟؟

زید غټه ساه واخیسته او ویې ویل: اړه لری ډیر هم اړه لری (او مخ په اسمان یی په لوړ غږ وویل: یا الله وینی دی 20کلنی نجلی څوک په لوبو کړی...زید چی ټول یی په ساز نڅیدل اوس باید ددی ماشومې په ساز وناڅی؟! ډیر عجیب حالت دی راته لیکلی مننننه لاس دې درد ونه وینی مننډوی یم درنه.

زید آن له ما نه هم ډیر د خپه کسانو په څیر یی خبری کولی ګواکی یوه نړی غم یی پر شا درووند والی کاوه، د هر کلمې په راوتلو یی له خولی درد مې ورته احساس کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زید څه درد لری! څو میاشتې شوی حس کوم یی خو د زید ددی خپګان لامل مې پیدا ونشو کړی،دومره د خپل ژوند په ستونزو کی غرقه یم چې د زید موضوع باندې مې سر نه خلاصېږي! خو ضرور زما درد او د زید درد له ځمکې تر اسمان یو د بل سره فرق لری..

سرعت یی ډیر زیات وه له لومړې هم دومره ښه ارتفاع یی له کرار تللو سره نه درلوده په لړزه او زاری کونکې غږ می وویل: زید هیله کوم سرعت دې کم کړه زه ډارېږم!

یو نظر یی راوکتل ګواکی زما د لاسونو لړزه ته یی پام شو سرعت یی کم کړو! غټه ساه اخلم، په یو ځای لکه ځنګل غوندې کې یې موټر ودراوه یواځی یو یو کور هغه هم ډیر لری په سترګو کیېدل په کراره وایم: دا کوم ځای دی؟

زید ښکته شو او زما په لور راغی ور یی خلاص که او لعنتی زما مټه(بازو) یې راته په کلکه ونیوله او له موټر نه یی ښکته کړم په لوړ قدمونو هغه کوچنی کور په لور روان شو غږ ورباندی کوم: زید خوشی می کړه لاس دی را خوږ کړو.

خو چېرې اورېدونکی غوږونه! د کور ور یی خلاصه کړه او زه یی د کور دننه لکه د فوټبال توپ واچولم چې اخ مې پورته شو: اخ لاس مې!!!!

ور یی وتړو او په ګلدانی چې د میز په سر وه حمله یی وکړه په دیوال یې وویشتله او چغی یی کړی: نه وو می ویلی له ما سره لوبی مکوه؟. نه وو می ویلی ژوند دې درته اور ګرځوم هاان نه وو می ویلی؟ چیرې دی هغه هرمونی؟؟؟؟؟
څوک یې ښوده؟ ډاره شوی وم او همغه لړزانده غږ وایم: څوک یادوی؟؟

زید په غوسه خاندی او وایې: څوک یادوم ؟ د ترور زوی دی!
آن نوم یې ورته نه اخیسته؟! په تروش تندی ورته وایم: تاته یی څه؟ تاته څه اړه لری؟ زه ځان ته ژوند لرم ولې نه درک کوی؟
هیڅ څه یې نه ویل یواځې په غوسه یی قدم واهه او په همغه غوسه یې وویل: لاړه شه د سترګو له وړاندې مې ورکه شه لاړه شه!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان سره وایم نه نن شپه نه ډاریږم باید دا مسئله حل شی،له څمکې نه پورته شوم او مخې ته یې ودریدم او وایم: ښه غوږ شه زید خانه زه مریم یا مرسل نه یم چی ستا پسی مړه ووسم زه...ی غ م ا یم یغما! نشی کولای په ما امر وکړی له هر چا سره هر چیری چې وغواړم تللی شم پوه شوی؟

پوه نشوم څه وخت د زید یی لاس پورته شو او زما په مخ راښکته شو، د زید سینه ښکته او پورته کیدله او زه لا تراوسه د څپیړی په حیرت کی پاتی وم..؟! خولې مې د وینې خوند کاوه! د زید غږ پورته کیږی: آن که وشی د الماسو په بیه دې اخلم پوه شوی څه وایم؟

انسان نو څومره زغم لری؟ اصلا د څو حیرت او تعجب زغم په ورځ کې لری!! هغه هم د ترور په وینا ناروغه(مریضی) نجلی لکه ما هوم؟؟ بیا هم عصبی حمله! لاسونه می په لړزیدلو شول له دیوال مې ونیوه. او کرار په څمکه کیناستم کرار کرار می لاسونه او پښې د عادی حالت نه ووتل! په ګیلو مې ځان سره تکراروله یا الله دا څنګه تقدیر دې چې زما لپاره دې لیکلی هر ځای ته ځم له بدبختی او غم پرته څه نه وینم!

مګم زه دی بنده نه یم په کومه ګناه زه ددې سزا لایقه یم!! نو ولی زما لپاره خدایی نه کوی؟؟؟د چا ګناه دی زما په حساب لیکلې؟څومره باید ددی نه کړی ګناه سزا ورکړم؟12 کاله بس ندی؟کیدای شی د تورپیکی تر سپین کېدو می!!
خپل په همیشني کار کی غرقه وم ګیله کول له خدایه له تقدیر نه چې دومره ډېر درد یې راته لیکلی! زید په وارخطایي زما په لور منډه واخیسته!

زید- یغما .....یغما ښه یی؟
کرکه لرم له دې عصبی حملی نه چې دومره می بی ځواکه کوې! د لاسونو په بند کې یی وم او زه بدبخته آن د مخالفت توان می نه درلوده په سختې می کلمه په کلمه وویل:
در........ن....ه ......کر.......ک....ه....ل..ر.......م
هڅه مې وکړه د غیږې له بند نه یې ځان وباسم خو شوني وه ؟؟
زید چیرې او زه چیرې! زما جیبونه یی خالي کړل له نیکه مرغه چې دوا می هماغلته ایښی وه ګولی(دوا) یی راته راکړه او وروسته له لنډ مهال نه لږ په حال راغلم او په غوسی مې وویل: خوشی می کړه اخر ځل دې وی داسی راسره کوې نشی کولای هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وغواړی داسی وکړې!

کرار يې خپل د لاسونو بند خلاص کړو د ستونی مرۍ يې ښکته پورته کيدله کرار يې وويل: ته يې نه ټاکی چې بايد څووم ځل مې ووسی!!
دواړه غلی وو چې زيد بيا وويل: وګوره انجلی زه دې مين نه يم چې په تللو دې خپه شم ددی کار لامل مې ته خپله يې ځکه عادت نلرم چې څوک هغه هم بيا ستا په څېر و ه نجلی مې په خبری باندې خبره وکړی يا يې هم ناګاره(نادیده) ونيسی
او اوس چې دومره غواړی لاړه شی نو زه په مخه دې ښه صبا سهار لاړه شه!

په هغه حال کې چې بوې کوټې ته ننوته په ملنډو يې وويل: هان هير مې شو چې درته ووايم نن دې ترور راغلې وه او ګواښ يې ورکاوه. صبر څه يې ويلی؛؛ په همغه ملنډو ډکه لهجه يې وويل (د دولت له مامورينو سره راځم او شکايت کوم چې زما ځوانه لور دې تښتولی) نور که خپله هم وغواړی کورته راتلی نشی.
:□#شهاب
د زيد په خبرو لاسونه مې يخ شول او نړی مې په سر وګرځېده! ترور مې زيد کره راغلی وه؟ نه شونې نده نو هغې آدرس يې له کوم ځای نه کړې!
په لړزيدونکی غږ مې وويل: ټوکی کوی کنه؟ هغی ادرس له کومه کړ؟
زيد- نه ډير هم جدی يم او دا يې دويم ځل دی چې زموږ د کور شاته راځی

د څه ويل؟دويم ځل؟ په حيرانتيا وايم: لومړی ځل کله راغلې وه ؟ولی دې راته ونه ويل!!
په بی حوصلګی يی وويل: دوه اونی مخکی ام ستا د ترور(کندوز) کور ته هم تللی وه!

زيد د کور ادرس دقيق وويل نو دروغ نه وايی؟! په کراره وايم: له کوم ځايه پوهه شوی زه دلته يم؟
زيد- ښکاره ده چې د ترور زوی دی احساساتی شوی او زموږ نوم يی ورکړی ترور دې هم زموږ کور پيدا کړې وه.

په فکرونو کې ډوبه شوم يعنی کندز ته هم نشم تللی؟ اوس بايد څه خاوری په سر واړوم؟
په لړزيدونکی غږ مې وويل: او..س ...څه...وک...ړم؟
زيد خپل لاس په ويښتو کی تير کړ او وی ويل: نيو هيرم سهار يی په اړه خبرې کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يې وويلی او د کوټې په لور لاړه! په فکرونو کې ډوبه شوم يعنی که کندز ته تللی وای څه به شوی وای؟ پېدا کولم به؟ د نجيب د نوم په راوړلو می لاسونه يخ شول!
نه ! نشی کيدلی چې بيرته هغی دوزخ ته لاړه شم.

تو له شپه وينه کيناستلم خوب مي سترګو ته رانغی په واړه دهليز کې د زيد راويښ کيدلو ته په تمه ناسته وم وخت ډير ورو تيريده يا هم زما لپارهو لاړ وو؟ په هره سختی چی وه سهار شو او روښنايي په دهليز کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد له خوب نه ډک راووته زما په ليدو يې په حيرانتيا وويل: تو له شپه دی دلته تيره کړه؟

په سر خوځولو می ځواب ورکړه هيڅ يی ونه ويل او حمام ته لاړه،وروسته د مخ او لاس د مينځلو نه بې موټر خوا لاړه او يو پلاستيک يی له ځان سره راوړه پلاستيک يی زما خواته کيښود او يو بسکويټ يی ځان ته واخيست په هغه حال کې چې د بسکويټ سر يې خلاصوه راته يې وويل: که غواړې چې د ترور کور ته دې لاړه نشې نو زه يوه لاره لرم.

په بی سا غږ مي وويل: څه لاره؟
د ور په لور لاړه او په امر کوونکي غږ يې وويل: يو څه وخوره په لاره کې خبرې کوو!!!!

زيد لاړه او زه د يو نړۍ سوالونو سره يواځې پاتې شوم،يو جوس او بسکويټ مې په تلوار او په سرعت وخوړه او د زيد د موټر په لورې لاړم سيده مخکې کيناستم په وارخطايي مې وويل: اورم ووايه

زيد موټر روښانه کړو او پداسې حال کې چې مخکې کتل ويې ويل: په کلی کی مې د ملګري کور..(خبره يې پاتی شوه او وروسته له لږ ځنډ نه يې دوام ورکړو: خپل ملګری مې مړ شوي خو مور او خور يې هلته دي که وغواړې هلته تللی شې يواځې يوه ستونزه ده!
يغما- څه ستونزه؟
زيد- کلی خپلی ستونزې لري او داسې دي هلته نشم بوتللی هرومرو پوښتنه کوي څوک ده؟ زه څه ووايم؟خور خو يې هم راته ليدلی نو يواځې يوه لاره پاتې..!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما۔ کومه لاره؟
زيد په نه زړه وويل: کوژدنه مى ده..؟!!
د زيد د خبرو په اورېده ښاخ مى ويستل، زه ؟ يغما؟ د زيد کوژدنه؟ هههههه څه بى معنا فکر نه پوهيدم چې په رښتيا څه ووايم؟ زيد په رښتيا زما لپاره غيرت او نر توب کړی البته که عصبى کېدل،زما د مټې (بازو) نه شکول ، او د پرون شپى څپيړه په نظر کى ونه نيسم!

حتما هغې ته هم سخته ده ولى بايد لکه ما غوندې نجلى خپله کوژدنه معرفى کړى!
کرار ورته وايم: نه شونې ندہ خپله مې يوه لاره لټوم اصلا نه کيږى چى په دى کاليو کلى ته لاړه شم هان؟

خپل لاسونه يى په شترنګ کلک ووهل او ځواب يى راکړو: يعنى دومره درته سخته ده چى زما په نوم ووسى!؟(دا ليونى څه ويل اصلا خبره دا نه وه. هماغسې جدى يى دوام ورکړو او ويې ويل: ورستى لاره يى همدا ده خپله خوښه دى هر چيرى چى غواړى رسوم دى!

چيرته بايد لاړه شم؟ اصلا کوم ځاى هم لرم تللو ته؟ بيا هم تقدير زه په لوبو کړم کور يى ودان! غلى وم ځکه څه مې د ويلو لپاره نه درلودل.
زيد۔ څه فکر کوى؟
غټه ساه اخلم او وايم: هر څنګه چې خپله غواړې هماغسې وکړه هېڅ ځاى د تللو لپاره نلرم!
زيد۔ سمده نو ځکه بايد درته د نجونو کالى واخلم!

مخالفت مى ونکړ اصلا په کوم مخ مې مخالفت کړى واى؟د يو کالو پلورنځي څنګ ته يى موټر ودراوه او دواړه ښکته شولو.وروسته د پلورنځي د لټولو نه زيد په خپله خوښه راته کالى، ټکرى او ځينى نور توکى واخيستل ځينى ډالى يى هم واخيستې حتما د ملګرى د کورنى لپاره يې وى.وروسته له څو دقيقو نه موټر ته راغلو بى غور يى وويل:کالى دې موټر کې بدل کړه

خپله ښکته شو او لاړه ښه وه د موټر ښيښې تورى وى او له بهر نه نه ښکاره کيده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زيار مې خپل کالی بدل کړل عجيبه حس مې درلوده وروسته له دومره موديې له بهر نه نجلې شوی وم د شرم احساس مې درلوده! ټکری مې په خپل ويينتو چې اوس رسيدلی ول واچوه....

په مخکې هينداره کې ځانته ګورم، ښه ښکاريدم، خو څهره مې راته عجيبه ښکاريده همداسې خپل په کتو بوخته وم چې د موټر دروازه خلاصه شوه، زيد راته په کتو شو وشرميدم څکه نور يوسف نه وم د شرم څخه مې سر ښکته واچوې او خپل په ګوتو باندی په لوبو کولو لګيا شوم. د زيد لاس کې يو خلطه وه هغه يې زما خواته ونيول، چې مجبوره ما ورته وکتل او ومې ويل:

يغما- دا څه دی؟
زيد- خپله يې وګوره.

خلطه مې د لاس څخه واخيستل او خلاصه مې کړه د ننه يې يو قوطې وو! قوطې چې مې خلاص کړو د يو چلې(د کوژدی ګوتمې) په ليدو مې په حيرت باندی ورته و ويل: دا د څه لپاره دی؟
زيد- چله ده په ګوته يې کړه د کلې خلک پدی خبرو او شيانو کې ډير حساسه دی.

د ګوتمې په کتلو کې ډوبه شوم څومره ښايسته ده په سپينه طلا ډيز اين شوی وه او ډير ښايسته معلوميده زه همداسی د ګوتمې په کتو وم چې زيد په خفه لهجه وويل: يو هيرم درته سخته ده د دی ګوتمې په ګوته کول خو بله لاره نشته.
يغما- مننه په زحمت شوی دا ډيره ښايسته ګوتمې ده.

زيد هيس ونه ويل او موټر يې روښانه کړو زيات او کم يو ساعت وروسته کلې ته ورسيدو، څومره شين او سمسور ځای دی! ښايسته ختڼ کورونه پکې بيحده ښايسته ښکاريده، د هغه کورو په ليدو وم چې موټر و دريدو، ښکته شو زيد موټر قفل کړو او يو ماشوم ته يې د موټر د حفاظت دنده ورکړه، زما په خيال نور د موټر لاره نه وه پنځه دقې پياده مزل مو وکړو تر دی چې يو کوچنې او ښکلې کورته ورسيدو...

کور مخکې يو کوچنې خو ډير ښايسته باغچه شتون درلود زيد دروازه ټک ټک کړه د لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنډ وروسته د عمر پخې ښځې آواز مو تر غوږ شو چې ویل یې: سوک دی؟
زید- زید یم مور جانې.

دروازه ډیر ژر خلاصه شوه او ښځې د زید په لیدو سترګې د خوشحالي ځخه وپړقیدی په یو ښایسته مسکا یې زید په غیږ کې ونیو او ښکل یې کړو او ویې ویل: پخیر راغلې زویه.

زید په خوش اخلاقې جواب ورکړو، هغه ښځې زه هم غیږ کې ونیولم او مخ یې راته ښکل کړو او ویې ویل: پخیر راغلې لورجانې.
یغما- مننه خاله جانې خوش حال اوسیږی.
خاله جانې په لوړ غږ ناری کړل: حسنات لورې راشه زید لالا دې راغلې.

زه حیرانه پاتې وم چې دا کورنې ولې دومره د زید سره صمیمی او راحته دی؟ تر دی حده چې پوښتنه یې لا ونکړل چې زه سوک یم؟ یعنې دومره په زید باور لری؟ یو ښایسته ځهری ولا جنې په تلوار د کوټې ځخه را ووتل او زموږ خواته راغلل زید ته یې لاس ورکړو او ویې ویل: پخیر راغلی لالا جانه کور کې خیرت وو؟

زید- خیر یوسې خور جانې شکر خیرو خیرت وو ټول ښه وه.
جنې چې نوم یې حسنات وه زما سره یې ستړی مشې وکړل او زما مخ یې ښکل کړو، خاله ما او زید د کوټو خواته دعوت کړو د کینستلو ځخه وروسته خاله وویل: زید زویه نه یې را پیژنی؟ (مطلب یغما)

زید خپل ستونې صاف کړو او کرار یې وویل: کوژدن مې ده مور جانې.
د زید په خبره خاله جانې په خوشحالې وویل: نکاح مو تړلې ده؟
زید- هو.
خاله- دواړو ته دی مبارک وې کله کوژدن شوی زویه؟
زید- هغه بله هفته ټول کارونه ډیر په تلوار وشول، یواځې نکاح مو وتړل وخت ونشو تاسو خبر کړم مورجانې، انشاءالله واده مې جبران کوم

د زید په خبره خاله په خندا وویل: دا نو ځه خبره ده زویه تاسو خوشحال اوسیږی همدغه موږ ته بس دی، یو مور نو خپل د اولادو د خوشحالې ځخه بغیر نور ځه غواړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد په مسکا باندی مننه وکړل، څومره د دی کورنې سره نرم او مهربانه دی! زيد د لږ خاموشې وروسته وويل: مور جانې يو څو وقته مو په زحمت کو، کورنې تللی سفر ته د يغما کورنې د پخوا څخه په خارج کې وه يو دبل سره کورنې اړيکې لرو، يغما د چکر لپاره دلته راغلې وه ټول کارونه ناساپه وشول، پلار مې د سفر تياري نيولې وه چې متاسفانه ما او يغما ونشو کړی لاړشو، نو ځکه ديخوا راغلو ځکه ددی ځای څخه

بل کوم داسې ښايسته ځای مو نه وليدلی پدی هيله چې ستاسو د زحمت سبب جوړ نشو. خاله- استغفرالله زويه خپل کور مو دی، تاسو رحمت ياست موږ ته ما او دغه انجلی(مطلب حسنات) دلته يواځې يو د يغما جانې په اوسيدو خوشحاليږو زما د لور بشان ده راته.

زيد يواځې خپل سر ښکته او پورته کوی او مننه کوی، د څو دقو وروسته د باندې وځې او يو څاته زنګ وهې کله چې خبرې خلاصې شو بيرته کوټې ته راننوتې او زما څنګ کې کيناستې، حسنات د لاس مينځلو اوبه او دسترخوان سره کوټې ته راننوتل ما غوښتل ورسره مرسته وکړم خو اجازه يې رانکړل.

ډيره وږې شوې وم سهار چې يو جوس او بيسکيټ مې خوړلې وو تراوسه مې نور هيس نه وخوړلې، حسنات ډوډې راوړل او موږ ټول په يو دسترخوان ډوډی خوړلو ته کيناستو، د ربنتيا هم خوندوره ډوډی وه زما په ډير تينګار حسنات اجازه راکړل ترڅو دسترخوان ورسره ټول کرم، دسترخوان مو ټول کړو او د چاې ترتيب مو برابر کړو د همغه اول څخه د حسنات مينه مې زړه کې ووليده، ساده او انجلې وه..

چای مو راوړو او د چاې په څکلو لګيا شو د څو دقو وروسته د حسنات غږ د کوټې خاموشې ماته کړه او ويې ويل: وريندارې که چاې دی څکلې وې نو راځه تاته باغونه او چينې در ښکاره کړم.

د وريندارۍ د نوم په آوريدو مې عجيبه احساس پيدا کړو نه پوهيږم درک کولې مې نشو چې بد دی که ښه؟ په مسکا مې حسنات ته وويل: حسنات جانې کولې شې يغما راته غږ کړې داسې هوسا يم او پاتې شوه د تګ خبره نو بايد ستا د لالا څخه اجازه واخلم..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زید ته به ثمه شوم چې اجازه راکوی کنه؟ په هر صورت اوس د هغه د کوژدن په نوم مې پيژنې نو نغواړم کوم ستونزه ورته جوړه کړم، د زید خواته ګورم او کرار وایم: د باندی تللې شم؟
زید خپل د پیالې چاې څخه یو غړپ کوی او وایې: هو تللې شې خو ناوخته نکړی.
خپل چاې مې ژر وڅکې او حسنات ته مې وویل: راځه چې ځو چاې مې خلاص شو.

حسنات په خندا وویل: څومره ته تلواری یې وریندارې.
په دروغجن خفه او قهر وایم: بیا دی وویل وریندار؟!
زما په خبری حسنات په تلوار وویل: وبخښه نور نه وایم.

کرار د حسنات په اوږی وار کوم او په خندا ورته وایم: اه جنۍ ته سومره عاجزکه یې!
توکې مې درسره کول خو که یغما راته ووایه د ملګرتیا احساس کوم درسره(د دی خبری وروسته یو ست ګه د حسنات خواته وهم چې حسنات په خندا وایې:

حسنات- ډیره شوخه یې بیچاره لالا به مې ستا له لاسه څه کوی!؟
د حسنات په خبره زید خپل سترګې ښکته نیولې وه او زما په نظر د خندا څخه سور اوختې وو، خپل په نوکانو یې چونګارې کوم چې یو متره لځای څخه توپ وهې داسی چې یوائې هغه یې واورې ورته وایم: و دی خوړی بیا خاندی!!؟

بغیر لدی چې د زید د جواب په ثمه شم د دروازی خواته ځم او وایم: حسنات راځه نو.
حسنات د دوه غټ ټکریانو سره زما خواته راغله یو دانه یې تور او بل خاکستری رنګ ټکری مو په سر کړل او د بهر خواته مو حرکت وکړو، حسنات هم زما پشان شوخه او خون ګرمه انجلې وه ډیر کم وخت کې یو د بل صمیمی ملګرې شو، د ډیر ګرځیدو راګرځیدو وروسته حسنات وویل:

حسنات- یغما څنګه دی کلې خوښ دی شو؟
یغما- هو پخدای ډیر مې خوښ شو ښایسته ځای دی خاصتاً ستاسو کور.
د خبرو په حال کې و چې زما ټکری د سر څخه مې ختا شو، ډیر وقت کیدو چې نه وو مې په سر کړی نو ځکه نابلدی می ورسره کول ټیکری مې بیرته خپل په سر سم کړو د سر پورته کولو به حال کې مې سترګې په یو ځوان هلک ولګیدی، زموږ خواته یې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې نیولې وه حسنات ته کرار وایم:

یغما- حسنات وګوره هغه هلک سوک دی؟
حسنات کوم خوا ته چې ما اشاره کول ګوری، د حسنات په کتلو هغه هلک به تلوار خپل مخ اړوی، چې حسنات وایي: ها دا خو د کلي د خان زوی دی، د چکر لپاره دلته راغلي ولې دی پوښتنه وکړل؟
یغما- هیس همداسې راځه لاړشو ناوخته شوی مور. تراوسه چینه نده لیدلی.

دواړه د کور خواته ځو تقریبا د ماذدیګر مونځونه قضا کیدل چې کورته ننوتلو او د ماښام د ډوډې تیاری مو ونیول، زید هم کور کې و د کله څخه چې راغلي و سم خبری نکول په نظر مې قهر دی؟ کله ناکله نظر یې پر ځان ګورم خو نه بوهیږم د دی کتلو او سترګو تر شا څه خبره ده؟

خاله جانې وویل چې قابلې پلو پوخ کړو، نو یو د بل په مرسته مو قابلې پلو پوخ کړو د دیګ سر مې پورته کړو خوندور بوی مې تر پوزی شو: اممم څه روغن داره او سم راغلي کنه حسنات؟
حسنات- هو ډیر سم پخه شوی، اخیر چا پوخ کړی؟(ماته اشاره کوی)
چې زه وایم: ځان نو کم مه راوړه دواړو یو ځای دا شهکار کړی دی.

دا خبره کوم او دواړه په خندا کیږو، دسترخان اچو او ډوډی راوړو په آرامتیا کې ډوډی خوړل کیږی خاله جانې زیات زموږ د دیګ صفت او تعریف وکړو خو زید یواځې "مننه" وویل د سترخان مو ټول کړو او د همیشه پشان چای مو راوړل، د چای څکلو وروسته خاله شه شپه مور ته وویل او خپلې کوټې ته لاړه.

د زید د خوب ځای مو د میلمانو په کوټه کې تیار کړو او ما او حسنات هم د خاله کوټې ته لاړو، شپه خپل په ټول آرامتیا سره تیره شوه سهار چې کله پاسیدم نو د کلي یو رواج سهار وخته پاسیدل او د چای څکل په بیلا بیل وختونو کې ځانګړی ډول دشپې لخوا! حسنات چای کیخودلې وو او په تمه و چې دم شي د خاله غږ مې واوریدو چې ویل یې:

خاله- یغما لوری.. زید زوی راویښ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمه ده خاله جانې.
د زید د کوټې په خوا راونه شوم ویده وو کرار مې وربانده غږ کړل: زید راویښ شه.
راویښ نشو غوږ خواته یې نږدی شوم او په چیغه مې وویل: هوی چنارګل پاسیږه سهاری دی.

توپ وهې او د خوب څخه پاسیږی چې زه په خندا ورته وایم: خو د انسان پشان نه راویښ کیږی مجبور خپل په طریقه دی راویښ کړم.
زید بد بد ماته راګوری او ددی څخه مخکې چې کوم څه ووایې زه په تلوار د خاله او حسنات خواته تختم، د سترخان مو واچو او د سبار ناری مو وکړو، شیدی د پنیر سره عجیبه خوند وکړو د ربنتیا هم وطني لبنیات ځانته خوند لری او هیس شئ ځای ته نشي رسیدلې.

د تولو څخه اول زه د دسترخان څخه پاسیدم او د کور مخکې د باغ چه ګکې به خوا ولاړم څه د پاسه شل دقې هلته بوخته وم چې د یو چا د پښو غږ مې واوریدو..
زید- زه باید لاړشم.
د زید غږ و مخ مې د هغه خواته اړو او وایم: ولې؟
زید- نن په شرکت کې جلسه لرو او مور مې هم په تشویش شوی راته.
یغما- سمه ده پخیر لاړشی.

بله خبره مې د ویلو لپاره نه درلود، څه مې ویلې وایې چې مه ځه؟ ولاکه بیخې ورته دا ووایم، زید یو څو دقې په فکر کې راته ولاړ وو، خو څه یې ونه ویل او ولاړی زه هم ورپسې شوم د خاله او حسنات سره یې خدای پاماني وکړل او د دروازی خواته راون شو زه هم تر د وازی ورپسې ولاړم چې کرار یې وویل:

زید- بل هفته راځم څه ته خو اړتیا نلری؟
یغما- نه مننه خاله جانې او رضوان باندی زما سلامونه وایه.!

خپل سر یې وخوځول او لاس یې جیب ته کړو دری زره افغانی یې راته وویستلو او ماته یې ونیولو ما پیسو خواته لیدل..
یغما- څه وکړمه پری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: چيشی ته چي ضرورت شو واخله درته پری.
يغما- خپله پيسی لرمه ضرورت نشته.

پيسی يی ځما لاس کی کيښودلو پرته له د چی کوم څه ووايي له دروازی څخه ووتلې په لوړ غږ می وويل: الله پامان.
ځواب می وانوريدو ځکه چی هغه تللی وو.خونی ته ولاړمه حسنات ګندنه پاکوله لستونړی می پورته کړل او څنګ ته يی کيناستلم او ومې ويل:چيشی پخوو آغلی حسنات..
حسنات- آشک

په خندا ورته وايم: ورور خو دی ولاړو چاته يی پاخه کوي ماته؟
حسنات ما پشان په خندا شوه او په څنګل يی ووهلمګراو ويې ويل: ليونی اوس خو ته ځما د ورور د سر تاج يی لکه هغه پشان راته ګرانه يی.

د حسنات په خبره په حرت ځان سره واسم:د زيد د سر تاج؟هههههه خومره جالبه حسنات خبر نلري چې هغه ځما د وينو تږی دی! ځواب می ورنکړ چی حسنات دوام ورکړي. او ويې ويل: خدای پامانی مو وکړه؟
يغما- هو.
حسنات- يغما يو پوښتنه در څخه وکړم غصه کيږې خو نه راته؟
په مسکا می ورته وويل: نه ګلی ولی غصه شمه سل پوښتنی وکړه.
حسنات په نه زړه وويل: ولی ويښتان دی د هلکانو په څير دی.مطلب ولی واړه دی؟؟
لکه چې پخوا دی ګنجې کړی وی.!؟!

پو هيدمه بوه ورځ به دا پوښتنه رانه کوی.ځکه زمونږ په فرهنګ او رسم کی اوږده وېښتان د جلی ښايست او زينت دی معلومه ده چي لنډ ويښتان پوښتنی لاندی راوړی ولی ځه مجبوره ومه همدومره کافی نده؟ په دروغو مسکا می وويل: هو ګنجې کړی مې وه ځکه سوځيدلی وو.
حسنات په حيرت وويل: ولی سوځيدلی وو؟
ژبی لاندې می ځان سره وويل هغه ورځ می چی ويښتان شوتا کړل لوی غم می په زړه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کیدای شي د هغې ورځې غمځپلې واقعه ونه وایم؟
حسنات ځما لاسونه واخېستلو په مسکا یې وویل: هو ګراني که نه یې وایې هیس ستونزه نشته هر څنګه چې ستا خوښه ده.
په مسکا می بسنه وکړه او خاموشی مو اختیاره کړه.د ګندنې پاکول خلاص شو او وړه مو هوارولو. وروسته له نیم ساعته نه اشک تیار شول.یواځې پاخه کول یې پاتې شو.

یغما- حسنات لوبیا دی پاخه کړی؟
حسنات- هو هغه ځما مور پاخه کړی.
یغما- سمه ده اوس خو وخته ده! شپېدې او کوچ لاتراوسه ندی هضم شوې، راځه اول به جارې وکړو وروسته به اشک به پاخه کړو څه وایې؟
حسنات- هو ولا رښتیا وایی لا تراوسه وخته ده څه دا پخلنځې کې ایږدم او راځمه.

حسنات وروسته له څو دقیقو راغله او پا کاری مو پیل کړه تر غرمی پوری د پاکاری او باغچی ته په اوبو ورکولو بوختې وو.وخت ډیر په تیزې تېرېدو حسنات سره می ښه حس درلوده .لکه یو خور پشان!

د حسنات غږ پورته شو: پخدای له لوږې مړه شومه.بس ده نو.
په خندا ورته وایم:ښه سمه ده خیتوری.
یو دیګ اوبه مو په ګاز کینودل او تیار شوی اشک مو پکی خوشې کړو.وروسته له پنځلس دقیقو څخه تیار شو حسنات ته وایم: هله قابونه راوړه!
حسنات قابونه راوړی په چکه باندی شاوخوا جوړ کړی وه.

په احتیاط مو اشک په قابونو کې واچول او حسنات ته می ورکړ.لوبیا دنیا(ګشنیز).نعنا.باندی مو تزیین کو.په هیجان می وویل: واه واه څومره مزه داره ښکاری.
حسنات- هو نو اخر چا پاخه کړی دی.
یغما- چوپه شه همدا خبری د زده کړې دی هاااا!؟؟
دواړو وخندل او دسترخوان مو هوار کړه.
یغما- حسنات ترور راغله؟

حسنات- هو لږ مخکی راغله لاسونه مینځې راځی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور په تیکری باندی لاسونه وچ کولو حال کې خونی ته راننوتل په مسکا می وویل: ستړې مشې تروری ښه راغلاست.!

ترور- علیکم السلام لورې خوشحاله اوسی.
دسترخوان په لیدو ترور په مسکا وویل:واه واه د دواړو لاسونه درد ونکړی.
ما او حسنات یو بل ته سترګه ووهلو او خوړلو ته مو پیل وکه، ربنتیا هم ډیره خوندوره وه حسنات په پخلی کې استاده وه.!دسترخوان مو ټول که ترور ویده شوه او مونږ لوبنی ومینځلو. څلور ورځې کیږی چې د زید څخه خبر نشته او څه ترور کره یمه ورځ راته په خوشحالی تېرېږې.ترور ربنتیا هم ډیره ښایسته او مهربانه وه.

هره ورځ مو حسنات سره په کلي کی قدم وهلو.ولې جالبه ده هماغه هلک چې اول ورځ کې می لیدلی وو هره ورځ د سترګو لاندې راځی.او هره ورځ یی وینمه.
آیا دا کوم اتفاق ده که قصدا داسی کوی ؟نپوهېږمه.

یغما- حسنات نن به ګودر ته ځو.
حسنات- سمه ده ځو یو څو دقیقې صبر وکه.د مور پینی می چاپی کمه.
د حسنات خبره په سر ښوره ولو تایید کوم او هملته کینم،چې د څو دقو وروسته حسنات و ویل: مور می ویده شوه راځه چې ځو اوس.

پورته شومه او تیکری می په سر کوه چې حسنات وویل: هله نو جلی ته څومره سسته(کراره) یی
حسنات ته می کاږه کاږه وکتلو او د هغې د خولې چل مې وکړو او به ټوکو مې وویل: څومرررره سسته یی جلې!
حسنات په خندا وویل: لېونی څه بد خبره خو می نده ویلی.
یغما- سمه ده ډېره خبرې مکوه .

دواړو ګودر خواته حرکت وکو بیا هم هماغه هلک ته می پام شو.حسنات بغیر لدی چې هغه هلک ته پام وی د نړی بیخبره دیخوا اخوا ګوری.له موقع نه می ګټه واخیسته او حسنات ته می وویل: پینې می په درد شو ته څه زه کراره کراه درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- سمه ده دواړه به کرار کرار لاړشو.
یغما- او جلی ژر ځه څومره خبری کوی ځه راځمه.

حسنات سر وخوځو او خپل د ګامو سرعت یې زیات کړو او لاړه شاته می وکتل هلک لاهم ولاړ وو. شاوخوا می وکتل چې څوک نه وی.کله چې د خلکو نشتون نه مطمنه شومه.په غصه هلک خواته لاړمه هلک رنګ د ویری څخه سپین شو خو ځان یی له لاسه ورنکړ.په غصه می ورته وویل: وروره خیرت دی؟ولی ما څاري ها؟
هلک چی ژیړ ویښتان یی وو او آسمانی رنګ سترګی چې اوس د نزدی څخه سم راته ښکاره شول هیس داسی نامې جذابیت او ښایست یی نه درلوده آرام یی وویل:

هلک- وبخښې چی ستاسی د خفګان لامل شومه خو د یو خیر کار لپاره غواړمه له کورنی سره ستاسې مزاحم شو.

د هغه هلک پدی خبره په حیرت مې په زړه کې وویل:هیییی ژیړ میړی څه وایی خیر کار؟یعنی ریباری ها؟؟چا لپاره ضرور حسنات لپاره ها؟

یغما- وګوری محترمه وروره زما ملګرې خپله کورنی لری هر وخت غواړي کولی شې راشې ضرور کور مو هم لیدلی..؟
هلک په بنده بنده ژبه وویل: نه تاسی پوه نشوې ستاسې لپاره په جرګه درځم که مناسب ګڼې.!

له ډیری حیرت څخه نږدې و په زوره خندلی وایې دا ژیړ میړې څه وابې؟یا الله وبښې زما مطلب رشخند وهل ستا پر بنده ندی.یواځی ټوکې کومه جدي یی مه نیسه.جدی می ځواب ورکړو: نه مناسب نه بولمه په سلامت...

په غټو قدمو مې ګودر خواته حرکت وکړو کاشکی ګوتمی می ورته ښودلې وایې خاوري په سر می هیر مې شو. ګودر ته ورسېدمه د حسنات په لیدلو می زړه ارامه شو.
یغما- حسنات.
حسنات- دلته یمه راشه ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحسنات خواته ورغلم د هغې څنګ ته کښېنستم اوپښې می اوبوته وردننه کړې
حسنات- یغما ته ښه یې؟ ولې دی رنګ داسې اوښتی دی؟
په کرار او د کلمې په ډول می ورته وویل:هو ښه یم فکر کوم فشار می کښته شوی.
حسنات په وارخطایي وویل: راځه چې کورته لاړشو راولاړه سه.
یغما- نه ګلې ښه یم دیخوا اوبو سره نوره هم بهتره کیږم.

څو دقیقې نورې هم هغسې کښېنستو خو دهوا په تیاره کیدو سره د کور په خوا رواني سوو! شپه تیره سول اوسهار هم د همیشه په رقم لبنیات وطنې و غوړو سره تیر سو،خاله او حسنات راسره ډیرې اموختې شوی دی او وایې: چې مخکې له تا کور خوشحالی نه درلوده همیشه ارامې وه! خو ستا په راتګ کور کې خوشحالې او شیطنت راغلې.

دوی ورځې نورې هم تیرې سوې کومه خاصه پېښه نه سول رامینځته صرف د شین سترګې هلک مور په مرکه راله زما لپاره چې هغه د خاله له طرفه جواب سول په دا دلیل چې زه کوژده سوې یم..! دکوژدی کلمه ډیره راته ناشنا او عجیبه ده هههه کمه کوژده هممم؟؟

حسنات- یغما راسه چې پزه دې سورې کړم میخک په پزه که ضرور درسره شه معلومیژې..؟
زړه نا زړه وایم:نه پوهیږم ولا ستا په نظر راسره به شه معلوم سی؟؟ ستا سره خو ډیرشه معلومیژي.
حسنات- هوو لیونې مخ دې ګیردې دې پوزه دې هم وړه او تیزه سر لرې ښایسته معلومیږې.

خپل دځان سره می جنګ دي چې ویې کړم کنه؟؟ اخیر وایم هرڅه چې وسو وایم: سمده مقصد ډیر درد ونکړی کنې وژنم دی حسنات!!!
حسنات وخندل او په خندا کې یې وویل: سمده راسه کښېنه.

زړه نازړه کښېنستم سترګې می پټې وی اولاسونه می موټ کړل، د ستنې په داخل کیدو می چغې کړې او ومې ویل:اخ مړه سوم،خاورې وخورې حسنات مړه دې کړم مړه سي حسنات- وګوره یغما تار ونه کاري ښه؟؟ یوه هفته وروسته یې بیا لرې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما۔ ښه سمده یوه سوم!!!

هیندارې ته مخامخ ودریدم اوخپل ځان ته مې په هینداره کې وکتل،تور تارمې دېزې سره ښه معلومیدې زما د سپین پوست سره خوند کو.
حسنات۔ دلته د همسایګانو کورته یوه انجلۍ راغلې داسې ښایستې نکریزې کوې چې څه درته ووایم،راځه چې ولاړې سو چې مور دواړو ته نکریزې وکړې سمده؟؟

داول څخه مې نکریزې خوښې وې خو عمه اجازه نه راکول،د هغه وخت په یادولو باندې مې ژوره ساه واخیستل او حسنات ته مې وویل: سمده راځه ولاړې سو!!
:□#شهاب
مور.دواړې خپل نکریزوته حیرانې سوې وه،د کوچنیانو په رقم مې په شوق وویل: وګوره حسنات څنګه ښایستې سوې دې کنه؟؟
حسنات هم زما په رقم وویل: هو پخدای ډیر دې د لاسو سره شایسته معلومیژیې.
په خندا ورته وایم: ستا د هم شایستې معلومیژې زړه وا نه چویې..؟!

دواړې د کور په طرف روانیږو او د نکریزو لپاره صبر کو چې وچې شې دخاله غږ راځي چې وایې: انجونو څه وخت مو نکریزې وچیږې چې زید رارسیږي چای اماده کړې !!

دزید د نوم په اوریدلو خوشحالیږم ځکه وروسته له یوې هفتې راتلی،په دا یوه هفته کې زیاتره وخت خاله ته زنګ وهی خبرې یې کولې خو زما پوښتنه یې هم نه کول لیونې چنارګل بابا. د ځان سره وایم:صحې دې چې تلیفون مې مات سوې وه خو که هغه غوښتلې وایې بیایې د خاله په تلیفون راسره خبرې کولې سوې؟ ددې په یادولو چې ضرور د خاله،رضوان او اسما احوال ماته راوړې بې دلیله مې پرشونډانو خندا راځې چې هر څنګه سې دکورنې په رقم وه!

زمور ده دواړونکریزې وچې سوې او مور خپل لاسونه پریوله؟اوبه ایږدو ترڅو د زید دراتګ تروخته جوش سې،چای اماده کیږې اویو قاب ګوشت فیل(یو شانتې کورنې شیرنې ده) چې تیره شپه ما او حسنات پخ کړې وه اماده کو یې..وروسته له یوه ساعته ده دروازې غږ راځې حسنات په لوړ غږ وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات۔ یغما ورسه دروازه خلاصه کړه ضرور ورور مې راغلی دی!!

په غټو قدمو ده دروازې طرف ته ځم ټکری می پر ویښتانو نیم پر سر کړی او په لوړ غږ
می وویل: څوک دی؟؟
دزید سټړی غږ راځی: زیدیم خلاصه که.

دروازه خلاصوم د زید لوړ قد په دروازه کې ښکاره کیږی،د زیدپه لیدو می زړه ته د
خوشحالی احساس په حرکت کیږی لکه وروسته له ځو کلونو چی می په یو بیګانه ځای
کی یو اشنا شخص لیدلی یی،د یوی هفتی کې مې درد او غوسه بیخی هیره سول په
خوشحالی می وویل: سلام ښه راغلی.

زید ارام وویل: خوشحاله اوسی .
د زید لاس کې څو داني خلطي وه چې ما يې دلاسونو څخه واخيستل او اشپزخانی ته ځم
او وایم: حسنات ورور دی راغې چای ور وړم.
حسنات۔ سمده

هغه پتنوس چی مو مخکی تیار کړی وه هغه اطاق ته وړم! زید او خاله ناست وه فکر کوم
په سټړی مشې او احوال اخیستلو مصروفه وه..

چای وړم او د پیالو په ډکولو مصروفه سوم چی په دی وخت کی حسنات راغله او د زید
په لیدو یې وویل: سلام ورور جانه ښه راغلی.
زید په خندا جواب ورکوی: خوشحاله اوسی.

د چای ډکې پیالې د زید او خاله مخکې ایږدم او ځان او حسنات ته هم چای اچوم. زید
ډیرسټړی په نظر راتلې چای په ارامی وڅکل شوی ځینی وخت می دزید کتل احساس
کوو اویا هم شاید زما وهم وو؟ چې فکر مې کوی هغه راګوری؟ د ماښام د اذان غږ زموږ
د ټولو غوږونه ونازول خاله پاسیده چی اودس تازه کړی، حسنات ګیلاسونه ټول کړل او
ولاړه !!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید خواته ګورم چې پر بالښت یې تکیه وهلې او وایم:کور کې خیرت وه خاله،رضوان او اسما ښه وه؟
زید لږ ځان سم کړو او په کرار غږ چې په تکلیف اوریدل کیدو ویې ویل: شکر ټوله ښه وه رضوان هم سلام وایو.

په خندا وایم: علیکم سلام
زید چې زما په لاسونو کې یې سترګې پاته ویې، په خندا یې وویل: نکریزې دیې کړی دی؟؟؟
په خندا می وویل: هو!! بیخي می له هیره ووته درته ښکاره کړم !ته وګوره سنګه ښکاري ؟؟

دی خبري سره سم زید خوا ته لاړم او لاسونه می د هغه سترګو مخکې ونیول چې هغه په موسکا باندی زما لاسو ته کتل،لاس یې زما پر لاسو کې کیخود او نکریزي کتلی سر یی ښکته کړو او ویې ویل: ډیر ښایسته شوی!

د زید خبري لا ختمه شوی نه وه چې حسنات راغله،د حسنات په لیدو لکه ماشومانو غوندي په خوشحالي می وویل: حسنات راشه نکریزي دی لالا ته ښکاره کړه !
حسنات بیچاره تکه سره شوه خو، بیا هم راغله کیناسته ځنګ ته می! لاسونه می ورته په هیجان سره زید خوا ته ونیول، او ومی ویل: وګوره ښکلی دي؟!
زید په خندا وویل: ده دواړو د ښایسته دي!

ساعت ته می پام شو، او په ورخطا می وویل: حسنات لمونځ قضا شو !!!!!

او زر جیګه شوم !! د لمانځه وروسته د شپې ډوډی تیاري مو ونیوله، زید خپل تیلفون کی بوخت و حسنات دستر خوان راښور کړو! ټول په ډوډی خوړلو کی بوخت و چي د حسنات غږ پورته شو: یغما لالا می خبر دي!!!
ومی پوښتل: د څه نه ؟؟

زید ډوډی خوړل بس کړل او په تمه شو چې حسنات څه وایي؟! حسنات په شکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

انداز وويل: همغه نه!!!!
بعد له څو شيبو مې ذهن کار وکړو او د سترګو په اشاره مې پوهه کړه چې (ونه وايي)
ځان سره مې وويل که څه هم زيد پوری اړه نلری چې مرکه رازي يا نه رازي راته
....خو بيا‌ا هم بد خلق دي همدلته وحشي ګری ونکړی!! هر څنګه وی د کوژدنې په حيث
يی دلته يم په غوسه وايم:

يغما۔ حسنات جانې!!! د ډوډی پر وخت خبري کول ښه کار نه دي.....
حسنات خپل اوږي پورته کړی او په شيطانت يې وويل: سمده ما پوري اړه نلرې چې
درته مرکه راغلې.

زيد چې مړي په خوله کی ايخې وه په ټوخي پيل وکړو، د اوبو ګيلاس مې لاس کې
ورکړ، او حسنات ته مې بد بد وکتل، خاوری دی په سر شه،، په دی بي زنجيره خوله
وس ضرور و چي ته دا خبر وکړی هاااا!!!

زيد په ډير زيار او جديت وويل: حسنات سوک په مرکه راغلي ؟؟
حسنات چې پوهه شوه چي څه ګلان يې کرلې! نو په ډار يی وويل: هيس سوک ټوکي مې
وکړی لالا جانه ...
زيد: سم ځواب راکړه !
حسنات په ډار وويل :د خان صيب ميرمن د وريندار پسی په مرکه راغلي وه خو مور مې
رخصت کړه!!

مخکې له دي چې د زيد غږ لوړ شی ترور جانې وويل: حسنات درته مې نه و ويلي چې
ورور ته دی مه وايه؟! هيس په خبره نه يي ته انجلي.. د خدای په قهر نسي ته ډوډی دی
خپل په ورور پر زهر کړه ،،،
زيد په ارامه وويل: مور جانې هيس خبره نده زه ځم د باندی لږ تازه هوا واخلم ...

زيد پاسيږې او د کور نه وځي حسنات ته ګورم او وايم : ودي خوړه ليونې!!!
حسنات پاسيږې او څه نه وايي ښکاريده چې خفه شوه څه مې ونه ويلي نور، تقريبا شپه
نيمايي ته ورسيده خو زيد رانغي ترور او حسنات ته مي وويل تاسي ويده شی زه پټمه
کيږم زيد ته چي راغي درازه خلاصه کوم ورته..خبره 12بجو ته ورسيده لږ لږ انديښمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم !!غوختل مي ترور وبينه کړم چي، دروازه خلاصه شوه ......

په ورخطايي دروازی ته لاړم مخکی له دی چی پوښتنه وکړم سوک دی! دروازه می خلاصه کړه د زيد په ليدو می ارامی احساس وکړ! خو په غوسه می وويل: ساعت ته دی کتلي؟! نه وايي چي خلک به راته انديښنه کووي؟!

تازه می مخ ته ورته پام شو چي سومره ستړي دی؟! سترګي د وينو غوندې سری شوی وي کوم څه خو به نه وي شوی !؟ له دراوزی لري شوم ترڅو زيد کور ته دننه شي زيد يو پلاستيک سره کور ته دننه شو او د ناستي کوټی ته لاړو بي له کوم خبري زه هم ورپسی ورغلم په ارامه می وويل: زيد خيرت خو دی؟ ولي ستړي ښکاري؟
زما په شان په ارامه وويل: سردرد يم!!

پاسيدم او پخلنځي خوا ته ولاړم خواړه مي ګرم کړل او دستر خوان سره لاړم کوټی ته زيد بالښت ته تکيه کړي وه ،،او لاسونه يي په سترګو ايخي و نيو هيڅګم ولي خو د زيد مقابل کي احساس د مسووليت کوم ؟! شايد!!! ددي لپاره چي دومره ډيره لاره يي زما لپاره راغي؟! په دي حالت کي چي هيس خپلوي ورسره نلرم!!!
دا دومره مرسته دي يو پردي کس لپاره ډير نده ؟!تر څو چي توان لرم بايد جبران يي کړم !!

يغما- جيګ شه ډوډي مي راوړي.
لاسونه يي سترګو نه لري کړه پتنوس خوا ته وکتل او ويې ويل: ني خورم وږی نه يم!
خوا ته يي کيناستم او دستر خوان مي هوار کړو او کرار مې وويل: ماښام دی هم څه ندي خوړلی هله وخوره وس !!
خو هغه بيا هم پروت و او ارامه وويل: يغما ستړي يم پريده وروسته يي خورم !!!
زړه نا زړه وايم: زه درته خوله کي درکړم؟ زما له لاس نه خوري؟

زيد اول حيرت کوی خو څو شيبي وروسته د حيراني پر ځاي موسکا وکړه او سر يي د هو په معني وښورو،پاسيږم او لاسونه مي وينځم ،،او راځم ترڅنګ يی کينم بسم الله وايم،،، او مړي د زيد خولې ته نيسم!! ماشومانو غوندي خوله خلاصه کړه او مړي وخوړه همداسي يو قاب خواړه وخوړل بيچاره سومره وږي وو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وویل: دا یعني ورېي نه وي ؟!
ورو یي وخندل او هیس یي ونه ویل ....

دا چنار ګل بابا ولي داسي آرامه شوي؟ دسترخوان تولـه وم زید خپلو لاسونه باندی خپل په سر زور ورکوه چې زه ورته وایم: اوس دی هم سر درد کوی؟
زید- همم هوو.
یغما- ګولی دی خوړلي؟
زید- هو.
یغما- بیا ولی ښه نشوی؟
زید- نپو هېږم.
یغما- زه چاپي کړم سر دي هووم؟

زید- خوب نه درځي؟
یغما- اوس فعلا نه.
زید- که په زحمت کیږي نا سمده !!

بالښت ځخه تکیه اخلي چې زه تلوار کوم پورته کیږم د خوب ځای ورته سمه وم او ورته وایم: راشه دلته ځمله که ویده هم شي خپل ځای که ویده شي.
زید- یغما اول راشه دلته کینه.
په مشکوکه انداز ځم او ښنک ته یي کینم چې زید کوم خلطه چې راوړی وه خلاص کړو او د ښرنګ ښرنګ غږ می واوریده...؟
یغما- دا څه دي؟

زید: تاته او حسنات ته مې بنګړی راوړی..!
اووهی دا اوس زید دي؟؟ خدای خیر کړي موږ ته یی بنګړی راوری! په خندا ورته وایم: رښتیا؟
زید په خندا باندی سر لاندي پورته کوي.پلاستیک په تلوار د لاس ځخه یي اخلم او وایم: وګورم کوم رنګونه دی راوړي ؟
زید- کوم رنګونه دي خوښ کړی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړی پلاستيک ښځه را باسم يوه ليچه تور رنګه وه ، دومه ليچه شينی رنګه وه، دريمه ليچه سور رنګه وه ، څلورمه ليچه آسماني رنګه وه، څلوره ليچې راوړي په هيجان ورته وايم: اووو څومره ښکلی رنګونه دي راوړي بيشکه دي وی کوم يو زما دي؟ ؟
کراره وايی: زما په خوښي لاس کوي؟ ؟
حيرانه کيږم د د دومره مظلومانه لهجې ښځه؟ کرار ورته وايم:وګورم ستا ذوق څنګه دي؟که خوښ می شول بيايی په لاس کوم.

زيد خاندی او وايې: سره بنګړی او شنه بنګړی می تاته راوړي نور اختيار لري هر کوم چې ستا خوښ شول.

بنګړوته په ځير،ځير ګورم او وايم: خوښ می شول دا نور بنګړی تور او آسماني رنګونه دي حسنات.
بنګړی راخلم غواړم لاسونه ته می واچوم لاس می نسئ او وايې: راکړه زه لاسونه ته دي اچوم ځان زخمي نکړي!

دا نن شپه څه ورباندي شوی بيخی سر چپه شوي ده! عجبی کارونه کوي؟! کرار ورته وايم: ضرورت نشته زه خپله کولی شم !
لاس می تر جلا کوم چې زيد په کلکه لهجه وايي: يغما دوه دقيقي آرامه اوسه.

زيد په ډير فکر يو يو بنګړی می لاس ته کوی، او زه خپل لاسونو ته ګورم چې په نکريزو او بنګړيو باندی سينګار شوی،اه څومره ډير وخت خپلي جلی توب نړی ښځه لري شوی وم 12کاله عمه می هيڅکله اجازه نه راکوله ځواني جلی پشان ژوند وکړم تير ژوند په يادول ژوره ساه اخلم ! سترګي پورته کوم پام مې‌ي زيد ته کيږم زما په شان په ځير،ځير زما لاسونو ته ګوری، د کوټې د فضا د بدلون لپاره وايم:

يغما- هله نو پورته شه اوس ناوخته شوی ده حسنات بنګړی سهار ته ورکوم.
زيد خپل سر لاندي پورته خوځوي او خپل ځای کی اوږد ځملي بالبنت څنګ کې ورسره کينم او د سر په چاپي يا مساژ کولو يې پيل کوم،زيد مبايل ته زنګ راځي چاپي کولو ښځه لاس اخلم په تمه کيږم جواب ورکړي! موبايل د جيب ښځه راباسي د موبايل صفحه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم ته ګوري او خاندي !

زيد- سلام رضوانه.

د رضوان د نوم په اوريدلو زيد پشان زه هم خاندم خوو کرار او په پټه خاندم او کرار زيد ته وايم: سپيکر ووهه!

زيد خپل سر پورته ښکته کوي او لاوډ سپيکر وهي! په کوټه کې د رضوان لوړ غږ اورېدل کېده!

رضوان- عليکم السلام پخير ورسيدی!!
زيد- هو څو ساعته کيږي چې رارسيدلی يم!!
رضوان- يغما څنګه ده؟
زيد- ښه ده سلام وايي!!

له دې پرته د رضوان د خواب په تمه شم،زيد لاس نه تليفون په حمله راخلم او وايم: هلوو تورکی څنګه يې! کور کې خيرت دی!
زما د غږ په آوريدو رضوان په خندا وايي: ای ناځوانه اوس زموږ خبر هم نه اخلی !
په خندا ورته وايم: په دی خاطر چې مهم نه يې!

زيد ورو وخندل او رضوان په دروغجن غوسه وويل: سمه ده ما خو درته ډير په زړه پوري خبرونه لرل کاغذ پيچه! خو خپله دی ونه غوښته،ماته يې څه!!

ما خپل غږ آرام کړ او ومې ويل: الا ما ټوکې کولې، ښايسته ورور مې، خدای دې ستاسو په کور کې برکت واچوي،خدای دی درته ښايسته ښځه نصيب کړی،خدايه...

خبره مې په خوله کې پاتې شوه چې رضوان د خندا څخه په لوړ غږ وويل: مکاری کېدړی لومړی دی څه وويل تورکی هاااان؟؟؟

زيد په کراره وخندل چې ما بيا رضوان ته وويل: ته په ټوکو نه پوهېږې! وو ايه،راته چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیخی په اندیښنه کې شوم!!

د رضوان غږ لوړ شو: زید ووایم!!
زید خندا ودریده!! او په کلکه لهجه یې وویل: رضوان مغز مې مه خرابه وه!شپه ناوخته ده لاړ شه ویده شه!

هاا یعني خبره چنار ګل پوري اړه لري؟ رضوان بیا په خندا وویل: نه باید یغما هم خبرې شي!

لږ پاتې وو چې اندیښنه له امله مړه شم؟ د زید له خولې مې خبره واخسته او په جدي ډول مې وویل: وایې که نه!!! یا ضفات دی درته وړاندې کړم، ګرانه وررور هوم؟؟

رضوان په خندا وایې: وایم وایم، بې له هغه هم زید رانه لری دی لاس یې راته نه رسیږي (پتمه شوم د رضوان خبرو دوام ته رضوان خپل غږ صاف کړ او د جنګو غږ په څېر په نری غږ یې وویل: الا خوری چې یو کس ته مرکه (خاستګار) راغلي زموږ کورته او زما پلارته یې ویل..
په حیرانتیا وایم: چا پسی؟؟؟
رضوان په همغه نری غږ وایی: ښاغلي زید پسی!!!

سترګې مې د حیرت څخه د توپ په څیر شوی،او خوله مې تونل په څیر خلاصه پاتې شوه! د څو ثانیو وروسته حیرت مې خلاص شو او په قهقهه سره خاندم په داسې حال کې چې ما خپله خندا کنترولوله چې خاله او حسنات له خوبه راویښ نه شي! پام مې شو چې زید بغیر د حرکت څخه په عجیبه انداز ماته راګوری،ما زید لور ته وکتل، بغیر د سترګو رپولو ماته زیر شوي وه! په خندا ورته وایم: ریښتیا وایې؟؟! څوک راغلی!!

رضوان- په خدای، ربښتیا وایم، مرسل پلار راغلی و!
یغما- رحیم کاکا بیا څه وویل!؟
رضوان په خندا وویل: کاش چې ته وی،پلار مې سم تک سور شوی وو! زما مور ته یې ویل فرشته زمانه سرچپه شوي،خلک جلی پسی مرکه (خاستګاری) کوي،او دوی زما زوی پسی راغلل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خندا ځخه تکه سره شوم! زید تلیفون زما له لاس څخه کش او په جدي ډول یې وویل:
رضوان بالاخره راځم خو، اوس لاړ شه مړ شه (ویده شه) پرته له دی چې ځواب ته به
تمه شي تلیفون په پرې کوی!

زه په همغه خندا سره وایم: زید میره درته کو،چې له تا څخه خلاص شو!

هغه څه ونه ویل او د ګونګیانو په څیر یې کتل! خو ولې یې څه ونه ویل؟ که بل وخت
وای، زما ژبه به یې را پرې کړې وایې ما خپل ستونی صاف کړو او د هغه د سر په
چاپی کولو مې پیل کړو، خونه له خاموشی ډکه شوه!

په کرار وایم: مریم څنګه ده؟
هغه زما په لور سر پورته کوي او په مسخره موسکا سره وایي: آغلې یغما،په هر چا پسی
دی زړه سوځې، پرته له مانه.
یغما- بنه څه شوی په تا باندی،چې زړه مې په تا وسوځوم هوم؟؟روغ جوړ یې شکر!

زید- ته څه خبره یې چې څه دلته تیریږی(اشاره خپل زړه ته کوی)
په خندا ورته وایم- مئینې شوې خو نه یې چنارګل بابا؟
زید په غمژن مسکا وایي: بت پرسته شوی یم یغما ...!(ژوره ساه اخلي او وایي: حال مې
خراب دی، هره شپه د هغه د عکس په کتلو ویدیږم، کار مې ګرځیدلي د هغې عبادت کول
خدای ته په دومره نژدی والای ویریږم چې غافل او بی خبره نششم خپل د رب څخه.

یواځې ورته ګورم نه پوهیږم ولې مې زړه غواړی چې زید خپل خبرو ته دوام ورکړی؟
یعنې دومره راته دا خبری د زید د خولې څخه راته حیرانونکې او په عین حال شیرنه
دی؟!

زید زړه څخه یو اه باسې او بیا وایې: یغما ډوبیږم کیږم داسې هم پدی دریاب کې ډوبیږم
چې هیس سوک مې د ویتلو توان نلری، بغیر د هغې څخه ..! یعنې هغه پریږدی چې زه
ډوب شم؟ آیا هغه زما د ژغورلې هڅه نکوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد خبرو ته هک حیرانه يم راته عجيبه ده دا خبری آوریدل د زيد څخه،! هغه زيد چې د هغه په يو اشاره باندی ټول خلک نخيږی، وس دومره ناتوان شوی چې زما مخکې د اعتراف ژبه يې خلاصه کړی..!؟

په خندا وايم: ستا بت څوک ده؟ آيا هغه تاسره مينه لري؟
زيد په غمجنه لهجه وايي: نه هغه هر چا سره مينه لري بغير زما نه !
کراره غږ ورته وايم: نو څه ګټه لري د داسي بت عبادت؟؟
کراره غږ وايي: ګرانی مئين کسان د ګټې پسې نه ګرځي..

يغما- او که هغې هم د مئيني لپاره لځان بت درلود بيا څه؟
زيد- پوهيږم چې نلري ډاډمن يم،که بيا هم بت ولری نو زه يې ورته ماته وم !

د زيد په دي خبرو اورليدو می ځان ورپيدی لرزه راباندي راغله زيد حال ليدلو ته ګورم کولی شي هرڅه وکړي!يعنی دومره مينه ورسره لري؟ نيکمرغه جلی ده

يغما- ميني لاره داسي نده؟که د رښتيا زړه څخه ورسره ولري بيا د هغی خوښي لپاره ځان څخه تيرېږی!
زيد- ويل يې اسانه دي شايد هرڅه نه به تير شم،حتا ژوند څخه مي خو د هغې څخه نه تيرېږم، يعني کولی نشم ، ناممکنه د، يواځني شئ چې دلاسته راوړلو لپاره يې حريص او بيتابه يمم هغه ده او بس.

په خندا ورته وايم: فلسفه مه وايه بت پرسته....!
زيد- څومره ښه بت لرم زه سومره طالع منده يم

ولی داسی عجبه احساس راته پيدا شوو د زيد د خبرو په اوريدلو؟ هغه ناپيژنده جلې سره مې بخيلي او حسادت پيدا شو ناساپه، چې داسي نشئ زيد زمانه غافله شي! اول خدای بيا زيد زما کلکه پناهګاه ده، که دی نه يې څنګه مشکلات به راباندي راشي..؟! چوپتيا کوم ځکه کومه خبره دي ويلو لپاره نلرم، چې زيد ادامه ورکوي او وايي: د چا مرکه راغلې وه څوک وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بنده بنده ژبه وایم: هیڅ څوک
زید- یغماااا!!
یغما- افففف اوریدلي به دي وی د کلي د ملک ښځه راغله وه.
زید- ته چیرته لیدلی وي؟
بی اختیاره ورته وایم: زوی لیدلی وم هغې لیدلې نه وم..

زما په خبرې زید په تلوار خپل په ځای کې کیناست او ویې وویل: څه دي وویل ؟ چا لیدلی یی؟؟

تازه پوخ شوم چې ګل ته می آوبه ورکړي خوو پدی حال کي مې د زید ځورول مې مغزو ته راغلل او په شیطاني خندا مې ورته وویل: زوییی!
زما په خبره د زید تندی تروش څو خو ما به همغه شیطنت وویل: داسي شنی سترګي لري هیڅ پوښتته مه کوه داسي ښکلی سترګي وي ای ای نو، کله چې ویل یې مرکه درلېږم تندي باندی د خولو سیلاب وه.

زید ته مي تولـه کیسه وکړل د الف نه تر یا ما خندل او هغه سترګو رپ لا نه وهي، او همداسي رکتل! نه پوهیږم کله مي لاس د هغه په قوی لاس کې بندی شو؟ او هغه په غوسه ناکه لهجه وویل: لکه چې خوښ شوی د ده ؟ته ما ده څه لپاره راوستی یی؟ د ساعت تیرولو لپاره هوم؟

ای وای دا بیا وحشي شوو زید وضعیت نورماله نه وه زه ولی بیعقله شوم ورسره می شوخي وکړه، د دی لپاره چې خبره نوره خراب نشي زر ورته تسلیمه شوم او به کراره ورته می وویل: پخدای قسم هغه زما ورور په شان دي ټوکې می کول(زما پدی خبری د زید لاس زور یو څه زما د اوږی څخه کم شو او په همغه تروش تندی وویل:

زید- یغما پخدای قسم که و دی وینم یو غلط قدم واخلې ژوندی دی په ځکه کې ښخ کوم!
ژوره ساه اخلم کوښښ کوم ځان کنټرول کړم اوس څه ورته ووایم غټ جنجال جوړیږي نو ځکه کرار وایم: خپله ښه پوهیږي چې زه داسي جلی نه یم چې په غلطه لار باندی لاړه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پوهیږم، پوهیږم بیا هم پدی خلکو باندی باور نلرم ستا مسولیت ما سره دی، بیا هم هوښیار اوسه غلطه لاره خوښه نکړې کنه بیا نووو...(زید ترڅو خبره خلاصوله زه پورته شوم دروازه می بنده کړه ترڅو حسنات او ترور خوب نه راویښ نشي!

نور می صبر خلاص شوي وه داسي کیږي نوو دا زید خبري تولي تیر پشان وي آرامه اوسم ورته هوممم؟؟ ورتاوه شوم د هغه پشان په غوسه ورته وایم: کنه څه ؟؟؟ اووو څه وشول؟ ښه خوو یي ؟؟ په کوم حق باندی دا خبري ماته کوي؟؟ سمده مرسته دي راسره وکړل پناه دي راکړه، خوو په دي معنا نده چې زه ستا په قید یا بند کي اوسم..

زما په خبرو د زید غوسه نور هم زیات کیږی او لفظ په لفظ به کنټرول شوی غږ د غوسې څخه وایي: ځکه، چې ته زما کوژدنه یی،اوس پوه شوی په کوم حق باندی دا خبري تاته کوم ؟؟
په غوسه ورته خاندم او وایم: زید خان فکر نکوی خپل په دروغو او نقشې کې زیات مخته ځي؟ زه ستا کوژدنه نه یم دا یواځي یو نقشه ده پوهیږي یوازي نقشه ده.

زید د زیات غوسې څخه په کټ،کټ خاندی او وایې: نقشه؟ چا ویلی چې نقشه ده؟ زما په نوم دی چله په لاس ده (بیا خپل لاس هم پورته کوي او وایې: وګوره دا هم چله ستا په نوم زما په لاس کیده ؟ نقشه بیا کومه ده؟

ولی تراوسه زما پام د زید په لاس چلې نه و شوی؟ په کراره ورته وایم: ویده شه ؟ بی خوبه شوي یی هر رقم چټیات وایي (غوښتل می پورته شم زما لاسي یې کلک ونیوی او ویې ویل: سهار ته ځان تیار کړه مولوي راولم چې زموږ نکاح وتړی رضوان هم پوهیږي...!

د نکاح د نوم په اوریدلو زړه می حرکت څخه پاتی شو !نکاح دا کلمه زما مغزو کی زنګ وهل پیل کړو نکاح...... نکاح......نکاح...... په کراره ورته وایم: ټوکه دی خنده داره نه وه !!
زید په کلکه وایي:تراوسه ما ستا سره ټوکې کړي چې دا یې دویم ځل وي؟
په رپیدلی غږ وایم: زیده ټوکې کوي؟ د څه نکاح؟ پخدای ما بد کړی نور ستا سره ټوکې نکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبره کوم او کوښښ کوم ترڅو لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه داسي کلک نیولی وه چې د ختا کسدو نوم يې نه اخیستو.

زید- یغما.. زه تېوکې نکوم همدا می آخره خبره ده ! نکاح...

نه پخدای زید په کلکه و لکه مخکې پشان غوسه و او دی چې کومه خبره وکړی په رښتیا هم هغه کوی په نیولی غږ ورته وایم: خپل د مور او پلار په سر قسم خورم نور څه نه وایم پخدای بد می کړی سمده !
زید- یغما اعصاب راته مه خراب کوه آخري خبره می همدغه ده.

غوښتل می زید قانع کړم نو په کراره مې ورته وویل: کورني به دي څه وایي سوچ دي ورته کړی؟ سمده زه ستا د لاس نانځکه یم،ځکه کورني مور او پلار،نلرم پوښتنه می وکړی ته خوو یی لری؟ کورني ته دی څه جواب ورکوي؟ مریم به څنګه شي ؟ یواځي د یو ضد لپاره زما او خپل ژوند مه تباه کوه، تا خو همدا اوس وویل چې بت پرست یې، نو هغه جني به څنګه شي؟ جواب راکړه.

د هر خبري سره، مې اوښکې لکه سپیني مرغلري پشان د سترګو څخه راوانی وي چې زید په لوړ غږ وویل: وه لعنتی ژاړه مه ! مه ژاړه یغما قسم درکوم د هغه چا په سر باندې چې تاته ډیر ګران دی پخدای نور ستا د اوښکو طاقت د نلرم په پیر په پیغمبر نور طاقت نلرم.

زید خاموشه کیږی خو زما بدبختي اوښکې چیرته وچیدی؟ زید ستوني صاف کوي په نیولې غږ په سختې او زر تکلیف باندی وایي:زما بت ته یی ،، ستا عبادت کوم ولی دومره بیعقله یی ؟ ولی نپوهیږی؟ ؟ په کومه ژبه درته وایم هــــا؟ ؟ولی زما د سترګو څخه نه پوهیږي لعنتی؟ ولی زما درد نه ګوري؟ باید هرڅه په خولی باندی درته ووایم؟

کله ناکله سترګې د ژبې څخه زیات خبری کوی او مقابل نفر پوه وی، خو ته بیعقله زما د سترګو په خبرو پوه نشوی....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دي خبرو په اوریدل چې ظاهره کې الفاظ وه خو ماته د ټوپک د مرمې پشان وه یو دم هک حیران وم ورته چې زید بیا وویل: فکر کوي زه اول څخه نه پوهیدم ته جلی یی ؟؟ نپوهیدم ځان څخه دی هلک جوړ کړي؟ نپوهیدم د کور څخه تبنتیدلی یی !
ستا په نظر زما په تندی باندی بیعقل لیکل شوي؟ ؟خبري وکړه، دا لعنتی اوښکي پاکي کړه.

زه د زید خبرو ته بی حرکته لکه بت پشان پاتي وم چې هغه بیا وویل: زما یی په مریم څه؟ مریم خپله هوښیار جلی ده هغه د اول څخه پوهېدله چې زما په نظر کې هغه ما ته د خور پشان ده لکه آسما! کورني می ما درک کوي د ټولو مخکي زه دریږم ته یوازي ما ومنه ما قبول کړه.

اوس هم زما لاس د زید په لاس که بند وه، هغه خپل هغه بل لاس خپل لږ شانتي رسیدلی وینتانو کې کش کوی او په ډیر عاجزه او مظلومه لهجه باندی وایې: د الله په پاک ذات باندی قسم کوم نور زغملی نشم پخدای نور نشم پټ کولي دا مېنه او لیونتوب د غرور په پلاړ دی لعنت وي! زه هم انسان یم پخدای انسان یم تر کله وزغمم ها؟؟

آیا زه دومره د دی بدبختیو لایق یم؟؟ تا زه څو، څو ځلي خپل په بې خبری باندی مړ کړم یم؟؟ آیا ته پوهیږي کله چې ته ماته نګوری زه زړه، زړه له مینځه ځم.(اشاره خپل مخته کوي او وایې: آیا لږ دی هم زما سترګو ته فکر نشو او دا دومره مینه دی و نه لیدل؟؟؟

زید د لیونیانو پشان شوي وه، وار په وار یې پوښتنی کول زه په ځمکه باندی بی حاله ناسته وم، اوښکی می په مخ باندی راوانی وي ځان سره په جنګ کې وم یعنی زید اول نه پوهیدی چې زه جنې یم؟ ولی هغه ورځ سلیم وویل ته جلی یی زید حیرانه نشوو؟ ولې زه هلته پوه نشوم چې زید پوهیږی؟ ولی هغه وخت چې سلیم راته وویل: ته څه فکر کوي چې زید بیعقل او نه پوهیږی؟ ولی هلته د سلیم د خبری په معنا و نه پوهیدم؟ولې د زید د کارونو څخه پوه نشوم؟ ای لعنت دی پر ما وي..

ولې هغه وخت پوه نشوم چې ده زما په خاطر خپل وینتان پریکړل اخیر ولی زه پوه نشوم کله چې یې هغه شعرونه ویل، ولې نه پوهیدم؟ اصلان ولی له جنون او لیونتوب چې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وړاندي درلوده نه پوهيدم؟خــــا نو ددی پخاطر يی د ورينداری له نوم سره حساسيت ښوده!؟

زيد دا دومره وخت له ماسره مينه درلوده او زه نه پوهيدم؟ يعني دومره په خپل تير ژوند او ستونزو کي غرقه وم چي د زيد مينه مي نشو ليدی! ټول خاطرات مي لکه د فلم له سترګو تير شول! د دلايلو، سيلاو مي په زړه او مغز کي څپی وهي! ذهن مي له کاره ووته او د هيڅ کار تاوانايی نه درلوده، ددی خبرو زغم راته ډير سخت وه لاس په تيزي سره له لاسه يی کشوم او د دروازی په لور ځم،د زيد غږ پورته شو!

زيد- يغما! دا د ښه په غوږونو کي ونيسه، که زما نشوی نو د بل هيڅ چاا به هم نشي خبره اوسه!

په لوړو قدمونو له خوني څخه اوځم او د خاله او حسنات د خوني په لور ځم خوني ته له ننوتلو سره په آرامه ساه اخلم! په ځای کی می غځيږم او د زيد خبري مي ځان سره تکرار کړی (پوهيږي چی په دی ناخبره دنيا کی د زه څو ځلي وژلي يم)
(پوهيږي چی ستا د هری اوښکي په تويه ولو وژل کيدم) (ايا په کافي اندازه ستا سترګو کی نه يم) ژوره ساه اخلم او ځان سره په فکر کی کيږم ولی مي د ويری احساس ونکړو؟ ولی خپه نشوم ؟ اصلاً ولی مي زيد څخه بد رانغلل؟؟

کله چي سليم راته وويل مينه درسره لرم و ويريدم، خفه شوم، بد مي تری راغی تر دی چی په ليدو يی لاسونه مي متي کيدل! شپه له ټولو فکرونو او عجيبه حسونو سره تيره شوه سهار د ازان په غږ پاڅيدم حسنات او خاله مي هم پاڅول خاله په خندا سره وويل: لوری ورشه زيد هم پاڅوه چی لمونځ قضا کيږی.

زړه می درب درب کوو، زه زيد پاڅوم خو په کومو سترګو؟؟ د تيری شپی په ياد ته راتلو سره می غومبري سره شول چي بيا هم د خاله را غږ کړل: يغما لور وا دي نه وريدل؟
يغما- دا ده لاړم.

زړه نازړه د ناستي خوني ته ځم دروازه ورو خلاصوم لومړی مي سر دننه کوم ګورم چي ويخ دي که نه؟ هو د مصر شهزاده ويده ده!! ورو ورو يی خواته ورځم او په ارامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ورته غږ کوم: هیبی پاڅیږه لمونځ قضا کیږی!

زید حتی شور هم نه خوري نوم مي نشو اخیستی ځکه شرمیدم بیا هم لکه د مخکی غوندي وایم: هیبی نه اوری؟
افففف د دی خوب څومره دروند دی! په ګوتو مي د ولو مینځ کی ووهه او په ارامي مي وویل: زید!؟
د زید غږ پورته شوو او په خندای یی وویل: زید د صدقه شه.
یو متر مي له ځای څخه والوتم، او په غوصه مي وویل: ولی د اوله ځواب نه راکوه؟؟

زید- ځکه چي زه هیبی نه یم زید یم او بله دا چی داسی غږ د راته نه وه کړی!
بیا هم رنګ مي له حیاا سور اوړي او په لوړو قدمونو د دروازی په لوري ځم!
زید ورو خاندی او وایي: ستا له حیاا قربان شم ګلی!

داسي حس می کولو لکه ذره ذره اوبه کیږم او په ځمکه ننوځم...
زید- یغما که کوم وخت مړ شوم او ته راته داسي غږ وکړي نو شاید بیرته ژوندي شم!

په تیزي سره له خوني وځم،او شرمناکه خندا مي په مخ خوره وه...ولی خاندم؟؟؟ هسی نه چي....نه نه امکان نلري هغه راته یوازي یو ملګري دي له دی ډیر څه نه ...
موږ له دوه مختلفو قطبونو یو امکان نلری فکر کول یی هم په اړه خطرناکه ده زه حتی نه پوهیږم چی مینه څه ده؟او نه پوهیږم چی دی خندا ته څه نوم ورکړم!؟ د میني له نوم څخه ډیره لري وم!

مینه یوه ناپیژندل شوي کلمه وه زما لپاره! زما لپاره چی هیڅکله مي هم تجربه کړي نه وه! زه چي په تیارو او کرکه کی لویه شوي یم! زه چي وجود مي د له درد او کرکه ډک دی، کیداشی د میني کلمه له دومره دردونو سره وپیژنم هوم؟ زړه می لکه تیره وه! کلک او یخ،!نورمال کیدل یی وخت او طبیب ته اړتیا لری! له دی هر څه سره فکر نکوم چی زړه خپل حریم ته د میني د ننوتلو اجازه ورکړی!

له دی فکرونو سره می ځان ته ظاهراً ډاډګیرنه ورکړه! له فکرونو ځان باسم او حسنات سره د چای په تیارولو بوختیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- اوووو دا بنګړي دی له کومه کړي و جینی؟؟
په خندا سره می وویل: بخیلي مکوه لالا دی راوړي البته ستا حق یی هم نده هیر کړی!

حسنات په خندا شوه او ویې ویل: رشتیاا؟؟ وو ایه زما حق چیرته ده
یغما- اه وجینی سومره شله یی دا دی راوړم یی درته.

پاڅیږم او د الماری په لوري ځم بنګړي راخلم او حسنات خواته راځم او وایم: هه واخله اوس له دیری بي قراري له وجه مړه نشی!

حسنات بد بد اوکتل او کڅوړه یی واخیسته په حیرانی یی کڅوړه خلاصوي او بنګړي دانه دانه لاس کې اچوي او وایې:یغما ښه ښکاری کنه؟
په خندا مي وویل: ډیر زیات
حسنات- خو له تا ډیر نه !
کرار یې چونګاری کوم او وایم: لیونی..
حسنات په لوړ اواز غږ وکړو او ویې ویل: لالا راشه چای تیار ده

لږ وروسته زید له تورو جامو او په غاړه یی هغه نقره یی دسمال وه چی ما ورته اخیستی وه،خوني ته ننه شو، د زړه ضربان مي داسي تیز شول چی فکر مي کوه زړه می له سینې وځی لومړی ځل وه چي زید په وطني جامو کي ګورم ښکلا یی سل چنده شوي وه ځان ته مي فکر شو خدایه د څه بلا راباندی لګیدلی ده؟؟
مخکی خو داسي نه وم؟؟؟

ایا د شپې خبرو زما ذهن خراب کړو؟ یا د پخوا څخه زما ذهن کې دا خبری وه او ما ځانته د ویلو جرئت نه درلود؟ سترګې مې ښکته اچوم او د سبا ناری په خوړلو پیل کوم چې زید کرار وایې: یغما هغه قیماق راکوی؟

پداسي حال کې چې سترګي مې ښکته دی قاب زید ته ورکوم چې هغه یې په مسکا رانه اخلې او مننه کوی، چې حسنات وایې: لالا کوم ځای ځې؟؟
زید- نه ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- ما او وریندارہ ځو چینې ته تاسو هم راځې؟
زید خپل چای غړپ کوی او په مسکا باندی د حسنات جواب ورکوی: ښه خبره ده راځم
لږ به شاوخوا هم وګورم.

حسنات جونګاری کوم او کرار ورته وایم: ای خاوری دې په سر شه بیا دی ګلان وکرل.؟
حسنات- اخ څه مې کړی؟
یغما- ومې نه ویل وریندار راته مه وایه ها؟ دویم دا چې که د خان زوی په لاره کې زید
وګوری بیا څه کوی؟
حسنات خپل به خولې لاس ایږدی او کرار وایې: وی خاوری مې په سر شه بیخې مې
لیاده وتلې وه.

موږ لا خبری کول چې زید دبیرون څخه غږ وکړو: زه د باندی تاسو ته ولاړیم ناوخته
نکړی راشې.
حسنات کرار وایې: سمه ده لالا.

زید ځی زه او حسنات فکر کی پاتی کیږو په هرحال اوس څه چې کیږی هغه به وشې،
خپل ټکری راخلو او د باندی ځووو، زید موږ څخه مخته روانیږي زه شاوخوا ګروم چې
د خان زوی راپسی نه ویې، چشمه ته.... ورسیدو ما آرامه ساه واخسته.

زید- تاسو دواړه هروخت دلته راځې؟
حسنات څخه زه زر جواب ورکوم: نه کله کله راځوو.

زید سر خوځوي او هیس نه وایي زه حسنات خپلو کیسو کي ډوبه کیږو دنیا څخه بی
خبري اوسیږو روسته د لږ وخت تیرولو څخه سترګي پورته کوم او دوه شنی سترګي
ګورم لاس او پښي می شروع کوي په رپیدلو مخ حسنات خواته کوم آرامه ورته وایم:
حسنات هغه ده راغلي پخدای چې زید یې اوس مړ کوی .

زما په خبرو حسنات بیچاره ګې ورخطا کیږي او وایې:یغما اوس څنګه وکړو؟
یغما- هیس یوازي خدای دی وکړي چې د زید ورته پام نشي.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد زموږ. ښځه لږ لري ناست وه حسنات ته وايم: هله ورشه لالا ته دي ووايه ناوخته شوی.

حسنات په تيزه پورته کيږي زيد لور ته ورځي چې زه په زړه کې هغه د خان زوی ته وايم: خاوري دي په دا بدرنګه قواره شی نن زموږ. تعقييول ورځ وه شله انسانه

د زيد او حسنات په ليدولو چې زما خواته راتلل لځايه پورته شوم،کالی می د خاورو ښځه ټکوم دری واړه د کور په لور حرکت کوه هر قدم سره شاته ګورم
ځان سره آرامه وايم: پخدای موږ. تعقيب کوي اوس زيد حتما پوهيږي!
تيزه تيزه ځم حسنات وايي: اله يغما ويې ليدو پخدای وليدو زيد هغه شين سترګي هلک وليدو

زر شاته می ګورم زيد ولاړ و او د ملک د زوی خواته يې کتل په ورخطايي سره حسنات ته وايم: ته ځان کور ته ورسوه زه زيد درولم

حسنات هم بغير د هو يا د نه د جواب ښځه په تيزه روانه شوه زه زيد لور ته ورغلم په تيز قدمو ځان زيد ته رسوم او وايم: زيد ولی ولاړ يی؟ راځه کنه ناوخته شوی.
زيد غوسه ناکه لهجه وايي: ته لاړه شه زه درځم.

د زيد لاسونه موټی کيږي او غوښتل يې چې هغه شين سترګي هلک ته ورشي چې زه په ورخطای د زيد موټی شوي لاس خپل لاسونو کې نيسم چې هغه د تلو ښځه پاتيږي او کرار کرار خپل موټ شوې لاس خلاصه وې او ګوتي زما د لاس ګوتو مينځو ښځه تير وي کلک زما لاس نسئ.

او پداسې حال کې چې کوښښ يې کوی غږ زيد کوښښ کوي خپل د غوسې غږ کنټرول کړي وايي: همدا هلک دی؟؟؟

مخکې له دی ښځه چې زه جواب ورکړم هغه هلک زموږ. خوا ته راغی، او د زيد سوال بی جواب راښځه پاتی شو. هغه هلک خواته می کتل زيد زما د سترګو نظر تعقيب کړو او د هغه هلک په ليدو يې زما لاس بيحده کلک ونيو، بيعقله انسان کله چې زموږ. ښنګ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو په جګ غږ باندی وویل: دلته څه خبره ده؟ خيرتی ده کلي که داسي لاس په لاس کرځيږی!!

زيد غابنونه وچيچل داسي چې ما يې لا د غابنونو چيچلو غږ وآوريدو او په تشويش باندی مي ورروکتل د غاړه رګونه يی د باندی راوتلي وه د ډيری غوسه څخه مخکي له دي چې زيد څه ورته ووايي زه خپل آزاد لاس د زيد د لاس څخه تاوم کوم او په غوسه ناکه لهجه هلک ته وايم: او لاً خبره تاپوری اړه نلري چې زه د چا سره ګرځيدم دومه خبره دا جناب زيد خان زما کوژدن دي!

او بيا خپل او د زيد لاس چې کلک يو د بل سره قفل دی د ثبوت په توګه پورته کوم او خپل دواړو چله ته اشاره کوم او وايم: کوژدن مې دی تاسو ووايه کومه ستونزه لري محترم وروره؟

هلک رنګ والوته او په آرامه وايي: د همدی لپاره دی زما مرکه رد کړل؟
نور هلته دريدل مي جايز و نه بلل که يو دقه نور پاتې شوی وايي ضرور دغه بيعقل انسان د زيد په لاسونو مړ کيدو نو په تلوار هغه هلک ته وايم: وروره خپل احترام وساتي.

دا خبره کوم او زيد په کشه ولو کشه ولو ځان پسي د کور خواته وړم، زيد هم د ماشومانو پشان زما پسي دی کله چې ډادمنه کيږم چې د هغه ژير ميرۍ د نظر څخه لری شوی يو د زيد لاس خوشي کوم، او کوښښ کوم خپل لاس د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه زما لاس نور هم کلک نيسي چې بې حوصله ورته وايم:

يغما- خوشي کړه لاس مي.
چې زيد په خندا راته وايې(څومره دا بشر خنده روی شوی د قيامت علامه نه ويې؟)
يوځل بيا ووايه؟
يغما- څه ووايم؟
زيد- همغه خبره چې دی څو دقې مخکې وکړه.!

پوه شوم چې کوم خبری ته اشاره کوی خو ځان ناګاره اچوم او وايم: ياد ته مي نه راځي چې څه مي ويلي واوسيری؟ لاس مي خوشي کړه چې خلک مو ګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پرېږده چې ووینې تول باید خبرشی چې ته صاحب لری.

په غوسه ورته وایم: زه څیز نه یم چې صاحب ولرم او هغه خبری هم جدی مه ګڼه یواځی ددی لپاره وی چی جنګ جوړ نشی پوه شولې؟؟؟

لاس می خوشی کوی خپل لاس پورته کوی او په خپلو ګوتو دری ځلی خپل زړه وهی او وایې: یغما له هر څه سره لوبی کوی وکړه خو له دې سره لوبی مه کوه!
د هر څه زغم لرم غیر د ستا له تیټ نظر نه! آن بی رحمی دی هم ښکلی ده!
د ځان په بیه یی اخلم!

غلی کیږي! لکه بت ولاړه وم او هره کلمه چې د زید له خولې څخه راوتله لکه د اور مرمی می په زړه لګیدله

زید- د تولو نازونو وړونکی دی یم مګم!!!!! که لږ پوه شم چی رانه لری کیږی هغه وخت نور زید شتون نلری! په غرق کیدو می تول غرق کوم تول آن بت می!!!!

خپل د تکری(څادر) څنده می د غاښ لاندی نیسم او په سترګو می شاوخوا ځیر کوم! کله چی د خلکو له نشتون نه ډاډه کیږم په لوړ غږ وایم: مګم خپله دې نه ویلی چې مینه په زوره نه کیږی؟که زور وی نو ولی دی د مریم مینه ونه منله؟

زید خپل سترګی کلکی تړی او وایې: یعنی ته......
خبری ته یی نه پرېږدم او په پوره بی رحمی وایم: هو زما لپاره یواځې یو عادی ملګرې یی همدومره! ته هم ښه ده چی بیرته ښار ته لاړ شي.....

زید په خپل یو لاس باندی دیوال نیسی داسی ښکاری چی د دریدو توان نلری او کرار وایی: کور ته لاړه شه.....

پوهه شوم چی باید کور ته لاړه شم کنه وضیعت خرابیری، په لوړو ګامونو د کور په لوری ځم چی غږ یې پورته کیږي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خدا کافراگربود به رحم آمده بود !
زآن همه ناله که من پیش تو کافر کردم !
(استاد شهریار)

پېښې مې په ځمکه میخ شولې وروسته له لږ ځنډ نه مې خپلې لارې ته دوام ورکړو له کوم وخت را په دې خوا دومره بې رحمه او کلک زړه شوی یم؟نه، نه زه ګناه نلرم تقدیر مې زړه په داسې سختۍ ټاپه کړی دی قفل یې دومره کلک دې چې غیر له بنه پوه کوډګر نه بل څوک یې د خلاصولو وړتیا نلری!ناورین دلته دی که خپله هم وغواړم قفل یې نشم خلاصولی،ځکه کلی مې ورته د تیارو په سمندر کې ورکه کړی!

زما د رسیدلو سره سم حسنات راباندې حمله وکړه او په وارخطایي یې وویل: ولې مو دومره ناوخته کړه؟ چیرې ده لالا مې؟
غټه سا اخلم او وایم: غلې اوسه هیڅ ندی شوی لالا دې هم لاړه چېرته یې کار درلوده!
حسنات غټه سا اخلی او وایی: شکر د الله چې څه ندی شوی ما وېل اوس به یو نړیواله جګړه شروع وی.

خپلې اوږی پورته اچوم او د پخلنځي په لور ځم یوه پیاله سړې اوبه په یوه سا ښنم ورځ د تل په څیر زما او د حسنات په ټوکو او رشخندی سره د ترور د غوسه کیدو تیریږی او هوا تیاره کیږی! شپه شوه او زید لاتراوسه ندی راغلی ډار او اندیښنه مې راپه زړه شوه!

یغما- حسنات ترور څه شوه؟
حسنات- نیو هیرم هرومرو اودس کوی!
یغما- سمده

ترور ته په تمه کیږم چې راشی!! ترور جاي نماز په لاس کوټې ته راننوځي، جای نماز خپور کوی او خپل لمونځ کوی! په تمه کیږم چې لمونځ یې خلاص شی!
لمونځ یې په ډیر ځنډ خلاصیږی او جای نماز ټولوي د چای د ترموز په لوری راځی او خپله پیاله تری ډکوی!

د ترور په لور چې په چای ښنلو بوخته وه ځم ځو ځلی د کوم څه ویلو هڅه کوم مګم ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې راسره نه ملګرې کیږي آخر په ډیر زیار په ټیټ سر او شرم وایم: ترور جانی زید نه راځی؟
ترور آرامه مسکا کوی او وایي: زما لیونی لورکی په دی کی د شرم څه خبره ده؟ نه کار ورته پیدا شوی وه ښار ته لاړه هرکله چې کار یی خلاص شی بیرته راځی!!!!

د ښار د نوم په اوریدو مې زړه له غم نه ډک شو یعنی زید لاړه؟! مګم تا خپله همدا نه غوښتل؟؟ غټه سا اخلم او د موضوع د تغیرولو لپاره وایم: زه ځم د خوب ځایونه جوړوم! ت
رور په مسکا سر پورته ښکته کوی! پورته کیږم او څه مې چې ویلې ول کوم یی د هر شپې په څیر زه او حسنات د یو بل تر څنګ ویده کیږو! حسنات ژور خوب ته ځي! هڅه کوم خپل فکرونه لرې کړم مګم شوني ول؟ خوب مې له سترګو کډه کړې وه د سهار تر لمانځه ویښه وم ! پورته شوم او لمونځ مې وکړه ترور او حسنات مې هم پورته کړل چې خپل لمونځونه وکړې چې قضا نشی!

ورځ په سټریا او نه زړه شروع شوه!د هیڅ څیز حوصله مې نه درلوده. هغه رنګه چې حسنات هم پوهه شوی وه او اخیر ویې ویل: یغما ښه یی ؟ نه چې د لالا پسی مې خفه شوی یی !؟
په سختې مسکا کوم او وایم: نه ګرانی یواځی د سټریا احساس کوم لږه ویده شم ښه کیږم.

حسنات مې په حالت پوهیږې او له ډیرو پوښتنو ډډه کوې دوه اونی تیریږې دوه اونۍ مګم زید آن زما پوښتنه هم نده کړی! لکه چې په پوره ډول یی له یاده ویستلی یم!هر ځل یې د نوم په اوریدو زړه مې بې واره درځیږی! د لیونتوب او کارونو په یاد ته راوړلو یی خندا مې په شونډو میلمنه کیږی! نپوهیږم څه مې په لیونی زړه شوی!
مګم په دې ښه پوهیږم چې د پخوا په څیر په خپل ځای کی ندی! د حسنات غږ د خیالونو له نړی نه رابهر کړم.

حسنات- هوی نجلی بیا څه شوی؟
یغما- هیڅ څه باید وشی؟
حسنات خپلی اوږی پورته اچوی او وایی: نپوهیږم خو داسی ښکاریده چې په دی نړی کی ونه اوسی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا یې ویلې د حق خبرې ځواب نه درلود! غلې کېږم! د څه په یاد راوړلو بې واکه وایم: رښتیا حسنات ستا ورور ولې مړ شو ؟؟
حسنات لومړی په حیرانتیا راوکتل او ډېر ژر حیرانتیا ځای غم ونیوه او په غمجن غږ یې وویل: په یوه پېښه کې مړ شوی!
کرار وایم: الله دې وبخښي نه مې غوښتل خپه دې کړم ګرانې!
حسنات د غم ډکه مسکا کوی او وایی: کومه خبره نده ګرانی هغه څه دی چې تېر شوی!

دواړه د بڼ ګلونو ته ځیر کېږو چې حسنات دوام ورکوی او وايې: لالا مې او زید دواړه ډیر خواږه ملګری ول ډېر له سکه ورونو آن یوه ثانیه له یو بل نه نه لری کیدل هره جمعه زید زموږ کور ته راته د ښوونځي له وخت نه یو بل سره ول.پلار مې په ماشومتوب کې له لاسه ورکړی وو،ارسلان په همغه کم عمر د کور سرپرست شو د زید په مرسته د کور له عهدی وته دوه ورونه مې درلودل ارسلان او زید!

کوچنی او خوشحاله کورنی وو.خو تقدیر هر څه په بل مخ کړل هر څه!!(غټه سا اخلی چې اوښکی یی رانشي او بیا وايې: یوه شپه ارسلان زنګ وکړ چې د ملګری واده یی ده او له زید سره ځی کیدای شی چې شپې رانشي!(حسنات بیا غلی کیږي مګم دا ځل یی اوښکی په مخ لاره پیدا کوی په ژړا وایی: یغما وروسته له هغې ارسلان بیرته رانغی څلور کاله شول د کور لاره یی پیدا نکړه لاړه چې لاړه!!

سلګې یی پورته شو او اوښکو یی لکه سیل په مخ لاری وکړی او په ګریوان یی څڅیدی، غیږ مې ورکړه تسلې مې ورکوله او د هغې په شان زما اوښکی هم په مخ بهیدلي په سختې یی دوام ورکړو او ویې ویل: وروسته له واده نه ارسلان د زید موټر واخیسته او چلوه یی سرعت یی دومره زیات وه چې د موټر کنټرول یی له لاسه ووته او موټر کندې ته وغورځیده.

ژړا یی د خبرو کولو توان واخیستو او په زوره زوره یې وژړل خپل دغمونو په اندازه یې وژړل ما هم ورسره سم وژړل خو یو څه مې ښه درک کړل هر څوک د خپل په اندازه غم لری هیڅوک بېغمه او هوسا ندی! کله چې اوښکو یی د بهېدو نه زړه وښکوه ځان یی زما له غیږ نه جلا کړه او په بند غږ یی وویل: په هغه پیښه کې ارسلان ځای په ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړ شو خو زید دوه اونۍ په کما کی وو وروسته له دې چې په هوښ راغی او خبر شو چې ارسلان مړ شوی دی..

حالت یی خرابیږی او څلور میاشتي ځان په تیاره کوټه کی بندوی نه له چا سره خبرې کولې او نه له کوټې نه بهر راوته! د زید لالا حالت له مورږ نه بدتره وو! په ډیرو ستونزو خپل عادی ژوند ته بیرته راغی د هغې پیښی نه وروسته زید زمورږ د کور سرپرست شو هره اونۍ یا هره میاشت زمورږ احوال اخلی!

اوښکی می پاکوم او د حسنات مخ ښکولوم او ورته وایم: پوهیږی مورږ ټول داسی قیصی لرو چې په ذات کې ډیری غمجنې دی خو ښه والی یی په دی دی چی هر څه تیریږی او نه پاتې کیږي!باید قوی ووسو.....

حسنات خپلی اوښکی پاکوي او په مسکا وایی: مننه زړه می سپک شو ډیر وخت شوی وه چې ژړلی مې نه ول!
لاس یې نیسم او کینښ کاږم یې او ورته وایم: هرکله کولې شې چې زما سره دی دزړه درد شریک کړی
حسنات۔ یغما وعده راکړه چې هیڅ کله می لالا نه غمجن کوی! پخدای د بل ورور د له لاسه ورکولو طاقت نلرم!

یواځې د سر په ښورولو بسنه کوم لا ګرم په قیصو کې وو چې ډیر ورته والی یی د غمجن قیصو ته درلوده وو چیږچ د ترور غږ پورته کیږی: انجونو چیرته ورکی یی راشی چی میلمه لرو!!

زه او حسنات په حیرانتیا یو بل ته ګورو او له بڼ نه ښکته کیږو ځان سره فکر کوم چې حتما زید راغلی او په چټکتیا ځان د ناستی کوټې ته رسوم! همدا چی غواړم ننوځم سترګی می په رضوان لګیږی وروسته له یوې مې‌اشتې یی وینم! رضوان ماته پام کیږي او په مسکا پورته کیږی او راته وایی: وریندار جانی بیخی دې هیر کړی یو

لومړې ځل ده چې د وریندار کلمه په اوریدو می خوښی په زړه کې څپې وهلې لاس مې په ټکری وهم داسی نه چی ویښتان می ښکاره شی د رضوان په خیر یی په مسکا ځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوم: سلام رضوان ورور ښه راغلاست رحیم تره،ترور جانه،اسما ټول ښه ول؟
رضوان- هو هو ټول ښه ول سلام یی ویلی!
یغما- علیکم سلام. ولاړ مه پاتی کیږه کینه درته چای راوړم

په همغه مسکا سر ښکته او پورته کوی! له کوټې نه وځم! او د پخلنځي په لور ځم!
حسنات د چای په تیارولو بوخته وه! چې ما ورته وویل: وه نجلی تا ولی سلام ورنکړ هوم؟

غرییکې داسی خیز واچوه چی نږدی وه ترموز تری وغورځی.
حسنات- مرګ نه وینی چای تیاروم لیونی؟
په خندا ورته وایم: ښه مقصد رضوان زما لالا دی فکر دې اوسه چی ښه یی خدمت وکړی کنه بیا لالا دی ژوندی ژوندی درته پوستوم(مطلب زید)

د حسنات رنګ الوځی او په بنده بنده ژبه وایی: څ..... ه.... معنا؟
یغما- ټوکی می کولی چی اوس یو ځل مړه نشي.
چای تیاریږی او دواړه د کوټې په لور ځو! پتنوس په ځمکه کیږدم! چې حسنات رضوان ته وایې: سلام ښه راغلی!
رضوان- علیکم سلام خورجانې.

د حسنات ځیری ته ګورم فکر کوم د خورجانې کلمه یې په زړه ښه ونه لګېده
پیالی ډکوم او په ټولو باندی ویشم! ترور او رضوان سره خبری کولی او کله ناکله د دواړو د خندا غږ پورته کیده رضوان دلته هم خپل کار کړی تورکی هههه د حسنات فکر ګډوډ وو! کرار مې ورته وویل: حسنات کوم څه شوی خورکی می؟

حسنات- نه کوم څه باید وشی؟
یغما- ښه ته دا پریږده دی تورکی ته وګوره چی دلته یی هم ځان ته ځای جوړ کړی
حسنات کرار وویل: کوم ځای یی تور دی؟
حیرانه ورته ګورم ځینی ځیزونه می تر پوزې کیږی هیڅ نه وایم او د رضوان او ترور په لوری ګورم! رضوان په مسکا راګوری او وایې: څنګه یی میرمن یغما؟
کرار وایم:ښه وم ستا په لیدو می ټول ښه والی لاړه تورکیه!!!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان به خندا وايي: ولی ما څه کړی؟
ترور پورته کیږی او د الماری څخه د یخن دوزی کالی سره له عینکو راخلی او له موږ
نه لږ لری کینی چې رضوان بیا وايي: ربنتیا د انجونو کالی او ټکری درسره ډیر ښکلی
ښکاری!
په مسکا وایم: مهربانی مو ده (مخکی له دی چی رضوان څه ووایی زه ورته وایم: ولی
دی حسنات ته خورجانه وویل هوم؟

رضوان حیران ماته راګوری او وايي: یغما ښه خو یي؟ څه مې باید ویلي وي؟!
خپلي اووږې پورته کوم وایم: ما پوري اړه نلري زه وریندار غواړم!
رضوان- سمده زید ته به يي وکړو ته به هم وریندار پیدا کړی.

د رضوان پدی خبره د د ترور اوحسنات نه په پټه چونګاری کوم يې چي رضوان یو
جانانه ټوپ وهي او زه ورته په غوسه وایم:احمقه زید یي ورور دی تا یادوم تورکې یه !

رضوان کرار خاندی او وايي: ښه دا چا ویلي چې زه ستا ورور یم ؟!
مظلومانه مي وویل : یعني نه یي؟! ګوره زید دي حسنات لالا ده ته زما لالا شه سمده...
داسي خایسته جلي درته پیدا کړم چي ستا دا تورکي توب په خپل خایست پټ کي!!
دا خبره کوم او خاندم چې رضوان هم زما سره یوځای خاندی او وايي: جلي تا دا دومره
ژبه له کومه کړي ها؟!
په دروغي غوسه وایم: فلسفه مه وایه راته ووایه لالا مي کیږي او کنه؟

رضوان- اول څخه نه وم ؟!
ریښتیا یي ویل رضوان له پیل نه لکه ورور زه حمایت کو په موسکا وایم: وي!
له جیب نه یي یو څه راباسی او ما خوا ته نیسي او وايي: واخله دا د زید امانت!

بیا دي زید نوم په اوریدو طبیعت مي ګډوډ شو، پاکټ مي تري واخیست او خلاص مي
کړو! په مینځ کي یو حلقه یي طلایي میخکي و. په شونډو مي موسکا راغله !
رضوان- څه شی دې ته ماته راښکاره کړه!!
یغما- نه ... نه... تا پوري اړه نلري ریښتیا زید ولي رانغي ښه خو ده ؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان یو غړپ چاي وڅکه او ویې ویل: ښه دي یو څه کارونو کې بوخت دی همدي ورځو کې به راشي !

یغما- ډیره ښه ده ته ترڅو وخته دلته یې ؟!

رضوان- نن ځم بیرته فقط راغلم ستا احوال واخلم ارامه خو یې دلته ؟

یغما- هو خوشحاله یمه ..

رضوان خاموش شو داسي لکه چې غواړی یو څه ووایې خو زړه نا زړه ویې؟ په کراره ورته وایم: رضوان غواړي څه ووایي راته؟

زما په خبری رضوان سر ښکته پورته کړو او ویې ویل: وایم خو په دي شرط چي خواشیني نشي خو دلته نه کیږی.

د رضوان د خبرو څخه پوهه شوم چې ښه خبر مې په تمه ندي ترور ته مي وکتل او وایم : تروري که ستا اجازه وي رضوان ورور ته باغچه ښکاره کړم؟!

ترور سترګي له کمیس لري کړي، او تل په خیر یې په موسکا وویل: لوري خپل کور د ددی اجازه ته اړتیا نسته!

دواړه پاسیدو او لاړو رسیدلو سره سم وایم: وایه اورم یې ..!

رضوان د لږ زنډ وروسته وایي: ترور او ترور خاوند دي راغلي و شرکت ته!

(د ترور نوم اوریدو سره وجود مي یخ شو په لرزي مي وویل: ولي راغلي ول؟ څه یې ویل؟

رضوان- ډیر چټي اوبیکاره خبري!

یغما- لکه؟

رضوان لویه ساه واخیسته او ادامه ورکړه: وي ویل (پوهیګي له یوي تختیدلي جلي سره محکمه سه کوي شاهد لرم چي هغه ناروغ انجلي تاسو سره ده بل ځل پولیسو سره رازم)

حس مي وکړو دي سنګسار میدان کي یم او دا خبري هغه تیږي دی چي په بي رحمي مي په روح لګیدل د تختیدلي انجلي نوم په اوریدو مي ستوني ډک شو ،، خو دي پولیس نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي پر ځان لرزه راوسته د ترور خاوند او نجيب سر و کار يي له پوليسو سره دي او ډير ملګري لرل دي برخه کي.. کرار وايم: ښه بيا؟
:□#شهاب
رضوان- زيد د هغوي جواب ورکړو کاش ليدلي دي واي سنګه رنګ والوتو د هغوي !!
(د زيد نوم په اوريدو مي خوښي زړه ته راغله پوهيدم نه پريږدي د ترور لاس مي ماته ورسيږي رضوان په هيجان وويل: زيد ورته وويل: يغما زما قانوني ميرمن ده نکاح خط لرو واي په حال مو چي که دي ناموس خبره مي حوزي ته مخ ته کړي.د ټولو حوزو د اخيستلو توان لرم او فکر مه کوي چي له ناوړه کارو بار مو خبر نه يم ښه به دا وي چي خپل لار ونيسي او لاړ شي ماسره لوبې مه کوي قطعا ظالم ګټونکي يمه.

رضوان په خندا بيا وويل: ليوني داسي جدي خبرې کولي چي زه لا و ويريدم څه ورسيږی ستا ترور او ترور خاوند ته دی.
يغما- بيا څه وشو؟؟
رضوان- هيس لاړل خو ويل يې چي دا خبر دلته نه خلاصيږی.تشويش مکوه هيس سوک تا کوم کار ته اړ کولي نشي چي ستا يکي خوښه نه وي. په ياد ولره داسي يو ورور لري چي د غر په شان ستا شاته ولاړ دي

د رضوان خبرو ته موسکي شوم او ومي ويل: مننه پوهيږم
چې رضوان په شيطانت وويل:او هوو يو همدا رنګه ليوني کوژدن زيد خان(او بيا زما چلي ته اشاره کوي)

سومره دا جملي سره له دي چي دروغ وه بيا هم راته خوښي او زړه راښکونکي وه کرار مي په سر ووهه چي د دواړو دي خندا غږ پورته شو، چې رضوان په خندا وويل:
ولي مې وهي فقط دروغ وايم؟!
يغما- ليونيه.
رضوان- عع عع بي تربيه خلک خپل ورور ته ليوني وايي؟

ددي بشر په سپين سترګي سره مي عادت کړي دې په خندا ورته وايم: چوپ شه توره کيه وس چي لالا مي شوي نو آيا د رينتياو څخه سترګي پټي کړم؟
رضوان- لکه د څه رينتيا؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- دا چي ته لیوني یي، یا تورکي یي، یا بدرنګ یي، ته و خداي د رېښتیا نه سترګي پټ کړم ؟!

یچاره رضوان سترګي توپ غوندي غټي شوي! او په شیطنت يې وویل: بیزو خور ته مي تلي یم!
یغما- چوپ شه ما غوندي ښایسته خور..!؟
دواره په لوړ غږ خاندو چې رضوان وایې: یغما یو څه وایم! خوو ورخطا نشي سمده !

اوه خدایه نده خلاص،نن لیاره بس نده ربه؟په ډار مي وویل: ووایه!
رضوان- زید ټپي شوي و!
زړه مي له سیني نه ووت، زید!! زما بت پرست!! په بنده ژبه مي وویل: سنګه ؟! سنګه دي وس؟!
رضوان- تشویش مکوه اوس ښه دي مرسل لیونتوب وکړو خو خداي ورحمیدو

د مرسل نوم په اوریدو مي د کرکي احساس وکړو داسي چي احساس مي وکړ چي نړي کي له هیچا نه د مرسل په اندازه کرکه نشم کولي په ورختای وایم: رضوانه د انسان غوندي قصه وکړه څه شوي دي !

رضوان- لږ صبر وکړه وي(دوام یي ورکړو: زید له کوم وخت نه چي ته دلته پریخودي ،او خپله ښار ته راغي خفه او پریشان و. او بعد له دي چي د مرسل پلار د وصلت لپاره مونږ کور ته راغلو نو د زید پر ذهن یو بله د غوسي څپه راغله او د ډیر غوسي څخه یې مرسل ته زنګ ووهه او سه یي چي په خوله راغله مرسل ته یي وویل ...

په بل سهار یي مرسل د شرکت قرارداد د فسخ کولو په پلمه زید دفتر ته وغوخته زید نا خبر له هیس لاړو همدا چې دفتر ته ننوتو ناساپه مرسل دروازه بنده کړه او ټیکري لري کړو(د خبرو دی ځای کي رضوان په هیجان وویل: یغماا بیخي فلمو غوندي شوي و احمقه ښځه خپل ویښتان یي ګډوډ کړل،او زید ته یي ګواښ وکړ که زما د واده وړاندیز ونه مني، نو ټولو خلکو کیدی رسوا کوم ټولو ته وایم چي زید ما باندي تیري کړي.

هغه وخت مجبور یي له ماسره واده وکړي ښه به دا وي چي په خپله خوښه واده راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومني زيد هم چي وکتل چي دا لیوني ښځه هر څه کوي شي نامردي نده کړي او ګلدان يي راخیستي او خپل سر يي پري وهلي!! مرسل هم د زيد وينو ډک سر په لیدو ورخطا کیږي او امبولانس ته زنګ وهي! سر يي سو کوک وخوړل احمق ډیر کلک يي ځان وهلي و.

هک حیرانه مي د رضوان خوا ته کتل هیس مي باور نکیده په نباوره انداز وایم: څه وخت دا کار شوي ؟
رضوان- تقریبا شپږ ورځي مخکې!
یغما- اوس ښه دي ؟!
رضوان- هو ښه دي خوو جنون وهلو غوندي شوي!

ژوره ساه اخلم او وایم: رضوان غواړم ورسره خبري وکړم زنګ ووهه ورته.
رضوان تیلفون راوباسو او زيد ته يې زنګ ووهې زنګ تلو خو هغه نه پورته کوی. چې
رضوان وويل: زما په خیال کار لري وروسته به زنګ ووهو !
یغما- نه نکیږی بیا زنګ ووهه!
رضوان تیلفون ما خواته نیسي او وايې:واخله سومره چي زنګ وهي ووهه ورته يو ځل يي چي زنګ جيګ نکړو يعني نغواړي خبري وکړي سل زله زنګ ووهي نه جيګ کوي

تیلفون مي په زور واخیست او باغچي بل خوا ته لاړم تقريبا دري ځله مي زنګ ووهه خو پورته يي نکړو! څلورم ځل لپاره مي زنګ ووهه لږ زند وروسته په غوسه يي جيګ کړو او ويې ويل: رضوان خو چي لومړي ځل مي ځواب درنکړو پوه شه کار به لرم څه وخت ته سړي کیږي؟!
کرار مي وويل: س ... سلام!!

زما د غږ په آوریدو يو دم خاموشي خپره شوه حتي د ساه اخیستلو غږ مي ورته نه اوریده بیا مي غږ وکړو: زید! اوري؟!
څو شیبو وروسته د زید غږ راغلو: ښایستو مي !! ته يي؟ یغما مي!!

د دې خبرې اوريدو سره لاسونه مي لرزي ته پیل وکړ له خبرو پاتي شوم غومبري مي سره شول، غوګونه مي ګرم شول چې زيد بیا وويل: مینه مي، ای زما مغروری مینې مي نه وايي چی له بیلتون نه دي مړ کیږم؟حق کي مي دومره ظالمه مه اوسه ! غږ پسی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفه شوي يم خبري وکړه ای بې رحمې

په لرزانده غږ مي وويل: ښه يي زيد؟ رضوان وويل سر دي مات شوي او کوک خوړلي دی
د زيد د خندا غږ راځي او بيا وايي: مه وايه چي خپل ملګري ته اندېښمنه شوي؟هو ښه يم او مړ نشوم، سر مات والي مي هم ښه شو، خوو څه چي تا مات کړل هغه به سنګه شي ؟!
حقا چي له درد يي مړ کيږم !!(مطلب د زړه درد او مات کول)

سومره دا بشر د لفظونو په کارولو کي ماهر و! له هري خبري سره يي زما زړه راته په ښنه کو په کراره ورته وايم: سمده خوشحاله شوم چي ښه يي ضرور کار لري !
خداي پامان !
د موبايل بند کولو مخکي د زيد ښايسته غږ مي تر غوږ شو چي ويې ويل:

ګفتی به تو ګر بګذرم از شوق بميری
قربان سرت بګذر وبګذار بميرم

زيد- مګر ستا له پرستش نه بغير بل کوم کار راته پاتي !
يغما- قطع کوم يي !
زيد- مکوه!! زما له ماتولو دي څه لاس ته راځي مغروره خايستو مي !!ووايه؟!

د زيد په غږ کي عجيبه غم پروت و، داسي چي هر لفظ يي غږ ورته بدلولو ستوني مي ډک شو دي اوښکو باران مي له سترګو وڅڅيد د زيد دي داسي خبرو تاب مي نلره نپوهيږم دا حس څه دي چي زه پري اخته کيږم؟خو دومره پوهيږم هر څه چي دی ما لپاره نا اشنا اونوي دی دا حس..! دا زه نه وم چي زيد مي رد کړو زما تقدير او زما تريخ تير وخت و چي هغه يي رد کړو دا ځل تنها زه نه بلکه زيد يي هم په لوبه نيولي و عجيبه دردونکي او ويجاړوونکي لوبه!!!!

د يو شئ د مات کيدو غږ راغي خو زيد غږ رانغي! ورختا مي نارى کړل ورته: زيد!!

يو اځې د نا منظم نفس اخيستلو غږ مي ورته اوريدو، لومړي د اوښکو قطره مي پر مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وڅڅیده ،،، دا لعنتي اوښکي د څه دي؟ لعنت دي پر ما وي چې همیشه درد او مشکلات جوړوم !! بیا مي غږ وکړ:زید!؟

د هغه د غږ په اوریدو مې ډیره نرمه هوا زما پدی کلک د تیږو پشان زړه ولګیده !!

زید- جان !! نفس مي ووایه؟
خپل ژړا مي کنترول کړه او وایم: زه باید لاړه شم کار لرم!
زید- ریښتیا امانت درورسیده؟
یغما-هو ښکلي و مننه...
زید- ستا په اندازه نه هغه ورځ تور تار نکریزي او بنګړیو سره زړه راښکوونکي شوي وي که دا میخکي په پوزه کړي په لیدو دي ضرور لیوني کیږم.

ورو یي وخندل غمجن یي وخندل هیس سوک پوه نشي زه پوهیږم د زید دا خندا هر څه کیداي شي پرته له خندا!!! حتي ټوکي هم ویرونکي وي په غوسه مي وویل: ترور راته غږ کوي باید لاړه شم ښه وخت..پرته له دي چي ځواب یي واورم تیلفون می بند کړو دا تشویش او دا د زړه درزا مي یعني څه ؟ دا اوښکي څه تعبیر کړم ؟!

خدایه!! داسي خو به نه وي چي زه هم ورو ورو د زید په درد اخته کیږم؟ هسي نه قفل وخت مات شوي وي او زه خبره ونه اوسم !ویریږم ، ویریږم دا چي هسي نه دا ځل داسي ځمکي ته وغورزیږم چي بیرته د پورته کیدو توان ونلرم او نه هم غرور مي اجازه راکړي چي په ځمکه پاتي شم !!

خپل د اوښکو ډکي سترګې پاکوم او د رضوان خواته ځم رضوان د بڼ د ګلانو په کتلو کې ډوب وو چې ومې ویل ورته: رضوان موبایل دی واخله.
رضوان د ګلانو د کتلو څخه لاس اخلې او په همیشنې مسکا باندی وایې: څومره ډیر مو خبری وکړل؟!

خپل اوړی پورته اچوم او په دروغجنه مسکا وایم: هو هغه ځکه چې د کور د حالاتو په اړه مې ورسره خبری کول.
رضوان- اها نو دا خبره ده..؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا ورته وایم: هو توره کې همدا خبره ده.
رضوان په دروغجنه غوسه وايي: بلا او توره کې هيس انسانيږی نه، دومره لاره ستا لپاره راغلم اخيرم توره کې راته وايي؟!

يغما- تپوکې کوم اصلاً ته د مصر يوسف صحيح شو؟
رضوان خپل څهره مظلومه کړل او ويې ويل: نه هغه د زيد لقب دی.
خپل سترګې اړوم او په شيطانه لهجه ورته وايم: ښه ده چې خپل پوهيږی! اوس هم ځان راته کوږ اوږ کوه مه، همدغه قواری باندی د دې شکر اوباسه او صبر وکړه بغير له کوم شک څخه چې خدای د صابر خلکو مددګار دی.

دا خبره کوم او په خندا کيږم چې رضوان وايي: بلا بلا ته اوس دا بيزو پشان خندا ته يې وګوره.
په داسي حال کې چې د زينو خواته تلم وايم: اوس قهر مه کوه راځه زه خپله درته يو جنې پيدا کوم غم مه کوه.

رضوان يواځې په خندا باندی خپل سر ښکته پورته کوی او څه نه وايي، ترور ډير تينګار وکړو ترڅو رضوان پاتې شې خو هغه و نه منل او کار يې بهانه کړو او د غرمې ډوډی خوړلو وروسته لاړو، د رضوان د تلو وروسته مې حسنات ته فکر شو هغه تراوسه خپل فکرونو کې ډوبه وه کرار ورته وايم:

يغما- حسنات څه شوی؟ ولې دومره په فکرونو او سوچونو کيدی ډوبه يې؟
حسنات کرار وايي: نه پوهيږم لږ مريضه يم د تبې احساس کوم.
خپل لاس د هغې په تندی ايږدم تبه يې نه وه؟ کرار ورته وايم: حسنات تبه خو نلری.

حسنات جواب رانکړو او د کوټې خواته روانه شوه؟! شپه بيا راورسيده او آرمتيا يې زما په وجود کې خپره کړل، خو ډير د دی آرمتيا څخه تير شوی نه وه چې بيا همغه خوب ولې دا يو خوب زه پرلپسې توګه باندی وينم؟ زما خوبونه بې تعبيره نه پاتې کيږی همغه خوب وو....

مندی می وهل او چغې می وهل، خو هيچا زما غږ نه آوريدو عمه او نجيب راپسې و د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمې شوی، سترې شوم خو د منډی و هلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب تعبير ....

زما پيدا کول د سليم لخوا، د عمه پيدا کيدل، او اخيره کې د زيد مينه ليونتوب او جنون سم د خوب پشان مې واقع شول، خدايه خپله رحم وکړه. د رضوان د تلو دری ورځې کيږی، سهار د تل پشان د چای او سبا ناری په خوړلو تيريږی نن د حسنات حال بنه دی خاندی ټوکې کوی.

حسنات- يغما پاسيږه چې د باندی لاړشو يو چکر ووهو بيخې مې زړه تنګ دی.
يغما- سمه ده لږ صبر وکړه خپل ټکری راوخلم.

په تلوار د کوټې خواته ځم چې سترګې مې په ترور لږيږی چې د يو شې دګنډلو په حال کيده کرار ورته وايم: تروړ جانې ما او حسنات د باندی ځو اجازه شته؟
خاله په مهربانه مسکا وايې: هو لور جانې لاړشې خو ناوخته نه کړی او زر راشې.
په خوشحالې ورته وايم: په سترګو.

ټکری مې خپل په وينتيانو باندی چې اوس لږ زيات شوی لکه د ماشومانو د وينتيانو په اندازه راکش کوم، او د حسنات سره د کور څخه وځو شکر د هغه ورځې څخه وروسته څو ځله د باندی چکر ته راغلې يو خو هغه ژير ميږی مې ندی ليدلی د باغونو او شنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درختو په لیدو وو دواړه چې د لیوه په غږ د هغه ښایسته سمسور طبعیت څخه مو نظر واخیستو چې د حسنات ویریدلې غږ مې وا وریدو:

حسنات- یغما زغله دا سپې ډیر وحشی او لیوني دی پخدای موږ دواړه یو ګوله کوی.
د حسنات لاس کلک نیسم او وایم: شور مخوره، اول خو سپې ندی او لیوه دی، دویم کرار اوسیږه.

حسنات د ویری څخه رپیده زما حال هم دهغې څخه بهتره نه وو حسنات په همغه لړزانده غږ وویل: دا د خان د زوی سپې دی دا د ندیم سپې دی.
یغما- حسنات درته وایم لیوه دی، لیوه او نادیده.

خاوری دی دده په سر شي خپله کم وو لیوه یې هم پیدا شو، لیوه په لوړ غږو زموږ خواته رانږدی کیدی او هر ثانیه نږدی وه چې موږ دواړه به هغه غټه خوله او تیره غاښونو و داړی!

حسنات- اوس هر څه چې دی پر موږ یې څه؟ مهم دا ده چې موږ دواړه یې په خوله کې ځایږو.

د حسنات لاس کلک نیسم او خپل سترګې پټه وم! د لیوه د را رسیدو په تمه یم چې د شپیلقې او بیا د یو چا غږ آورم لیوه د غږ کولو څخه خاموشه کیږی او نور مې غږ وا نه وریدو، سترګې مې په نوبت خلاصه وم اول چپه سترګه بیا راسته سترګه د خان د زوی په لیدو چې اوس بوهیږم نوم یې ندیم دی بد احساس پیدا کوم د ندیم په لاس کې د لیوه د غاړی زنځیر وو او دوه سترګې زما مخ ته نیولې وه، د ګناه احساس کوم

د زید غوسه ناکه خو په عین حال مې مظلومانه څهره مې سترګو مخ ته راغله نه پوهیږم ولې خو زید ته مې د وفادای احساس درلود، خپل په ټکری باندی مخ مې پټه وم او وایم: مننه وروره خو بل ځل شاید په وخت ونه رسیږی نو دا سم یې در کنترول کړی.

د حسنات لاس کلک نیسم او د هغه ځای څخه ځم د حسنات غږ بورته کیږی او وایې: یغما مړه دی کړم لږ په کراره توبه خدایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ډیری خبری مه کوه که لالا دی خبر شي دا بیعقل مو بیا لیدلي زموږ دواړی پښي قلم ماته وي او نور ولاکه د دباندی مخ لا وويني، فکر دی ونیسه چي د خولي څخه دی خبره ونوځي پوه شوی؟

حسنات د کشک پشان خپل د خولي زنځیر د تړلو تمثیل کوی او وایي: زه بد وکړم چي بیا دی دا غلي تکرار کړم، خو یغما د بیچاره ګي رنګ و الوتي کله چط تا ورته وویل: مننه وروره. هههههه

د حسنات په خبره دواړه خاندو خپل په څنګل باندی دهغي تشي وهم او په خندا وایم: میږه..!

په توکو او خندا ځانونه کورته رسه و، ډوډی وخوړل شوه او کرار کرار شپي خپل د تیاری لمنه خپره کړه د شپي د راتلو څخه ویریدم چي بیا هغه منحوس خوبونه ونه وینم..

***

خوب مي لیدو چي یو سمسور او ښایسته ځای کي یم، وینتیان مي تر ملا رسیدلي وه د باد په هر څپي مي وینتیان په نڅا کیدل، کالي مي شین رنګ درلود سم د آسمان د رنګ پشان روانه وم روانه وم نه پوهیږم کوم نادرکه خواته روانه وم؟ هیس سوک زما څخه بغیر نه وه، د سیند په لیدو مي سترګي د خوشحالي څخه ړنا کوی، د سیند خواته روانیږم سیند ته تر رسیدلو مخکي د ترور کورني وینم تول هلته وه حتا سلیم او نجیب!

تولو راته په شیطانه او مضر خندا راکتل ناساپه سلیم زما پسي په منډو شو د یو وحشي ځناور پشان زما پسي وو، زه هم په منډو کیږم او سیند اوبو کي ننوځم د سیند اوبه مي تر ستوني رارسیدلي وه او داسي احساس مي کو چي یو سوک د سیند د لاندی څخه ما د اوبو تل ته کش کوی! په سیند کي د ډوبیدو په حال وم چي د زید دردناکه چغي او سلګي مي تر غوږ شول!

مخ مي ګرځه وم او زید په هغه حال کي لیدو باندی مي زړه د درد څخه زره زره کیږی، زید د رضوان په لاسونو کي و او کوښښ یي کوی ترڅو خپل ځان د رضوان د غیږ څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا کړی، داسې لکه چې يو زنداني د فولادی زنځيرونو د مات کولو کوښښ کوی خو د هغه ټول هسې بې فايده وه. رضوان همغسې کلک زيد نيولې و او مخ يې د اوښکو د ځاځکو څخه ډک و، زيد نه ژړل خو داسې چغې وهل چې د هر انسان زړه يې په درد راوړو..

زيد- يغمـــا مه ځــــــه....(دا اخری لفظو چې وا مې وريدی د يو چا په د لاس په ښوره ولو په ويری باندی د خوب څخه پاسيږم، خاله او حسنات په تشويش راګوری او وايې: لورجانې ښه يې؟ بد خوب دی ليدو؟

د خبرو توان مې نه درلود يواځې د سر پو ښوره ولو د هغوی جواب ورکوم، نه پوهيږم بيا څه مې په انتظار کيدی چې دا يو هفته پرلپسې دا خوب وينم؟
خاله- د سهار مونځ پر قضا کيدو دی هله لوری پاسيږه خدای دی ياد کړه چې هغه دی هم ياد کړی.

د خاله خبری مې ذهن کې ګرځې" خدای ياد کړه چې هغه دی هم ياد کړی! د لږ کيناستلو وروسته پاسيږم اودس او مونځ مې کوم او بيرته له سره ويديږم، سهار د حسنات او خاله په غږونو له خوبه راپاسيږم.

حسنات- موری که لاړه نشم پخدای زړه مې پړق چوی.
خاله- وه جنۍ په کراره اوس يغما راويښه وی بيچاره ګې ټوله شپه بد خوبونه ليدل او چغې وهل.
حسنات- موری څه کيږی خير دی لالا ته مې ووايه.

پاسيږم او خپل ځای ټوله وم د حويلې خواته روانيږم
خاله- ضرورت نشته لالا دی خپله زر کارونه لری نور هسې يې ولې په تکليف کوی!؟
په لوړ غږ وايم: حسنات څه شوی؟
حسنات زما په ليدو په خوشحالې زما خواته راځې او وايې: ورينداې خير دی ته ورته ووايه.؟
يغما- حسنات وايې او کنه؟ څه خبره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- د خاله د زوی واده مې په شهر کیدی خو ادی مې اجازه نه راکوی لاړشم.
یغما- کله دی؟
حسنات- همدغه دری ورځې وروسته.
یغما- خاله جاني پرېږده لاړه شي سات یې تیرېږی.
خاله- لوری لاره لرې ده، د چا سره لاړشي؟ زید زوی هم کار لری.
د دی څخه مخکې چې زه کوم جواب ورکړم حسنات وایي: موری ته راکړه موبایل دې زه خپله د لالا سره خبری کوم.

خاله موبایل د حسنات خواته نیسي او وایي: واخله شله جنۍ.

حسنات د ماشومانو پشان ذوق کوی او د زید نمبر ته زنګ وهي، د څو ثانیو وروسته زید جواب ورکوی، حسنات د موبایل لوډسپیکر وهي او وایي: سلام لالا جانه ښه یې؟
زید- علیک سلام خورمې شکر خپله ښه یې مور جانه او یغما ښه دی؟

د زید د غږ په آوریدو داسې د دیغت احساس کوم لکه چې په کلونو کلونو مې چې غږ ورڅخه نه ویې آوریدلې!

حسنات- هو لالا ټول ښه دی صدا غږ آوری او سلام درته کوی، رښتیا لالا جانه کله راځې لخیره؟
زید خپل غږ صاف کوی او وایي: نه پوهیږم! ولې کوم ستونزه راپیښه شوی؟
حسنات- دری ورځې وروسته د خاله د زوی واده مې دی شهر کې(حسنات خاموشه کیږی چې زید په خندا وایي: هو خبر یم عابد راته زنګ وهلې و راځم هر څه ته چې اړتیا لری ماته ولیکه راواستوه ترڅو ځان سره یې درته راوړم.

حسنات په بیحده خوشحالي په تلوار وایي: لالا یواځې تاسو راشي نور هر شئ پوره دی، رښتیا وریندارۍ کالې نلری، که یو جوړه کالي خپل په خوښه ورته راوړی نو ډیر به ښه شي.(خاوری دی به سر شه حسنات ما ولې به دی مینځ کې راکشه ویې؟)
زید- سمه ده دوه ورځې وروسته راځم.

حسنات- پخیر راشي لالا نور دی نو وخت نه نیسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خدای پامان.

ورځ په خوشحالي او د حسنات په ټوکو او خبرو تیره شوه بیچاره ګې بیحده خوشحاله وه، هې ویل یې ډیر وخت کیږی خاله دوی مې ندی لیدلې خپل د خاله د لورګانو سره یې د مجلسونو خبری کولې ناساپه یې وویل: پوهیږی یغما، هلته د واده وروسته یو بله شپه هم خلک د ناوی په کور کې شپه تیره ویې، دومره خلک راځې چې مه وایه..

ټول ورځ حسنات د واده ته ځو واده ته ځو په ویلو د ماشومانو پشان زما ورځ هم خوشحاله تیره کړه، شپه بیا هم خپل د منحوس بد خوبونو سره تیره شوه کرار کرار د زید د راتلو وخت رانږدی کیدو او زما زړه خپل په ځای کې کرار نه درلود، د هغه خبری څخه چې ویریدم همغه مې په سر راغلې وه.

حسنات- پاسیږه یغما د کور کارونه ژر سره خلاص کړو چې څلور بجې باید شهر کې و اوسیږو.
خپل په لاسونو خپل سترګې مښلم او په دورغجنه غوسه وایم: افففف حسنات لیوني دی کړم داسې خوشحاله یې لکه چې ستا واده ویې؟
حسنات په خندا وایې: انشاءالله هغه به هم لخیرهووینې.

د کور کارونه مو په تلوار خلاص کړل او د زید راتلو ته په تمه کیناستلو چې حسنات وویل: وګوره یغما ساعت دری بجې شو خو تراوسه مې لالا ندی راغلې، کوم شئ نه ویې شوی..؟
یغما- لیونې خدای دی نکوی لږ صبر ولره.

حسنات خپل سر ښکته او پورته کړو او خپل په فکرونو کې ډوبه شوه، نیم ساعت نور هم تیر شو خو د زید څخه هیس خبر رانغې کرار کرار په تشویش کیدم ورته او غوښتل مې د خاله څخه پوښتنه وکړم چې د حسنات غږ راغې: وریندارې راشه چې لالا مې راغې.

اه ټول بدن مې د بید د ونې پشان لړزیده! زړه مې بیا د نورمال حالت څخه ووت! ګامونه مې کرار شول ټکری مې په سر سم کړو او په کراره قدمو د حویلې خواته روانه شوم.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد مې وليدې خپل بت پرست مې وليدې، څومره بدلون يې کړی وو! د ګيرې سره څومره زړه راښکونکې او جذاب شوی و! ويښتيان يې زيات شوی وه او يو څه خپل د پخوا حالت پشان شوی وه، بيحدت زيات خلطې په لاسونو کې وه خپل په زړه کې وايم: خاوری دی په سر شه حسنات هغه خلطې خو يې د لاسونو څخه واخله! په غټو قدمو د زيد خواته چې د حسنات څنګ ته ولاړ دې ورځم او وايم:

يغما- سلام پخير راغلې.
زيد د حسنات څخه مخ راړوی او کرار وايې: عليک سلام خير يوسې.
نږدی کيږم ورته او د لاسونو څخه يې خلطې راخلم او وايم: حسنات ورځه چای کيږده.
حسنات- سمده اوس يې ايږدم.

خلطې په لاس د کور خواته راونيږم زيد هم په ارام ګامو راپسې و، کوټې ته داخل کيږو او هغه په يو نالې کينې چې زه کرار ورڅخه پوښتنه کوم: کور کې خيرت و؟ تول ښه وه؟
زيد خپل ستونې صاف کوی او وايې: شکر تول ښه وه.

و مخ ته يې ځير کيږم د کوک نښان يې په تندی پاتې و، زړه مې غوښتو خپل په لاس د تندی هغه برخه يې لمس کړم خو کلک زنځير مې په لاسونو کې اچول شوی و په نوم د مذهب، حيا، غرور، د هغه سر ته اشاره کوم او وايم: د سر حالت دی سنګه دی؟

زيد په غټه مسکا جواب راکوی: ښه دی.

حسنات چای راوړی او په ذوق او شوق باندی د پلاستيک خلطو خواته ځې، زه زيد ته په يو پياله کې چای اچوم چې هغه کرار وايې: يغما!

دا زما نوم څومره ښايسته غږ کوی؟ داسې چې زه لا خپل په نوم مينه شوم! کرار ورته وايم: ها؟

هغه هيس جواب رانکړو داسې لکه چې ګونګې شو او خپل الفاظ يې وخوړل، حسنات غږ پورته کيږی او وايې: لالا کومه دی د ورينداری کالې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید و دوه پلاستیکو ته چې یو د بل ځنګ کې وه اشاره کوی او وایې: په شین پلاسیتک کې د یغما او هغه بل کې ستا کالې دی.

د حسنات خوله د خندا څخه خلاصیږی او اول زما کالي د پلاستیک څخه راباسي، حیرانه شوم د زید د انتخاب څخه

اوږد لیمویې رنګه کالي چې اوږد والی زما د پښو د بنده پوري وه لستوڼې هم ښایسته دیزان درلوده نیمه او خلاص وه لستوڼي او یخن باندی، په غمویو ظریفه دیزان داره جوړ شوي وه، خپلو کالو په کتلو ډوبه شوي وم چې د حسنات هیجانه غږ پورته شو: واوووو څومره انتیک دي وریندارۍ ته به د مجلس سپوږمی شي.

په شیطاني لهجه ورته وایم: بخیلی مکوه خپل کالي دي وګوره ځنګه دي!

زید موږ دواړو ته په نرمه خندا راکتل حسنات خپلي سترګي په ناز باندی تاوه وي او خپل خلطه خلاصه وی! اوو یو د بل نه ښکلی دی حسنات کالي ډیر ظریفه انجونو پشان وه! شنه رنګه پنجابی وه لمنه باندی غمي کارول شوی وه لستوڼط هم ساده وه خوو ډیر ښکلی ساده جوړه وه!

یغما- و ګوره زما د کالو څخه ستا کالي ښکلی دي شیشکی !

زما او د حسنات د خندا غږ پورته کیږی او په نور خلطو باندی مصروفه کیږو هغه کې هم ښایسته چپلې د کالو د رنګ سیټ جوړه وه، حسنات په خوشحالی او خندا چې بیحده شوق پکې و زید ته وایي: لاسونه دی په درد نشي ورور جانه په زحمت شوی.
زید په مسکا ورته وایي: څه زحمت دنده مې وه، ورځې ځانونه تیار کړي چې ناوخته کیږي!

حسنات خپل په لاس خپل تندی وهي او په خندا وایي: هوو پخدای ربنتیا وایی یغما هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شه ځانونه تیار کړو !
یغما- سمده ته دي خپل کالي واخله کوټې ته لاړه شه.
مخکې لدي چې حسنات کوټې ته لاړه شي زید ورته وویل: حسنات اول زما کالی، واسکټ دستمال راوړه،بیا دي خپل کار وکړه.

حسنات په سترګو وایي او خپل د کالو خلطه اخلي او په منده د کوټې څخه وځي چې زید په کراره ماته وایي: خوښ دي شول؟
یغما- هو ضرورت نه وه! هسې چټې ځان دومره په زحمت کړی.

یو غړو چاې څکي! او د دی څخه مخې چې ماته کوم جواب راکړی حسنات د زید کالي راوړی او کوټې ته راځې، او زید یواځې کرار وایي: زحمت نه رحمت دی.

د زید په جواب یواځې سر می لاندي پورته کوم او د ځای څخه می پورته کیږم او وایم: سمده که کوم څه ته دي اړتیا شوه ماته غږ وکړه!
زید- په سترګو.

د هغه پدی خبره د ډیر حیرت څخه مي سترګي خلاصي پاتې شوه! یعنی دا اوس زید وویل په سترګو؟! یو څو ثاني مي په خلاص سترګو د حیرت څخه وروکتل خو زر می ځان راټول کړو او دروازی خواته لاړم چې زید راپسې غږ کړو: یغما ډیر آرایش او فیشن ونکړي.

د زید خبره په غوږ نه نیسم او د کوټې څخه وځم، حسنات آرایش باندی مصروفه وه! آرامه ورته وایم: حسنات ما خوو آرایش ندی زده اوس څنګه وکړم؟!
حسنات- وی د وریندارہ څخه مي صدقه شم دومره ساده ده خپله درته ارایش کوم داسې آرایش درته وکړم چې ټولو خلکو خوله درته وازه پاتې شي!

په خندا ورته وایم: بیشکه بیشکه اوس می په درد وخوړلی!
حسنات- ښه سمده ډیری خبري مه کوه ته دط کالي په ځان که زما فیشن خلاص کیږي بیا ستا نوبت..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمده وایم او اول مې مخ او لاسونه مینځم په تیزه حمام ته ځم مخ لاسونه صابون باندی مینځم! روی پاک راغلم مخ لاسونه وچ کوم کوټې خواته ځم ! حسنات هم خپل آرایش خلاص کړي وه کالي مې په ځان کوم کالي مې ځان که داسي جوړ وه لکه چې زما په ځان ګنډلي شوي وي مخ حسنات خواته کوم او ورته وایم:

یغما- حسنات ته وګوره څنګه ښکاري!
حسنات مخ زما خواته را ګرځه ويي او سترګي زما پر کالوی بندی پاتی کیږی او حیرانه غږ باندی وايي: خاوري دي په سر شه یغماااا بیخی لکه شهزادګی غوندي شوي وظالمی..

محترمانه تعظیم ورته کوم او په مسخره لهجه ورته وایم: مهرباني کوي زما اغلې خپله هم ډیر ښایسته تشریف لري دلته .

حسنات هم زما په شان خاندی او په ریشخندی لهجه وايي: راځه کینه دلته موږ باندی شپه شوه.

مخامخ ورته کینم او حسنات په ځیر،ځیر زما مخ ته راګوری، داسي لکه چې غواړی کوم نقاشي او رسمای ډیزان کړي روسته له لږ ځند څخه آرامه او زړه نا زړه وايي: یغما وریځي دي ډیر ښکلی دی لکه کمان که لږ جوړ یي کړی بغیر د کوم مبالغي څخه ښایست والي دي سل برابر کوي! که ستونزه نلري درته جور یې کړم وریځي دي؟

په کلکه ورته وایم: نه ضرورت نشته !
حسنات- خیر دی د لالا جان په خاطر اجازه راکړه.
بد بد خواته یی ګورم او په کلکه ورته وایم: لیونی دومره خبره باندی سوک د ورور خاطر او نوم مخته مخته کوي؟
حسنات مظلومه راته ګوري او وايي: اوس اجازه راکوي کنه؟
یغما- سمده آرمان دي په زړه پاتی نشي غوا.

حسنات د خندا څخه په ډکه خوله زما د وریځو په جوړه ولو لګیا کیږی،10 دقیقی تیری شوی خو تراوسه حسنات لګیا وه اخیر په بې حوصله لهجه ورته وایم: اوففف څه کوي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دری ساعت؟ خو زړه دی راتنګ کړو(غوښتل می هینداره راواخلم چې حسنات اجازه رانکړه او ویې ویل: آغلي محترمی لطف کوم صبر ولري هروخت مو آرایش خلاص شي بیا خپل ځان وګوری.

بی حوصله انداز باندی جواب ورکوم:وه انجلۍ تا څومره خبري زده دي پخدای.

حسنات جواب نه راکوی او خپل په کار بوخته کیږی، آرایش 20 دقیقی وخت ونیوه چې زما د اعتراض غږ مې پورته شو: افففف حسنات بس ده نور ستړي شوم!
حسنات په خندا وایې: دغه دې خلاصه شو د سپوږمې پشان شوي.
په مغروره انداز ورته وایم: اول نه همداسی ښایسته وم.

حسنات په خندا وایې: دا ستا دومره باور په ځان زه مړه کړي یم!
هینداره راخلم او مخ ته می نیسم مخامخ نفر ته حیرانه شوم(یعنی خپل ځان ته)
کمانی وریځې،جوری شوي سترګي تور خط باندی ، سور رنګ شونډی، ګلابي غومبري...څومره می توپیر کړي؟! بلکل ناوی په رقم شوي یم!

یغما- حسنات آرایش ډیر ندی؟ لږ به یي پاک کړم؟
حسنات خپل سترګي لکه بداخلاقو ښځو پشان را تاوي کړي او په غوسه یې وویل: غلی شه کوژدنه یی باید مجردو انجونو نه توپیر ولري.
مظلومانه ورته ګورم او وایم: خیر ده

حسنات- نه ...نه .. دا پریږده اوس درته وینتان جوره وم
یغما- ځنګه یی جوړه ویچ؟ خوو ساده سم دی.؟!

حسنات داسې بد بد راوکتل چې پوه شوم باید خوله مې بنده کړم، حسنات اوتو ماشین ساکټ که ورکوی! او زما د ویښتیانو په کتلو لګیا کیږی زما ویښتیان یې ښکته پورته کړل او ویې ویل: یغما څومره ښه نرم ویښتان لري ډیر زر زر لویږي؟

د حسنات په خبره زه هم خپل ویښتیانو ته ګورم رښتیا وایې په یوه نیمه میاشت کی زما ویښتان ډیر اوږده شوی وه اول ورځ دلته راغلي وم لږ وه! په کراره ورته وایم: حسنات

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی دی کړم کار دی زر خلاص که، سترګي دي هم داسي چپي چپي مه راته کوه، هسي سترګې دی بیا همداسی پاتیږي ولاکه دی بیا ځوک درسره واده وکړي!

زما په خبره حسنات په لوړ غږ خاندی او وایي: ولی غوسه کیږي بداخلاقي په سترګو نور درته چپ چپ نه ګورم ته خوشحاله.

اوتو راخلی او زما د وینتانو سرونه راته قاط کوي،" زما په نظر ورته تونې کول وایي هههه پیر صیب مو دومره تکړه دی" وینتانو کار می زر خلاصیږي اسپری هم وربانديوهي څکه زر خراب نشي، د کار خلاصیدو وروسته حسنات وایي: اوس پورته شه کار دی خلاص شوو

وینتان می هینداره کی ګورم ربښتیا هم ښایسته شوي وه، اوږده غاړه می زیاته ښکاره کیده په خوشحالۍ ورته وایم: مننه کوم ګراني په زحمت شوي.
حسنات په خندا وایي: مقصد نظره نشي ..
په خندا ورته وایم: دومره هم نه ! ربښتیا ترور نشته! چیرته تللی؟
حسنات- صبر وکړه راځي د ګاوندي کورته تللی، ربښتیا کاشکی می درته د پوزه میخک اخستی واي دا تور تار داسي بد ښکاري ټول فیشن یې درته خراب کړي!

پورته کیږم د الماری څخه هغه قوطعی راخلم چې رضوان راته راوړي وه او حسنات ته وایم: واخله دا می پوزه ته کړه.(حسنات قوطعی زما د لاس څخه اخلي او وایي: دا دی د کومه ځای کړل څرمخکی ؟
یغما- غلی شه ډیری خبري مه کوه! کار دی وکړه!
حسنات په خندا وایي: ښه صایب.

حسنات تور تار د پوزی څخه می لري کوي او د سرو زرو طلا حلقه راته اچوي او وایي: اوس بیخی پوره شوی.
ورته خاندم ښایسته ټکری وینتانو باندي حلقه رقمه جوره وم او وایم: اوس ستا نوبت شو.

اوتو راخلم خپل وینتان پشان ورته قاط کوم، تراوسه نیمایي کړي می نه وه چې د زید غږ پورته شوو: یغماااااا وه یغمااا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ها؟؟صبر وکړه درغلم(حسنات ته مخ کوم او وایم: حسنات نور ته اوتو کړه ځم ګورم لالا دی څه وایي!

حسنات دسکول ته لاس کوی او عطر راباسي او ماته په نیولې وایې: راشه عطر ووهه

پوهیږم مخالفت ورسره وکړم آخر هم په زوره راته عطر وهي نو مخالفت مې ونکړو او عطر مې ووهل، چې د زید غږ بیا راغلو: یغمااا
یغما- دغه دی درغلم څومره ورخطا یې وی..
حسنات ته مخ کوم او ورته وایم: دا ورور دی ستا پشان ضدی دی.
حسنات- یغما نوره ورځه چې زما مغزه دي وخوړله شاید بیچاره درسره کار لري توبه!

یغما- مرګ توبه! څنګه خپل د ورور شکایت دربانديې بد ولږیده غوا.
حسنات ژبه راباسي او آرامه خاندي په تیز قدمو باندی د ناستی کوټې ته ځم پاک یاد څخه مې وځی حسنات زه رنګمالی کړي یم! (یعنی آرایش راته کړي.)

کوټې ته داخله شوم او دوه توري سترګي د حیرت څخه هک حیراني راته پاتی ویې، د زید په حیران نظر تازه مي خپل سر او شکلک ته فکر شو،ای خاور دي په سر شه، خدای مې مړه کړي، الهي تباه شم اوس حتما وایی ماته ځان ښایي داسي کار کوي! ځانته مې زړه کې ښیراوی کول چې د زید په سم کتلو مې تول فکرونه له سره والوتل!

سپین کالي په ځان وه،تور واسکټ، تور دستمال. وطني کالي وه اوسی ویښتان هم ډیر شوي وه، د زید د کتلو څخه مې په سل زحمت سترګي واخیستل او خپل ټکری مې پر ویښتیانو جوړه کړو او کرار مې وویل: کوم څه دي پکار وه !

زید په همغه حیران نظر راګوری او خپل سر د نه پشان ښوره ویې، څو دقې همداسې هک حیران راګوری، د څو دقو وروسته د هغه حیران حالت څخه راوځې او آرامه خپل لځایه پورته کیږي زما خوا ته راځي له حیاء څخه مې غومبري ګلابي رنګ څخه سره رنګه ته بدل کیږي

زید- یغما سترګي دي راپورته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شرم چې نیوهېږم د کوم ځای څخه ماته راغی سترګي مي کرار ور پورته کوم چې
زید وایي: درته ویلی می نه وه آرایش مکوه هومممممم !
یغما- پخدای حسنات راته شله شوه قسم درته کوم ما آرایش کول زده ندی !

زید را نیږدي کیږي او لاس زما د ویښتانو خواته اوږد کوي چې زه ورڅخه لري کیږم او
وایم: مکوه
زید- د چا په اجازه دی خپل وریځي جوری کړي؟

اوس څه ورته ووایم؟ یواځني جواب مې چې ذهن ت راغلو ورته مې وویل: حسنات
وکړل..!
زید په کلکه لهجه وایي: تا ژبه نه درلوده ورته ویلې به دي وه نی جوړه وم ؟ زما بدبخت
مخته خو دی دری متره ژبه ده!(غلی شوم ځمکی ته می کتل، چې هغه کرار وویل: فکر
می نکوه هغه حلقه چې ما درکړي وی په پوزه کړي!
یغما- ښه ده چې پوهیږي! نور څه می نه درلود یوازي مجبوری څخه مي په پوزه کړی.

زید- ډیر ښه اوس به یو بل شي هم د مجبوریت څخه غاړی ته کوی آغلي یغما..!
زید خپل د خبری سره سم خپل لاس و جیب ته وړی او یو زنځیر راباسي او زما د سترګو
خوا ته نیسي د سپوږمي چاپ پري و یا بل ډول ووایم ځوارلسمه سپوږمي وه !د سپینو
زرو غاړه کي وه! په حیرانه لهجه ورته وای:

یغما- دا د څه لپاره؟
زید- دا د دي لپاره چي ته په غاړه کړي!
یغما- چا ویلي زه دا په غاړه کوم؟
زید- ما !
یغما- هغه وخت ته سوک و اوسیږی ښاغلیه؟!
زید کرار خاندی او وایي: اینجانب زید د خایستو مي خاوند (یغما خاوند)

تول وجود مي د یو خاص احساس نه ډک شو یا که دروغ ونه وایم له غروره ډک شو،
کرار ورته وایم: زید مننډویه به دی و اوسیږم چې خپل خیالات او فکرونه په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانوړي!

زيد زما لاس نيسي او تاو کوي مي او وايي: زه خيال نه وينم، خيال جوړه وم اوس هم ارامه ودريږه!
يغما- په هوش يي څه کوي؟ که ترور يا حسنات راشي !
زيد- رادي شي نو پردي خو نه يي کوژدنه مي يې! يا نااا ښځه مي يي...!

پوهيدم داخبري زما د غوسه کولو لپاره کوي ! وينښتان يي راته واړول، او غاړه کي راته ورو په غاړه کي کړه! مړوندړ يي راته ونيوه او تاوه کړم، حيرانه ورته مخامخ ولاړه وم چې زيد په خوشحالې وويل: دا ده اوس پوره شوي زما سپوږمي.
وشرميدم او سر مي ښکته کړو او په کرار غږ مې وويل: دا خبري ماته نه دي جوړي شوې که نور په خوله رانوړي ښه به وي.

د زيد غږ بدل شو او د هغه څو شيبو مخکې آرامتيا پکې نه معلوميده کله چې ويې ويل:سومره زما خبرو ته په بې ارزښت نظر ګوری يغما! پوهيږي دا خبري له کوم ځايه کيږی؟(خپل يخن يي لږ خوشي کړو او خپل زړه ته يي اشاره وکړه او ويي ويل: له دي ځايه پوهيږي يو ورځ همدا کس چې ستا پر وړاندي ولاړ دي هو همدا زه بدبخته دا د عشق او عاشقي خبرو باندی مې ريشخند او توکې وهل،يو ورځ ما هم دا خبرو ته دروغ ويل خو ستا خبری راته د مرګ حکم لری،

کله چې ته زما خبرو ته دومره بي ارزښته ګوري... انصاف ندی په هيس مذهب کي انصاف ندی !!

د زيد هر خبری زما روح راته ټپي کول زيد حالت خراب وو خو زه هغه کس نه وم چې وضعيت يې ورته ښه کړم، په ډير زيار او خپل د زړه او احساس خلاف مې ورته وويل: ښه پوهيږي خوو،بيا هم ماشومانو غوندي چلند کوې! ښه پوهيږې! چې زموږ اړيکه لکه ورځ او شپې پشان ده حتي په افسانو او قيصو کې لا دا دواړه يو بل سره ندی جوړ شوی، ښه به دا وي، همغه زيد شي کوم چې دا خبري په ملنډو او توکو نيسې.

زيد په درد وخندل د هغه پدی دردناکه خندا مې که ووايم زړه توټي توټي شو نو اغراق به

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې نه ويې کړی، خوو چاره مې نلرله نمي شو کولي زيد ځان سره عادت کړم کله چې پوهيږم زما منزل چيرته خلاصيږی ...!

زيد- خايستو مي د دي زيد او هغه زيد کي ځمکه او اسمان توپير دي ولي نپوهيږی!؟ ولي ړنده شوي يي؟ هغه زيد مغروره و وفادار نه و ازاد و عاشق نه و بت پرست نه و په اسمانونو کې ګرځيدی.خو دا زيد خپل ټول غرور ستا د پښو لاندي کړی وفادار دي هغه بت ته چي پوهيږي ډير سرکش دي،بندی شوي دی په هغو سترګو کي چي لا ګوري هم نه ورته دا زيد مبين دي د جنون ترحد پوري تر عبادت پوري لړ. څه ډير مجنون له اصلي مجنون څخه دی.

مجنون د مينې په لاره کې خپل هيس څه له لاسه ورنکړل پرته له خپل د غرور څخه خو زه څه؟ما د غرو علاوه خپل جلال مي هم له لاسه ورکړو هغه زيد چي ټولو د هغه پر وړاندي ګونډی وهلې او زاري ګاني ورته کولي نن خپله خپله د يو ډبرو د زړه والا مخکې په ګونډو دی او په زاري ورته کوی، بغير له شکه چي مينه مي د زم زم د اوبو غوندي پاکه ده.....

دا زيد بت پرست دی سپوږمي مې بت پرست! او دا زيد د ځمکي په اخری ترينه نقطې کي قرار لري!!ګمان مي هم نکوی چې يوه ورځ به داسي راشي چې زه دی د چا په مقابل کي داسي ماتيږم...!

د زيد په خبرو مې بيا دا لعنتي اوښکي د سترګو څخه په بهيدو شول، سومره تقدير ميله ما پوروړي دی دا ځل يي سخته لوبه په لار اچولي خو قسم خورم په هغه ذات چي عبادت يې کوم دا ځل اجازه نه ورکوم زما بد قسمتي دي د زيد ژوند خراب کړي
ډوبيږم خو نپريږدم زيد هغه سمندر کي ډوب شي کوم کي چي زه ډوبه شوم.. موږ هغه حالت کې و چې د حسنات غږ راغې:

حسنات- يغما په خداي ناوخته شو راشه دا چپلکې دي په پښو کړه(حسنات کوټې ته د داخليدلو سره سم سترګې پرما او زيد ولګيدي او په خوشحالي وويل: ماشالله سومره ښکلي جوړه بيخي يو بل ته جوړ شوي ياستي.لالا ته راکړه تيلفون دي يو عکس خو مو واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسنات پدی خبره په خوله مې ورته هیس ونه ویل خو په سترګو مې چې څه کنځلي وې
حسنات ته مي وکړل خوو هغه کله پوهیده د سترګو په کنځلو! او خبره یې منله؟ ناااا هغه
ډیره سپین سترګي له دي خبرو څخه وه.
د حسنات په خبره د په خوله مسکا یي خپره شوه او ویې ویل: دا ده واخله
حسنات تیلفون واخیست او ماته وویل: وریندار ته هم دا چپلکې واغونده چي د قد توپیر مو
کم شي..

مرګ دی کم شي لیوني په زړه کې مې حسنات ته ښه کنځلو وکړل خو کرار مې
وویل:حسنات جاني خوګي نګوري واده ته ناوخته ده واده به تیر شي درنه
زید چي خپله موسکا د پټ کولو کوښښ کو ویې ویل: نا هیس ناوخته نده لس دقو کي مو
رسوم نور وایه؟!
حسنات په خندا وویل:افرین لالا

په زړه کې مې حسنات ته وویل:مرګ افرین
حسنات- هله نو وریندار ..!

په غوسه مي خپل لمن راټوله کړه غوختل مي ټیټه شم ترڅو چپلې په پښو کړم چې زید
پرینخودم خپله په ګونډو شو چې ما په تلوار وویل: زید څه کوي بده ده.
زید- حسنات ته ووایه خور مي بده ده زما کار؟ هومم؟
حسنات- نا لالا دیر ښه ده.

او ورو یې وخندل سومره دا خنده رویه شوي؟ ځان سره په زړه کې وایم: حسنات ادم
فروشي خاینې تاسره به وروسته زه ګورم په ملنډو بیا د هغه خبره ځان سره تکرار که وم:
نا لالا ډیر ښه ده.زید زما د چپلکو بندو تړلو کي بوخت و او ما مي خپل لمن پورته نیولي
وه د مو بایل د کمری ترق او تروق شروع شو چي د حسنات له واه واه سره یوځاي و !

په غوسه مي وویل: حسنات نګوري څه کوي لږ صبر خو وکړه ولې عکس اخلې؟
زید خاندي او پورته کیږي او وایې: دا ده خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شرم نه لبلبو غوندي تکه سره شوي وم!!! زيد زما خوا ته ودريد او بيا هم دي کمري ترق تروق د اکس اخيستو پورته شو چې ما به غوسه وويل: اه ..بس دي نو فقط چې مودلينګ وي؟!

زيد زما له ملا يي لاس تير کړو او زه يې د ځان خوا ته کش کړم او ورو او په ښکلي انداز يي وويل:ژوند مي پريږده خپل کار وکړي فکر نکوم داسي شايسته شيبه مي بيا په لاس راشي.

لاسونه مي د زيد د ډير نږدی والي څخه يخ کيږي او خوله مي بنده شوه، چې حسنات وويل: وريندار د لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
د حسنات پشان په ريشخند وايم: وريندار دي لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
ستا لالا دی که زما هوم؟ راشه خپله دي لاس ورنه ونيسه!

د زيد او حسنات د خندا غږ لوړ شو.زيد زما يو لاس نيسي او بل لاس مي خپل د ځان نه تاو کوی معترضانه داسي چي فقط خپله يي واوري وايم: زيد مکوه خپله پوهيږي نامحرم يي او پدی هم پوهيږي چې زه سومره پدی خبرو کې حساسه يم هيله کوم د حد څخه دی مه تيريږه.

زيد ما غوندي کرار وايي:

گفتی نظر خطاست،تو دل ميبری روا است؟!
خودکرده جرم و خلق گنه کار ميکنی.؟!

زيد- ته په دی خبرو هم پوهيږی؟ خپله ګناه دي ده! ما څو ځله درته وويل چې راځه حلاله نکاح وکړو، څه هم که زمونږ نکاح زما لپاره په يو مقدس ځاي کي ترل شوی(او اشاره يي خپل زړه ته وکړو او ويې ويل: هيس سوک مانه بغير حتي حق نلري درته وګوري ته فقط زما لپاره يي حتي که د ايمان په قيمت مي هم ختم شي!!

او پدی خبری هم پوهه شه زه داسي سړی نه يم چي په حرامو او حلال پوه نشم په ژوند کي مي پرته له تا هيچا ته ندي کتلي او ته په دي ښه پوهيږی له مانه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد پدی خبره يو تصوير می د سترګو مخ ته راغلو، کله چي مريم کليزه کي خپل لاس زيد ته اوږد کړو او زيد د هغي لاس رد کړو او زما د طعني په جواب کي چي ومط ويل ورته: ښه بيا سرقم مبارکي ورکوي هممم!؟ ياد مي شو!!! د ځيني خلکو لاس نبايد ومنل شي .. زيد راته ويلي وه: غلطي مکوه ځان له هغي سره مه پرتله کوه زما زړه مي غيږ مي لاسونه مي او هر څه چي جسم او روح پوري مي اړه لري يواځي يو کس پوري اړه لري چي هغه کس په هيس حال کې مريم نده! نو هغه کس زه وم؟!!!!

لا د دی خبری په حيرت کې وم چې د حسنات غږ پورته شو:افرين همداسي ...
يغما- مرګ افرين بس دي نوو.

بعد له څو عکس اخيستلو لاسونه مي د زيد د څخه جلا کړل او دروازي خوا ته لاړم چې ترور سره مخ شوم زما په ليدو ترور وويل: ماشالله نظره نشي لوري صبر وکړی زه درته اسپيلني راوړم او تاسو ته يې لوګي کړم.

ترور لاړه او اسپيلني راوړه تولو ته دود کړو او ويې ويل: خداي مو وساته بچيانو،،ماشالله دري واړه ډير ښايسته شوي ياستي.
حسنات په موسکا زيد ته وکتل او ويې ويل: ځو لالا؟!
زيد خپل دستمال سم کړ او ورو يي ويل: سمده راځي خوو غټ تيکري په سر کړی!

او د دي خبري په ويلو سره د دروازي خوا ته لاړو ما او حسنات د زيد په خبر غټ تيکري په سر کړل او ترور سره د دروازي خوا ته لاړو زيد دروازي ته تکيه کړي وه او اسمان ته يي کتل زمونږ په ليدو جيګ شو او موټر خوا ته ولاړه، زيد پسي مونږ هم ولاړو زيد شاته دروازه د موټر مونږ ته خلاصه کړه او ويې ويل:

زيد- مور جاني تاسي مخکي کيني پريږدی دا دواړی شاته ارامې کيني ...
ترور په خندا وويل: سمده زويه !!!

موټر حرکت وکړ او خاموشي په موټر کي خپره شوه د سندري غږ د موټر دننه خاموشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له منځه یوړه سندره د احمد ظاهر په غږ وه چي ټول یي د ځان سره غرق کړو په سندره کې:

امشب از باده خرابم کن وبگذار بمیرم
غرق دریایي شرابم کن و بگذار بمیرم

وخت نا وخت زید سره سترګو په سترګو کیدلم د موټر په هینداره کې او زید داسي ښکاریدو لکه چي دا د سندره یي خپل د زړه خبری وی او ماته یي د سندری په ډول کوی او خپل سترګو نه په ډیر مهارت کار اخلي، تقریبا وروسته له 40دقو منزل ته ورسیدو، پدی 40 دقو کې بغیر له سندری څخه موږ نور هیس خبري و نکړل موټر ودریدو زید ښکته شو او یو چاته یي زنګ ووهه.

روسته له څو شیبیو یو ځوان په ظاهر کې د 25 کالو معلومیدو راووت د زید په لیدو یي خوشحالي څرګنده کړه!! او روغبړ یي وکړو.

حسنات- یغما دا مي ترور زوي دي عدنان!
یغما- خا د همدي واده ده؟!
حسنات- نا !!دا یي دویم ورور دي
یغما- خا خا ډیره ښه ده !!

لګ څنډ وروسته زید راغي او د موټر دروازه یي ترور ته خلاصه کړه زه و حسنات هم ښکته شو زید مونږ نه مخکي و !

زید- حسنات دیخوا لاري څخه لاړ شي...
حسنات- سمده لالا جان.

ترور زمونږ نه مخکي دننه شوه او بیا زه و حسنات کور ته دننه شو، عجیبه ګڼه ګونه وه کور کي رنګارنګ خلک ول د کور په کتلو بوخته وم ډیر وخت شوي و واده ته نه وم تللي چې د یو چا غږ را غې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ واه واه بعد له سومره وخت دي ګورم خور جاني

سترګي مي دي کور له کتلو لرې کړي او يو نسبتا ځواني ښځي باندي مې سترګي ولګيدي هغې د ترور جاني سره سترمشي کوله چي ترور ورته وويل: ذکيه جاني ته خو ښه پو هيږي کور چاته نشم پريخودلې ترځو ستاسو ليدلو ته راشم.

ذکيه- هو هو پو هيږم ښه پو هيږم اوس هم مهرباني دي ده چي راغلي.
ترور او ذکيه خاله په خبرو بوخت ول چي حسنات لږ وټوخل، او په خپل شيطانت يي وويل: عه ترور جاني زه دي له هيره ووتم خير ترورې..

ترور چي وس ما او حسنات ته پام شو ويخندل او ويې ويل: واي پيشوګي مي!! سومره ښکلي شوې او سومره بدله شوي يې؟!

حسنات په غيږ کي نيسي او مخ يي ورته ښکل کوي حسنات په خپل شيطانت او مظلومانه لهجه وايي:خاله ټول سينګار (ارايش) دی راته خراب کړو ښه.!
خاله زکيه په کرار باندی د حسنات په سر وهي،او په همغه مسکاه ورته وايې: په ريښتا هم همغه شان ليونې يې!

حسنات ارام وخندل!
هغه ښځه چي د خاله لخوا ذکيه خطاب شوی وه، ماته په اشاره خاله ته وويل: معرفي نکوی؟!

مخکې له دې چي خاله ځواب ورکړي، حسنات تلوار وکړو خپل لاس يې زما د اوږی څخه راتاوو کړو او په غرور يې وويل: وريندار مې ده خاله جانی!زيد خان ښځه!ايغما جانه!
خاله په حيرانتيا سره وويل: ريښتيا! ؟ ماشاءالله بالاخره زيد خان په جال کې واچول شو هههههه!

د دې کلمي په ويلو ذکيه خاله حسنات زما د غيږي څخه لرې کړه او زما مخ يې ښکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو او ویې ویل: لوری پخیر راغلی زید زما د زوی په خیر دی!
ما په مسکا ځواب ورکړو: مننه، مهربانی مو ده ترور جانی!

ذکیه خاله- اه اوبخښی ولاړه پاتی شوي! راځي صالون کې کینئ!

موږ د خاله ذکیه نه وروسته صالون ته ننوځو! واه، یو لوی او ښکلی سالون! که زه غلطی ونه کړم، د صالون اوږدوالی او پلنوالې څلوېښت مترو ته رسیږي! ګڼه ګوڼه دومره زیاته وه چې ټول تالار یې ډک کړی وو! ما د شرم احساس وکړ، کله چې زموږ په ننوتلو ټولو سترګې زموږ خوا ته راړولې، او د تل په شان د نوی کسانو په لیدو ټول ښځو خپل مینځ کې پس پس خبری کولې!

موږ یو کونج غوره کړو او کېناستو، حسنات د خوښۍ له امله په جامو کې نه ځای کیده!زه او حسنات په قصې کولو کې ګرم شو!

یغما- حسنات ستا خاله زید څنګه پیژني! ؟
حسنات په خندا وویل- یغما جانی یواځې خاله نه، بلکې ټوله کورنۍ زید پیژني، سربیره پردې زه باید ووایم، چې هغه د کورنۍ د جینکو په منځ کې خورا مشهور دی،فکر دی ویی..!

په حیرانتیا سره وایم: رینتیا!؟
حسنات- ولا رښتیا وایم، که دوی تا ووینې، ټول به حیران شي!
په دی خبره باندی زه او حسنات دواړه په لوړ غږ وخندل! او ما وویل: خاوری دی په سر نشه حسنات..

حسنات خپل وریځی پورته کوي او په رشخند وایي: ښه بیا وګوره چې رینتیا وایم او که دروغ؟!

زه خپل سر پورته او ښکته کوم او نور بحث ته دوام نه ورکوو! څو شېبې وروسته د نجونو یوه ډله د چایو له پتنوس سره راغله! حسنات چې دوی ولیدل، پاڅېده او او د تلو اراده یې وه چې لاړ شي! چې ما د هغې لاس ونیو او په نه چندان قهرجن لهجه مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته پخیر!

حسنات- ځم چې ورسره مرسته وکړم! او هو مور. سلام علیک هم نه دی کړي! دا ټول زما د ترور او ماما لورګانی دي!
ما د هغې لاس پریښود او و مې ویل: سمه ده، لاړ شه!
حسنات- اوه، مه غوسه کیږه، راځه، ته د زړو ښځو په منځ کې څه کوې چې کیني راځه ته هم مرسته وکړه!(او بیا زما لاس نیسي او ما پورته کوي او خاله ته وایې: موری زه او ورینداره ځو چې جینکو سره مرسته وکړو.

ترور چې خپل د عمر ښځې سره په خبرو بوخته وه، او مور ته یې پام نه و د حسنات په خبره یې وروکتل او ویې ویل: سمه ده خو ورینداره دی زیات په تکلیف نه کړی!
حسنات په مسکاه ځواب ورکړو: په سترګو مور جانی

او بیا زما لاس نیسي او د ښځو او جینکو ګنه ګوڼی څخه راوباسي! او د هغه انجونو په خوا ځو چې د چاې او خواږه په ورکولو بوختې دي، او پتنوس یې تقریبا خالي شوی وو.

حسنات- یغما، راځه چې بهر لاړ شو، دلته ټول اوس راټولیږي(او په لوړ غږ یې جینکو ته وویل: جینکو دباندی درته پتمه یم!

مور. دواړه په کراره او سختئ سره د خلکو د مینځ څخه بهر راوځو، مور. لا په پوره توګه ساه نه وه اخیستی او راوتلې نه و چې جینکی راورسېدې! ټولو په وار وار حسنات سره ستړی مشی وکړل البته، چې د شوخ انجونو پشان وه یو یې ویل:

(چیرته یې، شیشکې)
(کم را معلومیږی وه انجلې.)
(ښنګه ښایسته شوی یې)
(وای جامې خومره ښکلې دي)

کله چې دوی ښکلول او ستړی مشي خلاص شوه، نو تازه یې و ما عاجزی ته فکر شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دوی څخه په ډېر لنډ واټن کې ولاړ وم! په زیړو رنګ شوي ویښتانو او نسبتا ښکلي بڼه لرونکې جلی په یوه ځانګړي غږ وویل: حسنات دا جلی څوک ده؟(او زما خواته یې اشاره وکړه! زه په کراره قدمو د هغوی خواته نږدی کېږم چې حسنات خپله ستوني صاف کوی، او د وینا کونکي کس په تمثیل کولو پشان وایې:
:□#شهاب
حسنات- جینکو وایم:چې څوک ده،مقصد سکته ونکړی! نا پریده لومړی به تاسو ورته وپېژنم(بیا یې همغه زیړ ویښتانو جلی ته اشاره وکړه او ویې ویل: اناهیتا د ماما لور مې(د حسنات په خبره هغه معرفي شوی انجلی ته چې نوم یې اناهیتا ویل شوی وه ګورم، رنګ شوی او مصنوعي طلایي ویښتان،ښکلی سترګې،غنمرنګه پؤستکي منځینی پوزه درلود لا دهغې په کتو وم چې حسنات یو بل جنې ته اشاره وکړل او ویې ویل:

حسنات- ساره د ماما لور مې (د اناهیتا څخه مې نظر واړوی او ساره ته مې وکتل د لنډ قد خو ښکلې څېره، نیلي سترګې، اوږده باڼه، قلمی پوزه او وړې شونډې! په ی لفظ کې ښایسته وه! چې حسنات بیا یو جنې خواته اشاره وکړل او ویې ویل: نجیبه د ترور لور مې. (نجیبه، د متوسط قد لرونکی، خو دومره ښکلی نه وه؟! حسنات یو بل جنې ته اشاره کوی او وایې: امینه،ترور لور مې (آمینه لوړ قدی جلی، سپین پوستکي لکه د شیدو پشان آمینې ته مې په ځیر ځیر کتل چې حسنات بیا وویل:

حسنات- او دا هم زموږ د ټول قوم شیشکه حدیثه.(د حسنات په خبری مې حدیثه ته وکتل یوه نجلۍ چې متوسط قد او ښایسته بڼه لرې. ما ټولو ته لاس ورکړو، او خوښي ځرګنده مې وکړه! چې د سارا غږ لوړ شو:

سارا- حسنات وایې اوس که نه؟!
حسنات- اه سمه ده دا یغما جانه ده زما وریندار جان ده!

که زه وایم چې د حسنات په خبره د ټول انجونو خولې د غار په څیر د حیرت څخه خلاص شوی نو دروغ به مې نه ویې ویلې د هغوی د څهرو په لیدلو د حسنات د خندا غږ پورته شو او ویې ویل: خوله بنده کړی،چې مچان داخل نشې!
اناهیتا په نه زړه وویل: وریندارہ! زید ښځه ده! ټوکې کوې؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- هو صیب زید خان ښځه ده، زه ټوکې نه کوم.
اناهیتا- هیڅ باور نه شم کولی.
حسنات اوږه پورته کړه او په یو بې حوصله لهجه یې وویل: ستا زړه نور ما پوري اړه نه لري اناهیتا جانې!

زه یواځې د خغوی د خبرو کتونکې وم، هغوی پوښتني کولې او حسنات ځواب ورکاوه! خو د ټولو انجونو حسادت او بخیلې له ورایه ښکاره کیده! ساره په تکبر او غرور سره زه مخاطبه کړم او راته ویې ویل: حسنات ربښتیا وایي ته د زید خان ښځه یې؟

ما هم د هغې په څیر، په ویاړ او غرور موسکا وکړل او ومې ویل: ولای ښکاری خو همداسې.!
آمینه خپل لاسونه خلاصوي او ما غیږ کې نیسي او په خوشحالې باندی وایې: الا څنګه ښه سر جوړ راځی،دواړه ښکلی یې،ان شاءالله چې بختوره شې!
په خندا ځواب ورکوم: مننه، ژوندی اوسی ګرانې

آمنه او حدیثه شوخی او خوش طبیعته جینکیانې وې! خو نجیبه سارا او اناهیتا ماته داسې کتل لکه چې د هغوی د پلار میراث ما خوړلی وي!؟ او د هغوی دری نفرو داسې غوسه ناکه نظر زه نور هم خوشحاله ولم او د غرور احساس مې کوی، داسې احساس مې درلود چې یو ډیر قیمتي شی چې ټول دهغه شئ په تنده او آرمان کیدی ما لاس ته راوړې اوسیږی! د ذکیه ترور غږ زموږ مجلس خلاص کړو:

ذکیه-هله جینکو منده کړئ پیالې راټولې کړئ قصې مو اوس پریدې شپې ته فعلاً ډوډۍ وخت دي!

پرته له اضاف خبرو جینکو سره لاړم او پیالې مې راټول کړل،یو بار مصرفه دسترخوان مو هوار کړو! پتمه پاتی کیږو چې د بیرون څخه ډوډۍ راشي!
موږ ټول په انګړ کې ولاړ یو! البته، که د ساره او اناهیتا د غوسې څخه لری دریدل په نظر کې ونه نیسم، هلکان له ډوډۍ پتنوسونو سره را داخل شول د دوی په منځ کې زما سترګې په زید باندې ولګیدې، په ښکته سترګو پتنوس زموږ په لور راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اناهیتا غږ د زید د لیدو مخه ونیوله: ساره وګوره هغه زید نه دی!؟

ساره، له لږ ځنډ وروسته، په ارامه غږ، کوم چې بیخي ما ورڅخه نه و آوریدلي ویې ویل: هو خپله دی!

زه نه پوهیږم، ولې خو بیحده زیاد د حسد او بخیلي احساس مې وکړو داسي لکه چې یو ماشوم بخیلي کوی چې د هغه مور او پلار یو بل ماشوم ته ناز ورکړی..! ساره غوښتل، د پتنوس په بهانه زید خواته لاړه شي چې زه د هغې څخه مخکې شوم او د زید په لور روان شوم، د تلو حال کی مې خپل ټول مخ په ټکری پټ کړ ترڅو د نور هلکانو او همداسي د زید قهر نه په امان کې اوسم.

زید ته نږدی کیږم او پټنوس یې له لاسه اخلم! چې زید په حیرانه نظر ماته راګوری فکر کوم چې زه یې ونه پیژندلم! ځکه د هغه تندی تروش، څو او سترګې یې ښکته کړې او اراده وه چې لاړ شي! د زید دا سر ښکته کول او زما نه پیژندل ماته خندا راوړه هی هی لکه چې زما بت پرست خپل د عبادت بت و نه پیژندی؟ صدقه له شرم څخه یې شم خپل ټکري پیڅکه لږه لري کوم او په کراره غږ او مسکا باندی د زید د تلو څخه مخکې ورته وایم: زه یمه مه شرمیږه!

زما په غږ زید په تلوار خپل سترګې را پورته کړي، چې ما پتنوس یې د لاس څخه واخیستو او په تلوار د صالون خوا ته لاړم!راو زید مې همهلته هک حیران پریخودو د حسنات په غږ مې وروکتل: یغما،چیرته ورکه شوې،له یو پتنوس پسې غره بیخ ته لاړې زر کوه چې ټول خلک پاتي!

یغما- زیات چر چر مه کوه دا دی واخله!

حسنات پټنوس اخلي او مواد یې ویشي!
هغه بیا پټنوس زما په لور نیسي او زه یې له هغه څخه اخلم د انګړ په لور ځم پټنوس زما په لاس کی دی او سترګي مې د زید په لټه کې دي! اوه، نو چیرته لاړو زما محبوب؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په خپله خوله لاس کیدم،او هغه کلمه چې بی اختیاره مې له خولې څخه بهر شوی وه، هغه کلمه تحلیل کوم. محبوب؟! یعنې چې ما زید خپل عاشق وبلو!؟ حتی د دی لفظ اعتراف کول ځان ته لا سخته وه دومره چې له امله یې زما د غومبر د سور والو سبب کیږی.

زید له پتنوس سره انګړ ته رانونتې داسی ښکاریدی چې د چا په لټه کې وی؟ او زه پوهیدمه چې هغه پرته له ما بختوره بل څوک نده! په خندا اوپټ مخ زید خواته لاړمه! زما په لیدو یی ښایسته خندا په څهره کی ښکاره شوه.څه تسلیم شوې یمه هو اقرار کومه څه یغما هغه څوک چې یوه ورځ زړه یی تیرې په شان وو.ومې بایلل او هغه هم څه یو بایلل وکړل!!

اقرار کومه هماغه ورځ چې زید خپل غرور یی مات کړ او د مینی اظهار یی وکړو . ما خبل زړه و بایلود.یواځې د دی جرات ما کی نه وو چې د مینی په سمندر کې پښه کیږدم.زړه می په سینې کی نه تولو د بت پرست په لاسو کې زولنې شوې وو.تر کله به څه له خپل احساساتو تښتمه.؟

هر څه کیږې ودی شې ګناه کول هم ښایسته ده کله چې د زید نوم پکې وی. زید ته نژدی کیږمه. چې هغه په خندا یی کرار وویل: آغلې یغما ولی نورو ته وار نه ورکوی!پریږده دا ځل یو بله مخې ته راشې!

سترګو کی ورته ځیر کیږمه او مخ ته یی په ځیږ ګورمه چی اوس په خندا کیږده په غوسه ناکه لهجه ورته وایم: چیښې دی؟نه چی په سترګو دی د ږانده.کیدو هوا لګیدلی.

سترګې یی ردی شوې لکه دا چې د دی خبرو د اوریدو تمه یی زما څخه نه درلوده په حیرانه لهجه یې وویل: ته بیا ووایه جان می.
په شیطنت ورته وایم: چیښی ووایمه پتنوس راکړه.
پتنوس راکوی او په مینه وایی:

اندر دا من

(c) ketabton.com: The Digital Library

درون و بیرون
همه توست.
(مولانا)

زید- زما جانانه تسلیم کېږې یا څه خوب کې یمه؟!

په یوه ښایسته خندا زید یواځی پرېږدمه او روانیږم ورڅخه بد شانتی د زید له مهربانه الفاظو سره مي عادت کړی وو داسی ښکارېده چی د مینی احساس نور د فولادی دیوالونو تر شاه نشم پټه ولي.نه نور نکیدل ډیر سر کښه شوې وو چی دا هر څه پټ کړمه نور زما له توان نه وتلی خبره وه.ډوډې وخوړل شوه او دسترخوان ټول شو.نڅا او ګانی پیل شوې وو اوټول انجونی په میدان کی ټول شوي وو

د ماشومانو شور ماشور پیل شو او د ناوې او زوم راتګ یی خبر ورکول.حسنات امینه او حدیثه تر څنګ می ولاړی ول.او د زوم ناوی راتګ ته په تمه وو. ساره او اناهیتا زمونږ نه لږ لری ولاړې ول. په دې څو ساعتو کی می درک کړی وو چی حسنات له اناهیتا او ساره سره جوړه نده.له لږ ځنډ وروسته ناوې او زوم راغلل ټولو لاسونه وپړکول.د هغوی په ننوتو ډیر هلکان د ننه شول.

زید هم ورسره وو او د هغوی مینځ لکه لمر ځلیده.په لېدو یی څلوریزه می وویله.

څما په سترګو ورته ګوری
جانان ښایسته دی که رب څه لیونی کړمه.

نڅا پیل شوه.هلکانو او انجونو خندل او نڅا یی کوله.سترګی می په میدان پاتی وو او د راغلو خلکو په خوشحالیو کی غرقه ومه.چی د حسنات په غږ باندی له خیالی نړی نه ووتمه: یغما ژر کوه زید ته ځان ورسوه.
په تلوار می وویل: ولې؟
حسنات- هلته وګوره...

چې ومی کتو ساره له زید سره غږیدله.خو زید خپل سترګی ښتکه نیولي ول.اوپه غصه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې خبرو ته غوږ نیولې وو.

حسنات- لاړه شه هله نو ولی ولاړه یی ساره په باطن پاکه نده.

ای خاوری می په سر شه ولی مې پام نشو د حسنات خبرو ته نه په تمه کېږمه او منډه کومه زید خواته. زید ته په نږدېدو کیدو سره د د ساره غږ لږ لږ اورمه چې زید ته وایې: ولی نګوری راته نه چی ډارېږې ښځه دی ونګورې ؟

زید خاموشه وو ځان می زید ته ورسه و او د خندا څخه په ډک غږ مې وویل: نه ساره جانی غلط شوې یی ځه په زید باندی خپل د سترګو څخه زیات باور او ایمان لرمه او ډاډه یمه چی پرته له ما بل چاته نګوری.همداسی نده زیده؟

دا خبره کوم او د زید لاس په کراره خپل لاس کې نیسم، زما پدی کار او خبرو زید د حیرانتیا څخه هک حیران راګوری چې زه به زړه کې خاندم او ځان سره وایم: دا خو لا تر اوسه د فلم پیل دی زید خان. پام می له زید نه اړومه او د ساره د غوسې او بخیلې څخه تک سور شوی مخ ته ګورم او وایم: ساره جانی ته دلته څه کوی ؟

سارا- هیڅ د زید سره می خبری کول.
په خندا او په طعنه لرونکې لهجه ورته وایم: عه عه اول خو زید نه او زید ورور .په نوم باندې یې حساسه یمه او بله دا چی فکر نکوی د یو متهل سړی سره خبری کول ښه خبره نده!؟

زما په خبرو زید کرار خاندی، د سارا د نور غوسه کولو او زړه چاودولو لپاره خپل لاره بدله کومه او د زید مخامخ دریږمه د زید د غاړې رومال په لاسونو مې سم کوم چې سارا د غوسې څخه په ډکه لهجه وایې: یغما جانې فکر نکوی سم ځای ندی د دی کارو لپاره ؟

د خندا څخه په لوړ غږ ورته وایم: نه ساره جانی که په زړه نه نیسی زما خبره نو ګرانې ما خپل د خاوند سره یواځې پریخودلې شی؟! اخ مزاحمه یې موږ ته.

ساره د غوسې څخه بد بد راګوری او بغیر د کوم خبری کولو څخه تکه سره د غوسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله لاره نیسی او ځي د سارا په تلو د زید شتون هیرومه او له ځان سره به لوړ غږ وایم: مرداره جلی سترګی یې د خلکو خاوند ته نیولي.

د زید د خندا په غږ مي تازه هغه ته فکر کیږی چي زید په همغه خوشحاله لهجه وایي: چیشي دی وویل؟ یو ځل بیا ووایه هیلللللله کومه.

تازه مي پام کیږي چی څه ګل ته مي اوبه ورکړی، په دروغجنه غوسه وایم: چیشي دی؟! زه لاړم ترور ناری وهي راته راسره کار لری..
د تلو قصد می درلود چی زید مي لاسونه کلک نیسی او کرار وایي: ظالمې یو ځلي می آسمان ته خیژوی او یو ځلی می داسی په ځمکه وهي چی دانه دانه هډوکی می ماتوی.
ووایه څه خبره دی په ذهن کیده؟ څه پلان دی ماته جوړ کړی؟ آیا دا انصاف دی؟

یغما- څه وایي لیوني شوی یې؟ ومی لیده چي خوښ نه ښکاریدی ورسره په خبرو کولو ومی غوښتل مرسته درسره وکړم!
زید- یواځی همدومره؟!
یغما- هممم هو !
زید- یغما هلته وګوره هغه انجوني ستا خاوند په سترګو وخوړې
بی واکه وایم: هغه انجوني دی بد وکړی چی زما خاوند کاره لا وګوری! کومه دی انجوني خو نشته؟!

دا د خاوند کلمه مي ولی تر خولي شوه؟! اصلا ولی په خپل حرکاتو کنترول نلرم!؟ کوم خاوند هان!؟ په څه دومره بخیلی کوم ما چي په ټول عمر د بخیلی په نوم کوم څه نه پیژندل؟

زید می لاس ته زور ورکوی او په خوشحاله او خند وایي: میرمن یغما نور د فولاد دیوال هم درته د حل لاره نده د کوم کلک خیز په لټه کی اوسه!

پوه شوم چي مطلب یې څه ده! ښه پوه شوی و چی زه تسلیم شوی یم! ښه پوهیده چي زما په زړه کي یی کور کړی دی! په هر څه پوهیده خو ښکاره کوه یی نهچ همداسی چي د زید ترڅنګ ولاړه وم او زما لاس د هغه په لاسونو کي وه کرار مي وویل: زید!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- د زید ژونده! ووایه!

څومره ښکلی یی جواب راکو ولې فکر نکوی دا بت پرست چې زما زړه د دومره خوشحالي طاقت نلری! کرار ورته وایم: کولی شی لاس می خوشی کړی!
زید- نه.. نه کیږی وګوره هر څوک له خپلې جوړی سره ولاړ دی ته خو نغواړی چې ددومره انجونو تر منځ مې یواځې پریږدی غواړی هوم؟

بیا هم د بخیلی اور مې په ضعیفه زړه بری وموندو عجیب د مالکیت حق می پر زید پیدا کړی وه دا ځل زه د زید لاسونه می په خپلو ګوتو کې ټینګ نیسم دقیقا د هغه ماشوم حالت مې وه چې په یو لوی ښار کې یواځې خپله مور لری چې لاس یی ورته ټینګ نیولی چې هسې نه په لږ غفلت او بې پروا یې باندی خپل ګران کس ورک کړی.

پوهیږم! والله پوهیږم چی زید ماته منع شوې دی ښه ووایم حرام دی ښه پوهیږم په لاس نیولو یې په ګناه کې غرقیږم اخلم ګناه! په خپله خوښه ګناه اخلم دا دومره وقت د هغه ګناه چې هیڅ مې نه وه کړې تاوان می ورکاوه دا یې هم په سر مګم دا دومره وقت ترور! نه یواځې ترور بلکه ټولو می په حق کی ظلم وکړو ګناه یی وکړه!
چا یی د حساب پوښتنه وکړه؟

پریږده دا ځل زه ګناه وکړم ! هغه ګناه چې ماته مقدسه ده! لکه کعبه! هغه ګناه چې تر اخر پرې ودریږم او هیڅکله یې په کولو نه پښیمانه کیږم هغه ګناه چې نوم یې مینه ده! نه غلط فکر مه کوی نشی کولای چې د مینه په نوم مستانه ګناه وکړې هوس وکړې او د مینې نوم پرې کیږدی! زما مینه او ستاسی د هوس چې د مینې نوم مو پری ایښی ډیر فرق شته!

ګناه زما لپاره د زید د لاس نیول د له دې زیات نه !د وړه خبره زما لپاره عبادت دیه مګم دا که تاسو یی ګناه ګڼې ستاسو فکر په انځور باسی! د زید خندا زما فکرونه لکه کاغذ په اوبو کې ډوب کړل.

زید- زما سپین ګل ډاریږي چې خپل بت پرست د دومره عشوه ګرو ترمنځ یواځې پریږدی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطمئن او په غرور می وویل: که زما بت پرست د دې عشوه ګرو په لیدو لړ هم ذهن یی راګیر شی. زه خپله خپل ځان ماتوم، زه پوهیږم ! بلکه ایمان لرم ته تر پایه یواځې ما عبادت کوې!

زید په ځیر ځیر راکتل. او په ښکلی غږ یی چې زما لپاره یی د موسیقۍ ارزښت درلوده وویل: اه یغما ښه پوهیږی خو بیا هم په څو واری دی زما زړه لکه شیشه رامات کړی، پوهیږی چې وجود مې ستا له مینې ډک دی بیا دې هم ځان له ما منع کوی زما غوږونه ستا د خواږه الفاظو د آوریدو په تمه کی دی او ته بیا هم په ډیری بی رحمی خپل دا بت پرست له ځان نه شړی..؟

په کوم مذهب کې دومره ظلم روا دی ؟
دا ځل د ټول وختونو په خلاف په نرمه مسکا او شرم خپل ټول دارایې خپل د ژوند سړی ته کیږدم او وایم:

انکه به دل اسیرمش
در دل و جان پذیرمش
ِمن گر چه گذشت ُعمر
باز سربگیرمش!
(مولانا)

حیرانتیا د زید په سترګو کې له ورایه ښکاره کیدله،خپل لاس یی په خپل زړه کینود او سترګې یې پټې کړې په زمزمه یی وویل:

بالا بلنِد عشوه گر،نقش باز من کوتاه کرد
قصه ای ُزهد دراز من......

په نرم غږ ورته وایم: سترګې دی خلاصې کې ولې دې تړلې؟
زید خپل توری سترګې کرار خلاصوې او وایی: پټی می کړی که دا خوب ویې نو د عمر تر اخیره دی ویښ نشم د دی خوب څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرم ناکه مسکا مې په مخ راولم او خپل لاس د زید د لاس نه خوشې کوم او د حسنات په لوري ځم شپه نور اخر ته رسیدلې وه د مولا د راتلو او د نکاح د تړولو وقت رارسیدلي وه! ناوې او زوم بې د ډوډۍ خوړلو لپاره کوټې ته بوتلل!
ټولې انجونې په یوه کوټه کې ټولې شوی وو ویل مو او خندل مو!
ساره او اناهیتا خپل منځ کې قصې کولې او بد بد یې ماته کتل

یغما- حسنات دا قدوګکه هسې سپکه وم ډیر بد بد راګوری
زما په خبرې حسنات خاندې او وایې: الا شیشکی څه یې کوی زړه یې اور اخیستی پریږده چې بد بد درته وګوری څه کولای شې؟

ما خبرې کول حسنات او حدیث او امینې خندل! دروازه خلاصیږی او ترور رانوځي په مهربانه مسکا ماته په خطاب وایې: یغما جانې لاړه شه زید په کار یې بهر درته په تمه ده.
یغما- سمده ترور جانې راغلم!
پورته کیږم او حسنات ته په کتلو وایم: بېرته راځم غیبت مې ونکړې ویلې مې وی!
د حدیثې د خندا غږ پورته کیږی او حسنات په خندا وایې: ورځه چې یوسف د زماني درته غږ کوی دومره لوی ویاړ لا لاسه مه ورکوه!

خاندم او د حویلې لاره مخې ته نیسم زید موبایل په لاس اندیښمن ولاړ و،
مصلحتي ټوخي کوم ماته یې پام کیږي او مسکا کوی کرار وایم: ماسره دی کار وو؟
زید غېته ساه اخلې او د خبرو کولو هڅه کوی ګواکې ژبه یې ورسره ملتیا نکوله
د ټیلفون په زنګ بې خبره نیمایی کې پاتې کیږی بیا غېته ساه اخلې او ټیلفون ته ځواب ورکوی لږ واټن اخلې او په اندیښنې وایې:

زید- بلې رضوان اورم.رضوان یو څو دقیقې صبر وکړه ویل یې دومره اسانه ندی نشم کولای زه یې نشم کولای(رضوان یو شئ وزته وایې چې زید به کراره سمده وایې او زما په لورې ګام اخلې او په اندیښنې وایې: رضوان غواړی درسره خبرې وکړې.

ټیلفون په نه زړه اخلم او وایم: سلام رضوانه
رضوان- علیکم سلام خورجانې! ښه یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- مننه ښه یمه ته ښه یې کورنی ښه ده؟
رضوان- هو هو زه او کورنی ټول ښه یو واوره یغما! غواړم یو څه درته ووایم سم دقیق یې واوره.

د رضوان په داسې لهجه پوهه شوم چې بیا مې سم شی په انتظار کی ندی مخکې هم داسی خبری کولی؟ کرار ورته وایم: هو ووایه اورم
رضوان- نن دی ترور له پولیسو سره راغلی وه زید هم پوهیږي نپوهیږم ولی یی درته ندی ویلی؟ګوره یغما جانی نپوهیږم څنګه یی درته ووایم خو باید له زید سره نکاح وکړی ترڅو وکولای شو ملاتړ دی وکړو خپله خو دی د افغانستان شرایط وینی که د نکاح سند مو لاس کې نه وي کار مو سخت ده بیا هم فکر مه کوه چې ملاتړ کوونکې نلرې یواځې د شونې پیښی له امله وایم

د رضوان خبرو ګنګسه کړم د ترور او پولیسو په نوم وویریدلم مګم د نکاح خبره د زید سره راباندې ښه ولګیده چې د رضوان غږ بیا خپل د فکرونو څخه وباسلم: یغما آوری؟
یغما- هو وامې وریدل
رضوان- پریکړه دې څه ده؟
یغما- نپوهیږم

رضوان غټه ساه اخلی او کرار وایی: هیڅوک دې په زوره نه اړ کوي ته خپله پریکړه نیونکې یې مه هیروي چې یو ورور د رضوان په نوم لرې

یوه عجیبه ښه احساس مې د رضوان پدی خبره وکړو او کرار مې وویل: پوهیږم ژوندی اوسی.

خداې پاماني کوم او تیلفون قطع کوم سترګې مې د زید په لور نیسم چې هغه وارخطا وایې: وګوره یغما په خداې قسم که زه کوم بد نیت ولرم باور وکه د نکاح موضوع د رضوان وړاندیز وو، که ته ونغواړي نه زه او نه هم بل سوک دې په زوره نه اړ کو.

خندا راغلی وه د زید په وارخطایي! نکاح له خپل بت پرست سره! مګم له دې بله لویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي شته؟ په مسکا وایم: زید ارامه اوسه.
زید داسی غلی شو لکه په اور چي اوبه واچوئ به بند بند ژبه یې وویل: یعني له......ما........سره نکاح کوي؟ (او ځان ته اشاره کوی؟ سر ښکته او پورته کوم چې زید په بې کراره انداز وایې:

زید- یغما په خوله دي ووایه
یغما- هو!
زید یواځې کتل او څه یې نه ویل خپل لاس مي د هغي د سترګو په وړاندي ښوروم چې زید کرار وایې: یغما ټوکی خو نکوي؟

ژبه مي له خوشحالی څخه نه ښوریده نو ځکه د سر په خوځولو جواب ورکوم چې زید په کړس کړس خاندی چې زه خپل ګوته په خپلو شونډو ایږدم او کرار وایم: وویل: ایششششششش چي څوک یې وانوري.
زید- په سترګو میرمن مي.

د میرمن کلمه مي عجیبه په مزاج ښه ولګیده چې زید وویل: نن شپه څنګه ده؟

په حیرانتیا وایم: څنګه څه ته؟
زید په یو نه کنټرول کونکې خوشحالي او خندا وویل: نکاح، زما زړه نکاح.
د زید په خبره د شرم څخه مي غومبری تکې سرې شوی چې هغه په خندا وویل: ستا خاموشې په څه تعبیر کړم؟ آیاد غه عاجزه فقیر ملنګ زید په غلامې منې کنه؟

یغما- نه!
د زید خندا د شونډو څخه الوځې او په نا مطمئنه لهجه وایې: نه؟؟
یغما- امهمممم نه.

زید په کراره قدمونو شاته روان شو، چې زما خندا راغله د هغه و دی کار ته بس به ویې دومره پعذابه ول خپل د ژوند د همسفر مې؟ په خندا او لوړ غږ ورته وایم: زید چیرته روان یې بغیر له نکاح څخه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- تا زه په ټوکو نيولي يم؟!
يغما- نه خو تا وويل په غلامي مې منې؟ زه يغما زيد خان خېل د زړه سلطان او پاچاه منم نه غلام.!

زما په خبره د زيد تللی مسکا بيرته په شونډو خپره شوه، او په خوشحالي وويل: تياره يې؟
يغما- هو خو خاله خبره ده؟

زيد په داسې غږ چې خوشحالي او شوق ورڅخه په څپو و ويې ويل: نه ورځه مور جانې ته غږ وکړه چې زه يې پوه کړم.
يغما- سمده.

د زيد موبايل ورته په لاس ورکوم او په تيز قدمو د سالون خواته روانيږم چې د شا لخوا د زيد غږ اورم چې وايې: يغما غټ تيکری دی په سر کړه.

بغير لدی چې د زيد خبری ته کومه توجه وکړم سالون ته داخله کيږم او د خاله په لټه ولو بوخته کيږم نظر مې په خاله پريوځې په تلوار يې خواته ځم همدا چې وروررسيږم په کراره غږ ورته وايم: خاله جانې زيد تاسو ته ناری وهل.

خاله- سمده لور جانې(بيا خپل د هم عمره ښځو د مينځ څخه پاسيږی او هغوی ته وايې: زوی مې راته غږ وهې ځم چې وګورم څه راته وايې؟

خاله په کراره ګامونو زما سره روانه شوه، کله چې دروازی خولې ته ورسيدو زه و دريدم او خاله ته مې وويل: خاله زه دلته تاسو ته په تمه کيږم تاسو لاړشې.

خاله خپل سر ښکته پو ته کوی او د زيد خواته ځې، تقريبا 15 دقې په تمه پاتې شوم! وخت بيحده کرار روان وو بيخی نه تيريدو زړه مې لکه چوغکې پشان ډب ډب کوی. د 15 دقو انتظار وروسته خاله په خلاصه خوله د خندا څخه سالون ته رانږوتل د خاله په راتلو ما په شرم خپل سترګې ښکته کړل چې خاله زما خواته رانږدی شول او په مهربانې او خوشحالې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاله- ورځه لور جانې یو غټ ټیکری دی په سر کړه زه ذکیه ته غږ کوم.
یغما- په سترګو.

دا خبره کوم او د کالو بدله ولو کوټې ته داخله کیږم او ټیکری کې مې ځان راپیچم د دهلیز خواته لاړمرخاله د ذکیه خاله سره ماته په تمه ولاړ وه، نه پوهیږم زید خاله ته څنګه وضاحت ورکړی وو چې خاله بیخی غوسه نه ښکاریده په ښکته سترګو د شرم څخه د خاله او ذکیه خاله خواته ځم چې ذکیه خاله په مسکا باندی وایې:

ذکیه- مه شرمیږه زما ښایسته لورکې دغه د هر پیغلې جنې لاره ده.
خاله- ذکیه زما لور مه پعذابه وه.
ذکیه- بې بې جانې ما خو ورته څه ندی ویلې!

خاله زما لاس کلک نیسې او د دباندی پخوا روانیږو په کوچنې قدمو د خاله پسې شوم د یو څه تلو وروسته خاله د یو کوټې دروازه وټکول او بیا یې دروازه خلاصه کړه، زه په ښکته سترګو کوټې ته ننوځم موږ دری واړه په کراره سلام کو او همداسی په آرامه هم د سلام جواب اخلو او کینو زه د خاله څنګ ته کینستم او خپل سر مې ښکته واچوی

د سترګو د کونج څخه د کوټې داخل کسان له نظره باسم، یو سړی چې په نظر راته آشنا راتلو او یو هم مولوی صیب و! سترګې مې په زید ولګیدی یو سپینه خولې په سر کړی وه او کرار او با وقار ناست وو، خومره سپین خولې په سر ښه ښکاریده! مولوې صیب قران خلاصه وی او د زید په غوږ کې یو شې وایې.

زید کرار راپاسیږی او زما څنګ ته راځې زما مخکې ګونډه وهې او زما غوږ ته نږدی وایې: د پلار نوم دی څه دی؟
کرار ورته وایم: سید عاصم.

زید خپل سر خوځه ویې او پورته کیږی د مولوی صیب په غوږ کې زما په خیال همدغه خبره کوی چې هغه هم خپل سر خوځه ویې او وایې: یغما بنت سید عاصم آیا تا زید ولد حاجې رحیم بغیر له کوم زور او جبر څخه په خاوندی قبول دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو قبول مې دی.

د چک چکو او مبارکیو غږ پورته کیږی! اوس د زید د ایجاب او قبول نمبر و مولوی صیب په همغه انداز زید ته وویل: زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟

زید په بیحده ښایسته او خوشحاله لهجه وویل: هو قبوله مې ده.
مولوی صیب بیا وویل:زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

مولوی- زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

د زید د هر "قبوله مې ده" په لفظ و زړې مې کول او آسمانو ته پورته کیدلم د شاهیدانو په اقرار یو همغه هلک چې ماته آشنا معلومیدی د حسنات د خاله زوی عدنان و او بل خله او ذکیه زموږ د نکاح شاهیدان شول نکاح و تړل شوه ټولو مبارکي راکړل او د کوټې څخه ووتل او زه پاتې شوم او زید!

زید چې اوس مې اسلامي حلال او جایزه خاوند په حساب راتلو خپل سر مې تراوسه ښکته نیولې و چې د یو چا چې بغیر له کوم شک زید وو زما مخ ته د کینستلو احساس مې وکړو او زما ټکری یې له مخ څخه لری کړو او په مینه ناکه لهجه یې وویل:

زید: یغما مې، سترګې دې پورته کړه، دا شرم د څه لپاره!؟
د زید سره د مخامخ کیدو جرئت راکې نه وو د شرمیدو احساس می کولو! نه پوهېدم چې څنګه سترګې پورته کړم او ورته وګورم!

زید په خندا وویل: زما زړه شرمیږی!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبری وروسته، هغه زما زنه په خپل لاس کې نیسي او سر مې پورته کوي!
خپلې سترګې مې پورته کړې او د زید ښکلې خندا ته مخامخ شوم! هغه زما لاسونه د خپلو نارینه لاسونو په مینځ کې ونیول! او کرار يې وویل: زما مینی، که اوس مړ هم شم، زما په زړه کې نور ارمانونه نشته یوازېنې ارمان می ته وی چې لاسته مې راوړې!

لاسونه مې نیسی او ښکل کړه! شرم مې يوې خوا ته کېښود، لاسونه مې د هغه د لاسونو له حصار څخه خلاص کړل! اوس نه مذهب او نه هم بل هیڅ خنډ په وجود کې نشته او نه هم په لاس کی زولنې شته! اوس زید فعلاً زما لپاره وو! زما په ژوند کې داسې خوښۍ او بخت مې نه وو، زه تری بې برخې وم!د زید ښکلې مخ مې خپل په دواړو لاسونو منځ کې نیسم او په خپلو پینو باندی کینم او مخ مې د هغه مخ ته نژدی کړو او سترګې يې ښکل کوم! او ورته وایم:

یغما- زید زما خاوند، زما نړۍ په تا پورې تړلی، د مړینې خبری مه کوو، شک مه کوه، دا ځل به زه ستا څخه مخکې مړه شم که پرتا کوم شې وشې، دومره بدبختیانې او مرګونه مې تیر کړل دا ځل زه غواړم چې ژوند وکړم،ته زما لپاره د ژوندون اوبه اوسه!

زه ستا په څېر په خبرو کې تکړه نه یم، چې ستا په څېر خوږې خبرې وکولای شم!
د مینې نړۍ ته مې تازه قدم ایښی دی، له هر څه نه ناخبره یم، لکه ماشوم!یغما په تیاره کې په نفرت کې لوی شوی، هغه د مینې له کلمې څخه نا آشنا ده، ته ما بیا را لویه کړه، ما ته مینه زده کړه، ما ته د مینې کلمو سره اشنا کړه، هغه وخت به ستا بت مړ شې او یوازې ستا نوم به په خوله راوړې!

زید زما تندی په ارامه ښکل کړو او ویې ویل: ته پوهېږې چې زه دې ورځې ته څومره پتمه وم، څومره تږی وم ستا دی خبرو ته؟زه خپله درته مینه معنا کوم، زما محبوبې ستا د سختیو ټولې ورځی لکه د خوب په څیر د ذهنه څخه دی درته پاک کوم ته یوازې زما شه!یوازې ماته خانده!ته نه پوهیږی ستا خندا زما روح تازه کوي ژوند مې !

د زید هر خبرې سره زما یو غم په تیاره کې ورک شو! ما هیڅکله فکر نه کاوه چې یوه ورځ به زه د زید سره دومره مینه لرم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- يغما ستا په سر قسم ، زه هيڅ باور نشم کولی چې دا صحنه ريښتيا ده، او ته زما يې! باور مې نه کيږي چې دا خبرې ستا له خولې زما غوږونو ته رسيږدلې وي! ته

نه پوهيږې چې څومره خوږې خبرې کوې، د سادګې په وخت کې لکه د مولانا شعرونه په زړه کې کيني!اه ټول وجود مې، زما خايستو فکر کوم چې په خوب کې يم!ممکنه ده ستا د تيږی زړه ماسره مينه ولري او ستا زړه زما په نوم وی هوم؟ يعنی.. يعنی....

زيد حتا نشو کولي چې سمې خبرې وکړي، خپل د حرکاتو کنټرولول! خو لری اه زما خدايه!! تا ماته زيد د ټولو دولسو کالو ثواب راکړو زه منم، قمار وهم، قمار هغه هم له خپل ژوند سره ، هو، ما ټول خپل عمر د زيد په بدل کې قمار ايښی وو، نه پوهيږم دا قمار به چيرته پای ته رسيږي! زه د زيد لاسونه په خپلو لاسونو کې نيسم او په موسکا وايم: زيد زما خاونده، آرام شه، وګوره چې هرڅه ريښتيا دي.

سم وګوره زه ستا و مخ ته ناسته يم او ستا د نکاح په قيد کې بندی شوی يم! شايد زه لومړی بندې اوسيږم چې خپل د قيدی کيدو او په زولنو کيدو باندی راضې يم.

زيد نا مطمئنه خپل ځانته اشاره کوی او وايي: زه زه ستا خاوند يم!؟ ته زما د قيدی اوسيدو باندی راضې يې؟

مسکا مې نرر هم زياتيږی او په خوشحالي ورته وايم: هوو ته زما خاوند يې يواځې او يواځې ته.. او اقرار کوم زه ستا په قيد او زولنو د نکاح باندی د زړه څخه راضې يم. زما زړه ستا په نوم دی او هر يو چې ستا څخه بغير زما د زړه حريم ته راشې لکه کافر به د جنت له دروازو څخه يې شړم.

زيد په لوړ غږ وخندل او ما د ژوندی اوسيدو احساس وکړو د هغه په خندا زيد په همغه خوشحاله لهجه وويل: ای ظالمې دومره خوږی خبری دی زده وی او زه دی خپل د خبرو په آرمان کې پاتې کړی وم.

په کراره خاندم او په شيطنت باندی وايم: ښه چنارګل بابا هغه وختو کې ته يواځې زيد وی او زما لپاره يو دم حرام، خو اوس شرايطو بدلون کړی اوس ته زما خاوند يې او ما خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول دا خوږه خبرې خپل خاوند ته امانت ساتلې وه.

زید په لوړ غږ خاندی او وایې: وای خدایه دا دومره نیکمرغی او زه؟! نا ممکنه ده!
مګر هغه لیونې یغما هم داسې خبرې زده دی او پوهیږی ورباندی؟!

د زید په خبره ما خپلې سترګې پټې کړی او په دروغجنه غوسه د هغه ښکلې وینتان کش کوم او وایم: ګوره زه له هغو ښځو نه یم چې ارامه پاتې شم!پخدای ژوندی به دی پوستکی درنه اوباسم! خبر اوسی! لیونی هم ته خپله یې مجنون خان!

زید خپل لاسونه د تسلیمی په څیر پورته کوي او په خندا وایې: میرمنې زهی نوکر غلام یم! هو، هو، دا خو واضح ده چې زه لیونی یم،لیونی د خپل بت! لیونی یم.

په خندا ورته وایم: افرین چنار ګل مجنون!

زید، ماته وکتل او داسې وخندل لکه ماشوم چې د زړه له تله خاندی! چې ما ورته وویل: زید، پورته شه، ډیر ناوخته دی، جینکی راته پتمه دی!

زید شونډې راښکته کړی لکه غوسه چې ویې او ویې ویل: نا، نه منم زه خپله ناوی غواړم.

د زید و دی سپین سترګي ته مې خوله وازه پاتې شوه او ومې ویل: پورته شه(بیا مې د هغه د خولې پیښې وکړل او په رشخندی لهجه مې وویل: زه خپله ناوی غواړم هله پورته شه.
زما په کارونو او خبرو زید خاندی او وایې: سمه ده، پوی شوم، ضرورت نشته ځان داسې کږه وږه کړی...

په لوړ او ګواښ لرونکې غږ وایمچ: زیدددددد
زید- جان زید ووایه خایستو مې ژوند مې.
یغما- ولاړ شه نوو..
زید- سمده په سترګو دا ده ولاړ شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد په سترګو ويلو ته په زړه کې وايم:قربان دي د سترګو شم يوسف د زمانې مې.
زيد خپل د خبر پسي په خپل ځاي ودريدی زما لاس يې ونيو او زه يې هم له ځايه جيګه کړم، پرته له کوم خبري دروازي خوا ته ځم چې زيد حيران راپسی ناری وهې: يغما ! چيرته؟

يغما- خلک چيرته ځي! کوټي ته!
زيد- همداسي ځي ؟!
سترګي مي تاوي کړي او په ټوکو وايم: هو صايب همداسي ځم.
زيد په شيطانت وويل: خي مچو مي سنګه کيږی؟

د زيد په خبره مې غومبري د شرم څخه تک سره شول او غوړونه مي اور غوندي ګرم شول په نا باوري وايم: ته چنار ګل بابا سومره بي تربيه او بې شرمه يې په خداي!؟

زيد په لوړ غږ خاندی او وايې: څه مي کړي؟ که مچ رانکړی تر سهاره همدلته پتمه کيږم زړه دی نو.

د نياګانو غوندي په نصيحت پيل کوم او ورته وايم: زيد وشرميږه! بده ده غټ سړي يې.
زيد مظلومانه وويل: د زيد خايستو کوم ځاي بده ده هاا ميرمن مي نه يې؟
پوهيدم تر سهاره راته دليل وايي د همدي لپاره بغير له کومې خبري ورنيږدی کيږم او وايم: سمده!

سترګي مي پټوم! چې زيد په خندا وايې:ليوني مينه مي(ورو مي په وينتيانو ښکل کوي سومره د زيد حيا او غيرت مي په زړه کي ځاي نيولي ده باوري شوي وم چې زيد کوم څه د هوس په نوم نه پيژني سترګي مي ورو او نوبتي خلاصې کړي چې زيد موسکي شو او وي ويل: اوس ستا نوبت ده !

يغما- زما نوبت ؟!
زيد- همممم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل چنار غوندي قد ټيټ کوي او خپل سترګو ته اشاره کوي، اهاا پوهه شوم چنار ګل بابا وايي سترګي مې بنکل کړه هههههه پېنو په ګوتو ودريدم او دواړه جهانونه مې بنکل کړل نور د زيد د خبري پټمه نشوم او دروازي ته لاړم!!

د کوټې څخه د وټلو څخه مخکې زيد وايې: ريښتيا يغما مهر مي درته خپله وټاکه سلور سوه د طلا سکې!
يغما- زما لپاره سل غونچي د ګلو بس وي ولې دومره زيات ...؟!
زيد- پوهيږم ګراني ماديات ستا لپاره اړين ندي خو دا زما ډالې ده تاته.
يغما- ته خپله زما لپاره ډالي يي.

دا خبري سره سم مي کوټه پريخوده او لاړم، چې زيد په بنکلي غږ چي خندا پکي پرته وه وي ويل: بنه شپه خايستو مي.
په منده کوټې ته لاړم کوټي ته ننوتو سره سم دي انجونو هوراا چغي ووتي امينه په لوړ غږ وويل: چيرته وي اغلي يغما يو ساعت شو ورکه يي!

حسنات- هي امينه وريندار مي مه زوروه بنکاره ده چې ورور سره مي وه ضرور کار يي لره ورسره.

امينه- ته يي وکيله يي ؟!
حسنات- هو زه يې وکيله يم !

د حسنات او امينه مشاجري ته مي خندا راتله په جيګ غږ مي وويل: انجونو هيله کوم غلي شې(حسنات او امينه دواړه چپ شوي چې ما وويل: څه شوي؟ولي ګوري؟ توبه خدايه ترور سره وم.

ټولو يوزاي وويل: ريښتيا؟!
په کلکه باندی وايم: هوو !
ا نجونو په ارامه وخندل د انجونو مينځ کي ساره او اناهيتا په قار ناستي وي توجه مي ونکړه ورته او حسنات ته مي وويل: حسنات جاني زما دي خوب کالي دي چيرته ايښي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات پرته له زنډ نه جيګه شوه او ويې ويل: سمده وس يې راوړم.
بيرون لاړه او به تلوار له يو جوړه کاليو سره راغله او ويې ويل: دا ده واخله وريندارې .
کالي مې واخيستل او پردې شاته مې واغوستل بيرته چې راغلم نو انجونو ته مې وويل:
انجونو شپه ختميږي جيګ شې ويده شې.
حديثه په خندا وويل: ولې مجلس دې خوښ نشو؟!

مخکې له دې چې زه جواب ورکړم ساره په طعنه لرونکې انداز وويل: معلومه ده خوښ يې نشو مجلس.
يغما- نا ګراني مجلس ډير خوږ دې خو سبا ورځ هم بايد نظر کې ونيسو.
حديثه خپل سر ښکته پورته کړو چې امينې وويل: يغما جاني راشه دلته ما څنګ ته (امينه ځان خوا ته اشاره وکړه چې حسنات وويل: اړتيا نسته ماته وريندار نه پرته مې خوب نه راځې.

د حسنات پدی خبره د انجونو د خندا غږ شو په ډير زيار حسنات څنګ ته مې ځاي ونيوه انجونو خه شپه وويل او څراغ يې مړ کړو، خوب ځاي کې مې سملاستم او د څو شيبو مخکې کارو ته مې چورت وهه لکه دې يو خوږ خوب غوندې مې سترګو ته کيده بې اختياره موسکا مې پر شونډو خپره شوه سترګې مې پټې کړې او د زيد موسکې ځيره مې سترګو کې انځور کړه اخرې څه چې مې په ذهن پاتې و د هغه ښکلې موسکا وه...

هله انجونو جيګ شې فکر کوم د ذکيه ترور غږ و سترګې مې په لاس وڅولولې تولې انجونې لکه خرس ويده وې،حسنات مې په لاس وښوروله

يغما- هوويې خرس جيګه شه ماسپښين شو.
حسنات په خوبولې غږ وويل: اه يغما!! پريميږده
يغما- نچ نچ ندې پريږدم جيګه شه(حسنات په غوسه جيګه شوه او ګډود ويښتيانو سره او په غوسه يې وويل: يغما ريښتيا ووايه ما ستا د پلار ميراث درته خوړلې؟ چې عزرايل غوندې نازل شوې هاا

هغې ويل او ما خندل په خندا مې وويل: سنګه دې زړه ډک ده !
حسنات په غوسه سترګې واړولې او وې ويل: زه تا سره خفه يم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جیګه شوه او دروازي ته لاړه په شیطنت وایم: سمده لالا ته دي وایم چي نن لاړشو.

حسنات- یغمـــــــــــاااا....
په خندا ورته وایم: لیونی اوس ښه چیغی ووهه !

د حمام په لور ځم مخ او لاسونه مینځم د عادت مطابق اودس هم کوم بیرته انجونو کوټی ته راځم ، خوب ځایونه ټول شوي او سهار ناشته هم آماده شوي وه! حسنات حدیثه ډوډی چای راوړي امینه نه وه! په ټوکو ټکالو باندی چای څکل کیږي، بیا آرایش کول پیل کیږي .....

ما په زیر زیر هغوی ته کتل، ټولو کالو بد لول خپل ځانو باندی بوختی وي چې حسنات راباندی غږ کړو: ولی ورته ګوري لاړه شه کالي دي بدل کړه!
یغما- مه خوو نور کالي راوړي ندی نکیږی پرون شپی کالي په ځان کړم !

حسنات زما اوره وهي او به خندا وايي: تا راوړي ندی ... مه خوو درته راوړي کالي هم تاته هم خپل ځانته.
حیرانه شوم په خوشحالی می ورته وویل: ربنتیا؟ ؟؟؟؟
حسنات- اه ته صبر وکړه درته راوړم.

حشنات په منده دروازه په لور ځي څو شیبو وروسته راځي دوه جوړه کالي په لاس کي وه! خوشحالی باندی کالیو ته ګورم چې حسنات وايي: کومه جوړه غواړي؟ ؟
یغما- امم نپوهیږم هر کومه ستا خوښه وي هغه ته واخله.
حسنات کالیو ته ګوري بیا راته وايي: ښه یغما جانی ته ډیره سپینه یی دا شنه کالي ستا واخله په ځان کړه او دا نیلی رنګه کالي زما.....

په مسکاه باندی کالیو لور ته ګورم لنډ پنجابي ګیبی، پرتوګ سره، غاړه یی غمویو باندی جوړه وه اول ځل مه حسنات لاس کي ولیدل زړه کی می خوښ شوی وه کالی حسنات څخه اخلم غومبري ورته ښکلی کوم او ورته وایم: مننه کنه اوس ساره، اناهیتا، مخکي به دوه روپو کیدم مننه حسنات جانی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات په خندا وایې: ورځه خوره خوره راته ځان مکوه زه دي پيژنم
ژبه مې ورته راباسم مسخرې که وایم: ربښتيا هم تا سره مينه نکيږی همداسی تيره لرګي پشان ښه يی ..
حسنات خاندي راته: ورځه ورځه..

کالی می بدل کړل ځان می هینداره کی وليده ډير ښه يو ځای شوي رنګونه وه تضاد په ډول سپين پوستکي او شين رنګه کالي دا شين رنګه کالي انسان نور هم سپين ښکاره کوي..

يغما- حسنات حسنات وګوره ځنګه ښکاري!؟
حسنات زما په ليدلو سترګويي وځليدی او په خوشحالې وويل: وای وای وجلی ډير ښکلی شوی يی ماشاالله.
يغما- مهرباني موده ګرانيييی.
حسنات په خندا وويل- پوهيږم.
يغما- خاوري پوهيږم ستا پځان دومره باور دی زه مړه کړی يم.

حسنات زما خبروته ډير پام نکوی حديثه په لور ځي هغه هم آرايش باندی بوخته وه ورته وايې: حديثه هغه ظريفه آرايش سيټ دي راکه زه خپلي وريندراه جانې ته ووهم

حديثه آرايش کولو ځخه لاس اخلي زما لور ته ګوري او وايې: اه يغما ځومره شين رنګه کالی درسره ښه ښکاري.
په مسکاه جواب ورکوم: مننه ښکلی مې ..
حديثه- مننه ګراني وريندارې راشه کينه اول به تاته آرايش وکړم.
يغما- سمده .

حديثه لور ته ورځم مخامخ ورته کينم 20 دقيقې وخت ونيوه ترځو حديثه وويل: خلاصه شوی ويښتان دي پورته کړه ټول، کنه واده خلاص شوی يواځي ميلمانه پاتی دی دومره د ويښتيانو فيشن ته ضرورت نشته.
يغما- هررقم ته غواری هغه رقم راته جوړ که.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حدیثه ویښتان مې تول پورته کوي څودانی سیخک هم وهي! او وایې: سل زري ماشاالله ډیر ښکلی شوی ګراني.
ورته مسته خاندم او وایم: اه خجالت مه راکوه سترګي دي ښایسته ګوري!

حدیثه خاندی او زه پورته کیږم ټکری په سر کوم، خپل ځان باندی بوخته وم یو لس کلن هلک کوټی ته راغی او ویې ویل: یغما خور څوک ده ؟؟؟
خواته یی ورځم مسکاه باندی ورته وایم: ووایه ګرانه زه یمه!
هلک خاندي راته یو خلطه زما لور ته نسئ او وایې: خاله دا زید لالا راته راکړه راته وویلی تاته راوړم اوتو کړی.

د هلک د لاس څخه کالی اخلم او په خندا ورته ووایم: سمده ګرانه په تمه اوسه همدا اوس درته اوتو کوم !

کالی د ماشوم څخه اخلم او بل کوټي په لور راونیږم کالی خلطی څخه راباسم ، تور رنګه کالي وه ! لیونه چنار ګل بابا حتما غواړي ما لیونی کړی فکر کولو څخه لاس اخلم کالي ورته اوتو کوم هلک دروازه څنګ کې ولاړ وه کالي ورکوم چې د برق پشان عمومي دروازه لور ته ځی، تولی انجوني تیار کیږي دهلیز خواته ځي تقربیا نو غرمی تایم شوي وه، خلک ډیر نه وه یوازي خاص میلمانه پاتی وه غرمی ډوډی جلی کورني راوړي وه ډوډی هم وخوړله شوه بیا مجلس پیل شو.

سهار څخه تراوسه پوري مې زید لیدلی نه وه ! زید فکر کی وم سارا په ژاړ کوټي خواته لاړه اناهیتا هم ورخطا خواته یی ورغله او ویې ویل: ګرانی سارا څه شوي خوړی ؟

سارا په سلګو سلګو ژړل اناهیتا، سارا غیږ کې نیوله وه آرامه کولی ! تولی انجونو عجیبه عجیبه سارا ته کتل اناهیتا سارا له لاس څخه نیسی او دروازه په لور ځي اندیښمنه کیږم لږ ځند وروسته پورته کیږم دروازه په لور ځم دهلیز ته ورننوځم سارا ژړا غږ د کوټو د شاللخوا څخه راتلې سم مې اوریدی نه بیا هم لږ خبرو غږ غوږونو ته مې راته

سارا- اناهیتا نږدي وه زما لاس ماټ کړي.(سارا دا خبره کوی او بیا ژړا ته پیل کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اناهستا ورته وایې: ګرانی سارا آرامه اوسه!

سارا- مه .... مه یواځې هغه لاس ونیوه خوو هغه داسې ناسزاه خبرې راته وکړې د یغما نیکمرغې باندی زما بخیلی او حسادت کیږی پوهیږم څه یې راته وویل؟(بیا یې ساندی پورته شول اناهیتا ورخطا باندی ورته وایې: ارامه اوسه اوس څوک خبر نشی پخدای قیامت به جوړ شي.

سارا- اناهیتا نپوهیږی هغه تورو کالیو سره یوسف د مجلس شوې وه.
اناهیتا په کلکه غوسه ناکه لهجه ورته وایې: سارا انسان شه وجلی ته نګوری هغه ښځه لرې اول څخه مې تاته وویل چې زید داسې څوک ندې چې ته یې د غوښتلو اراده وکړی او هغه لاس ته راوړی.! اول نه پوهیدی دومره ښکلا سره یی ستا خواته نګوری ته بیا هم هغی په تمه وې؟!

ولی دومره ساده او بیعقله یی؟ عمه لور کیسې څخه یی خبره نه یې؟ زید هغه ته ارزښت ونکړه تاته به ارزښت درکړې؟ هااااان

دوی څه په اړه خبرې کوې کومه خبره شوی؟ اوریدلو څخه لاس اخلم دروازه په لور ځم یو ماشوم ته وایم زید ته غږ وکړه! وروسته د څو شیبو زید دروازه څخه راننوځې ورته ګورم زما په لیدولو خاندې او زما خواته راځي....

زېد- واه واه زما خایستو څومره ښایسته شوې ده.ما شا الله.
یغما د خبرو توان نه وو راکی او یواځې زید ته مې کتل چې زید وویل: یغما می چیشې شوې دی ولی خبری نکوی ؟
په ډیر ستونزمن ډول او کرار می ورته وویل: ساره ... ساره...
د زید څهره له ډیری غصې سور شو.اوپه لوړ غږ یی وویل:هغه بی حیا جلی چیشې ویلی درته؟
سترګی می ښکته واچول او سلو می وویل: ستاسو مېنځ کې څه پیښ شول؟
زید زما د زنی لاندی لاس راکش کوی او سر مې اوچت کوی او ورختا غوندی وایې:
یغما قسم په الله باور وکړه څه هیڅ ګناه نلرمه.نپوهېږمه هغیه بی حیا جلی څه ویلی درته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه می شو کولی زید خواته وګورمه نپوهېږمه ولی؟ شاید د دی لپاره چې ساره د زید تعریف وکړو په دی جامو کی زید په لوړ غږ وویل:لعنتي ولی ګوری نه راته هااااا؟ وډاره شومه بیا کوم لېونتوب ونکړی.هیس کار د زید څخه ناشوني نده هغه هم کله چی غصه وی نه می غوښتل خبری ورسره وکړمه پوهیدمه هم چې زید ګناه نلری.ولی بیا هم زړه می خفه وو.ربښتیا هم نپوهېږمه ولی داسی ومه.
په بی مینی انداز مې وویل:

یغما- زیده دا کور نده چی ته غږ داسی لوړ کوی.هیله کومه غلي شه.اوس به څوک واوری.او د ترور عزت به یوسی.!

زید په غوسه خاندی او وايي: ارام شمه!احمق ته ګوری نه راته بیا وایی آرام شمه.ډیر غواړی ما خوار او ذلیل وګوری. اصلا پوهېږې هغه هر ځای انجلې...(په وارخطایي مې لاس ورته خوله کی کیښوده .سترګی می د توپ په اندازه شوې وو.نپوهېدمه زيد دومره غصه کېږې چې د ژبې کنترول له لاسه ورکوي.

لیوني چنارګل یواځې زما خواته راکتل په غصه می وویل: نشې کولی په دغه غصه او په دغه خبرو ځان پاک کړې .ته وو‌ایه ساره سره دی څه کول ؟

په ټول وخت کی چی دا خبری می کولی لاس مې د زید په خوله وه.
لاس مې واپس کومه او د ځواب په تمه یمه.زید ځما په لیدو غرق وو. او په بې خوده لهجه یې وویل: یغما نور دا رنګ وانغوندی.

د زید په خبره په حیرت باندی ورګورم! خدایه ځه څه وایمه او دا لیونی څه وایی؟!
مخکی له دی چی ځواب ورکړمه د حویلې دروازه خلاصه شوه. یو ځوان د ننه شو چې د زید له برکته می ونه لیدو. ځکه زید زما مخ ونیول داسې لکه چې زید اول د هغه ځوان راتلو ته پام شوی وو نو ځکه لکه یو پناه پشانتی خپل سیوری لاندې پټه کړمه.تر سېنې پوری یی رسېدمه ځه ټیټه نه ومه برعکس د لوړ قدو کی راتلمه.خو زید ډیر جګ او اندامی وو.

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما که یو ټوټه کالی د هم څوک وګوری وژنمه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ورسېږي ځهري ته دی پوهه شوې. نور دلته مه ودرېږه.(په لاسونو یی پړونی (ټیکری)راته سم کړو چې زه د زید په کارونو یی غرقه شوې ومه.تولِه غصه می هیره شوله او زید ته مې کتل.هر ثانیه له مخکی نه هم پری مینیدمه.هو خبره له مینې تیره شوې وه آو د محبت نړی ته می پښه ایښودی وه.

هغه نړی چی یغما یی بدله کړه بخیله شوې ومه. که مخکینی یغما ومه د ساره په ژړا زید می ملامت کول.او مغرور می ورته ویلی. ولې اوسنی یغما مخی ته یی دریدلی او حساب پوښتنه کوی. زید چې لیونتوب یی هم ښکلی دی یواځې ځما لپاره .
د دروازې پوری کیدلو اواز شو. چې زید وویل: ورځه وروسته غږیږو.

زید ولاړ او ما د هغه تک ته کتل په لوړو قدمونو دهلیز ته ننوتمه. سمه ده جسما دلته یمه ولی روح می هلته پاتی شو.په سستو قدمونو کوټې ته ولاړمه ټول انجونی په خبرو بوختې ول.او موضوع هم ساره وه.حسنات او امینی خواته لاړمه. او وایم: حسنات لږ اخوا کینه.

حسنات زما په لیدو یو څه شور خوری او ځآی راته تش کوی. ځه دیوال خواته ناسته ومه خو حسنات زما او د امینې مېنځ کې ناسته وه.د امینی غږ لوړ شو: یغما ځنډ د وکړو چیری وی؟

یغما- هیڅ لږ تازه هوا مې خپل سږو ته ورکول.
امینه په خندا وایې: زه ښه ده چې پوهیږی هوا سږو ته داخل کیږی.
په شیطانی خندا می وویل:آه امینې جانی ټول خو ستا په څیر هفته فام ندی .

زما پدی خبره حسنات له خندا سره شوه.او امینی هم خپله خوله نیولی وه
حسنات په خندا وویل: جلی ته څومره چالاکه یی.
اوږې می پورته اچوم اووایم: مهربانی مو ده.

مجلس مو ګرم وو چای مو څښل او خندل مو. دلته وخت ډیر ښه تیریدو هوا نوره تیاره شوله او د ډوډی تیاری پیل شو. وروسته له ډوډی انجونو لوبنې ومینځل ذکیه ترور اجازه نه ورکوله لاس په تور او سپېن ووهمه.د خوب وخت رارسېدلی وو بوډی ښځی وخته ویدی شوې ول.یواځی مونږه انجونی پاتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساره لکه بد اخلاقه ښځو هرى انجلى ته خوله اچوله .کوښښ مې کولو چې سترګې په سترګو نشمه ورسره ځان مى لرى ساتو ورنه. پوهېدمه دا هر څه ځما له وجهې دی.حديثه او او امينى ځايونه واچول.ټول غزېدلي وو او کېسې مو کولى پوهيدمه نن اخرى شپه مو دلته ده.انجونو سره مې ډير عادت کړې وو.کيسى ختمې شول او انجونى ويدى شول سترګى مى پټې کړل او ايت الکرسې مې تلاوت که تر څو بيا هغه خوب ونګورمه.

بيا هم هماغه خوب هماغه ځاى خو د سپيند رنګ تور وو دقيقا لکه د زيد د سترګو پشان، د سېنې په سر مى دقيقا د زړه څنګ ته مى يو مړاوى تور ګل وو.له ډاره د خوب څخه پاڅيدمه.کوټې ته مى وکتل ټول ويده ول. د سهار ړنا ټوله کوټه روښانه کړى وه پاسيدم او د تشناب خواته لاړم ټول کور پاسيدلي و بغير زموږ د انجونو د کوټې څخه! اودس کوم او بيرته د کوټې خواته راځم او په انجونو غږ کوم:

يغما- انجونو پاسيږى سهار دى.
د هيچا غږ رانغي چي دا ځل مې يو څه په تيزه وويل: هوى پاسيږى نو...
حسنات په خوبجن غږ وويل: يغما دوه دقې نور مو هم پريږده.
يغما- نچ نه يو دقه نور دى لا نه پريږدم.

ما او حسنات خبرى کول چې ناساپه سارا سر د کمپل څخه سر راوباسې او په غوسه يې وويل: يغما يې که هر سوک چې يې حق نلرى د نور کسانو خوى خراب کړى، ته پاسيدلې يې معنا دا نده چې ضرور دا نور هم راوپښ کړى.

د سار پدى خبرو حسنات په تلوار خپل ځاى کې کينستل او ويې ويل: سارا د انسان پشان خبرى وکړه، ته نشې کولې ميلمه ته سپکاوى وکړى.
سارا هم لځايه پاسيدل او دا ځل يې په غوسه ناکه لهجه حسنات ته وويل: څه دى درباندى بده ولګيده؟ حق خبره تريخه وى کنه؟ صحيح ده چې وريندار دى ده او ميلمنه ده خو د آسمان څخه نده راښکته شوى چې زه يې هر حرکت او خبره ناديده ونيسم او هيس ونه وايم ورته..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی دواړو په جنګ ټول انجوني راويښ شوی وه او هک حيران يې دوی ته کتل د دی ښځه مخکې چې حسنات دهغه قدوو جواب ورکړی ما تلوار وکړو او د دوی د جنګ ختم کولو لپاره مې وويل: حسنات بس دی! باسيره لاس او مخ دی ومينځه.

حسنات زما خواته راوکتل او ما د سترګو په اشاره و پوهه ول چې نور دی چوپه شې! د سهار چای وخوړل شو ډير ميلمانه لاړل تر غرمه خپل مينځو کې بوختې و او کور مو سره پاک کړو زيد خاله ته ناری کړل ضرور کوم شئ ورته ويل؟! د څو دقو وروسته چې خاله راغله نو حسنات ته يې غږ کړو او ويې ويل:

خاله- حسنات لورکې خپل او د وريندارى کالې دی را ټول کړه.!

د خاله په خبره پوه شوم چې د تلو وخت دی، حسنات بغير له کوم ځنډ ښځه پاسيده او زموږ کالې راټول کړه او په بکس کيخودل خاله خپل سپين ټيکری په سر کړو ما او حسنات هم خپل ټيکرانو کی ځانونه وپيچل! ما او حسنات د ټولو انجونو سره حدای پاماني وکړل، خاله هم د ذکيه ترور سره په خدای پاماني بوخته وه حسنات د ذکيه ترور خواته ولاړه او هغې د مخ ښکله ولو حال کې ورته وويل:
:□#شهاب
حسنات- خاله جانې تاسو هم زموږ کور ته بيا راشې، ستاسو پسې مو زړه تنګ کيږی.
ذکيه ترور حسنات غيږ کی نيسې او ښکل کوی او ورته وايې: سمده خاله دی درنه قربان شې ضرور راځم.

زه هم د خدای پاماني په نيت د ذکيه ترور خواته نږدی کيږم چې هغې هم ماته پام کيږی او خپل غيږه راته حلاصه ويې او وايې: ښه شو چې راغلې لور جانې، انشاءالله چې ښه وخت به دی تير کړی وی؟
يغما- مننه ترور جانې، هو ډير ښه وخت و د انجونو سره مې سات تير شو.

ذکيه ترور زما مخ ښکل کړو او خپل د لاس ګوتمې زما په ګوته کړل! د طلا د ګوتمې په ليدو و شرميدم او غوښتل مې بيرته يې ورکړم چې ذکيه ترور وويل: لور جانې دا ستا او د زيد خان د واده ډالې ده زيات شئ نده خو ته يې ومنه زما لخوا.
يغما- هيله کوم ترور جانې دا نو څنګه خبره ده تاسو مهرباني ده...

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخره خدای باماني خلاصیږی او د حویلي د دروازی خواته روانیږو، زید خپل په موټر ډېره وهلي او موږ ته په تمه و زموږ په رسیدو ژر اول خاله جاني ته بیا ما او حسنات ته د موټر دروازه خلاصه وی، په موټر کي کینم زید د موټر هینداره زما په مخ برابره وی، ښه شو د حسنات او خاله فکر نشو! په حیرت کي وم د زید و دومره بی پرواه کارونو ته!

موټر روښانه کوی او حرکت کو د ځو دقو وروسته د حسنات اوف او چوف پورته کیږی او وایې: لالا یو سندره خو ولګوه لاره لری ده بیخي ستړی کیږو.

زید بغیر لدی چې د حسنات جواب ورکړی خپل موبایل له جیب راباسي او د یو چارچر پشان لین سره یې وصل کوی او موبایل د حسنات خواته نیسي او وایې: الخله هر سندره چې غواړی چالانده یې کړه!

حسنات په خوشحالي د زید له لاس څخه موبایل اخلي او خپل د خوښې سندری پسي ګرځي د ځو دقو وروسته وایې: اها دغه دی پیدا مي کړو(سندره پلې کوی د سندری د اول بیت په آوریدو په تلوار د هینداری څخه د زید خواته ګورم چې سترګې مې د هغه د سترګو سره بندی پاتی کیږي...

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کُنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامه

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

(c) ketabton.com: The Digital Library

به تو چون سجده میکنم
شرّر به هر سینه میزنم

به غصه میخواهم که بعد از این
بت روی تو بشکنم

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامة

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو!

د سندری تر تمام کیدو د زید تندی تروش و چي معنا تراوسه غوسه دی! کله ناکله په هینداره کې مو سترګې سر جنګیدل چې هغه په ژر خپل نظر اخیستو زما د سترګو څخه، بلاخره کور ته ورسیدو زید خپل موټر خپل د یو انډیوال کور کې و دره ویې او نور لاره تر کوره پیاده روان شو، کورته ننوتلو سترې ستومانه و دا هم ښه شول زید د ماښام لپاره ډوډې اخیستې وه، زید د ناستې کوټې خواته لاړو او حسنات ته یې وویل چای دم کړی.

ما هم خپل ټیکری په تار واچو او د آشپزخانې خواته ولاړم د حسنات سره مو په ګډه چای دم کړو او د ناستې کوټې خواته ولاړو حسنات ټولو ته د چای پیالې ډکې کړل، زید خپل په موبایل لګیا و لیونې بیخی یو ځل راکتل هم نه! ما او حسنات د چای څکلو حال کې د واده په اړه مو خبری کول او خندل مو، چای مو خلاص شو زید مو یواځې پریخود او د کور د بڼ خواته ولاړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات ماش د پاک کولو لپاره راوړل د شپې د تیاره کیدلو پوری د ماش په پاک کولو باندی بوختې وو، د تیاری په خپره کیدلو د بې ښخه کور خواته څو چې خاله وایې: انجونو هغه ډوډی ګرمه کړی ناوخته دی.

ډوډی خوړل کیږی او خاله زموږ ټولو ښخه مخکې د خوب لپاره خپلې بستری ته ځې، چنارګل راسره خبری نکول او د اتلس کلنو انجونو پشان یې ناز کوی! حسنات ته وایم: حسنات زه ځم د لالا د خوب ځای دی اچوم او ګورم کوم شئ ته خو ضرورت نلری!؟

حسنات- سمده ورځه او هو. دا غوړی هم واخله!
یغما- غوړی څه کوی؟
حسنات په ریشخند وویل: غوړی خلک څه کوی؟ خو هوښیاری خپل ویښتیان او سر ورباندی غوړه ویې او چاپی کوی.
یغما- ښه ښه سمده زیات فلسفه مه وایه..

حسنات خپل سر چپ او راست خوځه ویې او زما پر حال افسوس خوری، د ناستې کوټې خواته ځم او کرار دروازه خلاصه وم زید زما پر لیدو خپل سترګې پټه وی! عه دی نو بیخي د حد ښخه اوړی! نو زما غوسه هغه ورځ کوم ځای غلط وه؟ خو ویریږم کومه جنې دی زما خاوند خواته بد وګوری او زه دی ناخبره اوسیږم!

د غوړی ډوبې مخ ته کیدم او ځای ورته اچوم او کرار ورته وایم: کوم بل شئ خو دی پکار ندی؟

زید هیس جواب رانکړو زړه مو غوښتل ټول ویښتیان یې ورته وشکوم خو هیس مې ونه ویل او په غوسه د کوټې د دروازی خواته روانه شوم چې راپسی غږ کړو: چیرته؟
یغما- که اجازه راکړی صیب غواړم ویده شم.

زید- سمده اول زما سر ویښتیان او سر چاپی کړه بیا لاړه شه...

حتا دغه جمله یې لا په غوسې او قهر وویل! زه هم په غوسی او قهر د زید خواته ځم، د غوړو ډوبې راخلم او د زید شاته په ځمکې کینم په غوسه مې خپل لاس په غوړو ولړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلکه مې د زيد په ويښتيانو کې ووهو چې زيد په غوسه وويل: يغما کش کړه نور هم کش کړه دا ميراث شوی ويښتيان.

زيد په غوسه دا خبره وکړل خو زه هم غوسه وم د هغه دی نازونو څخه نو خبره مې ورڅخه ومنل او په کلکه مې ويښتيان ورڅخه پورته خواته کش کړل چې د زيد چيغې بورته شوی او ويې ويل: اه يغما و دی شکول پخدای ټول ويښتيان دی راته د بيخ څخه وباسل..

د ماشومانو پشان وايم: بيا زما سره جنګ کوی!؟بيا زما سره خبری نکوی؟ ها؟
د زيد خندا غږ پورته کيږی او وايي: د همدی لپاره مې ويښتيان د بيخ څخه باسې؟ نه وايي خاوند دی ګنجې کيږی؟
په غوسه وايم: پريږده ګنجې شې ترڅو نور هيس سوک در ونګوری او زما د جګرخونې سبب نشې.

دغه خبری مې دومره په مظلومانه توګه وکړل چې خپل په ځان مې خپله زړه وسوځيدی څه ورسيږی زيد ته! د زيد خندا بنده شوه او په کراره او خفه لهجه يې وويل: ولې راباندی باور نلری؟

ويښتيان مې ورنه کرار چاپی کول او سترګې مې د اوښکو څخه ډکې وه! د خبرو توان مې نه درلود پدی ورځو کې بيحده زړه مې نازکه شوی وو! او په نه خبره مې هم ژړل زيد په همغه خفه او نيولې لهجه وويل: يغما راته ووايه ولې راباندی باور نلری؟ ته مګر نه پوهيږی ستا څخه بغير مې هيس سوک په نظر نه راځې. پوهيږی کله چې د هغه انجلې د خبرو له لاسه دی ماته نه راکتل څنګه مات شوم؟!

خپل ژړا کنترول کوم او کرار مې وويل: زه درباندی باور لرم ستا پاکې ماته ډير وخت مخکې معلومه شوی! ولې نه پوهيږی زه جنی يم هغه هم د يو مات شوی جنس څخه نه پوهيږی هغې ته سنګه په هغه تور کالو کې تعريف کولې!؟ زه اصلا نغواړم ته دومره ښايسته و اوسيږی په والله چې نغواړم دومره د هر چا نظر تاته جلب شې،

که کوم کس ستا خواته وګوری زه بخيلې کوم زما نه خوښيږی دا بخيلې خو زما لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نده همداسې کيږم، نغواړم زما څخه بغير دی سوک تاته وګوری په دی دومره لوی نړی کې ته يواځې زما حق يې ستا په نظر غټه غوښتنه ده؟!

نيو هيږم څه وخت اوښکو ټول مخ راته نيولي و زيد په شک راته وکتل او په حيرت يې وويل: خايستو مي ژاړې د کوم وخت څخه زما يغما دومره کمزوری شوی چې داسې په نه خبره ژاړی؟

لکه ماشومانو غوندې شوې وم شونډې مې پر يو بل کلکې کړې وې ترڅو ونه ژاړم زه له قوي اوسيدو نه ستړې شوې وم نمې غوښتل نور نر واوسم غوښتل مې د يو ښځې په څير ژوند وکړم او زيد راته نر توب وکړي زيد زما مخ خپل لاس کې نيسې او ورو وايې:

زيد۔ ژوند مې ژاره مه صدقه شم درته ناا ډير وړه غوښتنه ده، خايستو مې ته څه وغواړې يا ونه غواړې زه يواځې او يواځې ستا يم ستا يم يغما، ښکلا پسې بلا پريده ماته وګوره که ټول دنيا ماته راوګوری زه يواځې او يواځې تاته درګورم، زما زړه او ساه ستا پورې اړه لري څه ګټه لري د هغوي کتل کله چې زه ستا د مينې عبادت کوم!؟

سترګې مې پورته کړې او ورته مې کتل په خپل ګوتو يې سترګې راته پاکې کړې او ورو يې په سترګو ښکل کړم او ښايسته شعر يې وويل:

ديګران چون بروند از نظر از دل بروند
تو چنان در دل من رفته اي که جان در بدنی

نور اوښکې ختمې شوې خوشبختې مې د وجود په رګ رګ کې محسوس کوله د خبرو بدلولو لپاره مې وويل: ويل يې لاس دې ورته مات کړې و رينتيا ده؟
د زيد پر شونډو موسکا خپره شوه او ويې ويل: ځرمخکې ښه پوهيږې چې ما د هغه انجلې سره څه وکړل خو بيا هم ما ملامتوې! هوو خو کاش مات شوې وايې خو افسوس مات نشو.(بيا ناساپه په شيطنت وويل:

زيد۔ اصلا ته وايه وينتيان دې ورته ولې نه شکول دا خو ستا وظيفه وه چې زړه دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته له ژوند نه تور کړي واي يا ته فقط ما مخ کي شيره يي؟

د زيد په خبرو مې خندا راتله خپل خندا مي کنټرول نشو کړي او ومي خندل او په ملنډو مي وويل: هوي او چنارګل تو له ستا ګناه ده چا نه دي اجازه اخيستي وه؟! چي ښځو مجلس کې هې تلي راتلي!! او ولي دي تور کالي اغوستي و؟ مګر ستا وحشي واده و!

زيد په حيرت راته کتل چي يو دم له خندا شين شو او ويې ويل: چاته چنارګل وايي هاا؟! او وحشي سوک ده يغما ؟!

د زيد غوږونو نه مي ونيول او وايم: تاته وايم! تا ښيم !ووايه توبه بيا دي نجونو منځ ته نه راځم !!
زيد په خندا وايې: يغما مکوه نشرميږي ځان نه مشر کس غوږونو څخه نيسي هي سپين سترګي !!

تازه مي پام شو چي موږ سومره د عمر توپير لرو! غوږ مي ورته پريخوده مخامخ ورته کينم او په حيرت وايم: زيد ته خو 7 يا اته کاله زما څخه غټ يي کنه؟(په خوله مي لاسچ ايږدم او په افسوس غوندي لهجې وايم: وي تخو بوډا يي دوه کاله بعد ديرش کلن کيږي؟!

زيد خاموش او تروش تندی باندی راته کتل او او په همغه غوسه ناکه لهجه يې وويل: ښه نوو بوډا يم که ځوان يم اوس دي خاوند يم او بل دا چي دومره هم ډير توپير نلرو نو خبر مه غټوه..

د زيد په خبره زړه کي خاندم او ځان سره وايم: چنار ګل بابا ته زما سره نه غږيدي هاا او زورولم دي اوس ګوره د شپي ستوري درباندي په ورځ کې وينم کنه؟!په همغه خفګان مي دوام ورکړو: نا ډير زيات توپير دي ولي مي لومړي پام نشو زما قبول ندی (وينتيانو ته يي اشاره کوم او وايم: وګوره وينتيان دي سپين شوي؟
زيد په غوسه وويل: يغما عصاب مي مه خرابوه څه نه قبلوي؟ چتيات مه وايه!

سر مي ښکته پورته کوم او وايم: اوس هم سری وخت دي، زه ستا د لمسي پر ځاي يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنه؟(زما په خبرې زيد له غوسې څخه غاښونه يو پر بل کېخودل او غوږونه يې سره شول او په حيرت يې وويل: يغما څه وايې؟په هوښ يې؟! د څه ملسې؟ وګوره وينتان مې تور دي سپين شوي ندي! (بيا خپل غاښونه يې ښکاره کړل او ويې ويل:وګوره غاښونه مې يو دم سم دي اوس هم ځوان يم.

په زړه کې د زيد و دې کارونو ته له خندا مړه وم، هې زه مې د زيد څخه صدقه شم چې ماشومانو غوندي ما غواړې قانع کړې، خو ظاهر کې خپل ځان همغسې خفه نيسم او وايم: نه نه نيکه زموږ ده ونشو.
زيد- يغما!!!!!!!!!
يغما- اصلا زه خپل مهر درته بخښم خوشې مې کړه(دا جمله مې بې اختياره له خولې ووته ناساپه خاموشي کوټه کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد وويل: څه؟ څه دې وويل؟؟؟؟
په ډار مې وويل: هيسس...
زيد زما خبر تکرار کړه:هيس؟!؟

سر مې ښکته پورته کړو او پټمه مې کتل ورته چې زيد خپلې سترګې ځمکې ته اچولې وې او تندې يې تروش نيولې و،کاش ګونګې شوې وې خو دا جمله مې نه وې ويلې!
کرار ورته وايم: زيد !
زيد-همم

پوهه شوم ډېر غوسه دې ځکه هر وخت چې نوم يې اخلم داسې ده همم ځواب نه راکوي کرار ورته وايم: تاو شه وينتيان دې چاپې کړم.
زيد- نې غواړم زه ويده شه !

خبر مې ورنه جدې ونه ګڼله ګوتې مې په غوږو کړې او په ښکلې وينتيانو کې مې ورته دننه کړې وينتيان مې ورته چاپې کول او مظلومانه مې وويل: په خداې توکې مې کولې خفه يې رانه هوممم؟

ژوره ساه يې واخيسته او ډېر مظلومانه يې وويل: ما سره داسې ټوکې مکوه حتې ټوکه يې هم ويروونکې ده راته يغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وويل: سمده په سترګو اوس اشتي؟ (او کوچني ګوته مي مخ ته ورته ونيوه ښکلي موسکا يي په شونډو خپره شوه او ويې ويل: اشتي؟! مګر سوک خپل د ژوند څخه خفه کيدی هم شي؟ همم؟

د زيد په خبره مستانه خاندم او ويښتيان يي مساژ کوم او په بالښت يي يو ټوټه اچوم تر څو بالښت په غوړو نشي او وايم: ښه نو زيد خان دا هم د ويښتيانو چاپې او غوړه ول دی.
زيد- لاسونه دي دردمن مشه خايسته ښځې مي.
يغما- وظيفه مي ده زما جذابه خاونده.

زيد خاندی او وايې: يو ځل بيا ووايه خايستو مي؟!
د لومړي ځل نه په لوړ غږ وايم: وظيفه مي ده زمااا جذابه خاااووووندددده..
زيد زما په خبرو او کارونو خندل او د هغه د هر خندا په ليدو ما د خوشحالي او ژوندی اوسيدو احساس کوی دي، غوړي راخلم او دروازي خواته ځم چې زيد وايې: ښه شپه ولړي خايسته ښځې مي..!
يغما- تاته هم جذابه خاوند مي ..

سهار لکه تل په شان د لمانځه وروسته ويده نشو زيد ته مي سماور روښانه کړو تر څو اوبه ګرمې کړ او زيد خپل ويښتيان ومينځې حمام وکړی، چاي وڅکل شو زه و حسنات د کور کارو کي بوخت شو، زيد حمام وکړو او باغچي ته لاړ تقريبا لس بجو پوري کور کار کي مصروفه وم چي ترور غږ وکړو: يغماا لوريې؟!

کار نه مي لاس واخيست او ومې ويل:اورم ترور جاني
ترور- لوري يو ځل باغچې ته لاړه شه هيس مي زوې ته پام نکوي.
په نرمه موسکا مي وويل: په سترګو ترورې

کوټي نه ووتم او باغچي ته لاړم زيد چوکي کي ناست و او چاي څکه پټه پټه لاړم او سترګي مي ورته پټي کړي لاسونه يي زما پر لاسو کيخوده داسي چي غوښتل يي پوه شي سوک ده؟

زيد په شيطنت وويل:اه دا بدرنګه لاسونه د چا دي؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه مي د سترګو ورته لري کړل او مخامخ ورته ودريدم او ومې ويل: خپل لاسونه دي بدرنګه دي بيخي کلنګ غونډي؟!
زيد په خندا وويل: دچا لاسونه بدرنګ دي زما؟ هاااا ژوند مي؟!

اه چي په ټوکو کي هم د ژوند مي کلمه نه هيروي زما ښکلې، حق په جانبه ودريدم او ومې ويل: زه وايم.

زيد په سترګو باندی په ظاهر زما په کتلو بوخت کيږی او خپل يو لاس د زنې لاندی ايږدی او وايي: ستا خبر په سر سترګو ځاي لري بدرنګه مي!
په حيرت مي وويل: زيد چاته دي بدرنګه وويل؟؟
زيد له خندا سور شو خو ځان يي کنټرول کړو او ويې ويل: تاته تا مګر ستا څخه بغير دلته بل سوک هم شته؟

د زيد په خبرو خاندم او په شيطانه او مغرورانه لهجه وايم: ښاغلي زيد خان همدي بدرنګي د عالم رسوا کړي له هيره خو دي نده وتي؟
د زيد خيره زما په خبرو د ښکلي موسکا څخه ډکه شوه او ويي ويل: نا نا مګر کيږي چي له هيره وباسم؟ ته د نړي تر ټولو ښکلي انجلي يي ناقه خو درته په ګونډو نشوم؟!

د زيد هر خبر زه د دی دنيا څخه باسلم داسي اثر کو پر ما لکه جادو هسې نه زيد د ښايست ښار جادوګر وی؟ مخامخ هغه ته په چوکې کينم او په پښتو ژبه وايم (ملګرو ناول فارسی دی او ناساپه يغما پښتو وايې نو ځکه زيد حيران دی ورته: وايم څه وخت ځې ښار ته؟

زيد يواځې په حيرت راکتل او ويې ويل: څه دی وويل؟
يغما- وايم څه وخت ښار ته ځې؟"
زيد- يغما تاته وايم تا هم پښتو زده ده؟

يغما- هو اکثر خلک راته وايي ستا لهجه او څيره پښتنو ته ورته ده ..
آيا رښتيا وايی ؟؟؟
زيد په همغه عجبيه او حيرت څخه ډک غږ وايي: د زړه سرمی ځومره خوږه پښتو وايي!
هو ته مشرقی ښکلا لري. او لهجه دي هم بيخی ښايسته ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا جواب ورکوم: تاسو مهربانه یاست زما ښاغلیه
زید په زړه پورې مسکاه راته ګوري او وایي: پوهیږی زه دي نیکونونه نه پښتون یم ګرانی!

سر می خوځوم او وایم: هو پوهیږم رضوان ورور راته ویلي وو!
زید- نوره پښتو مه غږیږه،بیخی زړه وړونکي کیږي ښاپیری می !
د زید په خبره خاندم او وایم: سمده جانانه !
زید حیرانه وایي: جانان؟
یغما- هو، ته یی کنه !

زید خپل دواړه لاسونو باندی خپل مخ پټه وي چوکی ته تکیه کوي او آسما لور ته سر پورته کوي کراره ورته وایم: زید کوم څه شوي؟
زید- پریمیده دا لفظ دا احساس خپل مغز او زړه کي زنداني کړم !

کراره می وخندل لږ روسته زید خپل سر پورته کوي خاص آرامتیا سره زما لور ته ګوري او وایې: نن ځم ښار ته.
نا څاپه لوی غم زما په زړه حمله کوی او کرار او نیولي غږ باندی وایم: نن ورځ ؟
زید- هو.

فکر کی ډوبه شوم ،د ځو شیبیو مخکي خوشحالی مې له مینځه لاړل چې زید د زید په غږ مې وروکتل: یغما جانی کوم څه وشول !
یغما - نه!
زید په خندا وایې : ولی نه وایي راپسي خفه کیږي؟ ولی نه وایي مه ځهګ د دی خبرو ویل دومره درته سخته ده!؟
یغما- که درته ووایم مه ځه بیا نه ځې؟!

زید- تر ابده پوري همدلته پاتی کیږم ، یوازي ووایه مه ځه.
یغما- نه، فرشته ترور حتما تا پسی خفه شوی باید لارشی.
زید کرار خاندي او وایي: ای زما زړه آزاره یاره ته هم زما سره ځي خپل کورته !
یغما- یعنی څه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- يعنى دا چې ولاړه شه سامان دى راټول کړه نن ورځ يوځاى ځوو..

يغما- رښتيا؟
زيد- هو خايسته مې.
يغما- نو هغه ستا د عمه کورني ښنګه کيږي!
زيد- اوله خو هيس سوک هيس کار نشي کولې‌چ ځکه ته زما قانوني ميرمن يي او دويم پاتى شوه کورني خبره مى هغوى سره رضوان خبري کړي!

غمجنه لهجه وويل: زيد مريم سره به ښنګه مخامخ کيږم؟ اصلا کورني سره به دى ښنګه مخامخ کيږم؟ وايي به نه دا هلک ښنګه جلى شوه هوممممم؟
زيد په خندا وايې: وايم د خداى په امر هلک جني شوه هههههه.
بد بد مى ورته وکتل چې زيد په همغه خندا وويل: ښه تسليم تسليم ورځه بيګ دى تيار که ، ناوخته کيږي

يغما- سمده
په جګو کامو کور خواته ځم او نارى وهم: حسنات! حسنات !
حسنات- هـــا!
يغما- ته يوځلي دلته راشه.
حسنات- دغه ده درغلم.
حسنات په تيزه کوټي ته راغله او زما په ليدو يې وويل: څه شوي يغما؟

يغما- زيد وايي بيګ دى تيارکه ښار ته ځووو؟!
حسنات په حيرانتيا وايى: ټوکي کوي؟
يغما- نه .
حسنات- يعنى ته هم لالا سره مى ځى ؟
سرمى خوځوم چې حسنات غمجنه کيږي الماری څخه بيګ راخلى او زما خواته نيسي او په خفه لهجه وايې: واخله دا دى بکس.

يغما- حسنات ولې دى تندى تروش سو؟
حسنات جواب نه راکوى او په همغه خفه او نيولې زړه د د رازى خواته ځي، زه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکس کې شیان تولـه وم او د حسنات پسې وځم په آشپزخانه کې ګورم وربـاندی غږ کوم:
حسنات!
حسنات۔ ها!

سترګو ته مې ورنه وکتل سترګې سری وه! کرار ورته وایم: حسنات جانې خیرت خو دی څه شوی؟
حسنات راګوری او په ژړا وايې: یغما مه ځه.

وی دا زما پسې ژاړی؟ نږدی کیږم او غیږ کې نیسم او کرار او د دلداری لپاره ورته وایم:
حسنات جانې خور مې مه ژاړه، بیا راځم نکیږی چې تل همدلته پاتی شم او ستاسو د اوږو بار اوسم اوبیا میلمستیا هم یو حد لري وخت لري.
حسنات غیږي ځخه می جلا کیږي غمجنه لهجه وایي: یغما ما خو به نه هیره وي؟

یغما۔ لیونی مګر کولی شم تا هیره کړم؟
حسنات ژړا کی خاندي او وایې: او که هیره دي کړم مړه کوم دي.
دواړه په لوړ غږ خاندوو چې د زید غږ زموږ خندا ته د پای ټکی کیښود: یغما؟!
یغما۔ هـــا درغلم.

دواړه حویلی په لور ځوو زید دي ترور څنګ کې ولاړ وه زما په لیدو ترور وویل: راشه زما لورکی(غیږي کې می نسئ او په غمجنه لهجه وایي: موږ ډیر تاسره عادت کړی وه زما لوري، هر وخت غواړي راشه زموږ غریبانو زړونه خوشحاله که.

لاسونی ورته ښکلی کوم وایم: ترور جاني ستاسو لطف مهربانه ده مه هم ستاسو سره عادت کړی! بیا هم میلمستیا یوحد لري، زحمتونه مو را اوبخښنی

ترور خاندي او وایې: رحمت یی زما ښکلی لور کي نه زحمت(ترور خپل د خبرو پسی یو قوطي زما خواته نسئ او وایې: لوری دا ما امانت ساتلی وه د زید میرمین لپاره! دا ماته حسنات پلار تحفه راکړي وه اوسي هم تاته تسلیمه وم.

یغما۔ مننه خو زه قبول کولی نشم ترور جاني..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور خاندي او وايي: ته زما ناوی یی بیا ولی قبول کولی نشی؟!

د حسنات او ترور سره مې په ژړا خدای پامانی وکړل، اوږه په اوږه یو ځای د زید سره د هغه د ملګري کور په لور روانیږو زید خپل موټر ملګري کور څخه واخسته ښار خواته مو حرکت وکړو، هرڅومره ښار ته نیږدی کیدم زړه می نورماله حالت څخه خارج کیدی ډیری تیز تیز زړه می وهل کیدی په آرامه او لړزانده غږ مې زید ته وویل:

یغما- زید زه ډاریږم!
زید په مسکا باندی راته وکتل او زما لاس يې خپل لاس کې ونیو او په آرام يې ښکل کړو او ويې ويل: ولی ګرانی، ايا زه مړ یم چې ته ډاریږی؟!
قهرجنه لهجه وایم: زید پام دي شته چې څه وايي؟ که بیا دي داسي د مرګ خبره دی وکړل ځان څخه دی ګیله وکړه نه زما څخه؟!

زید زما لاس خپل لاسي کې نیولي او د موټر ګیر بدلوی په همغه حال کي زما لاس د هغه لاس کي بند دی خاندي او وايي: په سترګو خایستو مې په سترګو..!

او بیا خپل بل لاس د زنځیر پشان خپل په خوله کش کوی مطلب د خولی کشک مې وتړو او نور نه وایم. په ټول لاره ترڅو چې ماڼي ته رسیدو لاس مې په امن ترینه ممکن ځای کي قرار درلود هو د زید په مردانه لاسونو کې زما کوچني او ملایم ښځینه لاس بیخی معلومیدی لا نه! هر څومره چې ماڼې ته نزدی کیدلو هغومره زما ویره استرس زیاتیدو..

یغما- زید نکیری لاړنشو؟
زید- نه د زید نفس نکیری ټول زموږ تلو ته په انتظار دی، ربنتیا عمه او مریم هم راغلې او موږ ته په تمه دی.
د مریم د نوم په آوریدو فشار مې صفر شو او یو بد احساس مې ټول وجود ونیو په نیولې غږ مې وویل: زید هسی نه بیا حالت يې خراب شي؟! بیچاره انجلی..

زید زما لاس ته لږ زور ورکوی او په خندا وايي: اه زما لیوني! ته ولې دومره مهربانه يې؟ ولې يوځل دا دومره مهرباني دی زما فقیر او عاجز په حق کې نکوی چې د خلکو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق کې کوی؟!
یغما- زیـد د ټوکو او ریشخندی وخت ندی، باور وکړه ډیره سخته ده، څنګه د انجلۍ په نوم او نشان هغه کور ته ننوځم کوم ځای کې چې څه د پاسه یو کال مې ټولو ته ځان هلک معرفی کړی و؟ څه فکر به زما په اړه وکړی؟

زید- هیس فکر نکوی برعکس ډیر هم لیواله دی چې تا وګوری.!
یغما- یعنی هغوی په هر څه خبر دی؟
زید- هو رضوان د الف څخه نیولې تر یا ټوله کیسه هغوی ته کړی، او مور مې ستا د هلک کیدو په کار دومره افرین وویل چې بیخی نووو..

د زید په خبره په حیرت او خوشحالې ورګورم او وایم: ربنتیا وایې؟
زید- هو ستا په سر قسم زما د ځان څخه لا راباندی ګرانې..
او هو پلار، عمه او اسما هر ځل زنګ وهي او وايي: زموږ ناوی څه وخت راوړئ؟
بیخی نو زه یې هېر کړی یم ټول ستا پوښتنه کوی!

ما د پخوا پرتله په لا حیرت وویل: زما په سر قسم یاد کړه ربنتیا وایې؟

دا زما لپاره هیڅکله د باور وړ نه وه، ما یو لوی لانجې ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د کورنۍ څخه د بد رد آوریدو ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د عمه بنیراو او کنځلو ته چمتو والي نیولې و، او اخیره کې د مریم د لاس یو څپیره خوړلو ته! هیس مې باور نکیدو چې هغوی دی زه بغیر له کوم پیښې او جنجال څخه منلې اوسم؟!

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما نوره دی ونه وینم، چې خپل په سر ماته قسم راکړی!
یغما- په سترګو خو اوس راته ووایه چې دا ټول ریښتیا وو، یعنی ماته دوی سزا نه راکوي!

زید بریک ونیوه او موټر یې ودراوه! خپل نظر یې له سړک لرې کړو او ماته یې وکتل او ویې ویل: یغما، ته فکر کوې، چې زما په شتون کې دا امکان لری چې څوک تاته ترخې خبرې وکړي، څه ورسیږی ستا مجازات او سزا درکولو ته!!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د داسې احساس څخه ډکه وم چې پدې ورځو کې ما ته په سخته پیژندل شوی وو! د مینې په احساس،بې اختیاره د هغه په لور وخوځیدلم او د هغه مخ مې ښکل کړو! زید په حیرت باندی خپل لاس خپل مخ ته یوړو کوم ځای چې ما ښکل کړی و همغه ځای لمس کړو او زما خوا ته یې راوکتل!

د شرم څخه مې خپل سترګې د موټر څخه بهر خواته ونیول ترڅو د زید سره سترګو په سترګو نشم،زید له یو څه ځنډ وروسته اخیر حرکت وکړ وروسته یو څو دقیقو کې ودانۍ ته ورسیدو د مانۍ په لیدو زما په ذهن کې د یادونو سیلاب په څپو وهلو شو! ښه او بد یادونه! د ښو یادونو شمیر یقینا د بدو یادونو څخه ډیر وو!

ساتونکي دروازه پرانیزي او موږ ننوځو، خپل په لاس خپل د پوزی هغه حلقه(چارګل) ختا کوم او د ترور راکړی قوطي کې اچوم! تازه د ترور ډالۍ ته مې فکر شو،غوږوالی چې د شاپرک په څیر وی دومره نازک او ښکلی وو! د مانۍ په لیدو د ویری څخه یو غټ نفس اخلم چې زید راته غږ کوی: یغما!

د زید پر غږ د هغه خوا ته ګورم چې د هغه تندی تروش و! او د هغه په خفه څهری زه پوه شوم چې بیا مې یو داسې کار کړی چې زما د خاوند په مزاج بد ولږیده، مګر ما څه وکړل؟ پدی فکر کی وم چې زید وویل: ولې دې لری کړل؟

اها زما زړه د چارګل په لری کولو خفه شوو! په خندا سره مې ورته وویل: هر کله چې ته وغواړې نو زه به بیا په پوزه کړم خو اوس حالت سم نه دی خیر دې زید درک یې کړه! زید- زه نه پوهیږم چې څنګه حالت دی چې ته دومره خفه ښکاري؟!اسمه ده دا ځل تیریږم څه نه وایم خو بل ځل بیا نه تیریږم!

خپل لاس مې په سترګو کیخود چې مطلب په سترګو، زید موټر ودروی،موږ دواړه تری ښکته شو! زید زما څنګ ته ودریډ او زما لاس یې ټینګ ونیول او د ودانی په لور زما سره روان شو! څنګه چې موږ صالون ته نږدې کیدو، ما خپل لاس د هغه له لاس څخه راوباسه، خو زید زما لاس پرینښوده چې ما په مظلومانه لهجه وویل: زید په خدای بده ده زما لاس پریږده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- نوچ نه څه شی بد ده،ما ټول عمر ستا د لاس په خاطر هیچا ته کتلي نه دي، او اوس چې خپل جوړه مې پیدا کړی ته وایې بده ده! ته پوهېږې، له هغه وخت چې ما ځان وپېژانده او په حلال او حرام پوه شوم، له هغه وخت مې ژمنه کړی وه چې زما ټول احساسات،مینه به زما د میرمنې وی او ستا په نشتون کې مې لا یو جنۍ ته په غلط نظر ندی کتلی..

زه به حیران کیدلم کله چې دا ځینی سړیان مې لیدل چې د ښځو د درلودو با وجود هم د پردی ښځو پسی دی او خپل میرمنې سره دوکه کوی، په داسې حال کې چې د ځوانې له وخت څخه تاته ژمن وم.

د زید د خبرو په آوریدو په پراخه موسکا مې وویل: یعنې چې زید خان له پیل څخه ما ته ژمن و، هوم! واقعاً لکه زما په څیر زه هم د هغه ځوانۍ ورځو کې چې ستا نوم او نشان لا نه و! خو زه تاته ژمنه وم.

زید -هو، زما ژونده مګر د الله تعالی وعده دی هیره کړی چې فرمایې" د پاکو نارینه وو لپاره، د پاکو ښځې دي او هر چا لپاره خپل جنس په څیر دی واقعاً چې همغه شان ورته رسیږی!" زه باور لرم چې زه او ته له یو جنس څخه یو د پاکو اوبو پشان.

ما په مسکا د زید خواته کتل! د هغه خبرې زما روح او روان ته آرمتیا ورکول، د څو دقیقو مخکې ویره او استرس مې له یاده وویسته او د هغه لاس مې په کلکه ونیوی موږ دواړه یوځای صالون ته ننوتو، ټول حاضر وو، رضوان په پراخه خندا زموږ ښنه راغلاست ته راغی، زید یې په غېږ کې ونیوه! او په خندا یې ورته وویل:

رضوان- ای مضره،نوبت دی مراعات نه کړو له ما څخه دی مخکی ښځه پیدا کړه هوم!!!
زید ورو خاندی او وایې: ته بخښه وکړه ورور خپل په مشر باندی.
رضوان،د زید شاه په لاس څو ځلی ووهې او ویې ویل: بختور شی لالا مې!
زید یوازې خندل رضوان زما مخې ته ودریږی،او په ورته مسکا سره وایې: ورینداره جانې پخیر راغلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ځومره د رضوان په شتون کې د وروړ په لرلو د خوشحالی احساس مې کول،په رښتیا
چې هغه زما په حق کې د ریښتینې وروړ څخه لا زیا وروړ ولې وکړل په کراره غږ
ورته وایم: خیریوسی رضوان لالا!

رضوان موسکا کوي او نورو ته نوبت ورکوي! فرشتې ترور په مهربانه موسکا زموږ
خواته راغله، ډیر مې د شرم احساس کولو،د ډیر شرم څخه مې د زید لاس مې کلک ونیو
چې فرشته ترور وویل: پخیر راغلی زما نازولې ناوی.!

فرشته ترور خپل د خبری سره سم خپله غیږ راته خلاصوی چی په ټوله خوشحالی یې
مورنی غیږ ته پناه وړم، مخ راته په ښکل کوی لاس یی ښکل کوم او ددی مور په
مهربانی فکر کوم ستاسو په اند که بل څوک وی له ما یی همداسی ښه راغلاست کوو؟نه،
حتما یی مخ راته په ځپیرو ډیزاین کوو، فرشتې ترور ورسته له ما زید په غیږ کی ونیو او
په ګیله منده لهجه یې وویل:

فرشته ترور- د مور شاهزاده ولی دې له اوله راته ونه ویل
زید د مور لاسونه ښکلوی او په مسکا وایی: مورجانی ددی په اړه وروسته خبری کوو .

فرشته ترور په سر ښکته کولو او پورته کولو بسنه کوی،اسما په ښکلی مسکا می خواته
راغله او په صمیمیت یی ښکل کړم او ویې ویل: ښه راغلې وریندار جانی!
د وریندار د نوم په اوریدو می زړه د حسنات هوا وکړه دی څو ساعتونو کې ډیره وریپسي
خفه شوی وم! په کراره د آسما جواب ورکوم: خوشحاله اوسی ګرانې!
اسما- ته هم وریندار جانی!

آسما ددی خبری په کولو یی ځان د زید غیږ ته واچوه! او په خندا یې وویل: لالا جانه
مجرد لاړی متاهل(واده شوی) راغلی!
زید- ولې ښه ونشو !؟
اسما- ولی نه ډیر ښه شو رضوان لالا خو هسی هم زوړ شوی!
د ټولو د خندا غږ پورته شو چی رضوان په دروغي غوسی وویل: چا ویلې زه زوړ شوی
یم؟ دا چې زید سپین سترګی وکړه او نوبت یی مراعات نکړو زما ګناه څه ده یا الله ته خپله
خو وینی زما مظلوم حق خوړل شوی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د خندا لا لاسې شونډې پر یو بل کلکې نیولې وی! چې فرشتې ترور په خندا وویل:
رضوان بس کړه نور همدا یې وقت دی!؟
رضوان- په سترګو میرمن فرشتې هر څه ستاسو امر وی!

رحیم تره،ترور،او مریم په کوچ کې ناست ول، ترور او رحیم تره په ښکلې مسکا د ښه راغلاست لپاره ودریدل مګم د مریم په لور مې نشو لیدلی!زید لومړیتوب وکړو او د پلار لاسونه یې ښکل کړل چې رحیم تره هم په خپل غیږ کې ونیوه! او ویې ویل: ماءشاالله زما زید ځان ته ځانته یو نر جوړ شوی، آن شاء الله چې خوشبخته شې او د یو بل تر څنګ زاړه شې!

زید- تاسو دی ژوندی وی پلارجانه!

ښه یوه شوی وم چې زید د ټولو لپاره ډیر ګران او اړین دی آن ډېر له رضوان او اسما نه!
د زید پسې زه د رحیم تره لاس ښکلوم چې سر مې ښکلولې او د خوشبختې هیله راته کوې! ترور هم لکه د فرشتې ترور په څیر دواړه په غیږ کې ونیولو او په خوشحالی یې د مور ښه راغلاست وکړو، په خپلو ډیرو مهربانیو یې زه وشرمولم
اصلا دی کورنی د کېنې او ظلم بوی هم ندی حس کړی آن یو یی هم دا راته په مخ رانه وړه چې زه یو ورځ یوسف وم..؟!

اه چې څومره یې مننوډیه وم سترګې مې په ډېر سختی د مریم خواته واړولې بیا هم د زید په لیدو کې غرقه وه! هغه زید چې هیڅکله د هغې نه وه! مریم لاس د زید په لوری ونیوه! او ویې ویل: مبارک دی وی!
زید د مریم لاس ونه نیو او په ټیټ سر او کرار غږ یې ورته وویل: مننه خوری!

د مریم د رنګ سور والی مې له ورایه لیده خو څه مې لا لاسه نه راتلل! مریم د زید له لیدو لاس اخلې او ماته ګوری! نظر یې دومره یخ وه چې د کلکې یخې حس مې په خپل ځان کې وکړو،نږدې راغله او په غیږ کې یې ونیولم لا یې د غیږ د حیرت څخه نه وم وتلې چې د خبرو په اوریدو یې ګنګه او بې ژبې شوم، داسې یې خبرې کولې چې یواځې ما اوریدلې دومره تیزه او هوښیاره وه، چې یوه دقیقه یې هم شونډې د دروغې مسکا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالی نه وی؟!

مریم په ریشخند لهجه وویل: نوم دی یغما ده سمده یوسف جانه؟؟ هههههه فکر کوی زما زید ستا شوی؟ نه غلطی مه کوه ته د لوبی ګتونکی نه یی! فکر کوی نه پوهیږم د څه لپاره د سړیانو په کالیو کې مانی ته راننوتلي پوهیږم د زید د زړه د لاسته راوړلو لپاره دی دا کار کړی مګم قسم دې که د خاورو میلمنه می نکړی نوم مې مریم نده، د خوشحالی مخ په ونګوری زید تر پایه یواځې زما بت دی یواځې زما!!

د مریم د خبرو په آوریدو مې اه له ځیګر ووتل خدایه مګم مریم خپل عقل له لاسه ورکړی؟ مخکې خو داسی نجلی نه وه هیڅ مې باور نه راته دا دې همغه مظلومه مریم وی؟ اصلا د کومی ګناه لپاره ما محکوموي !مګم زید کوم وقت د مریم وه چې زه خبره نه یم؟ دومره هم فکر نکوی چی که د زید زړه په مکر او نازونو لاسته راوړل کېدلی نو بیا ولی خپله یې ونه توانېده چې لاس ته یې راوړی؟

که ووایم د مریم له خبرو ونه ډاره شوم نو دروغ به مې ویلي وی! خبرې یې لکه تور سیوری زما ټولی خوشحالی یې راونغاړلي,د مریضو او لیونیو خلکو په څېر یې خبری کولی هیڅکله نورماله نه ښکاره کیدله او داسی لوی ډار یی زما زړه ته راواړوه، مریم له مانه جلا شوه او په همغه ساړه نظر یی راته کتل! چې د رضوان خبری زما فکرونو ته د پای ټکی کیښوده!

رضوان- ولی ولاړ یې کینی نور !!!!
ټول کینو او مجلس ګرمیږی داسی ښکاریده چې غیر له مریم نه هیڅوک ددې اړیکی نه خفه او مخالف ندي، د چای په څښکلو او ترور په رنګارنګ سوالونه چی د زړه سواندی له مخې وو شب راورسیده! یوه کوټه چې د اسما د کوټې ترڅنګ وو راته یی راکړه!د خبرو په مطابق یی غوښتل یو غټ محفل ونیسي!
د رواجونو او کلتور له مخی!

د شپې خواړه تیاریږی او ټول دسترخوان ته ټولیږو! زید زما خواته کینی او په داسي مسکا چی نه محسوس کیږی وایي: زما خایستو څنګه ده؟
یغما- ښه ده که ته ورسره کار ونلري نوره هم ښه کیږی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید کرار یی وخندل او ویې ویل: عه میرمن یغما ګوری؟ اوس دی چې خسرګنی ولیدله زه دی له یاده وباسلم؟

یغما- هو تورکی ته وایم چی یوځای کی دی وتړی چې نور دی ونه ګورم.
زید- ولی خیر خو دی ستا سترګی غیر زما د لیدو نه بل هر څه ته منع شوی دی زما د سترګو تور!

اه وباسم دا څو ورځی عجیبه ډار لرم نپوهیږم ولی !مخکی له دی چې ځواب یی ورکړم سترګی می په مریم لګیږی چې په وینو ډکو سترګو راګوری ګواکې د پلار میراث مې ورته خوړلې وې!د زید د ځواب ورکولو بی فکره کیږم او خپل غاب راخلم او ځان لپاره ډوډی راخلم په نه اشتها خپله ډوډی خورم چی له دوه مړی نه زیات نه وو! دسترخوان تولیږی او ټول خپلو کارونو ته ځی! اسما کله ناکله راسره ټوکی کوی او یوسف راته غږ کوی چی زما له مسکا سره مخ کیږی

زید او رضوان د شطرنج په لوبی بوخت ول! د رضوان غږ پورته کیږی او وایی ماته د منلو وړ نده یغما یوځل دلته راشه! په خندا د ترور او فرشته ترور له څنګه پورته کیږم او خواته یی ورځم!
یغما- هان ووایه؟!
رضوان- ته دی د روانی خاوند ته وګوره دوکه کوي ټوله لوبه یی همداسی ویوړه! څه نه وایی ورته؟!
د څنګ چوکی باندی کینم او په دروغجنه غوسی وایم: هې چنارګله ونه وینم چی له تورکی سره کار ولري!

زید په کړس خاندی او رضوان په حیرانتیا راته ګوری! چې ژر وایم: هغه مطلب مي وایم له لالا سره می کار مه لره چې ژوندی دی له پوسته کوم!
داخل رضوان خاندی او زید په حیرانتیا راته ګوری، رضوان په ټوکو او په همغه خندا کی وایی: ودي خوړه زید خان ژوندی دی له پوسته کوی له یاده دې ونه وځی!

زید- تاسو دواړو خور او ورور لاس یو کړی چې ما لیونی کړی که څنګه ها!؟
د شطرنج تختی ته ځیر کیږم سپینې دانی د رضوان وی او توری د زید، د سپینو دانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعداد له تورو دانو کم وو! او يواځي پادشاه او وزير او يو څو داني نوري پاتي وي دا يعنی زيد ګټونکي دي اي تورکيه خاوري دي په سر شه کله چي لوبه نشي کولي ولی دي خپله پوزه پرې کوي!

يغما- رضوان ولی ستا داني په ميدان کې کمې دی؟
رضوان لکه ماشومانو زيد ته اشاره کوی! او وايې: تولی دغه وحشی وخوړلی!
په خندا وايم: تولی!؟
رضوان سر ښکته او پورته کوی،له ډيری خندا کم پاتی وو په څمکه وغورځم په ځان مسلطه کيږم او په مسکا وايم: ښه نو زيد څه وکړی چی ته لوبه وګټی!
رضوان په خپل لاس د دانو حرکات راوښودل!په امری (امر کولو) لهجه وايم: هله زيد جانه څنګه چې لالا مې وايی همغسې وکه ولی دی ورسره دوکه کړی ها!؟

زيد په حيرانتيا راوکتل او رضوان له خندا شين وو زيد په همغه لهجه وويل: يغما ليونی شوی يی پخدای دوکه می نده کړی خپله يی زده نده بيځايه شله وی چی راځه لوبه کوو!

يغما- خو هر څنګه چی وی رضوان کومه دانه يی وړاندی کړی!
رضوان وزير ته اشاره کوی!زيد يواځې کتل چې ما وويل: زيد هله نو مخکې کړه!
زيد په نه زړه خپله دانه مخکې کوی په همدی توګه تورکی د لوبی ګټونکی کيږی! چې زه په خوشحالې وايم: هورااااااااااااا لالامی وګټله!
ما او رضوان خندل چې زيد په ټوکو وويل: تاسو دواړه په ريښتيا خور او ورور ونه اوسيږی؟ دواړه هم نمونه!؟

زيد- تا باندی خو زه هسې دوکه شوم، دې تورکې ته څوک جلی ورکوې!
زيد خپل د خبرو وروسته يې په لوړ غږ وخندل! رضوان اعتراض وکړ او ويې وويل: ما مه مجبوره وی،چی د سپينيدو کريم شروع کړم!
د رضوان په خبرو مې وخندل! او ومی ويل: چنار ګل تا ته وايم ونه ګورم، چې زما لالا ته تور ووايه، زه به پخپله يوه جلی پيدا کړم ورته د، ښاپيری په څير!

زيد- ښه ښه وبه ګورم!
رضوان ناساپه وويل: ريښتيا يغما، حسنات څنګه وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبره ما او زید په خلاصو سترګو یو بل ته وکتل،او په همغه حیرانتیا وویل:
ښه وه سلام یې ویلو!
رضوان- علیکم السلام
ما په آرامه وویل، رضوان،حسنات زما ورینداره کوی!؟؟ رېښتیا ووایه،رضوان ارام وخندل او زما په څیر یې وویل: چې خور مې یو څه ووایي او زه نه ووایم، دا امکان لری؟!

د رضوان په خبره پوه شوم چی رضوان هم په زړه کې د حسنات سره مینه لری؟! د دی خبری په پوهیدو په خندا وایم: کرار کینه تورکې،ستا په زړه ښه پوه شوم، زړه دی په کلی کې پرېښودی وو! اوس خور مه بهانه کوه!
رضوان په خندا وايې: څنګه هوښیاره یې؟
زید په په کلکه لهجه وویل: څه خبره ده چې د لیوني په څېر خاندی؟
زه خپل ستونی صاف کړم او په جدي توګه ووایم: د خپل ورینداری په اړه مو خبری کولی،خپله د رضوان څخه پوښتنه وکړه!

بې له ځنده پاڅېدم، پخلنځي ته لاړم، د چای ترموز مې لټولو!چې یو څوک پخلنځي ته راننوځي، پرته ده کتلو چې څوک راننوته، خپل کار کې لګیا وم ترموز مې پیدا کړو،او ګیلاس مې ډک کړو چې د مریم غږ مې واوریدی چې ویې ویل: ته ډېر خوشحاله یې چې دومره زر دې د کور خلکو په زړونو کې ځای پیدا کړو؟!

زه په چټکۍ سره بیرته وګرځیدم،چې مریم د دروازې مخې ته ولاړه ده،حیرانه شوم! او ومې ویل:مطلب!؟
مریم- مطلب، ډیر خوشحالې مه کوئ،تراوسه دا سر فلم دی!

بغیر لدی چې د مریم خبری ته پام وکړم د دروازې په لور لاړم،غوښتل مې چې څنګ نه زر تیره شم، چې هغې د چایو څخه تازه ډک شوی ګیلاس راوخیستو او په ناساپه توګه یې زما په لاسونو خالي کړو؟! د چای ګرم والې دومره زیات و چې بې کنټروله مې چیغه کړه: اه وسوځیدم..

او هملته پر ځمکه کېناستم او د اوښکو ډکو سترګو مې لاسونو ته ګورم! لاسونه مې لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور ګلاب په خير شو، او د سوځيدني له امله سپينې پولی ښکاره شوی! زما له اوښکو ډکې سترګې زما د لاسونو د سوځولو له امله نه وې، بلکې د دې لپاره وې چې زما د عمه د کور يادونه ژوندي شوی.ښه مې په ياد دی،له هر غلطی وروسته څنګه زما لاسونه د جوش شوو اوبو سوځول!

زه د خپل ژوند په يوه پټه پاڼه کې ډوب وم چې زيد او ټول په بيړه راغلل! مريم لا و لاړه وه او يوازې کتل،زيد په ورخطا زما څنګ ته کيناست زما لاسونه يې ونيول او به ورختا يې وويل: ی...غما څه وشول؟!

ما نه غوښتل چې موضوع لويه شي! ما خپله کرکه زندانی کړه او په مشکل سره مې وويل: هيڅ مې فکر نه وو، چای مې په لاسونو توی شوی!
زيد په غوسه وويل: توی شول او که چا دربانده توی کړل؟(او د مريم په لور يې وکتل چې ما په تلوار وويل: نا توی شوو!

زيد ما د اوړی څخه نيسي او پورته کوی مې،په چټکۍ سره تشناب ته لاړم، لاسونه مې د يخ اوبو لاندې ونيول، چې سوځيدل يې يو څه کم شول! چې زيد کرار وويل: ښه يې، نفس مې؟

خپل سر په پورته کولو او ښکته کولو سره د هغه خبره مې تاييد کړه، اسما په تلوار راننوتل او ويې ويل: لالا، په لاسونو يې دا ملحم ووهه، چې سوځيدو ځای پاتی نشي!
زيد په ورخطايی سره ټول ملحم زما په لاسونو ووهل او ويې ښيل، ټول ولاړ وو او په غورځيدلو مخونو يې راته کتل!ما ټولو ته په خندا وويل: ولې ټول ولاړ يې؟زه ښه يمه؟دومره زيات هم نه يم سوځيدلی ښه يمه.

ترور په خفه لهجه وويل:لور مې کې زيات سوځيږی نو ډاکټر ته لاړ شه
يغما- نه،ترور جانی، دومره زيات ندی سوځيدلې، ښه به شي.

نه پوهيږم، خو د زيد د عمه په سترګو کې مې په ښکاره ډول خجالت ليدو، ولې فکر کوم چې عمه پوهيږي چې زما د لاسونو سوځول د مريم کار دی! زما د غوښتنې سره سم، ټول مايوسه صالون خواته روان شول، يوازې رضوان پاتې شو! په ورو ګامونو سره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خواته راغلو او ویې وویل: زما خور، ته ښه یې؟

د هغه درد با وجود چې سینه کې مې تاو شوی وو په مسکا مې وویل: هو تورکۍ زه ښه یم، نه دې اوریدلي چې بده بوټې بلا لا نه وهي!
رضوان ژوره ساه واخیسته، او داسې لکه چې زما خبره یې نه یې اوریدلی ویې ویل:د مریم کار وو؟

یغما- نــ..(لا مې خبرې نه وه خلاصه کړې، چې زید په غوسه له ځایه پورته شو، او رضوان ته یې مخ کړو او په غوسه یې وویل: رضوان قسم خورم، که بیا ځلې یوازې یو ځل بیا، زه دا لېونی جلۍ د یغما شاوخوا وګورمه، بیا هیڅا خاطر نه کوم هیچا ښه به دا وی چې ته یو کار وکړې که ماته دا کار پاتې شو بیا به ښه ونشی!

رضوان سر پورته ښکته کوي او وایې: زه به یې پخپله حل کړم، ته هم خپلې کوټې ته لاړ شه، ته هم له مریم نه په کمه نه یې؟!

رضوان د تلو څخه مخکې په یو زړه سواندی نظر ماته راګوی او بیا د آشپزخانې څخه وځي، او زه ځومره د خلکو د زړه سوانده نظر څخه کرکه لرم خو لکه چې دا منحوس شیبې زما په قسمت کې لیکل شوی د اول څخه تر پایه،زید زما څنګ ته ناست و او په غوسه ناکه سترګو یې زما لاسونو ته کتل چې کرار مې وویل: زید!

زید په ژړغوني او نیولي غږ وویل: جان د زید خایستو..؟!
یغما- وګوره سوځیدل یی په پوره توګه له منځه لاړو! بیخی بیخی ښه یمه باور وکه!

ژوند مې خاوند مې لا تراوسه هم په فکر کې و، چې ماته د منلو نه وه، په ماشومانه لهجه په پښتو مې ورته وویل: ماسره زید خبری نه کوي هوم؟
زید ژوره ساه واخیسته او سترګې یې زما سترګو سره وتړلې او هغه هم په پښتو ژبه وویل: اه یغما احساس کوم چې نړی کمزوری انسان یم،ګوره ما د خپل ګل نه حفاظت ونشو کړای،هغه ګل چې زړه په وینو راغوړید! هغه ګل چې زما ساه د هغی په خندا پوری تړلی ده، حقا چې دا پولی ستا په ښایسته لاسونو باندی زما د مرګ حکم ......

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمله لا پای ته نه وه رسیدلي، لاس مي هغه خولی په لور ځی، د کلمې د بشپړیدو مخه نیسم! او په غوسه وایم: زیده ایا پوهیږی چې دا خبری دی ستا د ګل په تن باندی د ګلی (ژاله) په څیر ورېږی! کومه ګلی چی د هغی ضعیفه وجود زخمی کوی !
هیله کوم بیا داسی مه وایه ، زما ژوند ستا پوری تړلی دی !

زید زما کیخودل شوی د لاس ګوتې ښکل کړل او په یو داسی مسکا چې ما تراوسه د هغه پشان نه ولیدلی ویې ویل:د سترګو توره! د زړه سر می لیونی کیږم کله چی ګورم زما په موجودیت کې دی تاته ضرر ورسیږی ! له منځه وړم هغه څه چی زما ژوند ته درد رسوی قسم دی.

د زید په خبرو لویه مسکا مې په شونډو خپره کیږی، زما زید څومره مرادنه زما څنګ کی ولاړ دی مګر کیږی چې د زید په شتون کیدی زه د ویری احساس وکړم؟ زید چې د غر پشان زما شاته ولاړ دی، هغه زید چې پوهیږم زما د یو اوښکې په توی کیدو د هغه اوښکې د تویه ولو سبب او کس د ریښې څخه پری کوی، نه زه نوره بی پناه او یواځې یغما نه یم زه اوس زید لرم هغه زید چې ماته د ټول دنیا حکم لری.

یغما- که دومره زما سره مینه لری نو د مرګ او تلو خبری مه کوه، مګر ستا زړه راځې خپل ګل په دومره وحشي او خونخواره خلکو مینځ کې یواځې پریږدی؟! هغه ګل چې د ژوندی پاتی کیدلو اوبه یې ته یې؟! هغه ګل چې بیحده کمزوری دی او یواځې ستا د مینې څخه تغذیه کوی! زید که د تلو خبره وکړی باور وکړه ستا څخه مخکې ستا ګل مړه کیږی او نور هیڅکله به ژوندی نشی.

زید- میرمن مې خایستو مې، دومره خوږی او په عین حال کی ترخې خبری مه کوه، زه لکه اغزی پشان خپل و ګل ته ژمن یم هر هغه خونخواره کس چې وغواړی زما ګل ته لاس راوړی ژوندی نه پریږدم.
د زید په خبره خاندم او وایم: اووو زید خان تر دی حده خطرناک کیدی شی؟!
زید هم زما پشان خاندی او په کراره وایی: زما ګرانې هیڅکله مه ختا وځه ځینی کسان شاید په څهری عاجزه وی خو داسی کارونه کوی چې باور به دی رانشی،! د هر کس څخه هر کار امکان لری.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده بدماش صیب اوس نیمه شپه شول ځم چې ویده شم.
زید- ښځګه کولې شې دومره راحته ویده شې کله چې زما له سترګو دی خوب تخته ولې دی؟
په خندا وایم: ډیر ښه خوب هم راځې مزی داره ...
زید- هو پوهیږم زما په زړه ډېری خایستو.

یغما- سمده زه به یو ځا سالون ته لاړشم ترڅو د خاله جانې دوی تشویش او اندیښنه لری شی، او ښه شپه تاته غواړم زید خان.
زید- ستا شپه پخیر د سترګو توری.

د آشپزخانې څخه وځم او سالون ته ځم کله چې د کور غړو ته مې خپل د لاسونو د ښه والې خبر ورکړو نو ښه شپه ټولو ته وایم او خپل د کوټې خواته ځم، په کټ کینم او د نن ورځې پیښو ته فکر کوم! عجب ژوند لری میرمن یغما ټول د عجیب غریب کارونو څخه ډک دی! د مریم پدی کار داسی راته معلومیږی چې یو سخت لاره مې په مخه کیده.

په ځای کې مې ځملم او سترګې د کوټې چت ته نیسم، چت چې په ښایسته سور ګلانو ډیزاین شوی، ټول شپه د لاسونو د سوځیدو په درد مې تیره کړل او د خوب او ویښ په دنیا کې زنګیدم، سهار د مولا په آذان پاسیدم اودس مې وکړو او کوم عادت چې د حسنات دوی کور کې مې درلود غوښتل مې د کور ټول خلک راویښ کړم خو بیا یاد ته مې راغلل چې دا د حسنات دوی کور ندی، نو ځکه خپل د کار څخه پښیمانه شوم خو ناساپه مې ځان سره وویل: که ټول کور نشم راویښ کولې زید خو راویښ کولې شم د دی څخه مخکې چې مونځ یې قضا شې؟!

په کراره، کراره د زید د کوټې خواته روانه شوم ټول کور په درنه خاموشې کې اخته وو، د زید د کوټې دروازه مې کراره خلاصه کړه او ننوتلم زید د ماشومانو پشان ویده وو او ویښتیانو یې ټول مخ نیولې وو ښنګ ته یې نږدی شوم او کرار مې ورته غږ کړو: زید

راویښ نشو په لاس مې د هغه ویښتیا د مخ څخه لری کړل او پورته مې واړول چې د زید لاس ته مې فکر شو عکس یې خپل د زړه په سر نیولې وو! په کراره عکس یې د لاس څخه راخلم، د عکس په لیدو نه حیرانه کیږم هو په عکس کې زه وم! خپل د عکس په لیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکا کوم او بیرته عکس د زید لاس کې ایږدم او د زید اوږه کراره خوځه وم او وایم: زید پاسیږه مونځ قضا کیږی شابه.

زما ژوند دواړو توري سترګي کراره خلاص کړي،څو دقیقی ماته زیر زیر ګوري او بیا زر پورته کیږي خپل خوب ځای کې کیني او وایي: یغما ته یی ؟
یغما- هو ، جناب اوس پورته شه لمونځ دی قضا کیدو حال کیدی شابه.

زید په ورخطایی باندی زما لاس نسئ او د هغه په کتلو مصروف کیږي، په داسې حال کې چې سری یې لاندي وو او خپل ګوتو باندی زما د لاسونو زخمونه لمس کول کرار یې وویل:یغما سوخت والي لږ شوی یا نه؟ ایا دي شپی دی خوب وکه؟

په مسکاه جواب ورکوم: اهان ، ډیره ښه ویده وم . اوس هم دي خبرو تیر شه لمونځ وکړخ خاوند جانه.
زید ښکلی مسکاه دي خپلو شونډو میلمه کوي او وایي: خاوند جان دي قربان شي میرمن جانی.

د دروغ غوسه کي ورته وایم: خدای نکوی، لیوني خان !
دا خبره کوم او د دروازی خواته حرکت کوم د تلو څخه مخکې بیا وایم:لمونځ هیر نکړي.

دا خبره کوم او بیا بغیر لدی چې د جواب په تمه شم خپلي کوټي ته لاړم، کالی می بدل کوم لاسونو باندی ملحم وهم سوخ والي سپیني پوقانه هم نظر په شپه باندی لږ شوی وی ملحم خپل کار کړی وه دهلیز په لور لارم ، ټول ویښ وه سبا ناری یی میز باندی څکل دهلیز ته ننوځم جګ غږ سلام کوم! یوازی مریم جواب رانکړو نورو په خوشحالي جواب راکړو لاس پوښتنه هم را نه وکړه

آخري څوکي می کیناستلو لپاره خوښه کړه رضوان هم کار لرو چای هم څکلی نه وه شرکته تللی وه زید هم تراوسه لاندي راغلي نه وه، ټول په سبا ناری باندی مصروفه ول چې د زید غږ راغې:
زید- سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد غږ د دی سبب شو چې ټول د خوشبيو لپاره چای ځکلو څخه لاس واخلي، زيد ورزشي کالي په ځان وه ښکاره معلوم وه عادت په چيری ورزش کړي ورزش تراوسه پوري هير کړی نده زيد په جګو کامو زما خواته راځي او زما څنګ کې کيني او کرار راته وايي:سهار پخير ميرمن يغما

يغما- ستا سهار هم پخير زيد خان.
زيد په خندا وايي: زما سهار هغه وخت پخير شو ستا غږ ويښ شوم.
خندا می دي شونډو ميلمه کيږي چې فرشته ترور وايي: لوری کولی شي،نن لاړي شوو د طلا او کاليو اخيستو لپاره بازار ته؟

ستوني می صاف کوم او په آرامه وايم: هو ترور جاني ،هر رقم تاسو وغواړي.
فرشته- بيا سمده نن ورځ به بازار ته لاړی شو. زيد ته اوزګار يی يا موږ خپله لاړی شوو!
زيد- نه مورجانی اوزګار يم ، ستاسو خدمت کی يم
فرشته ترور خاندي او وايي:سپين سترګيه هلکه

سهار چای خلاصيږي، هرڅوک خپلو کوټو ته ځی بازار تلوو ته ځان تيار وي،نيو هېږم څه واغوندم، نمی غوښتل زيد کورني کمه راشي همدی سوچ که وم دروازه ټک ټک غږ پورته شو!

يغما- راځي دننه.
آسما په ليدلو لږ انديننه مې کمه شوه چې آسما به خوشحالي وويل: وريندارى جانی حجاب می درته راوړه ! لالا می نه خوښيږي بغير حجاب څخه باندي لاړی شوو!
يغما- راځه دننه آسما جانی، ښه شول راغلی نيو هيدم څه واغوندم؟!
آسما په خندا راننوته زما لور ته راغله! حجاب يې خلاص کړو او په مسکا يې وويل:
وريندارى حجاب دي خوښ شوو!
:□#شهاب
عربي حجاب وه لاستونی ، طلايي غمويو باندی ظريفه ديزان جوړ شوی وه په خوشحاله لهجه مې وويل: هو مننه ګراني ډير ښکلی ده په زحمت شوي
آسما- وظيفه ده وريندارى جانی ترڅو تاسو حجاب اغوندئ زه بيرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده.

آسما کوټي څخه ځي زه حجاب اغوستلو باندی مصروفه شوم، حجاب سره می قد جګ ښکاره کیده مصروفه دي ځان لیدلو هینداره کی وم چي دروازه خلاصه شوه او آسما هم حجاب په ځان کړي وه لاس کي یوه بکسه وه کوټې ته راننوتلل او ویې ویل: یغماا جانی راځه که غواړي دا بکس څخه هم ګټه واخله !

یغما - په دی کې څه دي؟
آسما آرامه خاندي او وایې: آرایش سامان دی نوو ......
یغما- اهان ډیر ښه خو ما ګټه اخستلی زده ندی یعنی کولی نشم !
آسما- سمده کینه زه درته ساده آرایش کوم
تخت په سر کینم آسما بوخته کیږي مخ باندی می ! او وایې: دا هم زما ښکلی وینداره، آرایش ته هم ضرورته نلري
کراره خاندم او وایم: مهرباني دی ده آسما جانی!

آسما هم زما مسکاه پشان مسکاه باندی جواب راکړو، او د الماری په لور ځي! تور دسکول توري چپلی بوت الماری څخه راباسي او وایې: دا هم ډیر ښه حجاب سره دي خوند کوی دا هم واغونده.
یغما- په سترګو ګرانی.
آسما- سترګی دی بی بلا وینداره جانی.

آسما ځی او زه تازه خپل د لیدلو لپاره وخت پیدا کوم، سترګي مي ریمل سره جوری وی، ګلابي غومبري، توري وریځي ،ډیر ډیر کم رنګ سترګو لیمو (سترګو شاه)باندی سور رنګ ښکلی منظره یی جوړه کړي وه تور تکری داسي په سر کوم یوتار وینتی می هم ښکاره نشئ، چپلی بوت ، دسکول راخلم دهلیز په لور ځم ! زما په نظر هیڅوک تیار ندی، ځکه یوازي زید ناست وه هغه هم مبایل که مصروفه وه

یغما- دا نور چیرته دی ؟
زما په غږ زید خپل سر پورته کوي نظري زما نظر کی قفل کیږي، آرامه پورته کیږي زما په لور راځي او په کلکه لهجه وایي: یغماااا بیادی آرایش کړي؟ ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- اه نو ، بده ښکارم؟
زید- هو ډیر ډیر بده ښکاري هله لاړه پاک یې کړه.
یغما- نوچ پریده پریده بده ښکاره شم پاک کومه نه.

زید- یغما زما اعصاب مه خرابه وه !
مظلومانه وایم:خیر ده غوسه کیږي مه! فرشته ترور سره ځم نغوارم هغه ملګرو مخته کمه راشي
زید- چا ویلی بی آرایشه لاړ ه شي فرشته ترور کمه راځي هوم؟ کمه ښایسته یی چې آرایش دي هم وکړو؟!نور هم ښایسته شوي.

زید خبری کولې چې د فرشتي ترور غږ راغلو: زید زویه چیرته یی دي مور شاهزاده؟(اه چې څومره ښه وخت را ورسیده،زید څخه یی خلاصه کړم! فرشته ترور،مریم، عمه ،آسما دهلیز ته دننه شوي فرشته ترور زما په لیدو د خوشحالۍ څخه په ډکه خندا وایې: ماشاالله څومره ښایسته شوی زما لورکی.
هغه پشان په خندا جواب ورکوم: مهرباني مو ده ترور جاني.

زید په جدی لهجه وایي: د باندي په تمه یم زر راشي.
زید خپل خبری سری سم د باندی لور ته روانیږي! لږ ځنډ وروسته ټولي ورپسی باندی ورځوو ! مریم هر چاسره خبري نکوی اسما سره هم! دومره ډیر آرایشی کړی وه اصلي څیره یی ورک شوي وه ، هغه مریم چې ما مخکي پیژندلی د دی مریم سره یې د ځمکي او آسمان توپیر درلود، زید موټر ته تکیه کړي وه داسي فکرونه کي ډوب وه چې بیخی نو.....

زموږ شمیر زیات وه ټولی موټر شاتني سیټ کي نه ځایدو مجبوره یوه زموږ څخه مخکي سیټ کي کیني زید سره! چې فرشته ترور وویل: یغما لوري ته یوځای د زید سره کینه !
یغما- ترور جاني نکیږی تاسو یا عمه دي هلته کیني؟
زما په خبره فرشته ترور په خندا وایې: نه لورکی نکیږی ، شرم څه لپاره کوي بیګانه کس څنګ کې خوو نه کیني، زید دی خاوند دی !

په نه زړه د مخته دروازه خلاصه وم او د زید څنګ ته کینم چې زید په مسکا وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهرباني زما آغلـــــې ....

سترګي مي غوسه سره ورته تاوه وم او په چوکی کینم !ټول کیني او موټر حرکت کوی هیڅ کومه خبره یو بل مینځ کي ویلي کیږي نا یعنی هیڅوک خبري نکوی روسته د 20 دقیقو هدف ته رسیږو،ټولی ښکته کیږو کالیو مرکز ته ننوځو،دوم منزل ته ځوو یو دوکان ته داخلی کیږو،دوکاندار ډیرصمیمت سره زید ته ښه راغلاست وایي:

دوکاندار- وا وا زید خان ، څنګه زموږ غریبانو کلبه ته دي قدم کینبودو!
زید- مهرباني لري اصف جانه ، د نکاح او د واده کالو د خوښه ولو لپاره راغلي یو.
دوکاندار- ښه راغلاست راځي ډیر ښه جنسونه درته ښکاره کوم !
ټول کالیو باندی مصروفه کیږي ښایسته ظریفه دیزان داره کالي لرل!سترګو باندي مي کالي کتل سترګي می په یو ډیر ښایسته کالیو باندی ولګیدی،سپین کالي ډیر ډیره لویه لمنه! که ووایم لمني یوه لویه کوټه نیوله که دروغ می ویلی نه وي دومره لویه لمنه درلوده

ټوله لمن باندی سپین کرستال غمي کارول شوي وه لاستونی مکمل کرستال وه غاړی ملايي هم ساده وه ښایسته کالي ساده وه یوه لویه جالی (سپین تکری) شال هم درلودډیر می خوښ شوی وه خو جرعت می کولی نشوو خوښه می په ژبه بیان کړم
چې زید وویل: همدا دي خوښ شول زما ګلابه! زما هم خوښ شول خوو ډاریږم د کالیو سره وزری وکړي هغه شپه او و نه تبنتي رانه؟!

مخکي لدي چې زه کوم جواب ورکړم زید فرشته ترور ته غږ کوي: مور جانې ستاسو په نظر دا کالي څنګه دي؟

فرشته ترور- هو ډیرښکلی دی خو پریږده چې یغما یی خپله خوښه کړی!
زید په خندا وایې: اه مور جانی زما خوښه د یغما خوښه ده، اندیښنه مکوه!
فرشته ترور- توبه د نن له ځوانانو سپین سترګی هم یو حد لری،د مور شاهزاده!
زید- په سترګو مور جانی.

د ټولو په موافقي می خپل د خوښی جوړه واخیسته، تقریبا یو دری ساعته ګرځو طلا مو واخیسته مګم وخت د نکاح او نکریزو جوړی ته پاتې نشو! مریم او اسما هم خپل ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالی واخیستل! یواځې فرشته ترور او د مریم مور ننداړچیان ول. نور د ګرځیدو توان نه وو ډوډی مو هوټل کې وخوړله او کور ته راغلو زید موږ. ښکته کړو او خپله شرکت ته لاړه! هر چا خپل خریدونه خپلی کوټې ته یوړل! دومره ستړی وم چې پوهه نشوم کله د خوب نړي ته تللی وم !

د اسما په غږ د خوب نړي مې پرېښوده: وریندار جانی!
یغما- ها ګراني!
اسما- وینښه شوی یی!
پورته کیږم او په ځای کی کینم او وایم: هو ګرانی کوم کار دی وو؟
اسما- هو ښکته ټول تاته په تمه دی راځه چې چای وڅښکو.
یغما- په سترګو ګرانی.

له تخت نه ښکته کیږم او خپل ټکری په سر کوم او اسما ته وایم: راځه چی ځو!
اسما- وریندار جانی ته ښکته شه زه ګیټار (دومبره) راخلم او درځم!
په حیرانتیا وایم: ګیټار د څه لپاره؟؟؟
اسما- یو ځل دهلیز ته لاړه شه بیا پوهیږی!
سر ښکته او پورته کوم او دهلیز ته ځم، ټول ناست ول رضوان هم راغلی وو چای یی څښکه! سلام کوم او د ترور ترڅنګ کینم.

رضوان په خندا وویل:میرمن یغما درته سوپرایز(حیران کوونکی خبر) لرو !
په حیرانتیا وایم: زما لپاره؟
رضوان- هو هو وریندار جانی ستاسو لپاره (او مخ زید ته اړوی او وایي: همداسي نده زید خان!
اسما ګیټار په لاس راننوځي او د زید په لور ځی او وایې: دا دي واخله لالا!
زید ګیټار واخیست او رضوان ته یی وویل: یعنی نه کیږی له دی شرط نه دی واوړی؟

رضوان خپلی وریځې پورته اچوی او په ټوکو وایی: نه په هیڅ قیمت نغواړم ژوندی کنسرت له لاسه ورکړم
زید- سمده رضوان خان دا ځل یو صفر ستا په نفع
زید یوه غټه ساه اخلي او ګیټار په لاسونو کي جوړوي خپل نظر ماته ډالی کوی او په خوږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ یی شروع کوی د سندری په ویلو:

دراین زمانه ای بی های و هوی لال پرست
خوشا به حال کلا غانِ قیل و قال پرست

چگونه شرحد هم لحظه لحظه ای خود را
برای این همه ناباور خیال پرست

به شب نشینی خرچنگ های مردابی
چگونه رقص کند ماهیذلال پرست؟!

رسیده ها چه غریب و نچیده میافتند
به پای هرزه علف های باغ کال پرست

رسیده ام به کمالی که جزاناالحق نیست
کمال دار برای من کمال پرست

هنوز زنده ام و زنده بودنم خاری است
به تنگ چشمی نا مردم زوال پرست..

دومره یی ښکلی وویل چی وروسته له سندرې یې ټوله کوټه غلی وه،په دی ټول وخت کې یی ماته کتل!مګم ما د مریم حرکات د سترګو لاندې نیولې ول بغیر دستر ګو رپول ولو څخه یی زید ته کتل یعنی یوه دقیقه یی هم سترګی نه پټولی! د لاسونو د پړقا غږ د کوټی ټوله فضا ونیوله!
رضوان په ټوکو وویل: ظالمه ولی غواړی دا پریښته دوله غږ دی پټ وساتی که دا غږ ما درلودلی 24 ساعته می سندری ویلې!

زید- وتړه خوله دی رضوانه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د زيد په خبره وخندل،دوه اونۍ تيرې شولې او ټول په خريدارۍ کې مصروف وو!
په دې ورځو کې زيد ډېر کم وينم او زړه مې د هغې د ليدلو هوا کړی! مريم هم کله ناکله د عمه سره راځي او زما سره ښه رفتار کوی خو نه پوهيږم ولی ماته يې رينتينولي سمه نه ښکاری؟ولی فکر کوم دا ټول له يوې ډرامې ډېر څه ندی!؟
د جمعې ورځ وه زيد او رضوان دواړه په بڼ کې ناست ول او نپوهيږم د څه په اړه غږيدل!

ظريفي ترور غوښتل چای بڼ ته يوسی،چې مخه يې نيسم او خپله چای وړلو ته مخکې کيږم!د تل په څير ټکری مې په خپلو ويښتو چې اوس ډير رسيدلی ول جوړوم او د بڼ په لور ځم! په احتياط مې ګامونه اخيستل چې داسی نه پټنوس رانه ولويږي!لا مې څو ګامه پاتی ول چې ورسيږم چې د رضوان اواز مې تر غوږ شو!

رضوان- زيد شيږ ورځې شوی خو تر اوسه يې زخم صحيح ندی جوړ شوی، يو ځل ډاکټر ته لاړ شی ضد مکوه زخم يې بدتره کيږی! که ډاکټر ته نه ځی لږ تر لږه مور ته خو ووايه.!

زيد- رضوانه ژر ژر دی خپل کار وکړه نه ډاکټر ته د تللو وخت لرم او نه يی حوصله!
رضوان په غوسی وويل: ولی دومره ناپوه او ضدي يی؟ ماشوم يې؟ پخدای نور خو په سپين ږيری توب يې خو اوس هم چرګه دی يوه پښه لری(د چا خبره نه منل او په خپله خبره ټينګار کول)! نپوهيږم څه درسره وکړم!

زيد په اعتراضی ډول وايی: رضوانه يوځل د يغما مخکې ونه وايی چې سپين ږيری کيږی چې وژنم دی! هغه ځل يی هم وويل چې د لمسۍ په ځای دی يم ، او غلطی مې وکړه! که ستا له خولی يی هم واوری بيخی هوايی کيږی!

رضوان کرار وخندل او ويې ويل: ښه نو وروړمی ستاسو د عمر واټن ډير دی هغه لا 20کلنه ده او ته 28 کلن يی! يعنی 8 کاله عمری واټن لری!
زيد جدی او په کلکه لهجه وويل: ښه نو څه وکړم؟ نه چې ته هم فکر کوی يغما زما پر وړاندی لکه ماشومه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیوهیږم ولی بې حرکته ولاړه یم او خبرو ته مې ورته غوږ نیولی!مګم راته د منلو وړ نده، یعنې زید فکر کوی چې زه په ربښتیا ربښتیا زید سره په نکاح کولو پښیمانه یم او غلطي مې کړی؟! زما د ژوند سرې دومره زر خپه کیږی او زه نیوهیدلم؟منم یې چې زه د خپل د مینه په اظهار کولو کې ضعیفه یم،مګم کاش زید پوهیدلی چې که زه زر ځلې هم ژوندی شم نو زر ځلې به له خپل زید د خپل د ژوند له سړی سره نکاح کوم!
کاش پوهیدلی چې زما لپاره غیر له هغی نور ټول سړیان تر اخر حرام دی!

د ونی شتون ددی لامل شوی وو چې زید او رضوان مې له سترګو پناه وی او یواځې مې ورته غږ اوریده هغه هم سم نه! د زخم په یاد راوړلو مې ټول فکرونه لاهو کیږی او په وارخطایي د زید او رضوان په لور ځم! د هغه څه چې مې مخکې ول په لیدو یې حک او حیرانه پاتی کیږم
زید په چوکی ناست وو نیمه اوږه یې لوڅه وو او رضوان د الکول ډکه پخته د هغی په اوږی ایښی وه! زما په لیدو دواړه وارخطا شول، رضوان له خپل کار نه لاس واخیست او زید په تلوار خپل یخن قاق واغوسته، دواړه مې مخکې ودریدل!

زید په حیرانتیا وویل: یغما ته دلته څه کوی؟
غلی او بې دمې پتنوس په میز کیږدم ستونی مې صافوم او کرار وایم: تاسو ته مې چای راوړه!
زید- ظریفي ترور راوړه تا ولی ځان په زحمت کړ!
ځواب مې ورنکړ او اوږی ته مې ورته اشاره وکړه: ولی زخمی شوې؟
رضوان مخکې کیږی او وایې: هیڅ همداسې یوه دانه پری راختلی وه!
بد بد ورته ګورم او وایم: ته چپ شه مګم خپله ژبه نلری! موضوع مه تغیروه نیوهیږم بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی!

رضوان غلی شو او وروسته له لږ چوپتیا یې وویل: ښه نو تاسو دواړه خپل منځ کې جوړ راشی زه لاړم!
د تللو په حال کې یې وویل: او هو زید خدای دربانده رحم وکړی(او بیا په خندا ماته اشاره کوی، وای خدایا چې دا بشر په هیڅ حالت کې د توکو نه لاس نه اخلی!
رضوان په غتو ګامونو لاړه او موږ دواړه یې یواځې پریښودلو! مخ مې زید ته واړوه او په غوسې مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ګنګ شوی یی زیده! وایم بیا دی څه کړی! ولی دی اوږه زخمی شوی!
زید خپلی سترګی ځمکی کی ګنډلی وی او کرار یې وویل: یغما!
یغما- څه یغما!
زید- درته وایم یی (توضیح درکوم)
یغما- کینه غوږ یم!
زید په چوکی کیناسته او راته یې کتل! چې ما وویل: لری که یخن قاق دی!
زید په هغه حال کې چې سترګې یې د حیرانتیا څخه راوتلی وی وویل: اړینه نده، یو کوچنی زخم دی!

وریځې می پورته اچوم او وایم: غواړم چې همدا کوچنی زخم وګورم کومه ستونزه ده؟
زید د لږ ځنډ وروسته خپل کېڼ لاس د یخن قاق څخه راوباسي! او وایې:نه تاسو صاحب د اختیار یی میرمن می!
یغما- اه دا یعنی کوچني زخم دی!؟(د زخم په لیدو یې وریځې می تولی شوی! څلور د وینو ډک سوری! په حیرت وایم: زید دا په څه زخمی شوی؟ بیا دې جنګ کړی؟

زید په کرا وویل: په بوکس پنجې،نه زه عاجزک کله جنګ کولی شم هغوی راسره جنګ وکه!

پوف کوم او د الکول ډکه پخته یی په زخم نه چې په زخمونو کیږدم!
چی لاس یی له ډېره درده موټی کیږی چی زما سترګی هم ورسره پټیږي! په کراره وایم: ډیر درد کوی؟؟
زید په ټوکو وایی: نه د سترګو توره،کله چې ستا شفا ورکونکې لاسونه زما په زخم ولګیږي نو شوني ده چې ښه نشي؟
یغما- ډیری خبری مکوه چې اعصاب دی راته خراب کړی! پخدای ماشوم خو نه یی!
چی هر ځل باید جنګ وکړی!یعنی هر ځل چې له کوره وځي ماسره باید ددی ډار ووسی چی زخمی راګرځي هووم؟؟

زید- دا ځل زه ملامت نه وم نپوهیږم ولی له شا یی حمله وکړه زه ورسره ښکېل نشوم یواځې په بوکس پنجې یی ووهلم او وتښتیدل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه کې وايم الهی لاسونه يی مات شي چې ته يې وهلې! خو په خوله ورته وايم: شپې کورکمن او هګۍ پرې کيږدم ددې لامل کيږی چې زخمونه دی ژر ښه شی دواړه خاموشه کيږو چی زيد په مظلومانه ډول وايی: يغما غوسه يې راته؟

يغما- زما سره خبری مه کوه.
زيد- ته وايې د ټول ژوند سره دی خبری مه کوه دا هم مګه امکان لری؟
يغما- نو قول راکړه خپل ځانته به فکر کوی نګوری زخمونه دی څومره ژور دی، نه وايې يو څوک به دی په تشويش شی!؟
زيد په شيطانی خندا وايې: هغه وخت دا يو نفر سوک دی چې ماته په تشويش کيږی؟

د ماشومانو پشان په قهر وايم: ستا بدبخت ميرمن، يعنی خدايه زه بايد دا وحشی غټ کړم؟! ظلم ندی؟
زما په خبرو زيد په لوړ غږ خاندی او وايې: د سترګو توره زه کله وحشی يم؟! او هو ته خايستو مې بايد لوی کړی.

سومره زه د زيد په خندا مئين يم، مګر امکان لری يو سوک دی زيد د خندا په حال کی وګوری او مئين نشی ورباندی؟ ناساپه بی اختياره ورته وايم: زيد نکيږی د نورو مخکې ونه خاندی؟
زيد په حيرت وويل: ولې ګرانې؟!
ټپ يې ورته نرم او ښنګ ته يې کينم او وايم: پخدای بخيلي مې کيږی! اصلا حق نلری بغير د ماسک ښځه د باندی لاړشی او هو وينتيان دی واخله. پوه شوی؟!

زيد- عه بلاخره زما يغما هم پر ما بخيلې کوی(بيا خپل سر د آسمان خواته نيسې او په لوړ غږ وايې: خدايه شکر دی اخيره هم زما بت زه د خپل ومنلم.

خپل ګوت خپل پر شونډو نيسم او وايم: هيسسسس چنارګل اوس ضرور دی چی ټول خلک پر ما خبر کړی؟
زيد- هو ضرور دی هسی زه خپل پر ژوند باور نلرم غواړم هر څومره ژر چی کيږی زما ګل ما خپل ومنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد د کوم منلو څخه خبری کوی؟ که د زيد د مينې احساسات زما په رګونو او فکر يې زما په مغزو کيدی ايا دا منل ندی نو څه دی؟ ولې ښت کړم پرېږده خبر شې چې زه د هغه په شتون ژوندی يم! پرېږده پوه شې زه هغه ته تسليمه شوی يم، پرېږده پوی شې هغه زما د زړه او روح مالک شوی، زيد تراوسه آسمان خواته کتل او خندل يې، او زه غواړم اقرار وکړم هر هغه خبره چې په زړه کې مې ده و تراويه مې پوره ويلی نه وه.

شايد نور هيڅکله داسی سم شانس په لاس رانشې،او د اظهار کولو لپاره ناوخته شوی اوسيږی زه پدی تقدير باور نلرم باور نلرم چی دا بد تقدير به زما شا ايله کړی او زه دی خوشحاله اوسيږم خپل ستونې صاف کوم او په جلا لفظ او کلمه کلمه وايم:

يغما- زيد!
زيد- د زيد سپوږمې د زيد نفس وايه!

غته ساه اخلم او اخيره هم دا دروند بار خپل د اوږ څخه ښکته کوم او ورته هغه خبری کوم، کوم چې هره شپه د خوب څخه مخکې ځان سره مې کول نن پر ژبه راوړم او وايم: زيد زما ژوند زما خاوند زه درسره مينه لرم په اندازه د هر هغه آرمان چې ورته ونه رسيدم، مينه درسره لرم خپل د ژوند غمونو په اندازه، تا زما ټول وجود خپل ځانته تسليم کړی داسې يې لکه وينه چې په رګونو کې د جريان حالت کې وی.

د وجود زره،زره مې ستا د عشق ګواهې ورکوی، زيد که زر ځله ژوندون وکړم هر زر ځله به زما د زړه مالک او صاحب ته اوسيږی، زه تا خپل په ټول وجود باندی منم زما ژوند.

زما د خبرو وروسته يو درنه خاموشی خپره شوه کرار خپل سترګې خلاصه وم، او د زيد هک پک د حيرت څخه څهره وينم زيد بغير له کوم حرکت او حتا بغير لدی چی سترګی وړپه وی مات راکتل چې په مسکا می ورته وويل: زما بت پرست زما په شتون کې ستا فکر او خيال چيرته تللی هوم؟

زيد کرار وويل: يغما؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- جان یغما!
زید- زه ویښ یم کنه؟
یغما- هو کنه؟!
زید- ما یو ښېږه ووهه چې باور وکړم ویښ یم!
نږدې ورځم او مخ یې ښکله وم او وایم: مګر امکان لری زه خپل خاوند په ښپیړه ووهم؟

زید د څو ثانیو لپاره په حیرت راګوری او هیس خبره نکوی، د هغه پداسی راکتلو خندا مې راځی اخ زما زوند سومره و دی خبرو ته پتمه و او ما ورته ونه ویل هی هی زید په همغه ناباوره غږ وایې: یغما فکر کوم په آسمانو کې یم او دا ټول یو خوب دی!

کرار یې چونګاری کوم او په خندا وایم: ها اوس پوی شوی ویښ یې او خوب ندی!
زید کرار خاندی او وایې: هو زما د زړه سکون، پوی شوم ولې دی دا خبری مخکی نکول؟ ولی دومره ظالمه وی؟
کرار وایم: نه پوهیږم ولې می درته وخت نکول! احساس می کړو اوس یې وخت دی ددی څخه مخکی چی ناوخته شي درته می اظهار وکړو چی سومره راباندی ګران یې.

زید- ناوخته کیدل نور په کار کی نشته، د عمر تراخیره به یو دبل سره یو د عمر تر اخیره به ته زما د زړه ملکه پاتی کیږی.
کرار خاندم او وایم: امید لرم زما بد تقدیر تا هم ځان سر اخته نکړی زید.
زید- زه تقدیر ستا و مخ ته په ګونډو کوم زما خایستو!

د زید په خبرو په مسکا باندی سر ښکته او پورته کوم مګر امکان لری زید یو خبره وکړی او زه یې ونه منم؟! هیس امکان نلری زید چی څه وایې هغه ضرور کوی، د زید خندا او خوشحالي نه کنټرول کیدل، او زما زړه راته ویل یغما سم ورته وګوره زید خبری کول او ما ورته کتل زه د زید په کتلو کی ډوبه وم چې د آسما غږ راغلو:

آسما- وریندارې موږ څو بازار ته، ته هم راځه.
یغما- ته او مریم ځې؟
آسما- هو.
یغما- نه ګرانې تاسو دواړه لاړشی زه مو نه مزاحمه کیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما په اعتراض لرونکی لهجه وایې: عه وریندارې ولې مزاحم اوسیږې؟ خپل مریم ویل د یغما سره به بازار ته لاړشو.

زید په کلکه لهجه وویل: آسما ضرورت نشته، کله چې وایي نه ځم یعنې نه ځې، نور نو هسې ټینګار مه کوه.

د زید په خبرو د آسما څهره د خفګان څخه ډکه شوه او غوښتل یې چې لاړشی چې ما یې لاس کلک ونیو او ورته مې وویل: سمده آسما جانې ته لاړشه زه هم درځم درپسی.

آسما خپل سر ښکته او پورته کوی او د مانې پخوا ځې چې زید په غوسه ناکه لهجه وایې:
یغما فکر نکوی باید زما څخه اول اجازه واخلی؟ زه نغواړم ته دهغه انجلې سره د باندی لاړه شې..
یغما- و دی نه لیدو آسما سنګه خفه شوه! یو همدا نن ورسره ځم نور بیخی نه ځم سمده زما یوسف د زمانی؟

زید- افف ښه چل درځی چې سنګه ما راضی کړی، سمده لاړشه خو ژر بیرته راشه یو ثانیه لا ستا د بیلتون طاقت نلرم پوه شوی یو ثانیه.
یغما- سمده زما خاوند په سترګو.

زید خپل د جیب د پیسو بکس زما خواته نیسې او وایې: واخله هر شئ چې غواړې ځانته واخله او هو هر کله چې راغلی نو خپل دانه دانه خرید به ماته ښه یې سمده؟! غواړم وګورم زما خایستو څه څه اخیستې؟!

د زید د لاس څخه د پیسو بکسه راخلم او خلاصه وم یې، اوو څومره پیسی لری دا چنارګل د پیسو د مینځ څخه دری زره افغانی یواځې د احتیاط لپاره راخلم او بکس بیرته هغه ته ورکوم چې زید په حیرت وایې: همدومره؟د پیسو بکس ځان سره ویسه هسی هم زه ټول ورځ کور کی یم نن پکار می نده.

یغما- هو همدومره بسنه کوی دا مې هم یواځې د احتیطاط لپاره راوخیستل.
زید په خندا وایې: عجب لیونې ښځه لرم، زه سومره نیکمرغه یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا لځایه پاسیدم او د ماښي خواته لاړم، آسما او مریم تیار کړی ما ته په تمه ناستي وی. په تلوار مي خپل حجاب واغوندو او د ماښي څخه بهر شو اسما مریم ته وویل: مریم چیرته لاړی شو؟

مریم موټروان ته آدرس ورکوی او موټر حرکت کوی د ډیر مزل وروسته موټر دریږی چي آسما و مریم ته وايي: مریم ولړی دومره لری راغلو؟ دا خرید خو په پارک مال کي هم کیدو؟!
مریم په پوسخند وايي: نه د دی ځای جنسونه د پارک مال په پرتله ډیر با کیفیت دی.

مریم او آسما خبری کول او ما یواځي هغه دواړو ته په خاموشي کی کتل، د یو څه خبرو وروسته د موټر څخه ښکته کیږو او مغازی ته داخله کیږو، آسما او مریم خپل د خرید اخیستلو باندی لګیا شول او ما یواځي د مغازی شیانو ته کتل، تقریبا خرید مو خلاص شوی وو او د تلو حال کي و چي ناساپه مریم خپل لاس به سر ووهی او ویي ویل: اه آسما د کالو خلطه مو دوکان کی پریخودل!(مریم خپل د خبری وروسته زما خواته راوکتل او ویي ویل: یغما جانې ته همدلته د موټر په تمه ودریږه ما او اسما ځو او ژر د کالو خلطه راخلو او راځو.

په مسکا ورته وایم: سمده تاسو لاړی شي زه همدلته تاسو ته پتمه یم.

مریم د آسما لاس ونیو، او خپل د ځان پسی په کشه ولو د دوکان خواته ویوړل، ډیر ژر زما د ست ګو پناه شول، تقریبا لس دقی ورته منتظره وم خو رانغله! چي اخیر د مجبوری څخه د مریم په تللی لاری کرار قدمونه اخلم او راونیږم ورپسی ټول مغازی می وکتل خو د مریم او آسما څخه هیس نام او نشان نه وو؟! ستړی شوم او یو یواځي ځای مي بیدا کړو هملته کینستم؟!

لا آرامه نفس مي اخیستي نه وو چي ی آشنا غږ مي واوریدی چي ویي ویل: بح بح ماشاالله یغما جانه! د دومره وخت وروسته؟!

په تلوار مخ می شاته وګرځه ویي! او د مقابل کس په لیدو می لاسونه یخ شول او زړه مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرکت ځخه و دریدی! س....لیم. پینی می یاری نکوی چي ودریږم خو کوشش کوم او په سختي باندی پاسیږم چې سلیم په شیطانه او مضر خندا وایي: اخیره هم زما په ګیر راغلی یغما جانې(او خپل د خبری سره سم زما لاس ته حمله کوی او نیسي مې، د هغه پدی کار به چغو او بغارو وایم:

یغما- ماته لاس مه وهه لری کړه دا مردار لاسونه دی.

خو سوک وه زما د غږ آوریدونکی؟ سلیم په زوره ما ځان پسی د مغازی څخه د دباندی خواته کش کوی او ټول د مغازی کسان یواځی کتونکی وه! یو لا مرستې ته می رانغي؟! لکه چې ټول شل او معیوب وه؟! دومره چغی می ووهل چی نور می غږ نه پورته کیدو اخیره په زاری می وویل: سلیم ته وقران ما نکاح تړلی، زه اوس متاهل یم

زما په خبرو سلیم په ریخند وخندل او ویې ویل: غواړی پدی خبرو دی ماته چل راکړی؟

سلیم د خبرو په حال زه خپل د موټر خواته کشه ولم، کله چې بوه شوم خبری ا زاری فایده نکوی اخیری کوشش می وکړو او چیغې می کړی: مــــــرستـــــــه وکړی مـــــــــرســــــــــته(سلګې می بو ته شول خو هیس سوک مرستې ته رانغلو سلیم د موټر دروازه خلاص کړل او غوښتل یې چې ما موټر ته تیله وهی خو ما مقاومت وکړو د موټر دروازه می ونیول او په زاری می وویل: سلیم د قران روی ته وګوره، د خدای روی ته وګوره، مکوه! پخدای قسم ما واده کړی پریږده خپل ژونــ...

خبره مې خلاصه شوی نه وه چی سلیم په مخ څپیړه راکړل او زما دژړا او خبرو مخ یې ونیو او به غوسه یې وویل: بې حیا انجلي لکه د انسان د لور پشان په موټر کی کینه کنه قسم پخدای ټول غاښونه دی په خوله کی درماته وم.

سلیم خپل د خبری سره سم زه لکه د قربانی حیوان پشان په موټر کی ختا کړم او حرکت یې وکړو، توله لاره می چغی کړل ومې ژړل او زید ته مي ناری کړل، خو زید نه وه، زید رانغلو، زید غیب شو نور په بدن کی می هیس حرکت نه وو پاتی سر می په ښیښی تکیه کړی و، او خپل تقدیر ته تسلیمه شوی وم! ههههه دا تقدیر بیا زه بدبخته کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تقدير دا ځل ضرور زما د خاوند زما د عمر ملا خامخا ماته وی، دا تقدير زما زيد ضرور ځان سره غرق کوی، پدی فکرو بيا می ژړا ته شروع ورکړل او د موټر ښيښه می په لاس وهل، د ژړا او ساندو مينځ کی می خدای ته ناری کړل، هغه خدای چی بيحده ورڅخه خفه وم، هغه خدای چی فکر کوم زه يې لياده باسلې يم؟!

خــــــــــدايه ولـــــــې؟؟؟ خـــــــــــدايه ولـــــــــــــې؟؟؟

تازه د خوشبختې رنګ او بوی می ليدلی او احساس کړی وو، بيا دی ولی زه د دی نا آرامه سمندر کې ور ګډه کړه؟ مګر د کشتې څخه بغير زه دا نا آرمه سمندر څخه وتلې شم؟ خدايه زما کښتې راسره نده؟! خدايه زما زيد راسره ندی! خدايه زما ژغورنی راسره ندی! خدايه زه ډوبيږم زه غرقه کيږم، قسم دی وی ستا په جلال او جبروت نور ددی دومره تور تقدير د مقابلی توان راکې نشته، والله چې نه يې لرم...

سليم لکه چې کوڼ شوی وو او زما چيغی او زاری نه آوريدل، ړوند شوی وو او زما بد حال او ژړا يې نه ليدل پخدای چی نه يې ليدل، په بيحده سرعت روان وو، د ښار څخه ووتو او نور روښنای نه تر سترګو کيدل، لکه چې نور د خط اخيری ته ورسيدم!؟

موټر په يو کندواله کې و دريده او سليم لکه يو وحشی ځناور زما خواته راغلې او زه يې په زوره د موټر څخه ښکته کړم، او د يو تور تياری کور خواته يې کشه کړم، لکه يو حيوان يې ځان پسی کشه ولم او زما مقاومت او زور هيس فايده نه درلود، ما يواځې زيد ته ناری وهل هغه زيد چي زما د نار جواب يی په جان، عمر مې، نفس مې نه راکو

سليم د کور دروازه ډير په غوسه خلاصه کړه او په کور کي واچولم او په غوسه يي په چغو وويل: بنده که خوله دي بي شرمي انجلي نور دهغه بي شرف نوم په خوله وانخلي. په ژړا او ډير په سختي او په چغو مي وويل: بي شرف ته يي چي د خلکو ناموس دي لکه شغال راوړي زما زيد غيرت لری دهغه نوم په خپل مرداره خوله دي مه اخله

زما په خبرو د سليم مخ له غوسي سور شو او لکه يو ځناور يي راباندي حمله وکړه ويښتيان يي راته په لاس کي ونيول او په زور يي کش کړل،ويښتيانو نه يي ونيولم او يو کوټي خواته يي کش کړم کوټي ته ننوتو سره سم مخ يي راته په څپيړو ډک کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کنټرول يي له لاسه ورکړي و او چغي وهلې،کله چي له وهلو مي سترړي شو په ځمکه يي ووهلم او بيرون لاړ او دروازه يي بنده کړه

بي حرکته په ځمکي پرته وم د سر پوستکي مي زياد سوبنت کو،پوزه او خوله مي له وينو ډکه وه خاموشه اوښکي مي تويولي د غږ پورته کيدو تاب مي درلود، ليونيو غوندي مي وخندل له غم او ژړا نه ډکه خندا زيد چيرته يي؟! راشه او وګوره خپله خايستو دي! زيد خايستو دي مړاوي کيږي او ته نه يي؟! راشه او مړه کيدل مي ګوره
نيو هيرېم تر کوم وخته په ځمکه پرته وم ټول يادونه لکه د فلم په شان د سترګو نه مي تيريدل

د خوشحالي احساس مي کو چي په جرعت او وضاحت مي خپل مينه اظهار کړه خپل زيد ته خپل ژوند ته، شايد پوهيدم ښه شي مي پتمه ندي او خپل ټوله هستي مي د هغه سترګو پر وړاندي کيخوده، اګر چه ما لومړي ځل د حسنات د خاله د زوی محفل کي مي خپل زړه خبر کړي وه خو زيد پري ناباوره وه شايد ګمان يي کو له مجبوريت دا خبري کومه ښه ملامت هم نه وه ځکه په سمو کلمو مي اظهار نه و کړي
خو وس پوهيده ډير ښه پوهيده چي د هغه ځيزونو په اندازه چي ما نلرل ورسره مي مينه کوله په رښتيا چي پوهيده چي زه سومره بيګانه وم د مينې دالفاظو سره.

وجود مي يخ کيدو هميشه له تياره او لوړ ځاي ځخه په بيحده اندازه مى ويره درلود، لاسونه مي د زيات ويرى ځخه موټي کړي و او لړزيدل،سترګي مي پټي کړي او د زيد ځيره مي خپل سترګو کي مجسم کړه يعني اوس به سنګه وي؟داسي نه چي بيا خپل کنټرول له لاسه ورکړي وي او ځانته زيان ورسه ويې؟!

پوهيرم حالت به يي ښه نه وي! زما زړه زما ژوند زما د لري والي طاقت نلري،د هر حقيقت په ويلو اوښکو مي لکه سيلاو په مخ ځپي وهلي لکه ليونيو غوندي شوي وم کله مي خاموشه اوښکي تويولي کله مي خندل او کله مي د چغو غږ کيده، مګم نمي ويلي چي شپي ته يي زخم په کورکمن "ديګ مساله"او هګي پټي کوم؟! که پوهيدم ما لپاره شپه نه راځي ما به همغه وخت زخم ورته سم پټي کړي و

وايي چي ژوند مي يو نيمګړي قصه پشان شو، بيا هم په چغو ژاړم خپل د ټولو غمونه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندازه مي وژړل تيوله شپه مي همداسي تيره کړه په هره شيبه يي مړه شوم او ژوندي شوم زما تياره شپه د زر کلونو په اندازه راباندي تيره شوه زر کاله بيا هم د خپل خداي شکر ګذاره يم عصبي حمله راباندي رانغله د شپي باندي د سهار لمن خپره شوي وه خو زه بيا هم په تياري کي وم، لکه چي دی کوټي ته زما د ژوند پشان

رڼا نه دننه کيده؟!

د کوټي دروازه خلاصه شوه او زه په ځاي کي مي کيناستم خپل ځان مي ټيکري کي تاو کړو د سليم په راننوتو سره ځان کي تاوه شوم او عجيبه ويره مي زړه کي دننه شوه ټول وجود مي لکه پاڼه لرزيده او ژړا مي ستوني کي بنده وه سليم په شيطاني خندا وويل: شپه دي سنګه وه د ماما لوري؟!

د سليم د هر قدم نږدي کيدو سره زه شاته تلم چي سليم په ريشخند وويل: عه ولي ويريږي له مانه ګراني؟!
په ويری او لړزی مي وويل:م ..نږ ....دی کيږه راته.
او د دی خبري سره سم مي اوښکو په مخ بيا په بهيدو شول چي سليم وويل: سپوږمي مي ته اول نه زما وي که هغه بيشرفه په مينځ کي نه وي راغلي، اوس هم اوښکي دي پاکه کړه او سبا ناری دي وخوره نغواړم د نکاح تر ورځی نوره هم مړاوي شي...!

په چغو مي وويل: د څه نکـــــــــاح هـــا؟په هوښ يي؟قسم په هغه پاک ذات چي زه د زيد ميرمنه يم يو ځل مي نکاح کړي مګم خلک سو ځله نکاح کوي؟!
سليم- اه يغما چټيات مه وايه ته چيرته او نکاح کول چيرته؟ پدی خبرو دي ما خپل کار نه منع کوي نشی.
يغما- د څه کار بنه به دا وي همدلته مي په سر ځو مرمي خالي کړي.

سليم په مسخره خندا وويل: خيال پلو مه وهه، مګر تا تل نه ويل چي ذلت او خواری تاتهک د مرګ حکم لري؟! نو ولي دا ذلت ته د پاي ټکي نه ايږدي تر کومه غواړي د هغه بيشرفه کور کي اوسيږی؟ تر کومه غواړي دلته داسي واوسيږی؟ باور وکړه د سر تاج مي جوړوم دي فقط يو ځل راته هو ووايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا احمق زما په خبرو يقين نکوی او نه منې چې ما د زيد سره نکاح تړلی! وای دی زما په حال و اوسيږی که سليم د زور څخه کار واخلی؟ په کراره لهجه ورته وايم: ماته ډير شيان د مرګ حکم لري لکه ستا اوسيدل دلته. محترم وروره زه ډير پخوا خپل سري کرښي نه تيره شوي يم دا هم مخ يي ډير پخوا مړه شوي يم ډير پخوا مي خپل مرګ تجربه کړي ما له څه نه ډاره وی ها؟!

سليم په غوسه وويل: زما زغمل دومره سخت کار دي؟! سمده يغما پدی باندي پوهه شه چي د زيد په جنازه دي کينوم ما غوندي درد تجربه کړي، ته د زيد په وړاندی کمه راغلي کنه؟ زه ستا پر وړاندي کم راغلم ما وبايلله ته هم بايد وبايلی؟!

ليوني شوې وم په لوړ غږ خاندم او وايم: ته حتي زيد له ځاي نه ښورولي نشي ته يي دي مړيني خبري کوي؟! (بيا مې خپل ټوله کرکه په خپلو سترګو او خبرو کي راټوله کړه او په کلکه مي وويل: دعا وکه د زيد لاس درته ونه رسيږی کنه ژوندي دي ښخ کوي سليم! په خداي ژوند دي درته جهنم ګرځه وی!

زما په خبرو سليم بيا خپل کنترول له لاسه ورکړو او راباندي حمله وکړه او په غوسه يي وويل: زما مخکي د هغه بي شرفه په اړه خبري کوي؟(د لاس په شا يي په خوله ووهلم د ويني خوند مي په خوله کي راپيدا شو خو خاموشه نشوم نپوهيږم دا دومره جرعت له کومه شو ما کي چي بيا مې وويل: بي شرف ته يي چي په يوي ښځي لاس پورته کوې، که نر يي د زيد سره مقابل شه چي لاس دي درماتوي کنه؟

بيغيرته ته يي چې د زيد د کتلو څخه لا ويريږي څه ورسيږی د هغه مړ کولو ته (خپل د دی خبری سره سم خپل د خولي ويني او لاړي د سليم پر مخ ورته توو کوم چې هغه هم داسي کلکه ووهلم چي پر ځمکي پريوتم او په غوسه يې وويل: تاسره بايد لکه د حيوان رفتار وشي د هغه خيال دي له سر نه وباسه که اړتيا شوه تر ابده دي دلته په همدی کوټه کې زنداني کوم.

په سختي او کرار وايم: هغه راځي زما زيد پرته له ما ژوند نشي کولي ايمان لرم چي هغه راځي(وحشي خبره يي راته ناديده ونيوله او ووت وينيتيان مي پر مخ پريشانه پراته ول او دي تيکري له منځه وتي و چپ لاس مي مخ ته ونيوه او خپل د چلي(يعني کوژدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوتمي)په کټلو ډوبه شوم ورو مي ښکل کړه اوزړه ته مي نږدي ونيوله د احمد ظاهر يو سندره مي بي اختيار په خوله شوه

بیایی دیدنم ترسم که ان روز
بغیر از سبزه اي خاکم نبینی

سترګي مي له سترړيا او بيخوبي پټي شوي" يغما خوب ويني: زيد لکه ليونيو په شان منډي وهلي او نوم يي راته اخيسته دومره په لوړ غږ چي په سل متري کي هم اوريدل کيده زه لکه بت ولاړه وم او لاسونه مي په ځنځير تړل شوي و،زما زيد خفه او پريشان و ښايسته ويښتيان يي په مخ پريشانه ول،لکه د لري ښځه چي زه يې وليدم په ډير چټکي زما خواته راغي په نږدي کيدلو سره يي سرعت کم شو لکه پښي چي ورسره ياري نکوي..

زما په ښو قدمي کي ودريد او پر ځمکه پريوت،ګونګه شوم حتي نوم مي ورته نشو اخيستي يوازي کتل مي زيد په سل زحمت او سختي په ګونډو کينستې او په ريږديدلي غږ يې وويل: خايستو مي ژوند مي برباد دي کړم په والله چي ملا مي ماته شوه قسم ماته شوه، اوري يغما ماته شوه، وګوره زخمونه مي ندي ښه شوي مګر تا نه و ويلي چي پټي کوي راته تسکين کوي وو ايه يغما؟!

وګوره درد يي زما له ټول وجودته رسيدلي خبري مي ورته اوريدي خو خبرو کولو توان را کي نه وه همغه د زړه ښنګ ته تور ګلاب مي ورژيده او باعث شو چي ځنځير مي شاته کش کړي، زيد جيګ شو او ما خواته منديي وهلي او چغې وهل: يــــغما ژوند مي مه ځـــــــــــه ..... دزيد ستوني ډک شو او لومړي د اوښکو ښاڅکي له هغه ښکولو سترګو ښځه وښڅيدل واي چي ذره ذره د وجود مي اور واخيست
زما زيد اوښکي تويولي زما ژوند اوښکي تويولي!

د تندي په احساس له خوب پاسيدم ستوني مي سوځيدو، سومره له دي لعنتي خوبونه نه مي کرکه کوله سومره دا زما لپاره کرکجن وه زه پوهيږم زما د زيد حالت ګټ مټ همغه وچي په خوب کي و خو حق يي نلره چي وژاړي زما زيد اوښکي نه تويوي بايد استوار وي، کلک وی، زما ژوند بايد زمونږ په ځاي هم ژوند وکړي زما د حق برخه هم بايد ژوند وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حق چي هیس کله ماته رانکړی شو،اي کاش هیس کله نه وي لیدلي اي کاش همغه شپه په موټر باندي ساه مي وتلي وي، زما زید ددي بدبختیو لایق ندي زما عشق به هغه بربادي ته کش کړي چي قطعا منصفانه نده،زه مرګ وینم ښه احساس ددی کوټي او هغه تور ګلاب په اړه نه لرم که ونشم کړي مخکي له مړګ نه مي زید وګورم څه؟ حتي فکر کول یي هم ویروونکي ده حتي له خپله مرګ نه هم د زید بیا ځلي نه لیدل راته ویرونکي ده ...

یو هفته تیره شوه او هر شپه سلیم شکنجه کولم او دومره وخت کي پوهه شوم مریم د سلیم هملاسي وه او زما برمته کیدو کي لاس درلود، هیس مي باور نکیده چي تر دي حده پسته واوسیږی،هغه مریم چي په جیګ غږ یي خبري نشوي کولي نن یي زما ژوند په زندان بدل کړي سلیم نه ډیره ویریدم هر شپه کوټي ته راته همیشه مي ځان حجاب کي تاووه خو ډیر بد یي کتل کله یي غوختل ویښتیان او مخ مي لمس کړي چي زما په مقاومت به مخ کیده،له شپي او د کوټي نه مي کرکه کیده

هر وخت مي چي زید ولیده ورته وایم همیشه دی زمونږ د کوټي ګروپ روښانه پریږدي زه له تیاري ویریږم ورته وایم دا کوټه شپي دومره ویروونکي کیږي چي فکر کوم خوري مي! ورته وایم خپل په لاسونو سره دی زما ویښتیان کرار جوړ کړی، ځکه سر پوستکي مي درد کوي،ورته وایم د ویښتیانو له کمیدو مي دي نه قهر کیږي بیا به ریشه وکړي او ډیر به شي..

ورته وایم د لاسونو شینوالي او مخ زخمونه مي دي ښکل کړي، دي جملي سره مي د ژړا او سلګي غږ پورته شو بیا ژړا مي پیل کړه او چغي مي کړې: زید چیرې یي؟ په خدای ډاریږم تیاري نه دلته یو سوک دي او هر شپه ما مړه کوي ویریږم راشه او ما په غیږ کي ونیسه،قول دی نور دي نه زوره وم بیا دي خبره پر ځمکه نه غورزوم
ژړا می زور واخیست...

قول دی نور تانه بغیر چیري نه ځم، بیا مي سلګي غږ پورته شو بیا هم شپه شوه او د دي وحشي د شکنجي پتمه وم،د دروازي د خلاص کیدو پتمه وم،هو انتظار ختم شو سلیم دننه شودا ولي دومره ځانته رسیدلي؟ ولي دومره سینګار یې کړی؟ولي لاسو کي ګلان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم په مرداره خندا زما خواته راځي او وايي: زما سپوږمي سنګه ده اهاا له هیره مي ونه وځي تیکري دي په سر که مولوي راځي....

په رپیدلی غږ مي وويل: د چشي مولوي؟
سلیم- د نکاح تړولو لپاره!
سلیم خپل د خبری سری یوازي لاس زما مخ لور ته اوږده وي چې زه په ډېر سرعت سره شاته ځم او په کرکه باندی وایم: مردار لاسونه دي ماته مه اوږده وه.
سلیم په خندا وايي: سمده میرمن یغما ، اوس دی ځان تیار که !

ګلان زما غیږي اچوي او زما د جواب په تمه نکیږی او د باندی ځی! تکری می کلک نیسم او د قسمت لوبې ته په تمه کیږم !سلیم یو بوډا سړی سره راننوځي
سلیم- مولوي صایب پیل کړه!

مولوي د نکاح خطبه ویلو پیل کوي،صبر دوی څه کوي! دی څه نکاح؟
څومره زه بیچاره یمه؟! په تیزه ژړا سره پورته شوم او وایم: د قرآن مخته وګوري! خاوند داره ښځه څنګه نکاح کوي؟په کوم قانون کې راغلي ښځي خاوند وي بغیر طلاق څخه بل چا سره نکاح وکړي؟

مولوي حیرانه ما ته راګوري او په غوسه سلیم ته وايي: فکر کوي زه ستا ریشخند وهلو لپاره یم ؟ دا مظلومه جلی څوک ده؟ په وهلو تکولو په زوره نکاح ته مجبوره کوي؟ غواړي ما هم د خدای غضب کی اخته کړي؟

سلیم ډیر غوسه څخه سور شوي وه او همغه غوسه ناکه لهجه وايي: مولوي صایب دا جلی زما کوژدنه ده،خپلو اعصابو تعادل نلري یعنی لیون حالې ده، خبرو باندي باور مه کوئ یغما- په پیر ، په پیغمبر رښتیا وایم وګوري دا زما چله ده زید نوم مخ باندی لیکلی شوي په ګوتمې وګوری! زه لیونی نه یم ، پخدای لیونی نه یم دا سړی زه په زوره دي ځایه ته راوستی یم، خدای لپاز لپاره ما سره مرسته وکړي !
سلیم په غوسه وايي: مولوي صایب که نکاح نه تړلي بل څوک به راولم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولوي په غوسه پورته کيږي او وايي:دا نکاح هيڅ کوم شريعت کي منلو وړ نده او تړل کيږی هم نه ځوانه !

مولوی دا خبری کوی او د کوټې څخه وځي چي زه ورپسی چیغی ناری وهم او وايم: خيره دی مه ځئ لطفا مرسته وکړي راسره خير ده ...

سليم په وحشي انداز بيا زما ويښتان ونيول او خوله راته کلکه ونيوله او په غوسه يي وويل: بی حيا جلی زما عزت له مينځه وړي؟ درته ښايم سليم څوک دی؟(سليم د دی خبری سره سم زه په ځمکه ختا کړم او خپل د کاليو د دکمو په خلاصولو مصروف شو! د سليم پدی کککار په ويری مي ورکتل يا الله دا مردار غواړی څه وکړی!؟ په رپيدلی غږ مي ورته وويل: څه کوي؟

سليم په خبيث او شيطاني لهجه وويل: اوس به وګوري ميرمن يغما!
سترګي می پټي کړي ټول بدن مې د ويری څخه لړزيدی په لړزانده غږ وايم: مکوه ! قسم در کوم د هغه چا په سر چې درته ډير ګران وي، مکوه.

سليم لکه ليونيانو خاندی او وايي: د ګران انسان په سر قسم راکوی؟ ته يغما! ته ماته د ټولو څخه زياته ګرانه يي.يغما مجبوره دي کړم خپله ګناه دي ده .

سليم خپل لاس زما پر اوږه باندی ايږدی چي زه په چيغو ورته وايم: مکوه، مردار لاس مه راوړه، لاس مه راوړه !!!! لعنتيييبی (بيا هم زما لعنتی ژړا ډيره شوه چي سليم په همغه مسخره خندا وويل: ولی څه وشوو وډاره شوي سپوږمی؟!

هغه په ليدلو زما وضعيت خرابېدو زړه می بد بد کيده ، مردار انسان! په ربيدلی غږ ورته وايم: قسم خورمه يوازي يوه ګوته دي پر ما ولګيدی يوازي يوه ګوته نو هم خپل ځان وژنم او هم تا مردار....؟!

سليم- خوښه ستا لاس کيده،يا به ماسره نکاح کوي او يا هم..........
خپل په لاسونو باندی خپل غوږونو کلک نيسم او په چغو وايم: خوله دی بنده کړه بيشرفه! خبري مکوه نجسه! نغوارم ستا نجس خبري واروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- دا ځلی دي لحاظ کوم بل ځلي دي لحاظ پکار نده.دا ټولی خبری دی زه نه آوریدلې نیسم، میرمن یغما خو سبا شپه که آسمان هم ځکمې ته راشې بیا هم زمونږ د نکاح تړلو مخه نشي نیولې....

سلیم دا خبری وکړل او د کوټې څخه ووتی دروازه یې هم ځان پسی قفل کړه، خپل سر می زنګنونو باندی کیخودلې وو، او نامعلومه راتلونکې ته می فکر کوه ! ولی دروغ! راتلونکې ته نه مرګ ته می فکر کوه؟! تور راتلونکې هم پکار نده !خپل ځان وژنې ته ذهن که لاره پیدا کومه خو دا سلیم ځناور ټول تیز شیان راته لرې کړي وه زما د لاس رسې څخه.مخکي لدی چې سبا شپه راورسیږی زه باید خپل کار خلاص کړم؟!

سترګي مي درد کوی خلاصولی نشم،روحي تعادل نلرم عجیبه عجیبه شیان کوټې کې ګورم ډارونکې ښایسته څو شپې کیږي مور او پلار مې کوټه کې راته ښکاره کیږی وایي راته! لږ پاتی ده لوري ، ډیر زر یوځای کیږو، ټول پوهیږو یو ځای کیدلی قیمت ژوند مرګ ده !یوځای کیدلو لپاره باید مرګ خوند وګورم...

اوس هم زید راتلو ته په تمه یمه، خپلي روښنای په تمه وم هغه حتما راځي، راځی او ما ددی ځناور دی لاسه خلاصه وي، بیا خپلي خیالي دنیا ته ځمممم

یغما- موری تا زما زید لیدلی ؟ هههههههه یعنی لیدلی دی نده! که وګوري هغه ښکلا کي غرقه کیږی! زما زید لوړ قد لري، توري سترګي اوږده بانه توري وریځي ګڼی، تور وینتان، قلمي پوزه، ښکلی شونډی، سپین پوستو کي! موري پوهیږي زید سترګي وینتانی زما قسمت پشان دي ډیر ډیر تور !

خو توپیر یې دلته دی چې زه مینه د هغه په دواړو (وینتان سترګي) بلکل زما تقدیر غوندې هههههه هغه تل ماته (د سترګو تور)غږ کوي مور دومره لیونی دی هیڅ مه وایه!لیونتوب سری مینه لرم ، زما مخکي هغه شوخ ماشوم پشان دي خوو نورو ته جدي بد خویه او سنګین دی .....

په ټولو پاکي باندی زه مینه شوي یم هغه یوازي زما ده ! موري پوهیږي هغه اوله نه خبره وه زه جلی یم خو بده سترګي راونکتل،هغه داسي لکه یوسف پاک ښایسته ده، حیف نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري شايد نور زه هيڅکله د زيد ملاقات ونشم کړی،تړوله شپه می په پټو سترګو خبري وکړي ذره می هم خوب ونکړو

سهار شوو زه اوس هم ژوندی وم،شپه تیرېدي کیدو سره ډار مي لرووچې سلیم به پخپل تصمیم ولاړ وی؟ وخت داسي زر تیریدو هیس می شپه راتلو ته فکر نشوو، ځان سره مي ویل چې همدا چی سلیم کوټې ت رانوتی نو زه به وربإندی حمله کوم او وسلحه به ورنه اخلم هو! دا یوازیني او آخیرنې لاره همدا ده یا به وژغورل شم یا هم خدای پامان دنیا ....

ښکاره وخت باندی سلیم مردار قامت څلور لرګي دروازه کې ښکاره شوو، همدا چې غوښتل می حمله ورباندي وکړم او وسله ورنه واخلم د یو چا غږ می واوریده.......

ولی هغه غږی زما ټول ډار لمینځه ویسو!؟ او د مرګ او ځان وژنی لځایه ژوندی پاتی کیدو ته می فکر وکړو؟آرامه ځان سره زمزمه کوم: زید،زید ....
یا الله یعنی زما زید راغلی !! مړه نشوم او بیا هم د زید ملاقات مې نصیب شوو! خدایه شکـــــــر دی خدایه شکـــــــر دی.

د اوښکو ډکو سترګو باندي دروازی ته ځیر وم مخکې لدی چې سلیم کوم کار وکړي دروازه په تیزه خلاصه شوه، وای زما یوسف راغی !زما ژوند راغی! زه بوبه شوم د زید په لیدلو کې او که زید لکه زخمي زمري، بغیر له کوم ځند څخه د سلیم خواته حمله وکړه! داسي سوکانو یې سلیم ته بند کړی وه لکه بوکس خلطه پشان موټو لاندي نیولی وه ...

هر بوکس چې زید سلیم وهې زما یو زخم باندی لکه چي مرحم کیخودو، سلیم نغوښتل ځان څخه دفاع وکړي لکه یو سبک او بی ارزښت شي ځمکی باندی پورت وه د زید چیغو نارو زه خپل د سمندر پشان خیالونو څه اوباسلم: بی غیرته، زما ناموس ته سترګي پټي کړي وي، بی پلار نجس مرداره، زما ګل زما د بڼ څخه شکوي؟ ژوند دی درباندي زهر کوم پخدای پیښمانه کوم دی لکه سپي پشان باید د هغې د پښو لاندي وغورځیږی او بخښنه ورڅخه وغواړي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د هر چغو او نارو سره، خپل د سوکانو او لغتو ضربه ډیر ول، سلیم یې کلک د ویښتانو ونیوه سر یې ورڅخه پورته کړو، اخ زړه می یخ شوو! زما خپل د وهلو خاطره د سلیم له لاسه د فلم پشان د سترګو څخه مې تیره شوه همغه شان وهل تکول سلیم ماته راکړی کوم چې زید دا مردار ووهه،زید چغو سره خبري کولی لکه حساب چې حسای یې اخیستي د سلیم څخه ما یې خیري نه آوریدل یوازي د زید د لاسونو حرکت می په سترګو لیدو!

سلیم فکر کوه زه بی پناه یم! زما لپاره څوک نشته حساب پوښتنه وکړي؟ خو باید پوی شی زما شاته لکه زید غوندی یو غر تکیه او پناه مې ده، باید پوی شي د یو واده کړی شزی تخته ول څه سرانجام لری. زما عمر، زما ژوند زما خاوند تراوسه ماته یی فکر نه وو شوی،که هغه زه پدی حال ولیدلم چې ګل یې مړاوي شوي او عمر يي نیمې ته رسیدلې غروری شاید مات شي

کاشکی دي حالت کې ما ونګوری! کاشکی دا شین والي د بدن مې د وهلو له لاسه او دا وچ وینی زما د مخ ونګوری لکه د کیسو پشان خیال وي او لکه شیشه مات نشي د زید روسته یو بل څوک کوټې راننوت چهره راته ډیره اشنا وه؟! اووو دا سړی خو هماغه مولوي دی؟! یعنی مولوي په واسطه زید پیدا کړم؟ مولوي کوښښ کوه زید د سلیم څخه جلا کړي!

د هغه بوډا مولوي زور چیرته او زما د زید زور چیرته؟ په ډیره بدبختی سره مولوی زید د سلیم څخه چې پر ځمکی باندی خپل په وینو کې لت پت ډوب پروت وو جلا کړو! زید ژوره، ژوره ساه اخلي لړ ستړیا غوسه کمه کیږي
مولوي زید ته وایي: زویه دا زه د باندی باسم(مطلب سلیم(بس دی مړ دی کې خپل ښځه د لاس څخه ونیسه او د دی ځای څخه ژر لاړشی، اوس پولیسان رسیږي دا هسې هم حرکت کولی نشی(مولوي دا خبره کوی او سلیم په کش کولو کش کولو د کوټې څخه د باندی باسي!

اوس زه او زید یوازي پاتی شو، اوښکی می لکه سیلاو په مخ راروانی وي یوه لحظه هم درلیدلی نه زید خپل ښایسته د سپوږمی پشان مخ زما خواته راړوي!اوس کولی شم خپل صنوبر(یو رقم ګل دی) سم وګورم وای په کتلو کوم څښي نوم یي زړه دی په سینه کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې مات شو زما خاوند ځومره مات شوي وه ، ږيري بې حده لويه شوي وه،سترګو بې خوبې څخه نارې وهلې!

ولې زه دلته ناسته یمه مګر نګورې زید راغلی!په سختي پورته کېږم خواته يې منډه کوم رسيدلو سرې يوځای د زيد په نارينه او امن غيږي که پناه اخلم، د دنيا د ټولو امن ترين ځای که اوسيږم نور نه سليم او نه تياره څخه داريږم! زيد بی حرکته ولاړ وه، او يوازي د زړه درزا وه چې آوريدل مې زما اوښکو دا لعنتی اوښکو د دريدو نوم نه اخيستو..سر مې د زيد پهسينه که نور هم ننباسم، چې هغهځپل مردانه لاسونه زما د ملا څخه تاوه ويې، چې زه په ژړا او ګيله مند لهجه ورته وایم:

يغما- چيرته وي؟ ؟؟ زيد چيرته وي؟ ؟ ولې دی دومره ناوخته کړه؟(ژړا مي ډيره شوه ځان مې نور هم د هغه سينه پوره جوخت کړو،زيد خاموش وه، د لږ ځند وروسته په نيولې غير نورمال لهجه وويل:زيد يغم ......ماا.....! (لفظ يې نيمه کې پاتی شوو او سر يې زما وينتانو که ننباسي! ژوره ساه اخلي او زما ويښتان ژر، ژر ښکله ويې او وايې:

زيد- زما خوږی مه ژاړه، زما سپوږمی مه ژاړه، وګوره تر يوی اندازه پوري زه هم مات شوي يم قسم پخدای نور ژړا ليدلی نشم..! (د زيد غږی رپيدی ، سمي خبري نشوو کولی ژړا مي ستونکی بنده کړه سترګي مي بندي کړې ترڅو اوښکي مې د څڅيدلو لاره بنده شي، زيد زما مخ خپلو لاسونه کي ونيوه او په ځير ځير يې زاا مخ ته کتل

زما د مخ په ليدو د زيد د څهرې رنګ والوتې او په حيران لهجه يې وويل: يغما مخ دي؟؟؟

زه خپل سترګي د اوښکو څخه پاکې کوم د هغه لاسون چې زما پر مخ دی لاسونو مې نيسم او ښکل کوم يې په دروغجنې مسکا ورته وايم: هو زما مخ لږ حساس دي جدی مه نيسه! لږ وخت کي يوازي ځو ورځو کي ښه کيږی !ته راته ووايه ما پسې خفه شوی وي چنار ګل خان؟!

زيد بغير له کوم خبری هک پک مات راکتل بغير د سترګو له رپيدلو څخه يوازي د ستوني منه(مطلب هغه غتې) پورته ښکته کيدل زيد ګونګ شوي وه بلکل، د زيد حالت څخه داريږم ، پو هيدم زما په ليدلو عرش څخه فرش ته وغورځيده کرار ورته وایم: زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووايه خفه وي راپسي؟!
زيد په سختي باندی په آرامه غږ وايي:هاااا خفه شوی وم؟ زه مړ شوم يغما مړ شوم ، تباه دي کړم ، زما خايستو زيد څخه هيس پاتی ندی ، په والله ندی پاتی...
:#شهاب
د زيد لفظونه او خبری زما په روح باندی تاثير کوه، په درده ډکه خندا ورته وايم: زيد بايد ژوندي اوسي يغما لپاره! خپل عمر لپاره يی،تور سترګو لپاره يی ، هغه يغما لپاره چې هر شپې ستا په يادولو تيره ولړه ژوندي پاتي شوه!دا دليلونه زما د خاوند لپاره بسنه نکوی! زه ستا څنګ کي د نړی تکړه انسان يمه.يوازي ستا لپاره می هرڅه په ځان تير کړل دا يوازي څو دانی ساده زخمونه دي. تير شو هير شو زيد نور ځان مه غمژن کوه.

زيد آرام زما تندي ښکلی کوي او وايي: يغما ژوندي ورته دوزخ کوم، ستا د دي ټولو دانه دانه زخمونه حساب ورڅخه اخلم ! سړی به نه يم که د هغه نجس منحوس د مخ نقشه ورته بدله نکړم....

زه بغير د کوم خبری څخه د زيد په الفاظو کي چي ماته يي د خوږی زمزمي څخه په کمه نه غوږ نيولي وو، د دروازې په پرانستل کيد او د ډزو غږ زما څخه د خبرو کولو فرصت واخيست، هر شئ په ښپير سرعت سره پيښ شو! زه نه پوهيږدم چي څه وشول او څه ونه شول! يوازينی شی چې مي احساس کاوه هغه درد و! د زړه په

څنګ کي مي د مړينی درد احساس کړ، په ځمکه راوليدم، ساه اخيستل راته سخت او سخت کيده،زيد د ليونی په څيړ چيغي وهلې، هر څه راته ګنګس وو!غږونه نور هم زيات شول داسي ښکاريده چي پوليس کور ته راننوتي دي!
زما ژوند هم د فلمونو په څير شوی و، که پوليس يو څو دقيقې مخکي راغلي وايي خدايه ستا په خدای کې څه کميدل؟

هو، زما تور تالي او بخت دلته هم خپل کار وکړ! زيد زما څنګ ته کيناست او زما سر يې په غيږ کي کيښود! په ورخطا او غير نورمال (نيولی غږ) وويل: يغما، پاڅيږه، ولې داسي راپريوتي؟هله، ښه جلی، پورته شه، وګوره، زه راغلم، هرڅه پای ته ورسيده! زما خايستو ، يغما مي،ته نه اورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستا سپین کالی(د واده جامې) مې هره شپه په غیږه کې نیول!غوسه نشی بنه!باور وکړه لکه د سترګوو په شان می ساتنه تری کوله!حتا یو لکه (رټه ټاپه) په نه ده اچول شوی!

زید خبرې کولې زه یوازی تماشه کوونکې وم، د خبرو چانس ما نه درلود، د سینه درد مې په ورو ورو زیاتېده! څومره چې ما فکر کاوه چې سینه مې ټوټه کیږی! زید په چیغو او په ډکو اوښکو یی وویل: لعنتی ،نو دا امبولانس ولې نه راځي! خدایه زما ګل ځی! خدایه، بی نفسه کیږم!(زید زما مخ په خپلو لاسونو منځ کی نیولی او په ګیله مند لهجه یې وویل: یغما، زما ګرانې، واورۀ! رضوان د واده تالار انتخاب کړی

که تالار ووینې حتماً، د هغه غوړونه اوباسی! زما هیڅ خوښ نشو! پورته شه، موږ به په ګډه رضوان ته سزا ورکوو!(ما ورته په ګنګس انداز کتل د زید خبری پای ته نه وی رسولې او مخ یې له اوښکو ډک شو، زما خاوند ....زما پناه.... د آسمان د پراخ والې په اندازه ژړل او زه بې وسه پریوتی وم! هغه ژړل او زه مړه کیدم! اوښکې بهېدې چې زما بې وسه بدن لړزېده.

درد مې دوه برابره شوو چې د زید اوښکو توان مې نه لرلو.زه په سختۍ سره خپل لاسونه پورته کوم، او په لړزه توګه د زید مخ ته یې نږدی کوم او د هغه د اوښکې په خپلو ګوتو پاکوم! په بی وسه او نیولې غږ ورته وایم:

یغما- زید...زما خاوند.... ژاړ..... ژړاه.....نه ..... کوی !م..مه ژاړه...مه... ژاړه....
هغه زما ګوتې ښکلوي او دوام ورکوي،"یغما، ته باید زما لپاره د واده جامې واغوندي!" اوری؟؟؟؟؟؟اه ستا په خیر می تنبله ناوی نه ده لیدلی!اه پورته شه ....

نو ګوره،بیا عصبي کیږم!(اه زما زید عصبي توازن نه لری، نور د خبرو توان راڅخه لاړو چې د زید غږ مې بیا واوریدی: رضوان، هغه به لاړه شي، ورته ووایه زه به له هغه پرته مړ کیږم، رضواااان ووایه چې مه ځاااا، هغه له ما خفه ده! هغه زما سره خبرې نه کوي، ته ورته ووایه،ته یی لالا یی نه یې!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاریده چې رضوان راغلی، خو ډېر ناوخته راغلو! کاش چې مخکی له تلو مې حسنات ورته خاستګاری کړی وی! خامخا به خوشبخته جوړه به وي د رضوان او حسنات د واده په فمر همغه حال کې مې په شونډو مسکا خواره شوه! رضوان په منډه زما خواته راغی او ويې ويل: زيد، جان لالا، ارام شه، امبولانس راځي، يغما هيڅ ځای ته نه ځي مګر پرته له دې چې خپل تورکی لالا پرېږدي! همداسې نه ده يغما!؟؟مګر تا نه ويلی چې وريندار غواړم؟

په بې نفس او ناتوان شونډو مې کلمی په څير وويل: تو..ر...کيه....
رضوان پورته شو او په چټکۍ له کوټې ووت! زيد بيا هم چيغې وهلې او ويل يې: ژوند مې،لږ نور هم وزغمه(طاقت)، اوس رارسيږی، زما لپاره وزغمه(طاقت) وکړه!
زما سترګې ورو ورو پټيدی او د زيد مخ ماته تار تار شو! يوازې د زيد شعر چې له اوښکو او چيغې سره ګډ و، وروستی خبره زما په حافظه کې پاتې شو!

خوش خرامان می روی
ای جانِ جان
بی من مرو...
سر به خرامانِ منی
ای دل و جان
بی من مرو....

" دلته ملګرو داستان د دريم کس مطلب د ليکوال په ژبه بيان کيږی"

وروسته له هغه چې يغما له مريم سره لاړه،زيد بی قراره وو ،په صالون کې په عصبي توګه قدم وهلو، د يغما په انتظار کې وو! يغما چې رانغله! څو ساعته تيږ شول، د زيد ناراحتی دومره زياته شوه، چې په هرو پنځو دقيقو کې به يې له مور څخه د جينکو د راتګ په اړه پوښتنه کوله! زيد په صالون کې ناست و او د يغما د راتلو انتظار يې کاوه،د جنګ او غوسی تيارې يې نيولی وه د انجونو د ناوخته کيدو په خاطر!

چې د اسما د ژړا غږ زيد له فکری حالت څخه را وباسي!اسما په اوښکو او ډار سره زيد ته مخ کې وويل:لالا وريندرا..ورينداره....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په تلوار وویل:اسما یغما چرته ده؟ولې ژاړې؟
اسما په مشکل سره وویل: لالا یغما وی وړه... وریندار یې په زور وی وړه!
د وریندار یی وی وړه!!!!!! دی کلمې په اوریدو! د یخ اوبو سطل په زید مخکی خالي شو او بې نفس و دریدی او د لیونیانو پشان یې چغې کړل" څه وایې په هوښ یې؟ چا یغما ویوړه؟ مریم چیرته ده؟

د زید په خبرو د آسما ژړا نور هم زیاته شوه او ویې ویل: نه پوهیږم پخدای نه پوهیږم لالا! مریم بهر منتظر ده، زید پوی شوی وو چې د یغما په تخته ولو کې خامخا د مریم لاس شته نو ځکه بغیر له څه ویلو په تلوار او زغاسته د دباندی خواته منده وهی، د مریم په لیدو په غوسه د هغې خواته حمله کوی او وایې: چیرته ده یغما؟ مه وایه چې خبره نه یم چې پخدای قسم مغزی دی در مات کوم.

مریم په ویری او بنده،بنده لهجه وویل: زید د څه په اړه خبری کوی؟ زه له کومه پوهه شم چې یغما چا وړی؟
زید مریم په ځمکه ختا کوی او په غوسه ورته وایې: دعا وکړه کومه خبره چې کوی رښتیا وی کنه خپل قبر دی خپله کیندلی دی.

زید د مریم د ځنګ څخه په غوسه تیریږی او خپل موټر خواته ځې، موټر په چالانده کولو سره رضوان ته زنګ وهی او ددی پیښې په اړه یې خبر کوی، رضوان هم د زید پشان ورختا کیږی دواړه د پولیسانو حوزی ته ځي او شکایت درج کوی، د هغه ځای څخه چې د زید کورنی زیات خلکو پیژندل نو د حوزی مشر قومندان ورته زیات دلداری او د یغما د پیدا کولو قولونه ورکوی، د زید حالت نورمال نه وو رضوان پوهیدی خو هیس کار یې خپل د ورور د ښه کیدلو لپاره نشو کولی..

زید پداسی حال کې نه وو چې سوک دی ورسره په کراره خبری وکړی او هغه دی واوری، یو سوک د زید د سری کربښې څخه تیر شوی وو د زید وینه په جوش راغلی وه خو هیس کار یې نشو کولی او مجبور وو ځان کنټرول کړی، دواړه مانې ته ننوځې ټول موکود کسان په ژوره فکرونو او خفګان کې وه هیس سوک خوشحاله نه معلومیدی، زید بغیر له کوم خبری د یغما د کوټې خواته ولاړی او دروازه یې ځان پسی قفل کړه او هلته یې سر په زنګانه کیخودو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یغما عطر ټوله کوټه د بویه ډکه کړی وه، ژوره ساه اخلی او د یغما عطر خپل سینې ته کش کوی کوټه د نظر لاندی تیره وی او په غمجنه مسکا ځان سره وایي: یغما ملا دی زما و برباد کولو ته تړلی ده؟! هاا؟! زما خایستو وګوره زه دی کوم حال ته رسه ولي یم ... ای زما لیونی خبره یې کوم ورځ چی ما ستاس سره تصادف وکړو او تا راته به هغه سترګو وکتل همغه ورځ هم پوی شوم چی جنی یې! او هم می درباندی زړه وبایلود...

سومره آسانه می زړه تاته ولړزیده، هغه زړه چی د هیس جنۍ په لیدو شور یې لا نه وخوړلی، ستا به یو نظر د عرش نه فرش ته راغي همغه ورځ پوی شوم چی زما ورځ را توره وی، همغه ورځ پوی شوم ته زما د مرګ فرشته یې، سومره هغه ورځ غوسه وی! سم د وحشی پیشوګانو پشان پوهیدم چی جنۍ یې نو ځکه تل می درته فکر و او ساتنه مې درنه کول او کوشش می کوی نور کسان خبر نشی دربانډی....

یغما تل د لری څخه ستا خیال مې ساتی وګوره یو نن بی پروای می وکړل او انجام یې ستا الوتنه وه زما د څنګ څخه، یغما پوهیږی هره شپه ستا د عکس په کتلو ویده کیدلم؟! زما ناوکی زما سره دی څه وکړل وه ظالمې! یغما تا پر ما باندی تاریخ د سر ګردان کړو ما ټول بیچاره کړل خپل په غرور خو تا زه بدبخت او بیچاره کړم د ټولو څخه..

لکه چې زما څخه دی بدله واخیسته د ټولو هغه هم څنګه سخت بدله دی هم واخیسته! پوهیږی کله چې دی هغه خبری وکړل(مطلب د یغما د مینی اظهار د سلیم په لاس د تخته ول کیدو څخه مخکی) خایستو مې په اسمانوو کی وم فکر نی کوی یو بنایسته خوب وینم، سومره کم و زما د خوشحالی بخت؟! که خبره شې څه پریکړه مي نیولی وه هغه ورځ(کوم ورځ چی یغما بیخبره د کندز خواته روانه شوی وه) شاید رانه مرورہ شی که هغه ورځ ستا ژړا نه وایې ما دواړه د مرګ لاسونو ته ورکول...

پوهیږی کله چی خبر شوم تللی یې حال می څنګه شو؟ پوهیږی کله چی دی خپل وینتیان ووهل ټول شپه ما سنګه تیره کړه؟ پوهیږی کله چی عصبی حمله دربانډی راغله ما په شپو شپو خوب نشو کولی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د لیونیانو پشان ځان سره خبری کول، خپل د سګریټو قوطی راوباسې او د سهار د هوا روښانه کیدو پوری دوه قوطی سګریټ ووهی، ټول کوټه د سګریټو د دود څخه ډکه وه سهار د مولا په آذان د پولیسو حوزی ته ولاړی، خو د یغما څخه هیس درک نه وو؟ داسی لکه چی ځمکه چاودلی وی او یغما دی پکی ننوتلی وی؟! ټوله ورځ یې حوزه کی تیره کړه خو هیس خبر یې د یغما څخه پیدا نکړو شپې ناوخته کورته راغې او بیا د یغما کوټې ته یې پناه یوړه او خبری شروع کړل د سو داسی کس سره چې شتون یی نه درلود....

د یغما بالښت یې په غیږ کی نیولی وو او د زیات عصبی او نارحتی څخه خوب وړیې وو، نن هم تیره شوه او د یغما څخه هیس خبر ونشو زید د جنون او لیونتوب اخری حد ته رسیدلی وو، هیچا دا جرئت نشو کولی چی د زید سره دی خبری وکړی حتا مور یې؟!!!

زید بیا د یغما کوټې ته ورغی او د هغې د کوټې په کټلو شو د واده د سپین جوړی په لیدو هک بک لکه ساه چی د بدن څخه وتلی وی ودریدی، هغه کال یې په کټ کیخودل او خپله هم ورسره پریوتی ټوله شپه یې د هغه کالو سره خبری کول: یغما پوهیږی هره شپه دی پدی کالو کې تصور کوم ای ظالمې سومره ښایسته ښکاری پدی سپین کالو کې....

په همدی توګه یوه هفته تیره شوه، داسی یو هفته چی مور ته په هفتې تیره شوه خو زید ته د زر کالو په برابر تیره شوه، پدی یو هفته کی هر ځل د مریم په لیدو د غوسی څخه یږ خپل کنترول له لاسه ورکو او که رضوان یې مخه نه وایې نیولی خامخا یې مړه کول، یو شپه ورته د حوزی څخه ورته زنګ راغی او د یغما د پیدا کیدو خبر یې ورکړی....

په تلوار یې ځان تر حوزی ورسه ویې، خبر راوړنکی مولوی وو! هغه د زور د نکاح تړلو سره د زور د نکاه لفظ په اوریدو د زید لاس او پښې له کار وولیدل او د دریدو توان یې له لاس ورکړو په ناباوره لهجه یې وویل: زما د خایستو په سر څه بلا راغلې؟

زید د پولیسانو د خبر په تمه نه پاتی کیږی مولوی ځان پسی کوی او د هغه د ورکړل شوی آدرس په لوری حرکت کوی، دومره په تلوار ځی چی په نیم ساعت کی هغه ټاکل شوی ځای ته هغه کندولې پشان کورته رسیږی! په تلوار د موټر څخه ښکته کیږی او د کور په خوا زغلی بغیر له کوم ځند څخه کوټې ته ننوځي او د مخامخ صحنی او منظری

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیدو هک پک کیږی، زید د اول څخه په سلیم شک درلود خو فکر یې نکوی چی دومره رزیل دی اوسیږی ...

خپل په ټول قدرت او توان یې سلیم د لغتو او بکوسونو لاندی ونیویې، دومره کلک یې سلیم وهي چی هغه نور د حرکت توان نه درلود ضرور شاید هډوکی یې ورمات کړی وه! مولوی سلیم د کوټې څخه بهر وړی زید تراوسه یغما ته فکر نه وو شوی! د یغما په لیدو نړی ورته یو دم تیاره کیږی، مخ یې د وهلو څخه شین او تور اوښتې وو وېښتیان یې نامنظمه د ټیکری لاندی کش کړی وه..

یغما په غیږ کې نیسی وصال یې ډیر کم وو د توفنچې په ډز، د زید نړی کامل خرابه او برباده کیږی یغما پر ځمکه غورځیدلی وه او زید دهغه سر په غیږ کې نیولی چغی او سلګې وهل، رضوان د پولیسو سره یوځای وروړسیدی، خو ډیر ناوخته وه ....
زید د لیونیانو پشان د یغما نیمه ژوندی جسد سره خبری کول، ګیلې کول او ژړل یې هو هغه زید چې د الماس پشان نه پری کونکې وو، خپل د معشوقې لپاره یې ژړل او ساندی وهل...

خبل د مړاوی شوی او رژیدلې ګل او برباد شوی عمر لپاره یې چغې وهل، د یغما د نیمه خلاص سترګو په بند کیدلو د زید بند د یخ پشان شو او چغې او ناری نور هم زیات شوه، رضوان بی غږه ژړل او زید یې په غیږ کې نیولی وو او د هغه د کنترول کولو کوښش یې کوی زید چغی وهل: رضوان یغما لاړه، پخدای لاړه، رضوان هغه لاړه، پریږده زه هم لاړشم، ساه مې لاړه، ژوند مې لاړه، پریږده زه هم لاړشم رضوااان مړ کیږم...

امبولنس راورسیدی او د یغما بی ساه وجود یې په سپین چیرکټ وځمله وو، زید د رضوان په هر خومره منع کولو او نه پریخودلو په امبولانس کې د یغما د کټ سره کینستې او د شفخانی پخوا یې حرکت وکړو...

په توله لاره کې زید د یغما په کتلو کې ډوب وو، یغما چې رنګ په مخ نه درلود او د یو مړاوی شوی ګل پشان ویده وه، زید ګونګې شوی وو حتا نور یې د یغما سره لا خبری نکول، او داسی ښکاریده چی د یغما څخه دی هم خفه وی! د بت پرست بت د هغه د سترګو وړاندی د غر له څوکې څخه په ولیدو وو! که ویې نه نیسی خامخا د بت د مات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدو مخکی زید نابود کیږی، امبولانس د شفخانی خواته نږدی کیږی او د یغما نفس او نبض هم په دریدو دی ....

امبولانس راغي او د زید بت يي عاجله کوټې ته بوتله،زید پر ځمکه ناست و حالت يي بیخي د هغه خلکو په شان و چي د ژوند اخري شیبې تجربه کوي،هیس څه د هغه یو هفته مخکي زید نه پاتي نه و هر سوک چي روغتون مخي نه تیریده نو د زید باندي زړه سوزیده.زید د خفګان په سمندر کي ډوب وهیڅا ته يي پام نه و بغیر خپل سپوږمي نه لږ ځنډ وروسته رضوان رازي او زید پر ځمکه وینې چې په سوچونو کې غرق دی..

د زید پر لیدو د رضوان په زړه کې عجیبه غم ننوزي، هغه زید چي هیسکله په چا زړه نه سوزیده نن د یغما لپاره پر ځمکه ناست ده او په خود نده!اچا ګمان کو چي یو ورځ به زید د مینې سمندر کي دومره ډوب شي داسي ډوبیدل چي د بربادي په قیمت يي وي؟!
رضوان د زید خواته ځي او ځنګ ته يي کیني او ورو وايي: زید ! ته کور ته لاړ شه زه دلته یم هر وخت هر څه وشو زه درته وایم.

زید هیس خبري نکولي او سترګي هغه کوټې ته چي یغما پکي وه پاتي وي، ایا مینه يي خپل بت پرست یوازي پریږدي او ځي یا وفا کوي او پاتي کیږی؟ رضوان بیا وویل: زید لالا جانه اوري حالت دي ښه ندي جیګ څه
زید سترې لهجه باند ورته وویل: رضوان چیرته لاړ شم نګوري نفس مي تلو کي ده نګوري سوک په سپین تخت د شفخانی په وینو کې لت پت پراته ده؟ورور دي برباد کیږي نګوري څه مي پر سر راغله؟! چیرته ولاړ شم چي یغما دلته ده؟!

رضوان خپل مخ زید نه پټ کړو او په لاسو يي خپل مخ اوښکي پاکي کړي،اوښکي تویولي دي دواړو لپاره اوښکي تویولي د یغما لپاره چي د خوښي مخ يي نه ولیدلي او شاید ونه ویني هیس ... اوښکي تویولي د زید لپاره چي د سیند غاړي ته ولاړ دي که یغما ګټوونکي نشي زید هم ورپسي ځانن غورزه ویې.څه يي پر قوي ورور شوي و؟!

هغه ورور چي خپل د نیکه پر مرګ چې د پلار ځخه ورته ډیر ګران وو یوه اوښکه تویه نکړل، هغه ورور چي قدرت نښان د دوی په کور کې وو، هغه ورور چي د پلار تکیه او ډیه وو، هغه ورور چي روضوان ته يي تل د مشر ورور پشان حمایت او مرسته کول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما غم څه حال ته ورسه ويې؟!!

زيد ماشومانو پشان په ګيله منده لهجه وايي: رضوان که لاړه شي که زما د حالت مراعت ونکړي! رضوان نزي کنه؟ هر وخت ويينه شوه ښه صحيح پري غوسه کيږم ليوني غواړي مونږ. پعذاب کړی...نا ... نا نه غوسه کيږم يو ځل سترګي خلاصي کړي ټول قهر او ناز يي اخلم..

رضوان خپل غږ صاف کړو او ويې ويل:هو ويښيه کيږی يغما تا نه بغير هيچ چيرته نزي خو که ويينه شي اوتا دي حالت کي وګوري درباندي په غوسه کيږی.
زيد- پريده غوسه شي پريږده وګوري له ما سره يي څه وکړل؟! پريده وګوري ټوکه يي هيس ښه نه وه.

رضوان زيد غيږ کي نيسي او ارامه وايي: هه نر دومره ضعيف نه وي خپل کنټرول لاس کي ونيسه.!
زيد- چا لپاره نر توب وکم دهغه چا لپاره چي دي لعنتي کوټه کي د چرو لاندي ده؟
د زيد هر کلمه د رضوان زړه په نښه کړي و هيس کله يي زيد دومره بي وسه نه و ليدلي، که پلار اومور يي زيد وګوري خداي نکرده د دي دنيا نه به ولاړ شي،مور يي فشار لري او پلار يي هم زړه حمله پري تيره شوي ده.هيس کله د زيد داسي کتلو توان نلري ...

زيد۔ رضوان دا دروازه ولي نه خلاصه وی دا ډاکټران؟ داسي خو به نه وي چي يغماا----
--(زيد خپل خبر نيمه پريخوده حتي د خبري کولو نه هم ويره لرله..بعد له ډيري مودي عمليات کوټه خلاصه شوه شين آسماني کالو والا ډاکټران راووتل زيد په منده خوا ته ورغي او په ورخطا يې وويل: ميرمن مي سنګه ده
ډاکټرانو زيډ ته وکتل او ماسکونه يي ښکته کړل او ويې ويل: عمليات پخير تير شو په وخت مو راوسته خو پاسيدل يي د خداي لاس کي ده!!ځکه زخم سره مريض حمله عصبي هم لرله ....!

زيد خپل غږ صاف کړ او بي واره يې وويل: يعني امکان لري ,,,,,,,,,چي هيس کله ويينه نشي ,,,,کمااا....!
ډاکټر- هو امکان يي شته البته ناروغ بايد د خپل د ويښ کيدو لپاره لامل پيدا کړی!؟ مطلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې مغز فعال دی باید یو امید او ډاډ ورکول شي ترڅو هغه خپل بدن ته د راوییش کیدلو اجازه ورکړی! کنه زمونږ له لاسه څه نه راځي.. هو متاسفانه اوس کما حالت کیده ....

زید سترګو باندي تیاره شوه که رضوان نه وايي شاید پر ځمکه غورزیدلي وي، ډاکټران لاړل او زید یي همسي برباد پریخود رضوان په تشویش وویل: زید وروره ښه یي؟

زید خپل سر وښورو او په منډه موټر خواته ورغي...
رضوان- زید چیرته صبر موټرواني نسي کوي حالت دي ښه ندي دواړه ځو زیددددددد....

خو زید بغیر د رضوان د خبرو د آرویدلو خپل موټر ته لاړ او په اخر سرعت یي حرکت وکو،ځان خالي کولو ته باید چیرته تللي وایي؟ هغه ځاي چي خپل قسم یي پوره کړي؟
حوزي ته ننوتو سره سم قومندان ورته ښه راغلاست وویل: زید خان پخیر راغلې انشاالله حاجي صیب ښه دې؟

زید خپل سر وخوځه ويي او په جدیت یي وویل: چیرته دي؟
قومندان- په یو تیاري کوټه کیدي.
زید خپل سر د قومندان غوږ ته نږدي کوي او کرار وايي: تیزاب لري؟؟
د زید په خبره د قومندان سترګي له حیراني خلاصې پاتی کیږی او په کلکه لهجه زید ته وايې: قانون به فیصله وکړي ..

زید په معنا داره الفاظو ورته وايي: که قانون واخلم؟
(د زید په خبره د قومندان په څهری شیطانه خندا راغله چې زید بیا وویل: قیمت؟
قومندان د خندا او خوشحالې څخه په نیولې غږ وايې: پنځه لکه!
زسد- لس لکه..

د زید په خبره د قومندان خوشحالې نور هم زیاته شوه او په غوړه مالي ډول یې وویل:
سمده زید خان هیس سوک به پوی نشي هر څه یو پیینه په خیر ښکاره کو..
زید خپل سر ښوروي او وايي: ورخطا یم چیرته دی؟ کومه کوټه کیدی؟ او هوو چوکي مو هیره نشي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان- هر څه چي تاسو امر وکړی...

قومندان خپل يو اعتمادي کس ته وويل چي چوکي اوتيزاب راوړي،خپله يي زيد سره د کوټي په مخ روان شو رسيدلو سره سم افسر له چوکي او تيزاب سره راځي چي زيد هغه دواړو ته وايي: تاسو تللي شي.
قومندان او افسر ځي ! زيد سليم سره يوازي پاتی کيږي،سليم د کوټي کونج کي پروت و د زيد په ليدو يي قهقهه خندا پيل کړه او ويې ويل: اه د فلم هلکه د يغما داغ مي درته پر زړه پريخوده، زما که نشوه ستا هم نشوه ...

ايا تاسو خو د زيد څخه د رحم توقع او اميد خو نلري؟! زيد په بي رحمي وربانديي حمله وکړه او لکه حيوان يي ووهه تر دي چي د هډوکو د ماتيدو غږ يي اوريدل کيده،داسي بوکسونه په خوله کی ورکړل چي ټوخي سره وينه يي خوله نه راغله او همغه وهلو وخت کي وزته وويل: دا د دي لپاره چي زما د ښځي نوم په خپل مرداره خوله وانخلي ...

زيد د ډير ستړيا څخه په چوکي کيناست،لستوني يې وهل يخ او بي رحمه يي سليم ته کتل هر سومره يي کتل زړه يي تيره ته بدليدو او رحم يي وجود نه تلو .چوکي سليم څنګ ته کيخوده او د تيزابو بوتل چي اوس يي سر خلاص کړي و په لاسو کي نيسي سليم د وينتيانو څخه نيسي او ځان خواته کش کوي،د زيد غاښونه يو په بل لګيږي له غوسه نه او د لاسو فشار يي ډيرکيږی..

زيد- په همدا مردار لاسونه دي زما پر ښځې وار مړی وو؟؟ (او بيا د سليم دواړه لاسونه نيسي او تيزاب پري اچوي د سليم چغي پورته شوي،له هري چغي سره يي د زيد په شونډو ويرووونکي موسکا راتله..لاسو نه يي چي خلاص شول
وينتيان يي نيسي او مخ بانديي يو دم تيزاب اچوي ...سليم چغي وهلي او زيد لکه ليونيو خندل...

سليم- مرسته- مرسته ـ مرسته وسوځيدم(زيد پورته کيږي او چوکي هخوا اچوي)
سليم- مرسته ـ مرسته اوبه اوبه وسوځيدم..
زيد- وسوځيږه هر شپه وسوځيږه دا زما حساب و د قانون او د قانون څخه هم پورته پورته (اشاره اسمان ته کوي او وايي:پاتي هغه جدا حساب دي. زما د خايستو ستا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرداري چهري په کتلو نباید پخواني بد خاطرات ورياد شي...لکه سپي باید مړ شي درد سره باید مړ شي خووو نه زما پر لاسو...! مړ به شي پر خپله کله چي ونشي کولي خپل مخ چاته ښکاره کړيک؟!

زيد خپل لستوني ښکته کوی او د کوټې ښځه وځي د قومندان خوا ته ځي،قومندان د زيد په ليدو پهچاپلوسانه لهجه وايي:کار دي خلاص شو زيد خان؟!

زيد خپل بکس راباسي او قلم له ميز سر ښځه را اخلي،او پيسو مبلغ پري ليکي او قومندان ته ورکوي قومندان په ډير خوشحالي وايي: مهرباني مو ده حاجي صيب ته سلام کوي.

زيد پرته له ځواب نه د حوزي ښځه وزي اوروغتون ته زي،تيلفون يي مکرر زنګ راتلو ورته خو ځواب يي نه ورکو،بعد له لږ ټايم او فاصلي روغتون ته ورسيدپه بي ځانه قدمو د يغما کوټي خوا ته لاړو دروازه يي خلاصه کړه او ورو ننوته د يغما تخت ته نږدی شو هغه يغما چي اوس په ژوره خوب نړی ته تللي وه،زيد د يغما په څيره کي ډوب شوټول مخ يي شين او ټپي ټپي و رنګ يي سپين الوتي و سري شونډي نوري سري نه وي بلکې رنګ يي سپين شوي و...

زيد خپل لړزانده لاس د يغما مخ خواته کيخود،د مخ شين والي او زخمونه ورته لمس کول او ځاځکي اوښکي تويولي مخ ته يي نږدي شو او دانه دانه زخمونه يي ورته ښکل کړل سر يي په لاسو ورته کيخود او په سختي وويل: يغما جيګه شه ستړي شوم سمده غوسه شه مروره شه چغي ووهه خو داسي مه ويده کيږه،وګوره خايسته مخ نه دي رنګ تللي! خپل سترګو نه مي مه محروم کوه؟! سپوږمي مي اسمان دي ستا ښځه بغير نا تکميل دي پاسيږه او ژوند ته مي معنا ورکړه...

زيد خبري کولي او يغما خاموشه پرته وه،شپګ ورځي تيري شوي او د يغما حالت کي هيس کوم تغيير رانغي زيد حالت نورمال نه و په 24ساعتو کي 20ساعت يغما سره و په دومره وخت کي سليم د مريم سره په همکاري اعتراف وکړ او د مريم کار محکمې پوری کش سو،خو کورني لخوا رد شوه نوره هيس سوک حاضر نه وه چي د مريم مخ ته لا وګوري او هغې خپل په کوټه کی ځان قيدی کړی وه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريبا لس بجي وي چي زيد په ورخطايي كور ته راغي،زړه يي د ډاكټر د خبري طاقت نه درلود ډاكټر ويلي ول بايد ماشينونه لري كړو د يغما څخه او بدن(مثال زړه، ګورده، دا د كما ته چي كوم كسان ورشي د څو ورځو د تيريدو وروسته دا غوښتنه د مريض د پيواز څخه ډاكټران تل كوی.) غړی يي خلكو ته اهدا كړو..مګر شوني ده چي د زيد په موجوديت دي ماشينونه د يغما څخه لري شي؟

او د هغه د خايستو د وجود حصي بل چاته اهدا شي؟په اوږدو قدمو سره د عمارت نه لري دوه كوټو خواته لاړ،زيد درد لره خو د مور او پلار په موجوديت كي نشو كولي خپل درد ښكاره كړي، خامخا هغوي نشو كولې دومره درد وزغمي،زيد محكوم و چي د كورني مخكي ځان خوشحال او نورمال ښكاره كړي، كوټې ته د رسيدلو سره سم د پخلنځي ټول لوښي يې مات كړل ليونيانو غوندي شوي و،خوب كوټي ته دننه شو هغه كوټې ته چي يو وخت پكي يغما وه ...!

ګلدان يي مات كړو او خپل ويښتيان يي كلك ونيول،خپل ويښتيان يي كش كول او چغي وهل: لعنتي حق نلري لاړه شي مګر زما بدبخت اوسيدل درته بسنه نكوي بسنه نكوي هومم! زيد خپل د هري خبري سره يي اوښكي تويولي،په كم حق وايي چي ماشينونه لري كو تري؟وايي خپل د خايستو وجود مي نورو ته اهدا كړم هههههههه خپل د مړيني سند مي راباندي امضا كوي!! كوم ځاي انصاف دي خدايه نګوري حال مي؟ بس ندي؟

ځان سره يي خبري كولي او ديوال ته تكيه كړي وه لږ زنډ وروسته تيلفون يي راوخيست او د موبايل پر سكرين يي د يغما عكس راوړ، د يغما يو يو عكس يې اړوه ويې تر دی چې هغه عكس ته ورسيدی چي يغما ته په ګونډو شوي و او د چپلكې بند يي ورته تړه؟ خواشيني وخندل او عكس يې ښكل كړو او ستركي پټي كړي و او خوب يوړه... خوب يې ليدې چي يغما سپين كالي پر تن وه لكه ناوي؟! ويښتيان يي اوږده شوي و تر ملا پوري رسيدل وه!

زيد- زما خايستو سومره ښكلي شوي يې؟
يغما خندل او شاته شاته تله..
زيد- يغما چيرته ځی مانه بغير؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما د یوې شیبې لپاره ودرېده او په خوښۍ یې وویل: زید دا ځای ډیر ښکلی دی! ته غواړې چې ماسره لاړ شې؟
زید په نیولې غږ وایې: زما خایستو ته دا د اور کرښه نه ګوري، زه نشم کولې د دی کرښې څخه تیر شم.
یغما- هو، ته نه شې تېرېدای، له هغه ځایه څوک نه شي راتلای!

زید- نو ته چټکې وکړه یو ګام مخکې راشه، شاید ته وکولای شې چې له دی کرښې راتیره شې!
یغما په فکر ډوبه شوه او ویې ویل: زید، مور مې هلته انتظار کوي، ناوخته کیږي، زه باید لاړ شم! حتماً راته غوسه کوي!
زید- نو زه به څه شم؟ سمه ده، زه هم راځم انتظار وکړه!

زید په لوړ قدمونو سره د اور کرښو په لور روان شو! یغما ته نژدې کیدو سره یغما چیغه کړې: زید، ودریږه، نږدې کیږه مه، دا ځای ستا لپاره نه ده!
زید په غوسه لهجه وایې: که نه راځې زه به پخپله راځم، له دې کرښې څخه نه ویریږم،

زید د کرښې د اوختلو څخه په یو قدمې کې وو، چې د ټیلیفون زنګ یۀ غږ له خوبه راوېښ شو او د هغه خوب نیمایې پاتې و! زید په خپلو لاسونو خپلې سترګې مبنلی، د سهار رڼا په خونه کې خپره شوی وه.زید تلیفون ته بی حوصلی ځواب ورکړ!
د رضوان خوشحاله او له انرژي ډک غږ په تلیفون کې وپیچلو شو: زیدددددد هله زر خپل ځان شفاخانی ته راورسه،یغما په هوش راغله پخدای چې د ربنتیاا لکه ستا په څیر لیونی ده، یواځې ستا نوم اخلې!

زید د حیرانتیا له امله ډیرې خبرې نشو کولی، باور یې نه شو کولی،چې خدای د هغه غږ آوریدلی ویې او د هیله لبیک ویلي،بی له اختیاره ځمکی په مخ سجده وکړه

"اوس کیسه د یغما له خولې بیان کیږی"

ما په سختۍ سره سترګې خلاصې کړې، د رڼا سره،داسې نه ښکاري چې ما ډیر خوب کړی وي!سپینه خونه زما سره اشنا نه وه، خپل ذهن فشار راوړم په یادولو دا چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته یم! لومړی شی چې زما یاد ته راغلو د ډزو غږ و او وروسته
د زید اوښکې! لکه چې زه اوس شوک څخه بهر شوم، ما په چیغو زید نوم واخیست!

یغما- زیددد....
زما لاس او زما د سینې په چپ اړخ کې، سخت درد تاو شو، د څو شیبو لپاره بې حرکته
پاتې شوم او بیا ځلی مې د زید نوم غږ کړو: زیددد

دروازه پرانیستل شوه او نرس په چټکۍ سره راننه شوه! هغه سمدلاسه له کوټې څخه
ووته او څو دقیقې وروسته ډاکټر سره راغله،دواړو په حیرانۍ ماته کتل!
توبه خدایه په دوی څه شوی دی! فقط چې جن یې لیدلی وی! زه خپل ستونی صاف کړم
او په لوړ غږ وایم: زما خاوند چیرته دی؟
د نرسې په شونډو موسکا خپره شوه! وایي: هغه لیوني ستا خاوند دی! څومره بختوره یې
دا چې زیاته مینه درسره لري نژدې وو ډاکټر سره جنګ کړی وایې.همدا تېره شپه لاړو!

زړه مې غوښتل د هغې وینتان وشکوم! هیڅوک حق نه لري چې زما زید ته لیونی
ووایي!غوښتل مې چې ځواب ورکړم، چې دروازه خلاصه شوه او رضوان ورخطا
راغی، په ډېر حیرانتیا سره وویل:یغما!

یا خدایه په دوي څهٔ شوي، خو یو مرمۍ وخوړلی یم، مړه نه وم زه بیا ژوندی شوم چې
دوی به حیران شي!نرس راغله زما لاس څخه یې سیروم پیپ لرې کړو، ډاکټر هم زما
سترګې په ګروپ سره کتنه کوی، او د زړه ضربان یې وڅیړل (چک)بهر لاړه!
رضوان هم حیران وچ کلک ولاړ وو!

یغما- هوی تورکی څه شوي؟ ریښتیا یاد مې دي چې کلي ته لاړه شم او حسنات باندی
مرکه وکړم،له یاده خو نه دی وتلی؟؟؟
رضوان حیرانتیا ورو ورو په خندا بدلیږی او وایې: نه له یاده مې نه دي وتلي،څنګه یي
اوس؟درد احساس خو نه کوی!

یغما- نه، یوازې دا لاس مې درد کوي،د دې ډاکټر له امله چې دوی ستنې کار کړي دي!
رضوان په خندا سره خپل سر وښوراوه ویې چې زه بیا وایم: ترور ښه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- هو، هره ورځ ستا لیدو ته راتلله! شاید یو څو ساعته وروسته راشئ
په حیرانتیا سره مې وویل:اوهی څو ورځې؟ما څومره خوب وکړی؟

رضوان خپه او غلی شو! چې ما ورباندی غږ کړو: زید چیرته دی؟ دا نه وایي چې یوه
دلته پرته ده او مرمی یې خوړلې! خاورې په سر نشي دا چنار ګل!
رضوان په ارمه وخندل او ویې ویل؛یغما پخدای ستا خوږې ژبې پسې خفه شوي وم.

مخکې لدې چې زه ځواب ورکړم ، دروازه په کلکه ډول خلاصه شوه زید بنده ساه رادننه
شو! زما په لیدو په خپل ځای کې جام ودرېږي! زما خاوند ډیر سترې ښکاري! د هغه
ږیره ولي دومره زیاته ده؟؟ تیره شپه څخه د نن ورځی کمه وه!

په کراره وایم: رضوان تا تراوسه دا انسان کړي نه دي،وګوره د مریض کوټې ته څنګه
رادننه شو!

رضوان ارام وخندل او د دروازی په لور ولاړ! او زید ته په رسیدو هغي زید ورو په شا
ووهلو او په مسکا سره وویل: دا ته او دا هم ورینداره!

رضوان لاړ او دروازه یې وتړله! زید بیا هم بې حرکته ولاړ و!
په شیطانت مي وویل: هوی چنار ګل اوښکي تویدل دي راته په یاد دي هههههههه څنګه
دي چیغي وهلي!انژدی وو چې غوږونه راته کاڼه کړي ولا!

له لږ ځنډ وروسته زید په ورو قدمونو زما خواته راغی!
په ناباوره وویل: یغما؟
په خندا سره وایم: جان یغما!
زید یوازې لیدلی او ښوریده نه! په کټ کې ځان راټولوم لږ شان ځای ورته پرېږدم!
له لاس څخه نیسم په خوا کي ورته ځای ورکړم! زید لا اوس هم په شوک کي وو،یعني په
دوی څه شوي پېښه څو پرون شپه تېره شوه،او زه نن په راوینه (په هوش)شوم! نو
کوم ځایي حیرانتیا لری؟ په کراره ورته وایم: زید ګونګی یې هوم؟؟
زید د لیونۍ په څیر زما مخ ته کتل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا د هغې مخ په خپل لاس پوښم او د هغه اوږه په خپل لاسونو مینځ کې ټینګه نیسم، سر مې د هغه په نارینه اوږه باندې کیدم! او وایم: زید، ماته داسې مه ګوره، زه وېرېږم! او هوو دومره درپسې خفه شوی یم چې مه وایه!(زید خبرې نه کول! چې ما بیا وویل: زید، ته په غوسه یې؟ ماسره خبرې نه کوی هوووووم؟؟

زید ستونی صاف کړو او په ارامه سره وایی: ښه یې؟
یغما-هو، هو، زه ډېره ډیره ښه یم، ته زما تر څنګ اوسئ دا ناشونې ده چې ښه نه اوسم!
زید خپل سر پورته کړ او زما په سر کېښود او ژوره ساه یې واخیسته! ما په ماشومانو په لهجه وویل: زید، ته زما ویښتان لاس ووهه؟

د زید موسکا مې احساس کړه، هغه زما په ویښتو څو ښکلي مچو کیښودل،د هغه ګوتې زما ویښتو ته لاړه او یو ښکلی ساز یې جوړ کړی! شیطاني فکر د یادولو لپاره د هغه له اوږو سر پورته کوم او په پراخه موسکا سره وایم: زید، په یوه شپه کې دې څه وکړل؟ وګوره څومره بوډا شوي!هههههه ته دی ږیري ته وګوره!

زما د خبرو په تعقیب، ما خپل لاس د هغه په ږیره کېښود او زه د ماشوم په څیر لوبوم، زید په خندا راته وکتل او ویې ویل: زما خایستو، ته فکر کوې چې په یو شپه کې دومره بوډا شوم؟ ته نه پوهېږې چې څو ورځې بې پروا ویده وي! ته نه پوهېږې چې ما څه ورځی راوړی ای ظالمی!!؟ ته نه پوهېږې چې پرون شپه دوي لعنتی ماته څه وویل؟

زما لاس حرکت څخه ودریدل! او زه په حیرانتیا سره وایم: څو ورځې ویده وم؟

د زید سترګو د خپګان رنګ ونیو! خاموشه شو او څه یې ونه ویل چې ما بیا وویل: زید، راته ووایه، داسې نه چې کما تللی وم؟

زید سترګې بندې کړی او په آرامه یې وویل: هو شپږ ورځې ویده وې(یعني کما کې وی) ژوند مې شپږ ورځې او شپې چې هر یو یې په ما باندی زر کاله تیریده! هسی خو زه بوډا نه شوم!

یعني شپږ ورځې زه په خپل حال کې نه وم؟؟ یعنی په همدې خاطر تول حیرانه وو چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویینه شوم؟؟ زما خاوند په همدي خاطر مات شوي دي! زید خپل د خبری ورروسته په شیطانت وایي: او هو ربښتیا دا خبره هم باید وکړم زه ځوان هلک وم ستا د لاسه بوډا شوم دی څو ورځو کی نو هیس ډول حق نلری ماته بوډا وو ایی او ما نشي پریخودلی، تا زه بوډا کړم، اوس مي باید وزغمي د سترګو توره..

د زید په خبره زه خپل سترګي تنګ کوم او په کلکه یي چونګاری کوم او وایم: چا وویل چي زه تا ایله کوم، هو؟ لیونی چنار ګل! که ته وغواړې، بیا هم زما لاس نه خلاصیدلی نشي!
زید په لوړ غږ خاندی او ما خپل غیږ خواته کش کوی او وایي:ای زما زړه لیونیه !!!!ځومره چي زه ستا سرپناه پسي خفه وم، څومره زه ستا په خندا پسي خفه وم!
هیڅکله مي هغه ورځي فکر نه کاوه، چي دومره ژور عاشق (مینن) شم.....

په خندا وایم: زید، پاڅېږه، زما زغم ختم شو،اوس به څوک راشئ زموږ پوزې به پرې شي پخدای!
زید- خو زما زغم زما د ژوند تر پایه نه ختمیږي، زما زړه،ته نه غواړې چي پوزه دې پرې نشي، نو ژر روغ شه چي کور او خپلي ژوند ته لاړ شو!

خدایه دی انسان سترګي ورځ په ورځ سپینیږي! په حیرانی وایم: یعنی چي ستا پوزه به نه پرې کیږي او یوازې زما پوزه به پرې شی! ته د شرم او حیا په نوم څه نه پیژني؟

زید خپلي وریځی اوچتي کړې او زه یې نور هم کلک خپل غیږه کي ونیولم او ویي ویل: نه، شرم څه شی دی! ؟ ته زما ښځه یې، نامحرمه خو نه یې یا نامحرمه یی راته؟ ؟

د خپلو خبرو په تعقیب یي شیطاني وخندل، چي ما په دروغجنه غوسه وویل: ته زما په کټ کي د شیطان په څیر پورت یې، غټ سړی یې، که زما څخه نه شرمیږې، لږ خو خدای وشرمیږه، پورته شه نو!

زید په خندا وایي: یغما ته لیونی شوی یی؟؟ ولی وشرمیږم،هسی مي عصاب مه خرابو ولا همدلته خبل تول ویښتان شکوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هڅه کوله چې زما خندا کنټرول کړي، مګر کولی شم خپله خندا کنټرول کړم،د لبلبو په څیر د خندا تکه سره وم په خندا وایم: ولې خپل وینتان شکوی؟ خبر اوسه،چې یو تار وینته دی کم شوو،نه دی کوم خبره ختمه (تمام)؟

دخپلی خبرو په تعقیب، خپل سر پورته کوم او د هغه وینتان خپلو د ګوتو سره څیرم چې
زید وایي: یغما ته څه کوئ؟
یغما- ګورم چې وینتان دی کم دی او که پوره!!
زید په لوړ غږ خندای او وایې: نه کم شوی دی،ستا په جدائی کې ټول توی شول!

زه پوهیدم چې هغه رینتیا وایی، تل د کنټرول څخه بهر شی، نو خپل وینتان شکوي! ما د ګواښ په توګه وویل: زید، پخدای که لاس دی وینتانو کې ووهل،لاسونه به دی مات کړم،افسوس ستا په وینتانو چنار ګل!
زید- په سترګو ښځې می زما واک ستا په لاس کې دی!

په شوندو مې پراخه موسکا راښکاره شوه او وایم: ښه سمه د اوس پورته شه،ځاي دي راته تنګ کړو!
زید- یغما همدا ستا زړه تنګون وو همدومره؟ د څو دقیقو لپاره مې پرېږده چې راحته ساه واخلم.
یغما- خو زما ځاي دی راتنګ کړی وی توبه خدایه،هاا خفه وم مګر اوس خفه نه یم،که پورته نشوي داکټر ته غږ کوم نور دی زړه!

لېونی چنارګل نه پوهېده یو پېړی په اندازه خفه شوی وم، خو زه ویریدم چې څوک رانشي او به شرمو ونه شرمیږو خلکو ته، زه پوهیدم چې هرکله زما خبره رامخکی شي زید نور د هیچا خبرو ته ارزښت نه ورکوی..زید له یو ټوپ سره کټ څخه ښکته شو ظاهراً غوسه وو او ویې ویل: صحیح شو ځاي دی پراخه شو!؟

په یوه شیطانت موسکا سره،کټ د خپلو لاسونو او پښو سره ټول بستر محاصره کوم او وایم: هوو ډیر ډیرررر ځای مي پراخه شوو! سربیره پردې، وزن او دا سپورت عضلاتی هم باید اوبه کړي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- بیا ولې؟؟
سغما- ځکه چې ډیر ځای نیسي ههههههه!

زید په خندا ماته کتل، ما دا ټولې خبرې د هغه د مزاج د بدلون له امله کولې. زید چوکی سره زما ښنګ ته راغلی!د ماشومانو او مظلومانه یې وویل: ته زما په حق ډېره ظالمه یې بدرنګې!مجبور چې دربانډی بنه(دویم بنځه) راوړم

د زید په خبره بالبنت ورته وربانډی ور غورځوم! او په حیرانتیا مې وویل: چاته دی بدرنګه وویل!؟؟پچا باندی بنه راوړی هااااان؟؟؟ (زید وخندل او په خپلو سترګو یې ماته اشاره وکړه! چې ما په غوسه وویل: هلووو لیونۍ زید خان! ته له کوم ځایه پوهه شی چې همدا بدرنګه چې لوړ قد،نری وریځی،ښایسته سترګې، غونچه شونډی ،بینی ګګ قندول، او اخیره کې د شیدو په شان سپینه نو ځومره خاستګاری لری هومممم؟؟؟

او په عین حال کې،هم تاته او هم خپلی بنی ته اور اچوم سپین سترګې‌ه بدرنګګ!!
زه خبری کوم،او هغه ورو ورو خندل!زما خاوند خاندی، او زه د ګل پشان غوتیږم

زید کرار وایې: اه، زما خایستو څومره مغروره شوی! هو، زه ستا د ښکلا په پرتله هیڅ نه یم! په ناحقه خو ستا بت پرست نه یم!
خندل مې او په لوړ غږ وایم: وایې،زه قربان شم خپل مات شوی خاوند څخه!"
زید- خدای دی نه کوی د سترګوو توره!هیڅکله داسې مه وایه حالت مې د خراب کیږی ستا دی لفظ ته.....؟!

په خندا مې ورته وویل: زیده زه د رښتیا شپږ شپږ ورځی ویده شویی یمه؟
د زید څیره خفګان څرګند کړ او سترګې یی ښکته کړی.ما نه غوښتل چې د زید خفګان وګورمه زید خپل سر یی کرار وخوځول او ویې ویل:هو
یغما- بیا څه وشول؟
زید- څه وشول؟؟؟
یغما- مطلب ولې دومره ویده شوی یمه؟

زید نور هم خفه شو او په نیولې غږ یې وویل: ډاکټر ویل ته په هوښ راتلو لپاره باید یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلیل پیدا کړې.خو تا د هوښ راتلو لپاره حتمن کوم دلیل نه درلوده. حتا همدا پرون شپه یی وویل چی ماشین باید بند کړو او د بدن غړي دیـــ(زید خپل د خبرو دی ځای کې چوپ شو زید څه وویل؟ ما د هوښ راتلو لپاره دلیل نه درلود؟ مګر زید خپل زما لپاره دلیل نه وو؟ مطلب زید فکر کوی چی ما کوښښ ندی کړې په هوښ راتلو لپاره او زید می له پامه غورځولې.

په غوسه مې وویل: ډاکټر غلط کړی چې داسی یی ویلی .په هوښ راتلو می یو دلیل پورې اړه درلود.کنه ستا په شتون کې هیڅکله بی هوښه کیدلم نه. یو هیڅږی څه می په خوب لیدل هر وخت؟! یعنی شیږ شپې او ورځې مې یواځې همدا یو خوب مې لیدلې(زید ما خواته کتلو خبری یی نکول.چې ما وویل: زیده ته می لیدلی کوښښ می کول ستا خواته راشمه خو هغه ځنځیر چی زما په پښو لاسو کی تړلی وو نه می شو کولی درشمه.نیو هیڅږمه اخر ځل چی شاته تیل وهل شومه څه سبب شو چې ځنځیر وشلیدل او تا خواته می منډه کړل...

زید ډیر خفګان سره زما خواته کتل چې ما کرار وویل: زیده داسی مړاوی مه اوسه.وګوره جوړه تیاره یمه.بد بوتې بلا هم نه وهی.او تر څو چی ستا وینتان لکه غاښونو په شان دی سپین نکړمه هیڅ چیری نه ځمه وعده ده.

زما په خبری ښایسته خندا زما د خاوند په خوله راښکاره شول او ویې ویل: وعده ده؟ په ډاډمن لهجه او په خندا می وویل: وعده وعده ده.

مازدیګر ترور،اسما،او رحیم تره له ګلانو سره راغلل ډیر خوشحاله ول.او کامله شفا یی راته وغوښتله. یو ساعت کیناستل او بیار ولاړل.زید باندی تللی وو فکر کوم کار یی درلوده.حوصله می نه وه نوره او هوا هم تیاره کیدله. ځان می د مجلې په لوستلو بوخت کړی وو.او د چیستان په ځواب مې فکر کول.چی دروازه خلاصه شوه.

ور خواته می وکتل او حیرانه شومه زید له ګلانو او ډیرو پلاستیکونه یی په لاس د ننه شو.ډیره حیرانتیا می د زید ظاهرې بڼي ته وو؟! څومره یې په خپل ځان ګوتی وهلي وو.

ږیره يي کمه کړی وه.او نقره یی یخنقاق یی په ځان وو،په خندا زما خواته راغی. او ویې ویل: د سترګو تور می څنګه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بد می ورته وکتل، چې زید په حیرانتیا وویل: بیا څه شوې ولې داسې ګوری؟
یغما- لومړې نو چیری ورک وی؟دوهم واده د دی چې دومره دی په ځان ګوتې وهلې؟!

زید کرار وخندل او ویې ویل: لومړی خو ولاړمه او خپل مینې ته می خریداری وکړه.
دوهم خپلی ښځی لپاره می په ځان ګوتې وهلي کومه ستونزه ده؟
یغما- لومړی خو دی ښه وکړه د روغتون ډوډی بیخی زړه یی راله خرابه کړی یواځې غرمه می ډوډی یی خوړلې.او دوهم وای دی پرځان وی زید که چا درته کتلی وی...
زید په کړس کړس وخندل او ویې ویل: ښه نو چې راګورې نو زما ګناه څه ده؟!

یغما- تاته چا ویلي ځان نه یوسف د زمانې جوړ کړی؟ او ځه دلته په جړ سر پرته یمه؟(
زید د ډیر خندا څخه خبری نشوې کولې چې ما بیا وویل: هیییی پر ما باندی خاندی؟!
زید سر یی د نه پشان وخوځول او ویې ویل: نه خدای نکړی.
یغما- سمه ده ته راوړه څه دی راوړی.رشتیا کاکو خو د هیر شوې ندی؟

زید زما خواته راغی او سپېڼ ګلونه یی زما خواته ونیول او په خوشحالې وویل: دا دی زما ګل ته ډالی ..
په خندا می ګلان واخیستل او بوی می کړل او ومې ویل: مننه جانان می.
زید داسی ښایسته وخندل چې بی اختیاره می وویل: ستا خندا زما ژوند ښایسته کوي.وخانده او زما د ژوند اوړی تل لپاره ښایسته کړه.

زید- په ستررررررګو ته همداسی راته ناری وکړه ځه به تل درته خاندمه.(ګلونه یو څنګ ته ایږدمه او پلاستیکونه یی له لاسه اخلمه.هههههههه داسی لکه یو ماشوم ته یی چې خریداری کړی یی.له چپس څخه نیولې تر لالي پاپ ژاوله او ډول ډول جوسونه یی اخیستی ول.اخ جان قربان می له خاوند نه شمه.هههههههه خاوند ستا نه قربان.لکه یو وړی پشان لګیا کیږمه خوړلو ته.. چې د زید غږ اورم چې وایې:

زید- جان می لږ په کراره ولا تول یی ستا دی.
له خوړلو نه ډډه کومه او بالښت ته تکیه کوم او وایم:سمه ده هسی هم مړه شوم نوره.
زید- کوم ځآی خو دی درد نکوی؟
د زید د پعذابه ولو سوچ مې ذهن ته راغې او په شیطانه لحجه مې وویل: نه ښه یم یواځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ مړ کړه او خپله هم لاړ شه .
زید په حیرانتیا وویل: څه؟؟ چیرته ولاړ شمه یعنی څه غواړي؟نو څه دا ټول لاره د چا لپاره راغلی یمه؟

اوږې می پورته واچولې او په خندا وایم: ماته یی څه د نرسانو لپاره به راغلی یې فقط چې زه دی نه پیژنمه!!؟
زید- یغما اعصاب می مه خرابوه سمه انسان غوندی کینه ولا خفه شوې یمه درپسې.
ای جان دومره یی په مظلوم انداز وویل چی زړه می ورته و سوځیدی او د یعذاب کولو مې ورنه ډېه وکړه. او ومې ویل: ښه سمه ده اوس ځان ماشوم ماشوم مکوه .
زید په خندا شو او ویې وویل:یغما کولی شې لږ ځآی قرض راکړې؟

خندا می تیره کړه او په تنده لهجه می وویل: نه ځآی می تنګ کیږی .
زید- پخدای هماغه کنج کی ځآن ځایومه څو دقیقو لپاره .
خندا می نور نه کنټرول کیده په خندا مې وویل: سمه ده.څو یواځې څو دقیقې!
زید خوشحاله شو وو خواته می راغی یوې خواته ټولیږمه او زید ته ځآی ورکومه.
زید کټ کی څنګه ته می تکیه وهی او وایې: دومره هغه چوکی کې کیناستلم بیخس ستړی شوم.

یغما- کاش کور ته تلی وایې!؟
زید- نه نو دومره هم ستړی نه یمه او هو یو بل څه غواړمه ښکاره کړمه درته.(زید خپل د خبری سره سم خپل موبایل راویستو او عکس زما سترګو مخې ته نیسي. موبایل ورنه اخلمه او عکس ته په غور ګورمه.د قصر (هال)په شانتی ځآی وو؟! په حیرت وایم: زید دا څه لپاره دی؟

زید په خوشحالي وایې: زما او ستا د واده تالار یو میاشت وروسته ان شاء الله.
واده مخکی لرو؟په حیرانتیا می وویل: ټوکی کوی؟
زید- نه ولي ټوکی وکړم؟! خیر کار کې تلوار ښه دی!

تر سهاره مو کیسی وکړی او ومو خندل،کله چی سهار زید له ډاکټر سره خبری وکړی او زما رخصتیی واخیستل.تقریبا یو میاشت تیره شوه او جالبه پیښې وشوې راسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه حسنات او خاله زما لیدو ته راغلل چې حسنات می هم ریباری وکړه.که څه هم د زید غیرت سره مقابل شو خو زما په شتون حل شو.امکان نه درلوده زما په شتون زما ورور ته چنارګل څه ووایی.خو زما کارونه یی بی ځوابه نه پرېښودل.

لکه ټام او جیری(پیشو او موږک)پشان شوې وو کله ناکله یی ځورولمه.اخر رضوان ا حسنات ته یی وړوکی محفل ونیول. او زمونږ دواړو واده یوه ورځ کی وټاکل شوه.
په حقه چې ښایسته جوړه وه دواړه.وروسته له مودو د واده ورځ ورسېدله .هو سبا آخری ورځ زما پرته له تخلص می ده.سبا ته د ټولو مخ کی د زید تخلص ځانته اخلمه.یغما زید غضنفری.

سترګی می وتړلې خو خوب مې د سترګو څخه تختیدلې وو،په سختی می سترګی وتړلې او ویده شومه.سهار له آذانو سره پاڅیدمه.اودس می وکړو او د شکر سجده می پر ځآی کړه.حسنات او اسما راغلل راته .دری واړو جامی مو واخیستې او سینګارتون په لوری ولاړو.د سینګار کار تقریبا څلور ساعته وخت ونیول.
لومړی حسنات تیاره شوه.اوفففف چې څومره ښایسته شوې وه د نکریزو شپې په جامو کی.

یغما۔ حسنات څومره ښایسته شوې یې ما شاء الله.
حسنات په ناز وخندل او وویل: مننه کوم خوږې می .
یغما۔ هغه خو هسی هم یمه خو ته هم ښایسته شوې یې .
زما په خبره حسنات او اسما دواړو وخندل.اوس زما د سینګار نوبت وو سینګار ښځې ته می ډېر تاکید وکړو چې ساده فیشن راته وکړی.ډېر سینګار می نه وو خوښ.

څوکی کیناستمه دوه ساعته می ښور هم ونخوړلو، کار یی خلاصیږی بالاخره او د پاڅیدو اجازه راکوی.زما سره د اسما کار هم خلاص شو.اسما هم ډیره ښایسته شوی وه د ارایشګرې او اسما و حسنات تعریف خندا یی راوستلو.سینګار والا ښه خپل کار کی بلد وو ډېر ښایسته او ساده فیشن یی کړی وو.

اسما په خندا راته وویل:اوففففف چی دواړه وریندار ګانی می سپوږمی په شان ښکلی شوې.نظر نشي ما شاء الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات له شرم نه په ډکه لهجه وویل:خپله هم ښایسته شوې یې ګرانې.
یغما- هوی مننه او تعریفونه پریږدی زید او رضوان ته زنګ وکړی .چې راشی کار ختم دی.

اسما سر خوځوی او زید ته زنګ کوی او موږ ته وایې: تاسې خپل شالونه خپل پر مخ واچوی هغوی هم اوس رارسیږې .

څنګه چې اسما ویلې وه موږ هم خپل شالونه په مخ اچو او زید و رضوان ته په تمه کیږو وروسته له پینځه دقو د موبایل غږ پورته شو او اسما جواب ورکړو: سمه ده ورور دا دی در ووتلو(آسما مونږ ته اشاره کوی او وایې: هله چې راغلل یغما ته په تمه شه اول حسنات وړمه.ترور له رضوان سره راغلی په تمه نشی .
یغما- سمه ده لاړه شه.

اسما حسنات دباندی وړی او بیا راځی ما له لاسه نیسی او وایې: راځه وریندار جانی.
کرار کرار د اسما سره له سینګارتون څخه وځو.سر می ښکته وو او شال سره می زید نشو لیدلی. خو پوهېدمه چې د نن شپې د مجلس لمر بیا هم زید دی.زید د موټر دروازه موږ ته خلاصوی او څه وو اسما دواړه شاه سیټ کی کینو.

موټر له ښایسته سندری سره حرکت کوی.او وروسته له څو دقو تالار ته رسیږو. اسما زمونږ نه مخکی ښکته شوه او لاړه. چې ما وریسی ناری کړل:هی اسما چیرته ځی؟ ما اوس څوک یوسی.؟
زید په خندا وویل: څه دی وړمه.
له شرم نه می غمبوری سره شول .زید ښکته شو او د موټر دروازه یې راته خلاص کړه زه یې د لاس ونیولمه او په ښکته کیدو کی یی مرسته وکړه راسره. فرشته ترور او ترور دواړه زما بنه راغلاست ته راغلی ول.

لاس په لاس د زید سره تالار ته ننوتلو او ناوی خونی ته لاړو.په ننوتو سره سترګی می په رضوان او حسنات ولګیدلی،حسنات سر یی ښکته نیولی وو او رضوان غږیده.
کرار د زید غوږ اندی ته وایم: زید وګوره دواړه څومره ښایسته ښکاری ما شاء الله.
زید- هو خایستو مې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان خبرو زمونږ خبرې بندې کړی: واه واه یوسف زلیخا راورسیدل(رضوان خپل د خبرو سره سم راغی او زید یې په غېږه ونېوی او ویې ویل:مبارک د وی وروره او تاته هم اغلې یغما.
زید- ژوندی اوسی رضوانه.اوس ته ما پرېږده او حسنات ته ولاړ شه چې زه خو خپل د میرمنې مخ خو وګورم..؟!

رضوان خاندی او سپېن سترګی وایی او ځی چې زه زید ته وایم: زید بده ده مننې ته د هم پرینښوده څه کار د وو ورسره .
زید- بد نده زما سپوږمۍ.نیو هېڅ ي دی ورځی ته می څومره انتظار کړی.(زید خپل د خبرې سره سم خپل لاسونه پورته کوی او زما شال سم کوی نشم کولی دا وخت بیان او توصیف کړم درته زید زما او څه د زید له لیدو حیرانه ومه.اوفففففف د لونګی او افغانیو کالیو سره څومره ښایسته شوې وو.بیخی افسانو په شان.

زید کرار غږ باندی وویل: زر ما شاء الله ما شاء الله ژوند مې(زه د شرم څخه سر ښکته اچوم چې زید په خندا وایې: همدا شرم مې خوښېږي ستا خایستو مې.
زید زما لاس نېسی او رضوان او حسنات خواته ځي.نن دواړه ورونه ډېر ښایسته شوي ول وای د مجلس په بخیلو انجونو غږ می سم کومه او په لوړ آواز وایم: هی تورکیه څنګه نور دی ویستلی.
زما په خبری رضوان په خندا وایې: خپله خو دی زما فقیر د عالم څخه زیات نور ویستلی.
په خندا وایم:هغه خو ده ولی ته هم بد نه یی ورور.

څلور واړه خاندو چې زمونږ د خندا سره سم فرښته ترور خاله او اسما یوځای کوټې ته راننوځي، او مونږ د تالا مجلس سالون ته هدایت کوی اول حسنات او رضوان داخل کیږی بیا زه او زید ټول سالون تالار د چک چکو غږ نیسې لکه چې د زید عمه او مریم ندی راغلې! مجلس په خلاصیدو وو یواځې د سپین واده کالو اغوستل پاتې وه..

ما د حسنات سره د کالو په اغوستلو کې مرسته وکړل او هغې زما سره، د حسنات سپین د واده کالې زما د کالو څخه زیات ساده وه یو تورکې جوړه وه، د زید غږ مې وآوریدی چې ناری وهل: یغما راشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما۔ هو راځه.
زید او رضوان دواړه جوړه رادخل کیږی کوټې ته، تورکې د حسنات خواته روان شو خو زید هک پک د دروازی مخکې ولاړ وو او ماته یې راکتل، د څو ثانیو وروسته زید زما خواته رانږدی کیږی او په پراخه مسکا وایې:

در وصف تو چي گویم؟؟
که تو خود جاني و جهاني....

د واده محفل خلاص شو او نکاح د دویم ځل لپاره وتړل شوه، او د مشرانو د لاسونو په ښکوله ولو سره چې د فرشته ترور، خاله، او رحیم کاکا چې زموږ دواړو هم د حسنات او هم زما د وکیل شو، ما په عمر کې دومره مهربان انسان نه وو لیدلی .. د مانې خواته روان شو فرشته ترور د دری منه سپاندی(اسفند) دود کولو وروسته اجازه راکوی هر یو خپلې کوټې ته لاړشې، زید د محفل څخه نیولې تراوسه زما لاس کلک نیولې وو او یو ثانیه یې لا خوشې نکړو ټول وخت یې راته ښایسته اشعار زمزمه کړل..

زید د کوټې دروازه خلاصه وی او دواړه کوټې ته ننوځو، وای دا کوټه سومره ښایسته سینګار شوی وه، ټول کوټه د سپین ګلابو باندی ډیزاین شوی وه او د ګلابو ښایسته بوی ټوله کوټه نیولې وه، زید غټه ساه اخلې او په خندا وایې: اه خلاص شو راحته شوم.(او خپل د خبری سره سم ما د لاس څخه نیسې او د کټ خواته ځې د واړه کوړه ځنګ په ځنګ په کټ کې کینو، زید زما سترګې ښکله وی او زه یې په مقابل کې دهغه مردانه لاس ښکله وم..

زید خپل سر زما غیږ کې ایږدی او خپل په ښایسته غږ وایې: اه زما خایستو، د زر کلونو په اندازه ستړی یم! دا لاری سومره خاوری او تکلیفونه درلودل! خو شیرنې او خوږ والې یې د درد څخه زیات وو! خایستو مې غواړم د زر کالو په اندازه ستا غیږه کې خوب وکړم او ته راته کیسې وکړی..

خپل لاس د زید په ویښتیانو کې تیره وم او وایم: نو کیسه درته وکړم؟
زید۔ زما عمره ته یواځې کیسه وکړه زه د عمر تر اخیره ستا د کیسو د آوریدو څخه نه ستړی کیږم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد په خبره خاندم او وينتيان يې ښکله وم او وايم: نو غوږ ونيسه زما مغروره چنارګل) خپل ستوني صاف کوم او کرار د کيسې په بيان کولو شروع کوم:

وو نه وو په پخوا زمانه کې يو جنې وه..
په نوم د يغما، زړه يې د نوم پشان د غمونو کور وو..

تقدير يې د شپې پشان تور او بدبخت وو..
ناساپه د دی په ژوند يو ړنا وپرقيده..

تور او د غم آسمان باندی يو لمر وځليدی..
زړه يې يو سړی و تخته وېې...

هغه سړی چې د يوسف پشان خايسته وو...
او د زليخا پشان عبادت کونکې..

د قيس د جنون (مجنون) په اندازی..
او خپل د غرور تر حده..

هغه کس بل سوک نه وو بلکې د هغې بت پرست..
زيد مشهور په بت پرست..

هغه بت برست چې د هغه مينې د هغه بت ته نوی ژوند او نوی روح ورکړل، هغه بت چې د بت پرست په مينه ليونی شو او ساه او روح يې واخيستل او د زيد په مينه کې ډوبه شول...

#د بت پرست ناول پای...
#ليکوال: ناشناس...
#ژباړونکې: خواجه زی خيرونديه اداره..

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم د ټولو هغه ملګرو څخه چې د ژباړی او د ناول په نور تخنیکي کارونو کې زموږ سره مرسته وکړل او خاص مننه ستاسو لوستونکو څخه چې موږ مو حمایت او تشویق کړو دا وو د بت پرست ناول پای د نور داسې خونده ور ناولونو د ویلو لپاره زموږ د ټلګرام چینل جوین او خپل ملګری دعوت کړی...

#خواجه زی صاحب.

Https://t.me/shuhab00

Edit From bashir Ahmad Shabab

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library